

உலகத் தமிழ் இதழ்

காலச்சூடு

ஜூலை 2005

ரூ. 15 இதழ் 67

சிளிமாவில்
சிகரெட்டுக்குத் தடை?

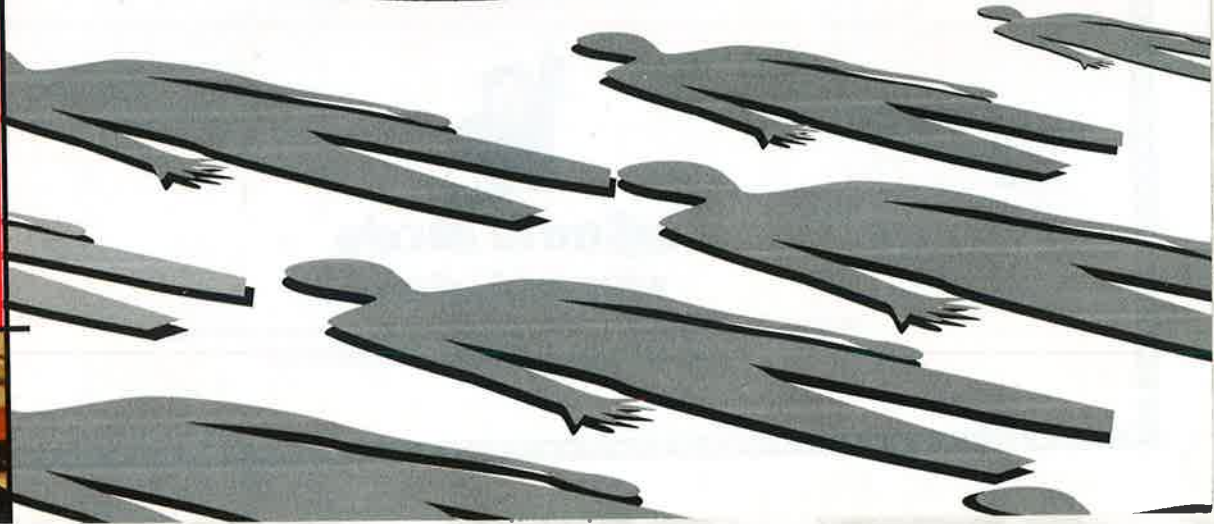
நேர்காணல்
ஆஸ்கர் விருது பெற்ற
ஜானா - ராஸ்

அடூர் கோலாகிருஷ்ணன்
கலை ஆளுமை

உலகமயமாக்கலும் நமது சூழலும்

இந்தியாவின் இணையற்ற சீட்டு நிதிச் சிகரம் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இந்திய மக்களின் அனுபவ அறிவில் உதயமானது சீட்டு சேமிப்பு திட்டம். சமுதாய மக்கள் ஒருங்கிணைந்து, சிறுகச் சிறுகச் சேமிக்கவும், தேவைப்படும்போது அச்சேமிப்பில் இருந்தே கடன் பெறவும் உதவி செய்வதே சீட்டுச் சேமிப்பு திட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம்.

உயரும் வருவாய்:

வங்கிச் சேமிப்பு, அஞ்சலகச் சேமிப்பு, சிறுசேமிப்பு, ஆகிய முதலீடுகள் மீதான வருவாய் சரிந்து விட்டது. ஆனால் சீட்டுத் திட்டங்களில் ஏல உச்ச வரம்பு 40% ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதால், உறுப்பினர்களின் கசறுத்தொகை (Dividend) கணிசமாக உயரும். ஏலத்தில் போட்டியின் கடுமை குறைந்து, உடனடியாக ஏலம் எடுக்கும் வாய்ப்பு உயர்ந்துள்ளது.

இருவழிப் பயன்:

குடும்ப வளமைக்காகத் தொடர்ந்து சேமிக்கவும், அவசரத் தேவைகளையும், திட்டமிட்ட செலவுகளையும் எதிர் கொள்ளவும் உதவும் இருவழிச் சாதனம் சீட்டு சேமிப்பு திட்டம்.

வளரும் வளமை:

சீட்டு சேமிப்பு திட்டத்தில், சேமிக்கும் தொகை, சேமிக்கும் காலம், கடன் பெறும் தொகை, வட்டி விகிதம், யாவும் உறுப்பினர்களாலேயே தீர்மானிக்கப் படுகிறது. மேலும், மாதந்தோறும் வருவாய் உயரும் வாய்ப்பு, உறுப்பினர் அனைவரும் சமமாக லாபம் பெறும் வாய்ப்பு ஆகியவை இதன் தனிச்சிறப்பு அம்சங்கள்.

நிகரற்ற ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் 29 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல லட்சம் குடும்பங்களின் வளமைக்கு வழிகாட்டி வருகிறது. நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. சீட்டுத் தொகையாக ரூ.10,500 கோடிக்கு மேல் பட்டுவாடா செய்துள்ளது.

உங்கள் அருகிலுள்ள ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் கிளைக்கு இன்றே வாருங்கள். நலமும் வளமும் வளரத் தேவையான திட்டங்களில் சேர்ந்து சீரும் சிறப்புமாய் வாழுங்கள்.

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

தமிழ்நாடு (பி) லிமிடெட்

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை 600 002.
போன்: 52011833. www.shriramchits.com

22-34

உலகமயமாதல்

சினிமா

60-67

நோர்காணல்

ஜானா - ராஸ்

56-59

அசோகமித்திரன் கலை:

சு. ரா. உரை 50

பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி:

தீர்வை நாடி 48

சிறுகதை

பொ. கருணாகரமூர்த்தி 10

கவிதைகள்

பழனிவேள் 36

தலையங்கம் கடிதங்கள் பத்தி அஞ்சலி

ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வீட்ச்

சாலக்ஷுடு

மாத இதழ்

இணைந்து நடத்தும்

தனித்துவம் மிக்க இலக்கிய நிகழ்ச்சி
தமிழின் மூத்த படைப்பாளிகளும் முக்கிய
ஆளுமைகளும் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த
பண்பாட்டுச் சூழல்,
தொடக்ககாலப் படைப்பு முயற்சிகள்,
இலக்கிய நட்புகள் ஆகியவற்றை
வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

கோவையில் ஒவ்வொரு மாதமும்
மூன்றாம் ஞாயிறு அன்று மாலை
அற்றைத் திங்கள் என்னும் தலைப்பில்
நடைபெறும் இந்தக்
கூட்டத்தொடரில் இதுவரை

கி. ராஜநாராயணன்
அசோகமித்திரன்
ந. முத்துசாமி
கு. சின்னப்ப பாரதி

ஆகியோர் கலந்துகொண்டு

ஐஃலை மாத **அற்றைத் திங்கள்**
நிகழ்வில்
சைவ அறிஞர்
சேக்கிழார் அடிப்பொடி
முதுமுனைவர்

தி. ந. இராமச்சந்திரன்
கலந்துகொள்கிறார்.

நாள் : 17.07.2005
நேரம் : மாலை 6:30 மணி
இடம் : கோவை பாரதீய வித்யா பவன்
(582, D.B. சாலை, ஆர்.எஸ். புரம்)

தேர்வு முறையைத் திருத்துங்கள்

தமிழ்நாட்டில் தொழிற்கல்விக்கான நுழைவுத் தேர்வுகள் ரத்துசெய்யப்பட்டுள்ளன. தனது அறிவிப்புகளைத் தானே திரும்பப்பெற்று அதில் ஒரு சாதனை படைத்துவரும் ஜெயலலிதா இன்னும் ஒரு படி மேலேபோய், தனது அரசியல் குருவான எம்.ஜி.ஆர். அறிவித்த திட்டத்தை இப்போது திரும்பப்பெற்றுள்ளார். 1984இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்த நுழைவுத் தேர்வுமுறை அப்போதிருந்தே கடும் எதிர்ப்பைச் சந்தித்துவந்தது. கிராமப்புற, ஏழை எளிய மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்துக்கு இது தடையாக உள்ளதென்று அரசியல்வாதிகள் மட்டுமின்றிக் கல்வியாளர்களும் குறை கூறிவந்தனர்.

நுழைவுத் தேர்வை ரத்து செய்ததற்கு அரசுத் தரப்பில் நான்கு காரணங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன: தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளில் ஏராளமான காலி இடங்கள் இருப்பது; 'பிளஸ் டூ' படிப்பின் தரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம்; நுழைவுத் தேர்வுகளால் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் கூடுதல் சுமை மற்றும் அதனால் எழும் மன உளைச்சல்; கிராமப்புற மாணவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுதல்.

பள்ளி இறுதித் தேர்வில் வெற்றிபெறும் மாணவர்கள் திரும்பவும் பல்வேறு நுழைவுத் தேர்வுகளை எழுத வேண்டிய கட்டாயத்திலிருந்து இப்போது கொஞ்சம் விடுபட்டுள்ளனர். ஆனால் நுழைவுத் தேர்வு ரத்து செய்யப்பட்டதாலேயே கிராமப்புற ஏழை, எளிய மாணவர்களுக்கு தொழிற்கல்வி எளிதில் கிடைத்து விடப்போவதில்லை. மொத்தமுள்ள இடங்களில் சுமார் பாதியளவு இடங்களைத் தனியார் கல்லூரி நிர்வாகத்தினரே நிரப்பிக்கொள்ள உரிமை பெற்றிருப்பதால், அவை லட்சக்கணக்கில் விலைபேசி விற்கப்படுகின்றன. அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காவிட்டால் தொழிற்கல்வி பெறப் பல லட்சங்களைச் செலவிட வேண்டிய நிலை இருக்கையில் கிராமப்புற மாணவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவது தொடரவே செய்யும். அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் குறிக்கோளெனில் அதற்கு இரண்டு நடவடிக்கைகளை அது மேற்கொள்ள வேண்டும்: முதலில் கல்விக் கட்டணங்களைச் சாதாரண மக்களும் தாங்கும் விதமாகக் குறைக்க வேண்டும். இரண்டாவது, கிராமப்புற மாணவர்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டை

மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டும் (1997இல் தி.மு.க. அரசு கிராமப்புற மாணவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வியில் 15% ஒதுக்கீடு செய்தது. 2002இல் அதை ஜெயலலிதா 25%ஆக உயர்த்தியதால் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் அதனை ரத்து செய்தது. அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து அ.தி.மு.க. அரசு மேல்முறையீடு செய்யவில்லை.)

தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையில் ஏற்பட்டுவரும் வளர்ச்சியும் அந்தத் துறையில் பெருகிவரும் வேலை வாய்ப்பும் பொறியியல் படிப்புக்கு முன்னெப்போது மில்லாத மதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சுமார் பத்து லட்சம் பேர் இப்போது அந்தத் துறையில் பணிபுரிகின்றனர். இந்தத் துறை ஆண்டுக்கு 30 விழுக்காட்டுக்கு மேல் வளர்ச்சி பெற்றுவருகிறது. இந்தியாவின் மென்பொருள் ஏற்றுமதியின் மதிப்பு இந்த ஆண்டு 17.1 பில்லியன் டாலரை எட்டிவிடுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலையில், பொறியியல் கல்விக்கு இருக்கும் மதிப்பும் அதற்கான போட்டியும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே. ஆனால் இந்தியாவின் தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையின் வளர்ச்சி வெளிநாட்டுச் சந்தையையே பெரிதும் சார்ந்திருப்பதால் அந்தச் சந்தையையே மேலாதிக்கம் செய்துவரும் அமெரிக்காவின் கையிலேயே இதன் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. இது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஓர் அம்சமாகும்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள சுமார் 20 மருத்துவக் கல்லூரிகள், அவற்றுக்காக விண்ணப்பிக்கும் மாணவர்களின் எதிர்பார்ப்பை ஈடுசெய்ய முடியாது. சுகாதார வசதி என்பது மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக இருக்கும் நமது நாட்டில் மருத்துவர்களுக்கு மிகுந்த தேவை உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மொத்தம் 37,733 அலோபதி மருத்துவர்களில் சுமார் 70 விழுக்காட்டினர் தனியார் மருத்துவமனைகளில் பணியாற்றுகின்றனர். சுமார் பத்தாயிரம் மருத்துவர்கள்தாம் அரசுப் பணிகளில் உள்ளனர். மருத்துவ வசதியும்சுடச் சென்னை மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலேயே மையம் கொண்டுள்ளது. அங்கு மட்டும் பத்தாயிரம் மருத்துவர்கள் உள்ளனர். சென்னையில் 800 பேருக்கு ஒரு மருத்துவர் இருக்கையில் தமிழ்நாட்டின் இதர பகுதிகளில் 1,590 பேருக்கு ஒரு மருத்துவர் இருக்கிறார். ஆக, மருத்துவக் கல்வியை விரிவுபடுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஆசிரியர் குழு ஆதவன் அரவிந்தன் நஞ்சுண்டன் உதவி ஆசிரியர் திவாகர் ரங்கநாதன்	ஆலோசனைக் குழு தமிழ்நாடு: ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி ப்ரஸன்னா ராமஸ்வாமி களந்தை வீர முகம்மது இலங்கை: எம்.ஏ. நு.மான் இங்கிலாந்து: பத்மநாப அய்யர்	அமெரிக்கா: கோகுலக் கண்ணன் சிங்கப்பூர்: கனகலதா, மு.ந. மூர்த்தி மலேசியா: சை. வீர முகமது கலை சந்தோஷ்	பதிப்பாளர் - ஆசிரியர் எஸ். ஆர். சந்திரம் (கண்ணன்)
---	---	---	---

தலைமை அலுவலகம்: 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் 629 001, தொலைபேசி: 04652 278525 / தொலைநகல்: 04652 231160, மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in ■ சென்னை அலுவலகம்: பழைய எண் 216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, சென்னை 600 005, தொலைபேசி: 28481662, மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@yahoo.com

அரசு நுழைவுத் தேர்வை ரத்துசெய்ததோடு தனது கடமை முடிந்துவிட்டதாக எண்ணாமல், அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்போது தொழிற்கல்வியில் இடம்பிடிக்கப் பள்ளி இறுதித் தேர்வு மதிப்பெண்களே அடிப்படை என்பதால் தனியார் பள்ளிகள் 'காப்பியடிக்க' அனுமதித்து மதிப்பெண்களைக் கூடுதலாகப் பெற வழிவகுக்கக்கூடும். இது கல்வியின் தரத்தையே அழித்துவிடும். எனவே தேர்வு முறையைச் சீர்திருத்துவது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய பணியாகும். மருத்துவம், பொறியியல் படிப்புகளுக்கான கட்டணங்களைக் குறைக்க வேண்டியது அடுத்ததாகச் செய்ய வேண்டியதாகும். முதலில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டதுபோல 15 விழுக்காடு கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு

இடஒதுக்கீடு வழங்குவதற்கான சட்ட நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்த ஆண்டு வரவிருக்கும் தேர்தலை மனத்தில் கொண்டே ஜெயலலிதா இந்த அறிவிப்பைச் செய்துள்ளார் என்னும் விமர்சனம் உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால், மதமாற்றத் தடைச்சட்டம்; பளி தடைச்சட்டம் முதலியவற்றைத் திரும்பப் பெற்றதால் பொதுமக்கள் பெற்ற நன்மையைவிட இந்த அறிவிப்பால் அடையும் நன்மை அதிகம்.

நுழைவுத் தேர்வு ரத்து என்பது கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் எடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ள முதல் அடிதான். செல்ல வேண்டிய தொலைவோ மிக மிக அதிகம். ●

கோணங்கள்

அத்வானியின் பயனற்ற சாகசம்

அரவிந்தன்

சற்றும் எதிர்பாராத அதிர்ச்சியாகத் தேர்தல் தோல்வியை உள்வாங்கிக்கொண்ட பா.ஜ.க.வுக்கும் சங்கக் குடும்ப அமைப்புகளுக்கும் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக அரசியல் நடத்துவதில் உள்ள தடுமாற்றம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. உமாபாரதி-தேசியக் கொடி பிரச்சினையிலிருந்து நாடாளுமன்றப் புறக்கணிப்பு, பிஹார், கோவா மாநிலங்களில் ஏற்பட்ட பின்னடைவு, வயதானவர்கள் ஒதுங்குங்கள் என ஆர்.எஸ்.எஸ். போட்ட 'உத்தரவு' எனத் தொடரும் அதன் சோக காண்டம் 'அன்னிய' மண்ணிலிருந்துகொண்டு பா.ஜ.க. தலைவர் அத்வானி ஏவிய 'ராம பாண'த்தால் உச்சத்தை அடைந்திருக்கிறது. ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் அதன் இணை, துணை அமைப்புகளின் ஆகிவந்த வில்லன் களில் ஒருவரான முகம்மது அலி ஜின்னாவை மதச் சார்பற்ற தலைவர் என்று புகழ்ந்த அத்வானி அத்துடன் நிலாமல் வரலாற்றை உருவாக்கியவர் என்றும் மகத்தான தலைவர் என்றும் அவரைப் புகழ்ந்து தள்ளி, தனக்கும் கட்சிக்கும் பெரும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் ஜின்னா பேசிய பேச்சை வைத்து அவருக்கு மதச்சார்பற்றவர் என்னும் சான்றிதழை வழங்கியதைக்கூட அத்வானியால் ஒருவாறு நியாயப்படுத்திவிட முடியும். ஆனால் மகத்தான தலைவர் என்று சொன்னதை இந்துத்துவ அமைப்புகள், காங்கிரஸ், இடதுசாரிகள் என எந்தத் தரப்பினராலும் ஏற்க முடியவில்லை. யாராலும் இதை ஏற்க முடியாது என்று அத்வானிக்கும் தெரிந்திருக்கும். இருந்தும் அவர் ஏன் இப்படிப் பேசினார்?

வயதான தலைவர்கள் இளைஞர்களுக்கு வழிவிட்டு ஒதுங்க வேண்டுமென ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர் கே.எஸ்.

சுதர்சன் கூறியதால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அவமானத் திற்குப் பதிலடி கொடுக்கும் விதமாகவே அத்வானி இப்படிச் செய்திருக்கிறார் என்பது ஒரு யுகம். தீவிரப் போக்குள்ளவர் என்னும் தனது படிமத்தை மாற்றிக்கொள்ளா விட்டால் மக்களிடம் தனக்கு ஆதரவு பெருகாது என்று கணக்குப் போட்டு அத்வானி இப்படிச் செய்திருக்கலாம் என்பது மற்றொரு யுகம். இந்த ஆதரவு கட்சிக்குள்ளும் பரிவாருக்குள்ளும் தனது இடத்தை வலுப்படுத்தும் என்றும் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரே கல்லில் பல மாங்காய்கள் விழுவதற்கு பதில் ஒரு கல் பல கற்களாக மாறி அவர் தலையிலேயே விழுந்துவிட்டது. எதிர்பார்த்த ஆதரவு எங்கிருந்தும் வரவில்லை. ஒன்று தன் கருத்துக்குப் பொறுப்பேற்றுப் பதவி விலக வேண்டும்; அல்லது சமரசத்தை நாட வேண்டும் என்னும் நிலையில் அத்வானி சரணாகதியடைந்தார்.

தோல்வியுற்ற இந்தச் சாகசத்திற்கு வேறு சில காரணங்களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஜின்னாவின் 'மதச் சார்பின்மை' இந்துத்துவ அமைப்புகளின் பிதாமகர்களில் ஒருவரான வீர சாவர்க்கரின் 'மதச் சார்பின்மை'யை ஒத்தது என்றும் இத்தகைய 'மதச் சார்பின்மை'க்கு வெகுமக்கள் அங்கீகாரத்தை உருவாக்குவது சமகால இந்துத்துவ அரசியலுக்கான அங்கீகாரத்தைப் பரவலாக்கக்கூடியது என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். சி.பி.எம். கட்சியும் இக்கருத்தை முன்வைக்கிறது. மிகத் திறமையாக உருவாக்கப்பட்ட இந்த விபுலத்தின் உண்மையான முகத்தைக் காங்கிரஸ்காரர்களோ ஆர்.எஸ்.எஸ். காரர்களோ புரிந்துகொள்ளவில்லை என இக்கருத்தை முன்வைப்பவர்கள் கருதுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஆர்.எஸ்.எஸ். புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்க வாய்ப்பில்லை. 'இந்துத்துவ ரக மதச் சார்பின்மைக்கு ஆதரவைப் பெருக்கக் கூடிய' ஒரு திட்டத்தை ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸுக்குத் தெரியாமல் ரகசியமாக வகுக்க வேண்டிய அவசியம் அத்வானிக்கு இல்லை. மறைமுக ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அத்வானி இப்படிப் பேசி, ஆர்.எஸ்.எஸ். அதை வெளிப் பார்வைக்கு மட்டும் எதிர்க்கிறது என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. தங்களது உள்நோக்கம் அம்பலமாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் திட்டமிட்டே ஆளுக்கொரு குரலில் பேச வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் அத்வானி

மண்டியிட்டுச் சரணடையும் அளவுக்கு அவரைச் சுற்றி வளைத்துக் 'குமுறி'யிருக்கமாட்டார்கள்.

கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் அத்வானியின் பேச்சு அவருக்கோ அவரது கட்சிக்கோ எந்த விதத்திலும் பயனளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. அறிவுக் கூர்மையுள்ள தலைவர்களில் ஒருவர் என்று ஆங்கில ஊடகங்களால் அடிக்கடி புகழப்படும் அத்வானி அந்தப் புகழுக்கு நேர் எதிரான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்.

அதற்கான விலையையும் அவர் கொடுத்துவிட்டார். ஹர்ஷத் மேத்தா விவகாரம், மகுதி இடிப்பு வழக்கு ஆகியவற்றால் ஏற்படாத வீழ்ச்சி அவருக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'கொள்கைப் பிடிப்புள்ள' தலைவராகத் தலை நிமிர்ந்து நிற்கவும் முடியாமல் மிதவாதத் தலைவராக மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கைப் பெருக்கிக்கொள்ளவும் முடியாமல் மானத்தோடு ராஜினாமா செய்துவிட்டுப் போகவும் மனமில்லாமல் தவிப்பது அவரது அரசியல் வாழ்வின் வீழ்ச்சிக்குத் தொடக்கமாக இருக்கலாம். புதிய சமரசங்களும் புதிய வியூகங்களும் இந்நிலையை எதிர்காலத்தில் மாற்றக்கூடும் என்றாலும் இது அத்வானியின் மிகப் பெரிய தோல்வி என்பதில் சந்தேகம் இருக்க முடியாது.

■■■

எதிர்க்கட்சி வரிசைக்குத் தள்ளப்பட்டதிலிருந்தே பா.ஜ.க. செய்வதறியாமல் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போதே பா.ஜ.க.வைச் 'சீர்திருத்தி' வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென ஆர்.எஸ்.எஸ். துடிக்க, அடுத்த தலைவராகும் ஆசையுடன் கட்சியின் பேரிளம் தலைவர்கள் நாக்கைச் சப்புக் கொட்டியபடி காத்திருக்க, அடல் பிஹாரி வாஜ்பாயி விருப்ப ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு போக, அத்வானி ஆர்.எஸ்.எஸ். நெருக்கடியில் தவித்துக்கொண்டிருந்தார். இடையில் கோவாவும் பிஹாரும் காலை வாரிவிட்டன. ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியில் எதிர்பார்த்தபடி விரிசல் விழக் காணோம். லாலா பிரசாத் யாதவ், சிபு சோரன் வழக்குகளை ஒட்டி நாடாளுமன்றத்தை முடக்கும் முயற்சியும் கைகூடவில்லை. மன்மோகன் சிங்கும் சோனியா காந்தியும் பா.ஜ.க.வைக் கண்டுகொள்வதே இல்லை. ஜெயலலிதா போன்ற நண்பர்களும் கைவிட்டு விட்டார்கள். இந்நிலையில் சுய பரிசோதனை செய்து கொண்டு தனது நோக்கையும் போக்கையும் மறு பரிசீலனை செய்துகொள்வது நல்லது என்று அக்கட்சியின் மீது அனுதாபம் கொண்டவர்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் கட்சி அடையாளச் சிக்கலிலும் தலைமை நெருக்கடியிலும் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. சற்றேனும் நிதானம் இருந்திருந்தால் பாகிஸ்தானில் வரவேற்புப் பெற்ற 'அத்வானி விஜய'த்தை வைத்துத் தனது சரிந்த மதிப்பைத் தூக்கி நிறுத்தக் கட்சி முனைந்திருக்கும். மாறாகத் தலையில் மண்ணைப் போட்டுக்கொண்டு கண் கலங்கி நிற்கிறது.

■■■

அத்வானியின் தோல்வி அல்லது தொகாடியாக்களின் வெற்றி என்பதற்கும் மேல் இந்த அபத்த நாடகத்தின் மக்கள்சார் பரிமாணத்தையும் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சர்ச்சைக்கும் மக்களுக்கும் நேரடியாக எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. ஆனால் எந்தக் காரணத்தை

முன்னிட்டு அத்வானி ஓங்கட்டப்படுகிறார் என்பதும் கட்சியின் மீதான ஆர்.எஸ்.எஸ்.வின் பிடி மேலும் இறுகுகிறதா அல்லது தளர்கிறதா என்பதும் மக்களுக்கு முக்கியம். பா.ஜ.க. ஆர்.எஸ்.எஸ்.வின் பிடியிலிருந்து விலகிச் செயல்படுவது சாத்தியப்படாதவரை அதன் இந்துத்துவத் தீவிரம் குறைய எந்த வாய்ப்பும் இல்லை.

அத்வானி ஜின்னா நாமாவளி பாடியதுடன் நில்லாமல் தேசப் பிரிவினை என்பது நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய யதார்த்தம், அது தவிர்க்க முடியாதது என்னும் கருத்தையும் பாகிஸ்தானில் கூறினார். மகுதி இடிக்கப்பட்டது தன் வாழ்நாளில் மிகவும் சோகமான நாள் என்ற பாவ மன்னிப்பு வாசகத்தையும் உதிர்த்தார். இவை அனைத்துமே ஆர்.எஸ்.எஸ்.வின் அடிப்படையான நம்பிக்கைகளை மீறுபவை. இந்த மீறலைச் செய்ததன் மூலம் அத்வானி என்னும் ஸ்வயம்சேவக், பா.ஜ.க.வை அதன் தாய் அமைப்பின் பிடியிலிருந்து விடுவிப்பதற்கான முயற்சிகளைத் தொடங்கிவைத்தார் என்று சொல்லலாம். இது தனக்கும் பா.ஜ.க.வுக்கும் நன்மை பயக்கும் என அவர் கணக்குப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால், ஆர்.எஸ்.எஸ்., வி.இ.ப. போன்ற அமைப்புகள் மட்டுமின்றி, பா.ஜ.க.வில் உள்ள பெரும்பாலான தலைவர்களும் தங்கள் 'கொள்கைப் பிடிப்பு'க்கு முன் தலைவர் முக்கியமில்லை எனக் காட்டிவிட்டார்கள்.

விளைவு, கட்சிக்கு முற்போக்கு-மிதவாத அடையாளம் கொடுக்கக்கூடிய முயற்சி தோல்வியடைந்து நீக்குப் போக்கற்ற கொள்கைப் பிடிவாதம் கொண்ட ஆர்.எஸ்.எஸ்.வின் மேலாதிக்கம் கட்சியின் மீது மேலும் உறுதிப்பட்டிருக்கிறது. தவறான வியூகத்தின் மூலம் தனக்குப் பின்னடைவைத் தேடிக்கொண்ட அத்வானி, கட்சியையும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.வின் இரும்புப் பிடிக்குள் கொண்டுவராமல் சேர்த்துவிட்டார். தேர்தலில் பெற்ற தோல்வி பா.ஜ.க.வின் மதவாதப் போக்கைச் சற்றேனும் குறைக்கும் என்பதற்கான வாய்ப்பு இதன் மூலம் அடிபட்டுப்போயிருக்கிறது. இது இந்திய அரசியலுக்கும் மக்களுக்கும் நல்லதல்ல.

ஆனால் கட்சி என்னதான் பின்னடைவைச் சந்தித்தாலும் அடுத்து எந்தப் பாதையில் செல்வது என்பது குறித்து பா.ஜ.க.வுக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸுக்கும் இடையில் நிகழும் மோதல் முடிவுக்கு வரவில்லை. சுதர்ஸன் ஆர்.எஸ்.எஸ். பயிற்சி முகாம் ஒன்றில் நாட்டில் இப்போதுள்ள பிரச்சினைக்கெல்லாம் மூலகாரணம் நேரு என்றும், மாறாக இந்திரா காந்தி உறுதிவாய்ந்த தலைவர் என்றும் பேசியிருக்கிறார். ஆனால் பா.ஜ.க.வின் அதிகாரபூர்வ நிலைப்பாடு நேருவின் "ஜனநாயகப் பண்பு"களைத் தூக்கிப்பிடிப்பதாகவும் இந்திராவைச் சர்வாதிகாரி என்று விமர்சிப்பதாகவுமே இருந்துவருகிறது. நெருக்கடி நிலைக் கால நினைவுகளைப் புதுப்பிக்கும் விதமாகப் பெரிய அளவில் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தவும் கட்சி திட்டமிட்டுவருகிறது.

இது போன்ற உரசல்கள் எத்தகைய வடிவம் பெறும் என்பதை வைத்துத்தான் பா.ஜ.க.வின் எதிர்காலம் இருக்கிறது.

உதவிய கூட்டுரைகள்

1. After L.K. Advani's yatra to Pakistan-Harish Khare, *The Hindu* 8.06.05
2. Jinnah and Savarkar - Jyothirmaya Sharma, *The Hindu* 8.06.05
3. Ideological Heresy - Jyothirmaya Sharma, *The Hindu* 8.06.05
4. Outlook ஜூன் 20, 2005 இதழில் வினோத் மேத்தா எழுதிய கட்டுரை

காலச்சுவடு ஜூன் 2005 இதழில் "தமிழ்ப் படங்களில் பிறமொழிகள்" என்னும் தலைப்பில் அம்ஷன் குமாரின் கட்டுரை தொடர்பான என் கருத்தைப் பதிவு செய்கிறேன்.

இந்தியப் பிரதேசத்து மக்களிடம் உணர்வுபூர்வமான குறுகிய மனப் பான்மையும் நோக்கமும் வேறுபாட்டை வேண்டிய அவசியத்தால் மட்டுமே ஒற்றுமை உணர்வு சாத்தியமாகும். இங்கே மத வேற்றுமையே மக்களிடையே அந்நியத்தன்மை வேருன்றிப் பிரிவினைவாதத்திற்கு வித்திட்டு, சண்டை சச்சரவுகளை உருவாக்கி, பண்பலம், அரசியல் செல்வாக்கு, பதவி சொகுசு, காழ்ப்புணர்வு போன்றவற்றால் பரஸ்பர அன்பு, கபளீகரம் செய்யப்படுவதை மக்கள் உணர்ந்தும் அறியாமையால் உழல்வதை ஜீரணிக்க இயலவில்லை. மேலும் தற்போதைய தமிழ்த் திரை உலகில் மொழியின் மீதான பற்று தனக்கும் இருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்ளும் கூட்டம் வியாபார உத்தி என்னும் பெயரில் ஆபாச மொழிதான் தமிழை வார்த்தெடுத்து வரும் புது மொழி (ஆபாச மொழி) என்பதன் விரிவில் தமிழ் தொலைந்து வருவது தமிழனுக்கு அவமானத்தை உண்டாக்கிவருவதைத் தலை குனிவாகப் பார்க்கும் தமிழ்ப் பற்று, வரும் தலைமுறையினரிடம் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கப்போகும் தமிழைக் காக்க அரசியல் கலப்பில்லாத தமிழ்க் காப்பாளர்கள் இன்று யாரு மில்லை என்பதே பெருந்த வேதனை யைத் தருகிறது.

பா. செல்வவிநாயகம்
சென்னை - 600 082

காலச்சுவடு ஜூன் இதழின் தலையங்கம் "எது பெரிய ஆபத்து" கருத்துகளுடன் எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. 50, 60களில் வாக்காளர்களை அரசியல் கட்சிகள் கார்களில் கூட்டிக் கொண்டுபோய் வாக்குகளை வாங்கினர். ஆனால் இப்பொழுது, விலைவாசி ஏற்றம்போல் வாக்காளர்களின் எதிர் பார்ப்பும் இமாலய அளவிற்கு ஏறிவிட்டது. குறைந்த பட்சம் 500 ரூபாயும் குடும், தங்க முக்குத்தி போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களும் பெற அவர்கள் வாக்களிப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. வாழ்க இந்தியத் தேர்தல் ஜனநாயகம்.

கே.எஸ். சுந்தரம்
பெங்களூர் - 560 060

'ஞானாலயா' கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுடனான ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி அவர்களின் நேர்காணல், பல்வேறு தகவல்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. கடந்த காலத் தமிழகச் சூழலில் நிலவிய பதிப்புத் துறை, புத்தக விற்பனை, அச்சுக் கலை நேர்த்தி, புத்தகங்களைப் பதிப்பித்த, எழுதிய ஆசிரியர்கள் குறித்த தகவல்களும் வரலாற்றுச் சான்றாவணமாக விளங்குகின்றன. காலச்சுவடு இதழுக்கும் வேங்கடாசலபதி அவர்களுக்கும் பாராட்டுகள்.

கே. ரவிச்சந்திரன்
திருச்சி - 620 001

புதுக்கோட்டை கிருஷ்ணமூர்த்தி தந்துள்ள செய்திகள் பயனுள்ளவை. புத்தகங்களைத் தேடிப் பெற்று அவற்றைப் பிறர் பயன்பாட்டுக்கும் தந்துதவி, தமிழ்ப் புத்தக உலகில் ஒரு தனியிடம் பெற்றுவிட்ட 'ஞானாலயா'வின் அரிய முயற்சி பெரும் பாராட்டுக்கும் மதிப்புக்கும் உரியது.

ஞானாலயா போன்ற சில தனியார் நூலகங்கள் புத்தகங்களின் மீது ஆறாக் காதல் கொண்ட கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்களாலேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. எந்தவொரு தனிமனிதனும் இவ்வளவு காலத்தையும் பணத்தையும்

செலவு செய்து புத்தகங்களை இந்த அளவுக்குச் சேகரித்து, படித்து, பாதுகாத்ததாகத் தெரிவிக்கும் செய்திகள் மிகக் குறைவே.

செ. செம்மல்
கோவை - 05

புத்தகச் சேகரிப்பாளர் புதுக்கோட்டைக் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் செயல் பிரமிக்கவைக்கிறது. தனிநபராயிருந்து ஆர்வத்தால் மட்டுமே புத்தகங்கள் வாங்கிச் சேமித்துப் பராமரித்து வருவது பாராட்டுக்குரியது. தனி மனிதராகச் சாதித்தவர், தனிநபர் சாதித்தவையே அதிகம் என வாதிட்டவர் ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும், ஓர் அறக்கட்டளை தொடங்க வேண்டும் என விரும்புவது வேடிக்கை.

பொன். குமார்
சேலம் - 636 006

ஜூன் 2005 இதழில் வெளியான கவிதைகள் உணர்த்துகிற பிரிவும் சோகமும் திரைகளாகின்றன. குவளைக் கண்ணன், மதுவன், வே. ராமசாமி, பவஹரி, ரெங்கநாயகி, சல்மா, மஜீத் ஆகியோரின் கவிதைகளில் காட்சிப் பொருள்கள் அதிகமாக மிதக்கின்றன. எந்தச் சட்டங்களுக்கும் நிறைவாகாத தனிமையைப் பேசுவதுகூடக் கவிதை வெளியாகிறது. எதிர்வாழ்வைத் தாக்கமாக எண்ணிப் பிதற்றுவதும் மனச்சுமையைக் குறைத்துக்கொள்வதுமாகக் கவிதை வாசிப்பதும் உணர்வதும் நிகழ்கின்றன.

இளஞ்சேரல்
கோவை - 641 103

பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி ஊராட்சிகளில் ஜனநாயகம் கேலிக்கூத்தாக மாறியிருப்பது இந்தியாவுக்கே வெட்கக் கோடான செயல். இது குறித்த கட்டுரையாளரின் கவலை, அக்கறை நியாயமானதுதான். ஆனால் இடதுசாரிகளின் இது குறித்த இயக்கங்களை மிக லேசான முறையில் மதிப்பீடு செய்து "பிரச்சினைகளுக்குரிய ஊராட்சிகளிலிருந்து மிகவும் வெளியே 'சாத்வீகமான எதிர்ப்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மதுரையில் சுமார் 5000 பேரைத் திரட்டித் தீண்டாமை ஒழிப்பு மாநாட்டை நடத்தி, பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி, கொட்டகச்சியனேந்தல் ஊராட்சிகளுக்குத் தேர்தல் வைக்கக் கோரி 500 இடங்களில் மாநிலமெங்கும் ஆர்ப்பு

கடிதம், விவாதம், படைப்பு...

- ◆ வாசகர் கடிதம் அனுப்புவர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் 15ஆம் தேதிக்குள் கடிதம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புக. மின்னஞ்சலில் கடிதம் அனுப்புவோர் (kalachuvadu@sancharnet.in) TAM, TAB, TSCII, Bamini ஆகிய குறியீடுகள் கொண்ட எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்துக.
- ◆ விவாதம் பகுதிக்கு எழுதுவோர் தங்கள் கருத்துகளை 500 சொற்களுக்கு மிகைப்படாமல் எழுதுக.
- ◆ படைப்புகள் அனுப்புவோர் பிரதி எடுத்துவைத்துக்கொண்டு அனுப்புக. மொழிபெயர்ப்புகளை அனுப்புவோர் மூலத்தின் ஒளிநகலையும் இணைக்க வேண்டும். படைப்புகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. எனவே தபால் தலைகளை இணைக்க வேண்டாம். பிரசுர விவரம் மூன்று மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்கப்படும். பிரதியின் பின்புறம் முழு முகவரியையும் காசோலை அனுப்புவதற்கான பெயரையும் மறக்காமல் குறிப்பிடுக. அஞ்சலட்டையில் எழுதி அனுப்பப்படும் கவிதைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டா.

பாட்டம் நடத்தியுள்ளது மார்க்சிஸ்ட் கட்சி. ஆதிக்கவெறி குறித்து எதிர்க்கருத்து உருவாக்கவும் அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கவும் சாத்வீகமாகவும் ஜனநாயக முறையிலும் இயக்கங்கள் நடத்துவது அவசியமில்லையா? சாத்வீகமாக நடத்தாமல் பிரச்சினைக்குரிய ஊர்களில் சென்று நேரடி மோதலில் ஈடுபடச் சொல்கிறாரா?

கட்டுரையாளர் முன்வைக்கும் இன்னொரு விமர்சனம், "தலித்துகள் இடதுசாரி முகாம்களிலிருந்து வெளியேறி தலித் இயக்கங்களில் இணைந்து வருவதையொட்டி, கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தலித் பிரச்சினைகளில் கூடுதல் கவனம் செலுத்திவரும் இடதுசாரிகள் செயல்பாடு ..." என்பதாகும்.

தீண்டாமைக்கு எதிராகப் பல வடிவங்களில் இடதுசாரிகள் இயக்கம் நடத்துவது, தலித்துகள் கட்சியில் உறுப்பினர்கள் அதிகரிக்கிறார்களா குறைகிறார்களா என்பதை வைத்து அல்ல. சமூக விடுதலையென்பது வர்க்கப் போராட்டத்தையும் பண்பாட்டுச் சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தையும் ஒருங்கே நடத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்தான்.

தோழர் பி.ராமமூர்த்தி, ஒரு பெரிய ஆலய நிர்வாகக் குழுவில் கோயிலுக்கு அருகில் வசித்த செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளிகளை உறுப்பினர்களாக ஆக்குவதற்கு நீதிமன்றம்வரை சென்று வாதாடி, உறுப்பினர்களாக ஆக்கினார். சட்டமன்றத்தில் ராஜாஜி கொண்டுவந்த குலக் கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்து

இடதுசாரிகள் முழக்கமிட்டனர். 1992இல் திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் ஒரு கிராமத்தில் இறந்த தலித் பெரியவரின் சடலத்தை ஆதிக்கச் சாதியினர் தம் நிலம் வழியே தூக்கிச் செல்லக் கூடாது எனத் தடுத்துப் பிரச்சினை செய்தபோது தலித் மக்களுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்ட தோழர்களை அடித்துக் காயப்படுத்தி, கட்சி அலுவலகத்தையே தரைமட்டமாக்கினார்கள். 2004 டிசம்பரில் புதுக்கோட்டை மின்னாத்தூரில் 144 தடை உத்தரவை மீறி ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் நடத்திய செயல், ஜனவரி 2005 மதுரை உசிலம்பட்டி கவனமட்டியில் சுரேஷ் என்ற தலித் சிறுவன் மேல்சாதித் தெருவில் செருப்புப் போட்டு நடந்ததை எதிர்த்த ஆதிக்கச் சாதியினரின் அடாத செயலை அரசுக்கும் மனித உரிமை கமிஷனுக்கும் மாவட்ட ஆட்சியருக்கும் கொண்டுசென்று ஊராரோடு ஒப்பந்தம் போட்டுச் சமாதானமாக்கியது இடதுசாரி இயக்கம் (21.05.2005 த ஹிண்டு நாளேடு, பக். 8) தஞ்சையில் இப்படிப் பல சம்பவங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்னும் இரட்டைக் குவளை முறைக்கு எதிராக இடதுசாரிக் கட்சிகள் பல இயக்கங்கள் நடத்தியிருக்கின்றன. எனவே ஆண்டுக்கு ஆண்டு தலித் உறுப்பினர்கள் அதிகமாகி வருகிறார்களே தவிரக் குறையவில்லை. ஆதிக்கச் சாதிகள் பிரச்சினை செய்வது நிலமற்ற கூலித் தொழிலாளிகளாக தலித் மக்கள் காலந்தோறும் வதங்கு வதால்தானே? நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யாமல் எப்படி விடிவு வரும்? தமிழகத்தில் 50 லட்சம்

ஏக்கர் தரிசு நிலத்தைப் பன்னாட்டு நிறுவனத்துக்கு அளித்ததைக் கண்டிக்க வேண்டாமா?

ஆனால் தங்கள் குறைந்த அளவேனும் சக்தியைத் திரட்டிப் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு எதிராகவும் தலித்துகளின் உரிமைக்கும் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிக் கெதிராகவும் பரந்த அளவில் இயக்கம் நடத்துபவர்கள் தலித்துகளுக்கு என்றுமே விரோதிகளல்ல என்பதை வெண்மணி, புதுக்கோட்டை, சிதம்பரம் பத்மினி போன்ற பல வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் உரக்கச் சொல்லும். எனவே உண்மையாகப் பாடுபடுபவர்களை ஓரங்கட்டிச் சுட்டிக் காட்டுவது கட்டுரையாளரின் நோக்கத்தை அடையப் பயன்தராது. நண்பர்கள் வட்டத்தைச் சரியாக அடையாளங்கண்டு சரியாக மதிப்பீடு செய்வது சரியான மாற்றத்திற்கு வித்தாக அமையும்.

கலைப்பிரியன் (க. கணேசன்)
குமரி மாவட்டம் - 629 703

விவாதம்

அருகன்குப்பம் பிரம்ம ரிஷி, தாழ்த்தப்பட்டோரும் மொழிப் போரும், தமிழ்ப் படங்களில் பிற மொழிகள் ஆகிய கட்டுரைகள் தொடர்பான விவாதங்கள் அடுத்த இதழில் வெளியாகும்

ஆசிரியர் குழு

உ.வே.சா. 'குள்ளமானவர்' அல்லர்!

பேராசிரியர் நாச்சிமுத்து காலச்சுவடு (63 மார்ச் 2005) இதழில் எழுதியுள்ள "உ.வே.சாமிநாதய்யா - பன்முக ஆன்மையின் உருவம்" என்னும் கவையான கட்டுரையைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். ஆனால் அக் கட்டுரையில் காணப்படும் ஒரு தவறான தகவல் என்னை உறுத்தியது. அதைப் பற்றிய உண்மையான செய்தியை வெளியிட வேண்டியது அவசியம் என்பதால் இச்சிறிய குறிப்பை எழுதுகிறேன்.

நாச்சிமுத்து தன் கட்டுரையில் கூறுகிறார்: "பாரதி உ.வே.சா.வைக்கும்புமணி அகத்தியர் என்று பாராட்டுவதில் அவர் தமிழ் உருவம் மட்டுமல்ல, அவர் குள்ளமானவர் என்ற குறிப்பும் தொக்கி நிற்கிறது என்று உ.வே.சா.வை நேரில் பார்த்தவர்கள் கூறுவார்கள்."

நாச்சிமுத்து இக்கூற்றிற்குச் சான்று எதையும் சுட்டிக்காட்டவில்லை. நான் ஐயரவர்களை நேரில் பார்த்ததில்லை. ஆயினும் சிலைகளிலும் போட்டோக்களிலும் அவருடைய திருவருவம் அம்பாரமாக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. இதைப் பற்றிய உண்மையை ஐயரவர்களை நேரில் பார்த்துப் பழகியவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் போதே விசாரித்துப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஐயரவர்கள் வாழ்ந்த திருவல்லிக் கேணி தியாகராஜ விவாலத்தில் அவருடைய குடும்பத்தினர் தொடர்ந்து இருந்து

வருகின்றனர். ஐயரவர்களின் பேரன் காலஞ்சென்ற சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களின் மனைவியார் 90 வயதில் நல்லமாக இருக்கிறார்கள். அவருடைய மகன் வெங்கடகிருஷ்ணனை அணுகி இந்த விஷயத்தைப் பற்றி விசாரித்தேன். அவர் தன்னுடைய தாயாரைக் கேட்டபோது "தாதா நல்ல உசரம் ஆச்சே; உன்னுடைய உசரம் இருப்பார்" என்று கூறியதாக வெங்கடகிருஷ்ணன் என்னிடம் தெரிவித்தார். அவர் மேலும் கூறினார்: "என் உயரம் 5 அடி 10 அங்குலம்; ஆகையால் என் கொள்ளுத் தாதா (ஐயரவர்கள்) குறைந்தது ஐந்தே முக்கால் அடி உயரம் இருந்திருப்பார்." அது அக்காலத்தில் நல்ல உயரமாயிற்றே!

ஐயரவர்களின் பிற்காலத்தில் அவருடன் பழகியவர்களில் ஒருவராகிய வரலாற்றுப் பேராசிரியர், தமிழறிஞர் ந. சுப்பிரமணியன் தற்பொழுது உடுமலைப் பேட்டையில் வசித்து வருகிறார். அவருக்கு வயது 90; இன்னும் திடக்காத்திரமாக இருக்கிறார்; தொடர்ந்து எழுத்துப் பணியிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். அவருக்கு இதைப் பற்றி எழுதி விசாரித்தேன். அவர் உடனே எனக்கு எழுதிய பதில் கடிதத்தின் ஒரு பகுதி கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

"நான் ஐயரவர்களை நேரில் கண்டு பேசியிருக்கிறேன். என தந்தையாருக்கு அவரை மிக நன்றாகத் தெரியும். நான்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் Hons (History) வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது என தந்தையார் அக்கழகத்தில் தமிழ் உயர்நிலை ஆசிரியராக இருந்தார். 'பாரி காதை' அரங்கேற்றத்துக்கு வந்திருந்த (தலைமை தாங்க) ஐயரவர்கள் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தார், காலை 8 மணி வாக்கில். அவரோடு பேசிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு அப்போது நன்றாகக் கிடைத்தது. அவர் சுமார் ஐந்து அடி ஒன்பது அல்லது பத்து அங்குலம் உயரமிருப்பார். ஆகவே அவர் குள்ளர் அல்ல; [அடிக்கோடு கடிதத்தில் உள்ளபடி] ஆறடி தாண்டியவருமல்லர். உயரத்திற்கு ஏற்ற பருமன் இருப்பார். அவர் சற்றுக் கறுவலான நிறத்தவர்; அதாவது fair என்று சொல்ல முடியாது. பணிவோடும் தாழ்ந்த குரலிலும்தான் பேசுவார். மற்று, 'குடும்புணி' என்றது அகத்தியரைப் போலக் குள்ளமானவர் என்பது பொருளன்று. 'குடும்பகோணத்து தமிழ் முனிவர்' என்பது தான் பொருள்."

ஐயரவர்களை நேரில் பார்த்துப் பேசிப் பழகிய முதியவர்கள் இருவர் அளித்துள்ள தகவலும் ஒரே மாதிரியாக உள்ளவை. இதுவே உண்மை என்பது உறுதியாகிறது.

ஐயரவர்கள் தமிழ்ப் பணியில் மட்டுமல்ல, உருவத்திலும் உயர்ந்தவரே!

ஐராவதம் மகாதேவன்
சென்னை - 600 088

நெர்நிகை: அதுவா அழகரசனின் விருப்பம்?

தலித் அல்லாதவர்களாகப் பிறந்து, ஆனால் தலித்தாக வாழ்ந்துவருபவர்கள் தலித் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசும் போது எதிர்கொள்ளும் முரண்பாடுகளைப் பற்றிய சித்திரங்களுள் ஒன்று தான் அழகரசனின் கட்டுரை (காலச் சுவடு இதழ் 64). தலித் சார்புக் கட்டுரையாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ள விரும்பும் அது உண்மையை ஏனென்ப படுத்தி ஒதுக்கித் தள்ளுகிறது.

முற்போக்காளர்களின் அரசு எதிர்ப்பு, ஆதிக்கச் சாதி எதிர்ப்பாக மாறிய நிலையில் அறிவுஜீவிகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டதாக அழகரசன் அவதானிக்கிறார். அந்த நெருக்கடியின் விளைவுகளாகப் பெரியார் குறித்த மறுவாசிப்புக்கான எதிர்வினைகளைக் கருதுகிறார். இது அறிவுஜீவிகளின் அடிப்படையையே சந்தேகிக்கும் மோசமான கருத்து. தங்களைச் சாதி கடந்தவர்களாக நினைந்து வாழ்ந்து சாதியின் நிழல் தங்கள்மேல் விழாமல் பார்த்துக்கொள்ள முயலும் அறிவுஜீவிகளின் அடிப்படையையே மறுக்கும் தன்மை அராஜகமானது. அறிவுஜீவிகள் தாம் சார்ந்த ஆதிக்கச் சாதியின் மீதான எதிர்ப்பைத் தாங்க முடியாமல், அதாவது சுயசாதி அபிமானத்தை விடமுடியாமல் தலிக்கிறார்கள் என்று அழகரசன் கருதுகிறார். அறிவுஜீவிகள் அவ்வப்போது கைக் கொள்ளும் நிலைபாடுகளில் பிரச்சினை இருக்கலாம். ஆனால் அது சுயசாதி அபிமானத்தால் நேர்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. அடிப்படையில் சாதி மறுத்தவர்களின் சொல்லடல்களாகவே அவற்றை நாம் கவனப்படுத்த வேண்டும்.

அழகரசனின் அப்பா பெரியாரிடமிருக்கான மாடல் அல்ல. பெரியார் படங்களைக் கடை பூராவும் மாட்டி வைத்துக் கொள்வதும் பெரியார் எழுத்துகளைச் சுவர் முழுவதும் எழுதிவைத்துக் கொள்வதும் ஒருவரைப் பெரியார் கருத்தாளராக ஆக்கிவிடாது. பெரியார் கருத்துப் பரப்பற்றாக அவரைக் கருதலாம். பெரியாரை எவ்வளவு தூரம் புரிந்து வைத்திருந்தார் என்பதும் அதைச் செயல்படுத்த எவ்வளவு முயன்றார் என்பதுமே முக்கியம். ஆனால் சாதிகள் மிரட்டும் சமூகத்தில் அவரது செயல்களைச் சாதாரணமானவை என்று புறந்தள்ளி விடவும் முடியாது.

அறிவுஜீவிகள் என்னும் நிலைக்கும் போகாத, ஆனால் கருத்தளவில் முற்போக்காளராக விளங்கிய பலர் தமிழ்நாடு முழுவதும் உண்டு, அழகரசன் அப்பா போல. அவர்களுள் ஒருவர் என் அப்பா. தான் பிரசாரகர் அல்ல என்றும் தன் கருத்தைப் பிரசாரம் செய்வது தன் வேலை அல்ல என்றும் கருத்துக் கொண்டவர். அண்ணாவையே ஒப்புக் கொள்ளாத பெரியார் பற்றாளர். திராவிடக் கட்சிகளின் சரிவைக் கண்டு வருந்தியவர். சாதிகளை ஒழிக்க முடியாத சமூகத்தின் இயலாமையைக் கண்டு தன் வாழ்வின் இறுதிவரை நொந்தவர். தலித்துகள் முன்னேறுவதைக் கண்டு

மகிழ்ந்தவர். எங்கள் கிராமத்தில் தனிக் காலனியாக இருந்த தலித்துகள் ஊருக்குள் வீடமைத்துப் பரவியபோது ஊரே பதற்றமடைந்தது. ஆனால் அப்பா மட்டும் மகிழ்வாக இருந்தார். தலித்துகளை வீட்டுக்குள் புறங்கவிடுவது, எங்கள் பாத்திரங்களை அவர்களைப் பயன்படுத்தச் செய்வது போன்ற (50, 60களில் இவை சாதாரணமானவை அல்ல) தலித் ஆதரவுச் செயல்பாடுகளைச் சாதாரண காரியங்களாகவே அவர் செய்தார். அதைக் கண்டு ஊரே எரிச்சலுற்றபோது அதையும் இயல்பாக எதிர்கொண்டார்.

சாதிப் பள்ளியில் படித்தவர் அல்ல என் அப்பா. மருத்துவச் சாதியுடன் கலப்பு மண உறவு கொண்ட குடும்பத்தில் பெண் எடுத்தவர். அதை அவர் புரட்சி என்று ஒரு நாளும் பேசி நான் கேட்ட தில்லை. வரதட்சணை வாங்காததற்கோ கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டதற்கோ என்றும் அவர் வருந்தியதும் இல்லை. அதை அவர் தியாகம் என்று கருதியதாகவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. என் மாமாக்களும் என் தந்தையின் உண்மை நிறம் குறித்துப் பேசவில்லை. ஆண்/சாதி வக்கிரத்துடன் கடிதங்கள் எழுதியதாகவும் தகவல் இல்லை. காங்கிரஸ் தலைவரும் முன்னாள் முதல்வருமான ஓ.பி. ராமசாமி ரெட்டியாரின் குடும்ப நண்பராக இருந்தும் 'விடுதலை'க்கு முகவராக இருந்தார்.

கடவுள் நம்பிக்கை சற்றும் அற்றவரான என் அப்பா துன்பம் நேரும் போது கூட, "அட ராமா" என்று அலுத்துக் கொண்டு பார்த்ததில்லை. கோபம் உச்சிக்கு ஏறியபோது "பறத் தாயோளி" என்று பேசி என் காது கேட்டதில்லை. தன் மகன்களைச் சுயசாதி மனிதர்களுடன், நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளச் சொன்னதில்லை. தன் புரட்சிகர மகன்கள் சொந்தச் சாதிக் கல்லூரியில் சாதிப் பற்றாளர்களுடனும் மாளம் போட்டுவிட்டு (சற்று வெட்கத்துடன் தான்) பிறகு தன்னையே கேலி செய்யும்படியான வாழ்க்கையைச் சென்ற மாதம் முளை வெடித்துச் சாகும்வரை அவர் வாழவில்லை. இது ஒரு வகையான பெரியார் பற்றாளர் ஒருவரது வாழ்க்கையின் வகை மாதிரி.

இருந்தாலும் அழகரசனின் அப்பா கேலிக்குரியவர் அல்ல. அவர் தன்னை முற்போக்காளராகக் காட்டிக்கொண்டு சமூகத்திலிருந்து என்ன சுருட்டிக் கொண்டார்? பாவம். சாதிகள் அழுத்தும் கிராமத்தில் பிறந்து தன் மகன்களையாவது (சரி, மகனையாவது) சாதிச் சாக்கடையில் முழுகாமல் பார்த்துக் கரை சேர்த்திருக்கிறார். அது சாதாரண விஷயம் இல்லை. தனது கிராமியச் சூழலுக்குத் தேவையாக இருந்து தொலைத்த அவரது அழுக்குச் சட்டையை எல்லா முன்னிலையிலும் துவக்கத் துணியும் நண்பரை என்ன சொல்வது? கைதாகப்போகும் சின்ன வரை வரவேற்க ஓடோடிப்போன முற்போக்காளராகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளும் பத்திரிகையாளர் பற்றி அழகரசன் ஒன்றும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

நல்ல, தலித் அல்லாதவராகக் காட்டிக்கொள்ள, இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்சு முற்போக்காளரையும் தலித் விரோதிகளாக நாம் மாற்றிவிடக் கூடாது. திருநாவுக்கரசு சொன்னதுபோலப் பெரியாரை அழித்தே தலித் விடுதலை என்பது நவீனத்துவத்தை மறுத்தே தலித் விடுதலை என்பதற்கு ஒப்பாகும். இது தலித் விடுதலையை இன்னும் தள்ளிப்போகச் செய்யும். அதுவா அழகரசனின் விருப்பம்?

பழ. அதியமான்
சென்னை

கங்கு-சிறுவனியம் து வர் நா

பூர்தியும மார்க்சியமும்

எஸ்.வி. ராஜதுரை

தலித்திய அரசியல்

ராஜ் கௌதமன்

இந்தியத் தத்துவங்களின்

அரசியல்

ந. முத்துமோகன்

இசையின் அரசியல்

இ. முத்தையா

சிறுபத்திரிகை அரசியல்

வீ. அரசு

ஒவ்வொரு நூலும் ரூ. 25, பக். 64

பரிசல்

1. இந்தியன் வங்கி காலனி, வள்ளலார் தெரு, பத்மநாபா நகர், குளைமேடு, சென்னை - 94
கை பேசி 9382853646

விளம்பரம்

மருதா வெளியீடு

ஆனந்தாயி

(நாவல்)

சிவகாமி

பக்: 232, விலை: ரூ. 120

மருதா

226 (188), பாரதி சாலை,
ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.

☎ : 09382116466

விளம்பரம்

Nalli®

பேரழக

எம்ப்ரஸ்டி
பட்டுப் புடவைகள்

நல்லி சின்னசாமி செட்டி

பனகல் பார்க், தி.நகர், சென்னை-17. தொ.பே. : 24344115 / 52604567.

சிறுகதை

இரசுகன் வருகிறான்

பொ. கருணாகரமூர்த்தி

அன்று சனிக்கிழமை. இளமதியம் ஆகிவிட்டிருந்தது. முதநாள் இரவு இறுக்கிய மழையில் ஊர்த் தரை முழுவதும் வாரடித்துப் போயிருந்தது. சூரியரும் முடிந்த அளவு உயரத்துக்கு ஏறி மினுங்கிக்கொண்டிருந்தாலும் பெரிதாக அழத்தாமலிருந்தார். வர்ஷிணி பதினொரு மணியிருக்கும் என நினைத்தாள். இரண்டு மாத முதலே அவள் கடிகாரம் துடிப்பதை நிறுத்திவிட்டிருந்தது. புதிய செல் மாற்றவேண்டும். அவள் நடத்தும் மினி பாலர் பாடசாலைக்கும் அன்று விடுமுறை.

இந்நேரம் மீன் அங்காடியில் வியாபாரிகள் வந்து கூடத் தொடங்கியிருப்பார்கள். வர்ஷிணி அவர்களது நாலு வயதுக் குழந்தை அநாமிகாவுக்கு மடத்தலை (பேபி றஸ்க்) தேநீரில் நனைத்து ஊட்டுகையில் 'வசீகரன் நேரத்துக்குப் போய் மீனை வாங்கி வந்தானாயின் இனிக் காலைப் பலகாரமென்று எதையும் பண்ணி வினைக் கொடாமல் விறகு தேடிச் சமையலையே முடித்துவிடலாம்' என்று எண்ணவும் அவளின் மனதைப் புரிந்து விட்டவன் போலத் தான் சீராக்கிக் கொண்டிருந்த

நீரிறைக்கும் இயந்திரத்தை ஒரு பக்கமாகத் தள்ளி உரச் சாக்கொன்றால் மூடிவைத்துவிட்டு, "வர்ஷி, பையை எடுத்துத் தாரும், நான் மீன் வாங்கிவாறன்" என்றுவிட்டுப் பற்பொடியை வாயிலிட்டுத் துலக்கிக் கொண்டு முகம் கழுவக் கிணற்றடிக்கு ஓடிப்போன வசீகரனைப் பார்க்க அவளுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

சூரியக் கதிர்த் தாக்குதல்களைத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் அவர்கள் வன்னிக்கு இடம் பெயர்ந்திருந்தபோது 'எம்மினமே' அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த சிறிய வீட்டையும் கூரையையும் கல்லுக் கல்லாய்ப் பெயர்த்துக்கொண்டு போய்விட்டது. வீட்டிலுள்ள பொருள்கள் திருட்டுப்போவதென்பது எந்த நாட்டிலும் வழக்கந்தான். இங்கே தீராத போரும் இழப்புக்களும் ஒரு வீட்டையே திருடிச் சென்று பிழைப்பதற்கு இந்தச் சமூகத்துக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருந்தது.

இரண்டு வருஷம் முன்னர் அரசுக்கும் போராளிகளுக்குமிடையே போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் உண்டானதும் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துவிட்டுத் தத்தம் வாழிடங்களுக்கு மீளத் திரும்பிய மக்களுக்கு யுனெஸ்கோ நிறுவனம் வீடமைப்பதற்கென 50 பக்கெட்டுகள் சிமெண்ட், நாலோ ஆறோ கொங்க்ரீட் தூண்கள், அலுமினியம் கூரைத் தகடுகள், வாளி, சமையல் பாத்திரங்கள் எனச் சில பொருள்களை நிவாரணமாக வழங்கியிருந்தது.

இயல்பிலேயே வல்லவியான வசீகரன் அத்தூண் களை நிறுத்திக் கூரையமைத்து, தரைக்கு சீமெந்து போட்டு, அரையளவு உயரத்துக்குக் குந்துச் சுவர் வைத்து, மீதி உயரத்தைப் பீப்பாய்த் தகரத்தாலும் சப்புப் பலகையாலும் அடைத்து, அழகான சிறியதொரு வீட்டை அமைத்திருந்தான். தகரத்தால் வேய்ந்த கூரையின் இருபக்கங்களையும் சாய்வு ஒத்தாப்புக் களாக இறக்கி அவற்றினுள் ஒருபக்கம் சமையல், மற்றது அவனது மினி வேர்க்ஷொப். அதனுள்ளுள் உந்துருளிகள், விசையுருளிகள், நீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள், கதவுகள், பூட்டுகள், திருத்த வேலைகள் என்று செய்துகொண்டிருப்பான்.

சமாதானத்தோடு வடக்கில் சில பகுதிகளுக்கு மின்சார விநியோகமும் வந்துவிட்டதால் அவ்வப்போ மின்காற்றாடிகள், நீர்தாங்கி மோட்டார்களின் நீவைண்டிங், வீடுகளுக்கு மின் சுற்றுகள் அமைத்தல் என்று வேலைகள் கிடைக்கும். உழைப்பதற்கு எப்போதும் தயங்குவதில்லையாதலால் யாராவது கோழிக்கூடு அமைத்தல், கழிப்பறைக் கதவு மாற்றுதலன்ன சிற்றாழியங்களுக்குக் கூப்பிட்டாலும் மறுக்காது போய்ச் செய்துகொடுப்பதால் நகர்கிறது அவர்களது சீவியம்.

ஜேர்மனியிலிருந்து அவன் தோஸ்த்து வேந்தனின் கடிதம் 'அடுத்த மாதம் ஊருக்கு வருகிறேன்' என்று வந்த நாளிலிருந்து ஒரு புது ஆளாய் மாறித் தானாகவே எல்லாக் காரியங்களையும் ஒரு சிறுவனின் உற்சாகத் தோடு செய்து முடிக்கிறான் வசீகரன்.

சாதாரணமாகக் காலையில் வேர்க்ஷொப்பினுள் புகுந்துவிட்டானேயன்றால் அவனை மதியம் அங்காடிக்கு அனுப்பி மீனோ காய்கறிகளோ வாங்கு விப்பதானால் பெரும் வல்லையாகவிருக்கும். பத்து மணிக்கே வர்ஷிணி அவனை உருவத் தொடங்கினால் வேண்டாவெறுப்பாய் முனகிக்கொண்டு சந்தை கழுவி நேரம் போய் "மீன்காரியின் காலிக்கடகத்தைத் தலைக்கு எடுக்கிவிட்டு வருகிறேன்" என்று வருபவன் இப்போ என்னடாவென்றால் 'நீ உத்தரவைக் காலாலே இடு, நான் தலையாலே முடிக்கிறேன்' என்று நிற்கிறான். இந்த அதீத உற்சாகமும் பூரிப்பும் எங்கேயிருந்து வந்தனவென்பதுதான் அவளுக்கும் அடியோடு பிடி படவில்லை.

உந்துருளியில் வர்ஷிணியை வளைஞ்சு வளைஞ்சு கொண்டு திரிந்த காலத்தில் இருந்ததைப் போல முகத்திலொரு மலர்ச்சி கூடிவந்து சின்னச் சின்ன விஷயத்துக்கெல்லாம் சிரிக்கிறான் சின்னப் பயல்போல. அவனை நுட்பமாகக் கவனிக்கிறவர்கள் யாரும் 'கொஞ்சம் பிசுசிப்போச்சுப் போல' என்று நினைக்கப் போகிறார்களே என்கூட வர்ஷிணி லேசாகப் பயந்தாள்.

இரவு இரண்டு மணிக்குப் படுக்கையில் நித்திரை வராமல் புரண்ட வசீகரன் அவள் காதுச் சோணை களை நீவிக்கொண்டு சொல்கிறான்: "இனி நமக்கு ஒரு வாழ்வு வரறதெண்டால் அது வேந்தனாலை தான்." அவ்வளவு நம்பிக்கை அவனுக்கு. தம் வாழ்வில் ஒளியேற்ற குசேலரைத் தேடிக்கொண்டு 'ஒரு கண்ணனே வருவதான்' ஒரு கனவில் இருக்கிறான்

அவன். அவனுக்கு ஆடு அடிக்க வேணுமாம், கோழி பிடிக்க வேணுமாம், பனங்கள்ளுக்குச் சொல்லிவைக்க வேணுமாம், இராசவள்ளிக் கிழங்கு, பலாப்பழம், மாம்பழம், கப்பல் வாழைப்பழம் எல்லாம் வாங்க வேணுமாம். முழ நீளப் பட்டியலே வைத்திருக்கிறான்.

"உங்க தோஸ்த்து ஜெர்மனிக்குப் போயும் இப்ப பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களாச்சு, ஒவ்வொரு முறை வாறபோதும் தவறாமல் 'நீ பாஸ்போட்டை எடு, பாஸ்போட்டை எடு' என்கிறாரேயொழிய உருப் படியாய்க் கூப்பிடுறதுக்கு வழியொன்றும் பண்ணறாய்க் காணமே..."

"ஃபோறினுக்குப் போறதெண்டாப் போலை என்ன டிப்ளோமட்ஸ் விசாவோட போய் இறங்கிற மாதிரியான விஷயமே... அதிலும் றூட்ஸ் எல்லாம் இப்ப முன்னை மாதிரி இல்லை, ஒவ்வொன்றும் இறுகிப்போய்க் கிடக்கு. இடையிலை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அங்கங்கே ஆறு மாதம் ஒரு வருஷ மென்று தொங்க வேணும்... அவனும் சுளுவாய் முடியிற விஷயமெண்டால் எனக்குப் பண்ணாமலி ருப்பனோ... அவன் முன்னை வந்துபோன சமயங் களை விடவும் இந்த முறை போரழிவுகள், தாக்குதல் கள், சிதைவுகள், இடப்பெயர்வுகளுமாய் இந்த அவல வாழ்க்கையின்றை தரிசனங்கள் அவன்ரை மனதை மாற்றி ஏதோ ஒன்றை எமக்கு உருப்படியாய்ப் பண்ணவைக்காமல் விடாது... பாருமன்."

வசீகரனும் நண்பனை இலகுவில் விட்டுக் கொடுத்து 'விடமாட்டான்.

வேந்தன் அவனுடைய பால்ய நண்பன் மாத்திர மல்ல, உறவுக்காரனும். தந்தை வழியில் பார்த்தால் சகோதரனாம், வசீகரனின் தகப்பனுக்கு அவனின் அம்மம்மாதான் மச்சாளாம். அவரோ மச்சாளுக்குப் பதிலாய் மச்சாளின் மகனென்று இவன் தாயை முறை மாறி முடித்ததால் தாய் வழியில் பார்த்தால் மச்சாளாம்.

வசீகரனே தன்னுடைய உறவுமுறைகள்த் தமாஷாகச் சொல்வான்: "நானே இரண்டு தலை முறை அப்பா வழியிலை நிவேர்ஸில் போயிட்டு அம்மா வழியிலை வந்ததெண்டால் எனக்கு நானே மச்சானாகியிருப்பன்."

ஊர் பள்ளியில் இருவருமே ஒரே வகுப்பில் படித்ததால் வகுப்புகளுக்கு மட்டமடித்துவிட்டு மாட்டுக்கார வேலன், ராஜராஜசோழன் பார்க்கப் போனாலென்ன, கிரிமலைக்குப் போய் நீச்சலடிக்கிற தென்றாலென்ன, இரண்டுபேரும் ஒன்றாகத்தான் போவார்களாம். 'வெளிக்குப் போகிறதென்றால்கூட அவங்கள் இரண்டு பேருக்கும் ஒன்றாய்ப் போனால் தான் சரியாகப் போகும்' என்று அயலில் பகடி சொல்வார்களாம்.

வேந்தன் மனைவி கோமதியைப் பார்த்தாலும் சாதுபோலத்தான் இருக்கு. எல்லாருடனும் நல்ல மாதிரித்தான் பழகுகிறான். அப்படி வில்லத்தனங்கள் பண்ணக்கூடியவள் மாதிரித் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தத் தீனர்மேலே அந்தக் காரணியனின் பார்வை விழுகிறதில் ஏன் இத்தனை மெத்தனம் என்பது

தான்
அவனுக்கோ
வர்ஷிணிக்கோ
பிடிபடுகதில்லை.

ஆனாலும் அப்பாவித்தனமாய் வசீகரன் இன்னமும் வேந்தன் தன்னை ஜெர்மனிக்குக் கூப்பிடுவான் என்று நம்பிக்கொண்டிருப்பது வர்ஷிணிக்கு முட்டாள்தனமாகவும் அவன்மேல் கோபத்தை உண்டுபண்ணுவதாகவும் இருக்கிறது.

தன்குரலிலே ஒருவித கடுமையை ஏற்றிவைத்திருப்பதான பாவனையில் புருஷனிடம் சொன்னார்:

“வசீகரனும் இவ்வளவு காலத்திலை தன்னுடைய குடும்பத்துக்குள்ளதான் ஒவ்வொருத்தரையும் ஜாக் அடித்து எழுப்பிவிட்டிருக்கிறாரே தவிர வெளியாலை யாருக்கும் வெள்ளைச் சல்லி காட்டின மாதிரித் தெரியேல்ல.”

“அவன்ரயும் பாரிய குடும்பந்தானே... அவன் ஒருத்தன் தனிச்ச அடிச்ச என்னதான் செய்வான்?”

“நான் சொல்ல வாறதென்னென்றால் பச்சிலர் வாழ்க்கையில் அவருக்கு உதவிறதுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் இருந்திருக்கலாம்... ஆனாப் பொதுவா குடும்பம் மனைவியெண்டு வந்தால் பிறகு அவளவை அவங்களைத் தங்கடை இஷ்டத்துக்கு எதுவும் செய்யவிடமட்டாளவையப்பா... கால்கட்டு கைக் கட்டென்றது அதைத்தான்... அவருக்கு மனதில மாற்றம் வந்தால் வருகுது, வராட்டிப்போகுது...”

“எதுக்கும் இன்னும் சும்மா வீண் நம்பிக்கைய வளர்த்துக்கொண்டு இருக்காமல் இந்த முறை தோஸ்ததை இருத்திவைத்து நெற்றிக்கு நேரே விஷயத்தைக் கேளுங்கோ. அவர் ஒன்றும் எமக்கு நிந்தத்துக்குப் பண்ண வேண்டாம், போய்ச் சேர்ந்து உழைக்கத் தொடங்கினவுடனே முதல் காரியமாய் அவற்றைக் காச வட்டியோடை திருப்பித் தருவ மென்று... முடிஞ்சால் கூப்பிடட்டும், முடியாட்டிப்

போசுட்டும்...
உண்டு அல்லது
இல்லையெண்டு
இருப்பம்.”

“நீர் ஏதோ கொடுத்து வைச்சதைக் கேட்கிற மாதிரியல்லே கதைக்கிறீர். அவனுக்கும் சொல்லக் கொள்ள மாட்டாமல் என்னென்ன இடைஞ்சல் களோ யாருக்குத் தெரியும்? செய்தானேயெண்டால் பார்க்கலாம்... அதை விட்டு ஓப்பெண்டென்றாலும் இதைச் செய், அதைச் செய்யென்று ஓப்பார்ஸ் பண்ணறது அன்ஓபெயர். என்ற அப்பரும் நேரத்தோட கண்ணை மூடிவிட, அம்மா என்னை ஏழ்மையிலை தான் வளர்த்தவ. ஆனாலும் அவ அடிக்கடி சொல்ற விஷயம் ஒன்று அவ குரலோட என்ற அடிமனதிலை தங்கி நிக்குது. ‘தோழனோடும் ஏழ்மை பேசேல்’ அந்தக் குரல் என்னை யாரிடமும் எதையும் யாசிக்க விடாது.”

“உதைத்தான் ‘ஈகோ’வென்றது, இவனிட்ட என்ன கேட்கிறதென்ற கர்வம், கொம்மாவிட்டையும் அதுதான் நிறைய இருந்திருக்கோணும். நான் ‘கேட்கிறது’ என்றன்... நீங்கள் ‘யாசிக்கிறது’ என்றியன்.”

“எமக்குப் பொட்டுக்கிளாலைப் புகுந்தால்தான் போகலாமெண்டால் தலைகுனிஞ்சுதானே ஆக வேணும். காரியம் ஆகவேணுமென்றால் கிடந்து நுழைகிறவனுக்கும் கீழாலை நுழையிறதுக்கு அவனவன் ஆயத்தமாயிருக்கிறாங்கன்.”

“எதை வேணுமெண்டாலும் சொல்லி என்னைத் திட்டும். எனக்கு தலை குனியறதல்லடா பிரச்சனை, அவனுக்கு நம்ம நிலமை, நாட்டு நிலமை உள்ளும் புறமும் நல்லாய் விளங்கும். நாம் எடுத்து எல்லாம் விளம்பித்தான் தெரிஞ்சுக்கொன்ற பேர்வழியுமல்ல அவன், பெரிய தத்துவார்த்தியாக்கும்.”

“சாமி கும்பிடுங்கோவென்றாலும் ‘அவர்தானே கருமாதி. அவர் அறியாமல் ஒரு கருமம் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலை இருக்குமோ’ என்கிறியள், ஓப்பெண்டோடை பேசுங்கோவெண்டாலும் ‘அவனுக்கு எல்லாம் தெரியும்’ என்கிறியள்.”

“நீர் அறியமாட்டீர், யுகேயிலை (உடையார் கட்டு) இரண்டுபேரும் தோட்டஞ்செய்யிற காலத்தில எத்தனை இரவுகள் நுளம்புக்கடிக்கு எழும்பி இருந்துகொண்டு சொறியிற நேரத்திலகூட இந்த வானத்தை எப்பிடித் தொடுறது, எப்பிடி வளைக்கிறதெண்டு எத்தனை பிளானுகள் பண்ணியிருப்பம். அவன் தன்ரைக் குடும்பத்தைத் தான் முதல்ல நிமித்த வேணும். ‘ஒரு மனிதனுடைய

தர்மங்கள் முதல் தன்னுடைய குடும்பத்திலை தான் ஆரம்பிக்குமாம்', அதனால் முதல் உள்வட்டம், பிறகுதான் வெளிவட்டம்."

குழந்தை அநாமிகா போய் வர்ஷினியின் மடியில் தலை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க, வர்ஷினியும் அவளது தலைக்குள் தன்விரல்களை விட்டுச் சுகமாகக் கோதிவிட்டபடி வசீகரனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தாள்.

அநாமிகா அந்தக் கோதலின் சுகத்தை அனுபவித்த படியே இயல்பில் தாயிடம் 'வளவள'வென்று பேசுவோ விவாதிக்காத அப்பா இன்று 'என்ன விஷயமாக இப்படி விவாதிக்கிறார்' என்பது புரியாமல் இருவர் முகத்தையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து விட்டுக் கேட்டாள்: "ஏன்மமா அப்பாவும் ஜெர்மனிக் குப் போகப் போறாராமோ...?"

"ம்ம்ம்... அப்பா எங்கை போறது... எங்கட செல்லக்குட்டிதான் நல்லாய் படிச்சு ஸ்கொலஷிப்பில் ஜெர்மனி, அமெரிக்காவெல்லாம் போகுமாம்."

"கொளஷிப்", "கொளஷிப்" என்று இரண்டுதரம் சொல்லிப் பார்த்துவிட்டு,

"கொள... ஷிப்பிலை இல்லை... நான் பிளேனிலைதான் போவன்."

"சரி... என்றை செல்லம் பிளேனிலைதான் பறந்துபோகுமாம்" என்று அவளை வாரி முத்தமிட்டு விட்டு வர்ஷினி கேட்டாள்:

"முதல் உள்வட்டம், பிறகு வெளிவட்டம் என்றது சரிதான். பெண் சாதியின்றை தம்பிக் களிசடையை எந்த வட்டத்திலை இருந்தாமனை கூப்பிட்டவர்?"

"களிசடையென்று நீயே சொல்லுறீர், அவன் போனதால் இப்ப ஊர் திருத்தமல்லே... அப்ப அதைச் சமூக சேவையிலை வைக்கிறது."

"நல்ல சமூக சேவை... அங்கை போயும் அந்த நரகாலி டிறகல் ஏதோ வித்து போலீஸிலை மாட்டுப் பட்டு உள்ளுக்கைதான் கிடக்குதாம்."

"இப்ப அவனுக்கு 'நீ உன்றை களிசடை மச்சாணை எப்பிடி கூப்பிடலாம்' என்றொரு நோட்டீஸ் அனுப்பலாமென்றீரோ?"

"உங்களுக்கு எல்லாம் தமாஷ்தான்."

"இந்த இதயம் இருக்கல்லே இதயம்... அது உடம்பிலுள்ள அத்தனை அங்கங்களுக்கும் இழையங்களுக்கும் முக்கிமுக்கி ஓய்வில்லாமல் இரத்தத்தை பம்ப் பண்ணிக் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால் தன்னுடைய சுவர்த் தசைகளுக்குப் போதுமான சப்ளை இருக்கோ இல்லையோ என்கிறதை அறியாது. நாளடைவிலை சப்ளை போதாத செல்லுகள், இதயத் தசைநார்கள் சாகத் தொடங்கினாப் போல தான் கடைசியா அது 'பக் பக் பக்'கென்று நொண்டியடிக்கும். அதில்தான் 'ஹார்ட் அட்டாக்' வாறது. நான் நினைக்கிறன், அந்த மாதிரித்தான் வேந்தனும் என்னைத் தன்னுடைய இதயத்துக்குள்ள வைச்சிட்டான்..."

"இண்டிமேசி கூடினதால் ஃப்ரெண்ட் சப்ளை இல்லாமக் காயிறதை உணரேலாமலிருக்கு அவரால்.

அப்போ அவருக்கது புரியவர மூச்சுத் திணர்ற அந்திமக் காலம் வரவேணுமென்றியன்."

"அவன் உணராட்டிப்போறான் போகட்டும்... அந்திமம், கருமதி என்றெல்லாம் கதையாதையும். அவனும் குடும்பமும் சகல ஐஸ்வரியமுங்கொண்டு ஒரு குறையறியாமல் நூறு வருஷத்துக்கு வாழ வேணும். மற்றவருக்கும் உதவி செய்யிறதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் இருக்கிற ஒரு மனுஷன் வெளியுந்தல்கள் இல்லாமல் தன்னுணர்வில அதைச் செய்தானேயெண்டால் வரவேற்கலாம், பாராட்டலாம். ஆனால் 'ஏன் நீ அப்பிடிச் செய்யேல்லை, இப்பிடிச் செய்யேல்லை' யென்று கேட்கற உரிமை இன்னொருவருக்கு எப்பிடி வரும்?" என்றுவிட்டு நல்ல தண்ணீர் அள்ளி வருவதற்காகப் பிளாஸ்டிக் குடத்தை உந்துருளியில் வைத்துக் கட்டினான். பின் அதில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு,

"இப்பிடியும் இருக்கலாமப்பா... 'ஏய் மனுஷா... இரக்கத்தை மட்டும் உன் மனதின் பக்கம் அணுக விடாதே. அது நாளடைவில் உன்னை முழுக் கோழையாக்கிவிடும்' என்று அவங்க தேசத்துக்காரர் ஒருத்தர்தான் சொல்லியிருக்கிறார், இவனும் அதைப் படிச்சிட்டு எதுக்குக் கோழையா... வீரனாவே இருப்போமென்று தீர்மானிச்சிட்டானோ...?" என்று விட்டு உருளியை உந்தலானான்.

வர்ஷினிக்கு ஆயாசத்திலும் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

* * *

ஈழப் போர் உக்கிரமாக வெடிக்குமுன்னம் இருவரும் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு எல்லாரையும் போல வேலை தேடி அலைந்த காலத்தில், சுமமா சொல்லக் கூடாது, தமிழர், சிங்களவர் என்ற பாகுபாடெல்லாம் இப்போதுள்ள அளவுக்கு 'முனைவாக்கம்' பெற்றிருக்கவில்லை... வங்கி சிறாஃப், சங்கப்பகுதி பரிசோதகர்கள், போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமனங்களுக்குப் பதினையாயிரம், மீன்பிடி கூட்டுத் தாபனம், கட்டிடக் கூட்டுத் தாபனம், பொது எழுது வினைஞர் சேவை, ஆசிரியர் நியமனங்களுக்குப் பன்னிரண்டாயிரம் என்ற நேட்டுகளில் அரசுப் பணிவாய்ப்புகள் நிறையவே இருந்தன.

வசீகரனுக்கு அத்தகைய தொகை திரட்டி அவ்வாறொரு பணியில் தன்னை அமர்த்தக்கூடிய பொருண்மியப் பின்னணி இருக்கவில்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இளைஞர்கள் கொஞ்சம் பணம் புரட்டக்கூடிய குடும்பங்களிலிருந்து பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, நோர்வே என்று ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் கனடாவுக்கும் வேலை தேடிச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

வேந்தன் குடும்பத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பத்துப் பதினைந்து செலவு செய்து அவனையொரு அரசு உத்தியோகத்தில் அமர்த்துவதைவிட, இருந்த நிலத்தை ஈடுவைத்தும் கொஞ்சம் கடனையுடனைப் பட்டும் இருபத்தைந்தாயிரம் செலவு செய்து பார்ஸூடாக ஜெர்மனிக்கு அனுப்பிவிடுவதென்பது உகந்த முதலீடாகப் பட்டது. அவனும் குடும்பப் பொறுப்பு, களிசனையுள்ள பிள்ளை. அவர்களின் நம்பிக்கையை

வீணடிக்காமல் குடும்பத்தை அவர்கள் எதிர்பார்ப்புக்கு மேலாகவே நிமிர்த்தி உயர்த்திவிட்டுவிட்டான். அவனும் ஜெர்மனி போய்ச் சேர்ந்து வேலை கிடைத்த வுடனேயே குடும்பத்தில் சடுதியில் பல மாறுதல்கள் ஏற்படலாயின.

பொழுது 'எப்போது பொழுது செக்கலாகுமென்று' காத்திருந்து முதுகுக்குப் பின்னால் கைகளைக் கோர்த்துக் கட்டியபடி வீதிக்கு வந்து கிழக்கும் மேற்கும் பார்த்துவிட்டு இருளோடிருளாகிக் கள்ளுக்குக்கேகிய அவன் தகப்பனார் தம்பாபிள்ளையர் இப்போ தெல்லாம் டவுணிலிருந்து 'மெண்டிஸ் ஸ்பெஷல் சாராயம்' சங்கையாக எடுப்பித்து நடுக்கூடத்தில் சாய்மனைக் கட்டிலில் அமர்ந்து பந்தாவாகக் குடிக்கிறார்.

மாநகர சபையில் எழுத்தர் வேலைக்கு அடைக் கோழி மாதிரிக்கேரும் ஒரு பழைய 'றலே' உந்துருளியில் உந்தித் திரிந்த மூத்த சகோதரன் ராஜ்குமாரன் இப்போ அதை வீட்டுக் கோடியில் சாய்த்துவிட்டு புது யமஹா — ஃப்ளாஷர் விசை உருளியில் 80 கிமீட்டர் வேகத்தில் உருண்டோடித் திரிகிறான்.

குடும்ப அக்கறைகள் இல்லாதவனும் சுயநலமியுமான இரண்டாவது சகோதரன் ஒருத்தன் குடும்பத்தோடேயே ஒட்டாமல் ஒரு வேற்று மனுஷன் மாதிரி அவர்களோடு வாழ்ந்தவன், ராஜ்குமாரனையும் முந்திக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு மாமியார் வீடே சொர்க்கம் என்று வீட்டு மாப்பிள்ளையாகப் போய்விட்டிருந்தான். அவன்கூட இப்போது இரவு வேளைகளில் ஒவ்வொரு நாளைக்கொரு பிள்ளையாக உந்துருளியில் பாட்டியிடம் கூட்டிவந்து அவர்களுக்கு 'சீர்வாதங்கள்' பெற்றுக்கொண்டு போகிறான்.

உக்கிரமான ஈழப் போர் தொடங்கு முன்னரே ஐந்தறையில் ஒரு வீடு எழுப்பியது, இரண்டு சகோதரி களைக் கட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் குடும்பங்களை ஜெர்மனிக்கு அழைத்தது, இளைய தம்பிமார் இரண்டு பேரையும் கனடாவுக்கு அனுப்பியது என்று நிறையவே சாதித்துவிட்டு ஒன்பது வருஷங்களின் பின் ஜெயராமனாக வந்து வேந்தன் இறங்கவும், பற்பல ஊர்களிலிருந்தும் பெண்களைப் பெற்றவர்களும் கல்யாணத் தரகர்களுமாக அவன் வீட்டில் குழுமத் தொடங்கினர்.

பார்த்த பல இடங்களில் அவன் மனசை ஈர்த்துவிட்டிருந்த கோமதி வீட்டாருடன் கடைசியில் தம்பாபிள்ளையர் சீதனத்தில் கடும் போக்குக் காட்டி பிச்சாது ஒரு லட்சம் ரூபாயில்

சம்பந்தமே குழம்பிவிடுமோ என்ற நிலைக்கு வந்தபோதும் வேந்தன் தேச வழமைப்படி வாயைத் திறவாது 'அச்சாப்பிள்ளை'யாகவே இருந்தான்.

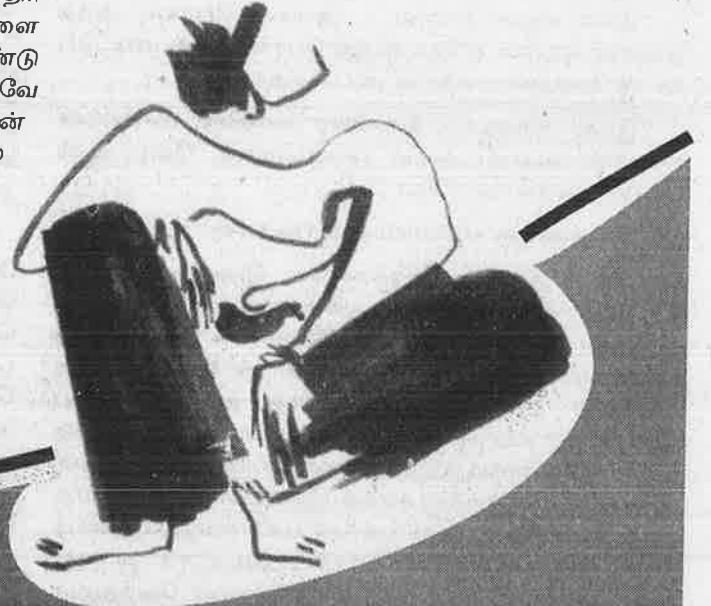
வசீகரனும் ஆற்றாமல்,

"ஏன்டா... மேற்கத்தை நாடுகளிலையெல்லாம் இப்போ நம்ம பொடியங்களுக்கு 'நோ டௌறி' என்றதுதான் புது 'ட்ரென்டாமே'... வாட் எபௌட் யூ கொம்ரேட்?" என்றதுக்கு,

"இது ஆர்... ஆர்... ஆற்றை விசர்க்கதை... இப்ப இதுவே ஜெர்மனியாயிருந்தா இந்த 'சம்மை' ஜெர்மன் மார்க்கிலை டிமாண்ட் பண்ணியிருப்பன் தெரியுமே...? ஒரு சின்னச் சம்பவம் சொல்றன் கேள்: என்ரை ஃப்ரெண்டு ஒருத்தன் கரவெட்டிப் பெடியன் நாலு மாச முன்னே இங்கே வந்து கலியாணங்கட்டி வைஃபை அங்கே கூட்டியந்த வன்... அவன் வந்தது வரக்குள்ள அவனிட்ட 'ஏன் உங்கடை கார் எங்கே?' என்றாளாம்.

"அவனும் கபடில்லாமல் 'பாங்கில கொஞ்சம் கிறெடிட் இருக்கு டியர், இன்னுமொரு ஆறு மாசத்தாலதான் காருக்கு லோன் எடுக்க வசதிப்படுமென்று' உண்மையைச்" சொல்ல,

'அப்பிடியெண்டால் அப்பரிட்டை இன்னொரு பத்து லட்சத்தை காருக்கு நீங்கள் கூட்டிக் கேட்டிருக்கலாம்... காணி வித்து வைச்சிருந்தவர்' என்றாளாம். இது எப்பிடியிருக்கு... நானும் சீதனத்தை ஆகக் குறைச்சவிட்டனையெண்டால் கோமதியே என்னைக் கோபிக்கிற மாதிரியும் வரும்" என்றுவிட்டுச் சிரித்தான்.

வாழ்க்கையில் நிறைய முன்னேற வேணும், சாதிக்க வேணும் என்ற கனவுகளுடனிருந்த இளைஞர்கள் இரண்டு பேரும் பள்ளிப் படிப்பு முடித்ததிற்கும் வேந்தன் ஜெர்மனிக்குப் புறப்படுவதற்குமிடையிலான கால இடைவெளியில் சேர்ந்து முயன்று பாராத தொழிலேயில்லை.

முதலில் முள்ளியவளைப் புதுக்குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குப் போய், தென்னந்தோப்புகளில் திரிந்து தேங்காய்கள் வாங்கிச் சாக்குகளில் கட்டித் தட்டிவானிலே கொண்டுவந்து சாவகச்சேரி சுன்னாகம் சந்தைகளில் விற்பார்கள். சீசனிலை மிளகாய் கட்டி பாரவுந்துகளிலை கொழும்புக்கு ஏற்றினார்கள். எதிலும் இலாபம் அவர்கள் உழைப்புக்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

தோட்டம் செய்து பார்ப்போமென்று முத்தையன் கட்டிலும் உடையார்கட்டிலும் காணிகளைக் குத்தகைக்கு எடுத்து மிளகாயும் வெங்காயமும் வைத்தார்கள். மிளகாய்ச் செடிகள் பூத்துப் பிஞ்சுபிடிக்கிற நேரம் பார்த்துப் பாசனக் குளம் வற்றிக் கையை விரிக்கிறது. மனம் தளரவில்லை, சும்மா இருக்கவும் மனமில்லை. காடு வெட்ட, களனி துப்புரவாக்க, அரிவு வெட்ட, வேலியடைக்கவென்று அங்கேயே கூலி வேலை செய்தார்கள், போதவில்லை.

மணிச் சாமான்கள், வளையல்கள், அலுமினியம் பிளாஸ்டிக் பாத்திரங்களைக் கொழும்பில் மொத்த விலைக்கு வாங்கிவந்து முல்லைத் தீவில் பேருந்து நிலையப் பக்கமாகக் கடையொன்றைப் பிடித்து அதில் வைத்து விற்பார்கள். வெட்கத்தை விடுத்து வன்னி விளாங்குளம் அம்பாள், தண்ணீருற்று, முள்ளியவளை வில்லுன்றிப் பிள்ளையார், புதூர் நாகதம்பிரான், மாடுமாதா கோவில் திருவிழாக்களுக்கெல்லாம் எடுத்துப் போய்க் கடை விரித்தார்கள். எவ்வளவுதான் பாடுபட்டாலும் இவைகளெல்லாம் ஜீவித்திருக்கப் போதுமானதாய் இருந்ததேயொழிய அவர்கள் கனவுகள் இன்னும் தூரத்திலேயே இருந்தன.

வசீகரன் வேந்தனைக் கேட்டான்: “மச்சான் திருவிழா மணிச் சாமான்கள் வியாபரத்தோடை ஒத்துப்போகும் பார்... சின்னதாய் மல்லாகத்திலை சிகரமும் ஒன்று கட்டி, மலையகத்தில லேசாப் பிடிக்கலாமாம் மார்க்கண்டற்றை செற் மாதிரி ஒரு சச்ச... சதுர்க் கோஷ்டியும் இறக்குவமே?”

“டோலக் வாசிக்க, பித்தளைத் தகட்டில ‘சொடாங்’கென்று போடவொன்றுக்கும் ஆள் தேவையில்லை... சும்மா நீயே பூந்து விளையாடு வாயாக்கும்... நாய் வீட்டு நாயே... இப்பவே பார்க்கிற உத்தியோகத்துக்கு ஊராட்களைக் கண்டால் காட்டுக்க ஒழிக்க வேண்டியிருக்கு. இதுக்குள்ள சதுர் இல்லாததுதான் கேடென்ன?”

“பிழைக்க வேணுமெண்டால் சன்லைற்றுப் பெட்டி கட்டி மீன்விக்கவும் தயாரெண்டு பறைஞ்சது யாராக்கும்?”

“பொம்பிளையளை வைச்ச அவர்களைச் சுரண்டியொரு நாய்ப் பிழைப்புத் தேவையா நமக்கு?”

“அதொரு கலைதானே கொம்பேட்?”

“கலை, கொலையெண்டு பறைஞ்சாப் பல்லைத் தட்டிப்போடுவன், மூடிக்கொண்டிரு நாய்.”

“நீ முக்காதை, மூலம் வெளிக்கிடப்போகுது... நான் சும்மாதான் விட்டுப் பார்த்தனான்.”

வசீகரன் திருமணத்திலும் பந்தல் போடுவது லிருந்து, சந்தையில் அரிசி மூடை, காய்கறிச் சாமான்கள், எண்ணை, சீனி வாங்குவது, கூறை எடுப்பது, ஐயர், மேளக்காரர், சமையல்காரரை அழைப்பதோடு, நாலாம் சடங்கு முடிய பந்தல் கால்கள் பிரித்து அடுக்கி வைப்பதுவரை எல்லாக் காரியங்களையும் உள்வீட்டுப் பிள்ளையாயிருந்து கச்சிதமாகவே செய்து முடித்தான்.

பந்தலுக்கு விரிக்க ஊரில் யாரிடமோ இரவலாக வாங்கிய கதிர்ப் பாய்களை ஒரு ஹாண்ட் டிராக்டரில் ஏற்றிக்கொண்டு வரும்பொழுது வசீகரன் வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சொன்னான்:

“பெண்களைச் சுரண்டிறது, டீஸ் பன்றதெல்லாம் சூவானிலும். எனக்குப் பிடிக்காது. சீதனம் வாங்கிறவன் முதுகெலும்பில்லாத பேடி என்றெல்லாம் தோழர் ஒருகாலம் நம்மோட பறைஞ்சிருக்கு.”

“தோழர் எதை மனதில வைச்ச முணுக்கிறா ரெண்டு விளங்குது... இப்பவும் அந்தக் கொள் செப்டிலை எனக்கு ஒரு மாற்றமுமில்லை. பெண்களை டீஸ் பன்றது எனக்கு என்றைக்குமே பிடிக்காதுதான். ஆனால் இதொரு மெட்டிரியலிஸ்டிக் உலகம் என்கிறதை நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டே ஆகவேண்டும் பார், தத்துவங்களை எத்தனை தொன் வேணு மானாலும் நாங்கள் உற்பத்தி செய்யலாம், ஆனாலும் இதே நடைமுறை உலகத்திலதான் நாம் வாழ வேண்டியிருக்கு. சோஷலிசமெல்லாம் எப்பவோ குடை சாய்ஞ்சு போச்சு. என்றை மச்சான்மார் என்னட்டைச் சீதனம் வேண்டாமெண்டாங்களோ, இன்னும் என்னத்தை உருவலாமெண்டுதான் இன்றைக்கும் உள்மடியைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறாங்கள், சீதனம் கூடாதென்கிறதில எனக்கு மறுப்பேயில்லை. அந்த வீட்டிலும் இரண்டு பேர் கனடாவிலையிருந்து வாறறாங்கள். அதனால் இருக்கிற வனிட்டை எடு, இல்லாதவனை விடு. இதுதான் த மொடேர்ண் அண்ட் அப்பிளிக்கபிள் பிறிள்சிபிள். பி அப்டேட்ட் வித் திங்ஸ் மேன்.”

ஜெர்மனிக்குப் புறப்படுகையில் வேந்தன் கல்யாணத்திலே மாய்ந்து தேய்ந்த தோஸ்த்துக்குத் தான் பாவித்து மீதமிருந்த ஷேவிங் கிறீமைத்தான் கொடுத்தான். ஒரு கணம் ‘சுருக்’கென்றுதான் அவனுக்கும் இருந்தது. குறைந்தபட்சம் அவன் கொண்டுவந்திருந்த டீ—ஷேர்ட்களில் ஒன்றை யாவது கூடவே கொடுத்திருக்கலாம். எல்லாம் அந்நியோன் யத்தில் ‘நான் குறை விளங்க மாட்டேன்’ என்றுதானே அப்படித் தருகிறானென்று உடனே சமாதானமு மானான்.

‘அவன் அறிந்து வந்திருக்கிற புதுப் பிறிள்சிபிள் களோ, முகம் விரவிய கண்களை வைத்துக்கொண்டு அவனைத் தியங்கத் தியங்கப் பார்த்துகொண்டிருக்கிற புதுப் பெண்ணின் மோகமோ, கலியாணச் சந்தடி.

அலைச்சல்கள், தூக்கக் கலக்கங்களோ, பயல் இப்ப கொஞ்சம் குழம்பத்தில்தான் இருக்கிறான். இயல்பான சிந்தனை புத்தி இருக்காதுதான், போகட்டும் இதெல்லாம் சின்னச் சின்ன விஷயங்கள்.' வர்ஷினியிடம்கூட 'அது பற்றி' இதுவரை ஒரு வார்த்தை வசீகரன் சொன்னதில்லை.

வேந்தனின் புதிய வாசிப்புகளின் விளைவாயிருக்கும். சொல்கிறான்: உலகத்தில் 'அதிஷ்டம்' என்று ஒரு மண்ணாங்கட்டியும் இல்லையாம், அப்பிடி நாங்கள் நம்பிறது சில பொசிடிவ்/சாதக இயக்கங்களின் ... ஒத்திசைவைத்தானாம்.

அப்பிடித்தான் சுதந்திரத்துக்குக்கூட இப்ப புது வியாக்கியானம் வைத்திருக்கிறான்:

'சுதந்திரம்' என்றொரு விஷயம் உலகத்திலேயே இல்லையாம். எதிலிருந்து விடுதலை வேணுமென்று கருதுகிறோமோ அது கிட்டிய பிறகுதான் அந்தப் 'பேருண்மை' புரியவருமாம்.

வசீகரனுக்கும் அதுகள் கொஞ்சம் புரிகிற மாதிரியும் புரியாத மாதிரியுந்தான் இருக்கின்றன.

வேந்தனை ஜெர்மனிக்குக் கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் முதமுதல் வழியனுப்பிவிட்டு வந்தபோது அவனில் பாதியை யாரோ பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்ட மாதிரித்தான் இருந்தது. ஆரம்பத்தில் அவனும் ஆறுதலாக நீண்ட நீண்ட கடிதங்கள் எழுதுவான்: நாட்டு நடப்புகள், ஜெர்மனியரது பழக்க வழக்கங்கள், பார்த்தவிட மெல்லாம் வழக்கிக்கொண்டு செல்லும் மகிழுந்துகள், சுரங்க ரயில்கள், நவீனப் போக்குவரத்து வசதிகள், 'வெள்ளை வெள்ளை மிஷினுகள்' என்று விரிவாக எழுதிவிட்டு அனேகமாக எல்லாக் கடிதங்களிலும் இறுதி வரிகளாக 'பாஸ்போட்டைச் சீக்கிரம் எடு மச்சான். தாமதியாதே, தொடர்ந்து இரண்டு பேரும் ஒன்றாயிருக்க விரைவில் நான் வழியொன்று பண்ணுவேன்' என்று முடித்திருப்பான். வசீகரனுக்கு அப்போதே தான் ஜெர்மனிக்குப் போய் அங்கே அகலமான மார்க் நோட்டுகளை விரித்துப் படுத்திருப்பதைப் போலிருக்கும்.

பின்பெல்லாம் ஆறு மாசத்துக்கு ஒன்று என்றிருந்த கடிதப் போக்குவரத்து ஆண்டுக்கொன்றாகி அவன் திருமணத்தின் பின் நின்றே போனது. இத்தனை ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின் நினைத்துக்கொண்டு இப்போது கடிதம் அதுவும் 'வருகிறேனென்று' போட்டிருக்கிறானென்றால் குஷி பிறக்காதா பின்னே?

இந்தக் காலவெளியில் வேந்தனின் வாழ்க்கை அஜந்தாவிலும் பல நிகழ்வுகள்.

வர்ஷினியோடு காதலாகி 'அது வானளாவி வளர்ந்ததும் வேறுவழியில்லாமல் அவளுடன் ஓடிப்போக நேர்ந்தது. அமைதிப் படையினருக்கு ஆடுகள் ஏற்றிவந்த பாரவந்தை இடைமறித்து விடுதலைப் புலிகள் மடக்கிக் கொண்டுபோகவும் அதைத் தேடிக்கொண்டு "ஆட்டுவண்டி எங்கே சொல்லுடா?" என்று வந்த படையினரிடம் அகப்பட்டு 'என்ன ஆடு', 'என்ன வண்டி' என்று புரியாமலே

மிதிபட நேர்ந்து, வசதிகள் குறைந்த ஆஸ்பத்திரியில் உடம்பை அசைக்க முடியாமல் பத்து வாரங்கள் படுத்துக் கிடந்தது. அமைதிப் படையினரின் ஊர்சுற்றிவளைப்பில் அகப்பட்டுக் கொண்டு அவர்களால் தகிக்கும் தார் வீதியில் உட்காரவைக்கப்பட்டு பிருஷ்டம் அவிந்தது.

ஜெயசிக்குறு, சூரியக் கதிர்த் தாக்குதல்கள் வந்தது. மேலும் பதுங்குமுழி வாழ்வைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் வன்னிக்கு இடம் பெயர்ந்திருந்தது.

இருந்த சிறிய வீட்டையும்

'மக்களிடம்' இழந்தது.

தற்காலிகப் போர் நிறுத்தம்— சமாதானம் வந்தது.

யுனெஸ்கோ உதவியுடன் கட்டிய வீட்டில் இப்போது 'வாழ்ந்து'கொண்டிருப்பதெல்லாம் திவ்ய தரிசனங்கள்.

வாழ்வு வறண்டு உருள மறுத்தபோது வர்ஷினியும் சும்மா இருந்துவிடவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் பத்துப் பதினைந்து

சிறுவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு பாலர் வகுப்பொன்று நடத்துகிறாள். இரண்டொரு இடங்களில் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றும் பிள்ளைகளுக்கும் பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுத்து அவர்களைத் தயார் படுத்துகிறாள். தேச நிலமையில் எந்தப் பெற்றோரையும் பணம் தரச் சொல்லி வற்புறுத்த முடியாது, கொடுத்தால் காண வேண்டியதுதான்.

அவர்கள் வன்னியில் இருந்தபோதுதான் அநாமிகா பிறந்தாள். அவனுக்கு வந்த சந்தோஷத்தில் கைகால் பரபரக்க என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல் வேந்தனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினாள். அவனும் பதிலுக்கு விநோதமான றி.சி. ஒன்றை (கணினி என்றேள் கருதற்க) அனுப்பினான். அழகான ஒரு குழந்தை 'றோலாப் பூவொன்றினுள் ஜோராகப் படுத்துக்கொண்டுள்ள படம் போட்ட போஸ்கார்ட் ஒன்று. அதைச் சரித்தால் அக்குழந்தை குறும்பாகக் கண் சிமிட்டும். அதை வாங்கிப் பின்பக்கத்தில் சிக்கனமாக 'குழந்தை கிடைத்தது அறிந்து மகிழ்ச்சி, அனைவருக்கும் எம் நல்வாழ்த்துகள்' என்று எழுதி ஒரு கவரில் வைத்து அனுப்பினான்.

90இல் வேந்தன் முதலில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி வந்தபோதுதான் அவன் திருமணம் நடைபெற்றது.

அதன் பின்னரும் மூன்று நான்கு தடவைகள் இலங்கைக்கு வந்துபோய்விட்டான்.

வந்து ஒவ்வொரு முறை புறப்படும்போதும் வசீகரனிடம் தவறாமல் "நீ பாஸ்போட்டை எடு, மற்றதெல்லாம் நான் வென்றுதருவேன்" என்று சொல்லியே செல்வான்.

ஒரு முறை வேந்தன் நாட்டுக்குத் தனியாக வந்திருந்தபோது திடீரென உக்கிரமான போர் வெடித்துவிட்டது. அந்நேரம் போக்குவரத் தெல்லாம் கிடையாது. கிளாலிக்கடல், சங்குப்பிட்டி, பூநகரி எல்லாம் 24 மணி நேரமும் ஷெல்லடி சவளம், பரநாசம். நடு இரவுக்குப் பின் ஷெல்லடி ஒரு அரைமணி நேரம் ஓய்மென்றால் அதுவரை காத்திருந்து படகில் வெளிச்சமேதும் ஏற்றாமல் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு கடலைக் கடக்கவேணும்.

வேந்தனுக்கோ குறித்த தேதியில் திரும்பாவிட்டால் விமான டிக்கெட்டும் காலாவதியாகி வேலையையும் இழக்கவேண்டி நேரும் நிலமை.

அத்தனை ஷெல் வீச்சுக்குள்ளாலும் ஒரு அமாவாசை இரவில் வர்ஷினி போக வேண்டா மென்று மன்றாடித் தடுக்கவும் நீக்கற எல்லா இடமும் ஷெல்கள் விழுந்து வெடித்துச் சிதறிக்கொண்டிருக்க வேந்தனோடு ஒரு உந்துருளியையும் விசைப் படகில் ஏற்றிக்கொண்டு கிளாலிக் கடலுக்கூடாகப் பூநகரி போய் அங்கிருந்து அவனை உருளியிலேற்றி 110 கி.மீட்டர் தொலைவிலுள்ள வவுனியாவரை உந்திச் சென்று வளியனுப்பிவிட்டு வந்தவன் வசீகரன்.

"நீங்கள் முழு விசரன் மாதிரி உயிரைப் பயணம் வைத்து அவருக்காக இவ்வளவு செய்துவிட்டும்... ஒவ்வொரு பயணத்திலும் எத்தனை சிப்பம் துணிமணியளை, சொக்கிலேற்று பார்களைக்

கொண்டுவந்து இறக்கியிருப்பார். எங்கட பிள்ளைக் கெண்டும் ஒரு சொக்கிலேற்று விள்ளலை, அரை மீட்டர் துணியைக் கொண்ணந்தும் நீட்டியிருப்பே... இதுக்குள்ள ப்ராண ஸ்நேகன் வேறை" என்றுவிட்டுப் பாட்டி மாதிரி கழுத்தை ஒடிப்பாள் வர்ஷினி.

"வர்ஷினி நீர் உப்பிடி நினைக்கிறதும், கதைக் கிறதும் எனக்குத் துண்டறப் பிடிக்கேல்லை... நானும் முடியாதென்று கைவிட்டால் அவன் ஜெர்மனிக்கு போறதெப்படி... அது என்றை சுயதர்மத்திலை செய்த, செய்ய முடிந்தவொரு காரியம்... பிரதிபலனாய் எதையும் எதிர்பார்த்து அல்ல."

* * *

வேந்தன் குடும்பம் இரண்டு முயல் குட்டிகள் மாதிரிப் பிள்ளைகளுடன் வந்து சேர்ந்தது. "நாம கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்காமல் இண்டர்நெட்டில சூடைமீன் விலைக்கு ஃப்ளைட் டிக்கெட்ஸ் கிடைச்சது... அதாலை வாய்ச்சதுதான் இந்தப் பயணம்" என்றார்கள்.

வர்ஷினியின் புறுபுறுப்பை அலட்சியம் செய்து விட்டு அவர்கள் நின்ற நாள்கள் முழுவதும் தனக்கு வந்த கொஞ்சநஞ்ச வேலைகளையும் தள்ளிவிட்டு வேந்தனோடேயே பிணைந்துகொண்டு திரிந்தான் வசீகரன்.

அவர்களுக்குப் பிரமாதமாகத்தான் விருந்து வைத்தான். அவ்விருந்தின்போது அவர்களின் குழந்தை கள் இருவரும் போட்டிருந்த அழகான 'சன்சூற்றை' கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு அநாமிகா ஆசையோடு கேட்டாள்:

"நாங்களும் ஜெர்மனிக்குப் போனா எனக்கும் 'சன்சூற்' கிடைக்கும் என்னப்பா?"

திடுக்குற்ற வசீகரன் தாங்கள் அவளைச் சொல்லிவைத்துத்தான் அப்படிப் பேசுகிறாள் என்று வேந்தன் நினைக்கப்போகிறான் என்று அநாமிகாவை நோக்கி கண்களை உருட்டி முழுசுவும் 'கப்பி'பென்று அடங்கிப்போனது குழந்தை.

சாப்பிடும் வேளை கொஞ்சமாக நனவிடை தோய்ந்தான் வசீகரன்.

'புதுக் குடியிருப்பிலைக் குத்தகைக்குக் காணித்தந்த குலசிங்கம் எப்படியிருக்கிறான்? அவன் தமையனுக்குக் கழுத்திலை வளர்ந்த கழலைக்கு என்னாச்சு? மணவறைச் சுப்பையர் மகள் சகுந்தலா ஆறேழு வருஷமாய் பிள்ளையில்லாமல் இருந்தானே, பிறகு பெத்துக்கொண்டானோ?' என்று யார் யாரை யெல்லாமோ வெகு கரிசனையாய் விசாரித்தான்... 'அட எப்பிடடா நகருது. உன்ரைப் பிழைப்பென்று' அவனை ஒரு வார்த்தை கேட்கவில்லை.

"சண்டை ஓய்ஞ்சிருக்கிற சமயந்தானே, ஒருக்கால் போய் வன்னியையும் பார்த்து வரவேணும் போலை கிடக்கு" என்று வேந்தன் ஆசைப்படவும் "நாளைக்கே போவம் வெளிக்கிடு" என்றுவிட்டு யாரிடமோ போய் இரவலாய் ஒரு விசையுருளியை வாங்கிக்கொண்டு வந்து அவனைக் கூட்டிப்போனான்.

* * *

நானைக்கு அவர்கள் ஜெர்மனிக்குப் புறப்படுகிறார்கள்.

இரவு வசீகரன் வர்ஷினியிடம் வந்தான். “அவர்கள் ஏர்போட்டுக்கு போகப்பிடிக்கிற வேனிலை இடமிருக்காம்... வேந்தன் என்னையும் வரச் சொல்றான், பின்னைப் போகட்டே?”

“போற வான்லை போவியதான். பிறகு வாறதுக்கல்லே ஆயிரம் ரூபாய் வேணும்.”

முதமுதல் வேந்தன் ஜெர்மனிக்குப் போனபோது வெறும் பத்து ரூபாய் ரயில் டிக்கெட்டில் கொழும்புக்கு வளியனுப்பப் போனதுவும் அதுவே இப்போ ஆயிரமாகிவிட்டதுவும் ரயில் பாதையே இல்லாமல் போனதுவுமான காலங்காட்டும் விசித்திரக் கோலங்கள், ஒரு கனவைப் போலிருக்கின்றன.

கொஞ்சிப் பார்த்தும் இந்த முறை போக வேண்டாமே என்று அவனைத் தடுக்க வர்ஷினி ஊடல், காதல் எனப் பல தினுசான அஸ்திரங்களையும் பிரயோகித்தும் எப்படியும் கட்டு நாயகவுக்குப் போகவேண்டுமென்று கட்டவிழ்த்த ஒரு கன்றுக் குட்டியைப் போல உன்னிக்கொண்டு நிற்கிறான் அவன்.

புருஷனது கையறுநிலை அவளுக்கும் மனதில் ஒரு ஈரத்தைக் கொண்டுவருகிறது.

ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாய்,

“அநாமிகா ‘எல்லாரையும்போலத் தனக்கும் முதலில் போடிற rucksack வேணும்’ என்று இப்ப ஒரு வருஷமாய் உயிரை வாங்கிறாள். ஒறுப்பித்துச் சேர்த்து அவளுக்காக ஒரு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வைச்சிருக்கிறன்...”

சரி, போய் அவையை வழி அனுப்பிப்போட்டு கொழும்பில் அவளுக்கொரு rucksack-க்கும், ஒரு சோடி சப்பலும் வாங்கிக்கொண்டு வாங்களன் பின்னே.”

நீர்கொழும்பு தரைவழியாகப் பத்து மணி நேரப் பயணம். இரண்டு இடத்தில் மாத்திரம் சோதனைச் சாவடிகள் இருந்தன. வெளிநாட்டு போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவும் சாவடியில் இருந்ததால் கெடுபிடிகள் குறைவாக இருந்தன. இதுவே போர்க் காலமாயின் சோதனைச் சாவடிகளைக் கடப்பதே ஒரு நரகானுபவமாய் இருந்திருக்கும். காட்டின் நெடிய மரங்களுடு தெரிந்த நிலவு வானின் வேகத்துக்குப் பட்டுத் துணியைப் போலத் துடிக்கவும் அவர்களது குழந்தைகள் குதூகலித்தனர். வழியில் புத்தளம், சிலாபத்தில் வாங்க முடிந்த செவ்விளனி, வறுத்த முந்திரிப்பருப்பு, வாட்டிய/அவித்த சோளப் பொத்திகள் என்பவற்றை எல்லோருமே அனுபவித்துச் சாப்பிட்டார்கள். இடைக்கிடையே வேனுக்குள் ஜெர்மனிய வாழ்க்கை பற்றிச் சிலாகித்துக்கொண்டு வந்தான் வேந்தன்:

“இந்தப் பயணம் அங்கே ஹைவேயிலயென்றால் மக்ஸிமம் ஒரு ‘தரீ அவர்ஸ் டி-ரைவ்’தான். அதுக்காக அங்கத்தைய சமாச்சாரங்கள் எல்லாமே உசத்தி என்றில்லை. இக்கரைக்கு அக்கரைப் பச்சையென்ற

கதைதான் பல விஷயங்கள். இன்னுஞ் சொன்னா... பொழுது இருன்றதும் தெரியாது, விடியிறதும் தெரியாது, எல்லாத்துக்கும் மணிக்கூட்டை மணிக்கூட்டைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேணும். நம்ப மாட்டியள், நானங்கே போனதுக்குப் பூரண நிலவைப் பார்த்தது இங்கை வந்துதான்.”

வேன் சாரதி அப்பாவியாய்க் கேட்டார்: “ஏந்தம்பி நிலவெல்லாம் அங்கை எறிக்காதோ அப்ப?”

“எறிக்காதெண்டில்ல அண்ணை. விண்டர் காலங்களிலை அநேகமாய்ப் பொழுதுகள் பனியும் மப்பும் மழையும் மூடாப்புமாயிருக்கும், தெரியாது. சம்மறிலை பகல் பொழுதுகள் நீண்டதாயிருக்கும், அதில நிலவு எறிச்சாலுந்தான் கட்டிடக் காட்டுக்குள்ளாலைக் காண மாட்டம். அநேகமான இரவுகளிலை வேலைக்குப் போயிருவம். நிலவை எங்கே, யார், பார்க்கிறது?”

இஞ்சறுபீஸ், அங்கை மார்க். பெருக்கிப் பார்க்க நல்லாத்தானிருக்கும். எடுக்கிற சம்பளத்தில பாதி வாடகைக்குப் போகும், அதோட போச்சா... கரண்டில், காஸ் பில், கணப்பு பாவிச்ச காசு, ஸ்நோ தள்ளின காசு என்று போட்டுப் பில்லுகள் தனித் தனியாய் வரும். பிறகு ரெலிபோன் பில், காருக்கான டாக்ஸ் இன்சூரன்ஸ், போக்குவரத்துச் செலவுகள், உடுப்பு நடப்பு, அடுப்படியெண்டு போகக் கையும் கணக்கும் சரியா இருக்கும். மூத்திரம் போகிலும் காசெண்டு நிச்சிற ஒரு நாட்டிலை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்கிறதுக்காக இன்னொன்றை ஒறுக்க வேணும் அல்லது முற்றாக இழக்க வேணும்.

என்ன வைட் கொலர் ஜொப்புகளே பார்க்கிறது, இத்தாலிக்காரன்ரையோ, ஜப்பான்காரன்ரையோ ஹெஸ்டோறெண்டுள்ளிலை நின்ற நிலையிலை அடிச்சுக் கொடுக்கிறதிலை மாதத்திலை இருநூறு முந்நூறு மணித்தியாலங்கள் கழியும். அப்பிட்யே’ செய்து கொண்டுவர ஒரு பத்து வருஷத்துக்குள்ளே முழங்கால் மூட்டுகள், நாரித்தனடுவடங்கள் தேய்ஞ்சு குத்து உளைவு எடுக்கத் தொடங்கிவிடும்.

ஆசைப்பட்டால் பிறகு காசை எண்ணி, ஆறு பீஸிலைப் பெருக்கிப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் பணத்தாலை விலை பேசுவோ, மீட்கவோ முடியாத ஆரோக்கியத்தை முதல்லை இழந்துவிடுவம். எங்களை அறியாமலே அது மெல்ல மெல்ல விடை பெற்றுவிடும்...

வெளியிலிருந்து நோக்குகிறவர்களுக்கு எங்கட வசதிகள் மட்டும் தெரியும், ஆனால் நிம்மதியில்லாத மன உழச்சலில் எப்பிடிக் குமைகிறோமெங்கிற சங்கதி அங்க வாழ நேர்ந்தாலே தெரியவரும்.

வெளிநாட்டுக்கென வந்து இறங்கிய பிறகு வாழ்க்கையிலை சந்தோஷமான தருணங்கள் என்றால் வெகு கொஞ்சந்தான்.

சம்மர் டைம்ஸ்ல எப்போதாவது ப்றெண்ட் ஸோடை சேர்ந்து வைக்கிற ஒரு கிறில் பார்ட்டி,

பார்க்கிலயோ இல்லை நடப்பதற்காக புறோமினேட்ஸ் என்று இருக்கிற வழிகளிலோ போக வாய்க்கும் ஒரு நடைப்பொழுது,

ஒரு பார்ட்டியலைப் பழைய ப்றெண்ட்ஸை சந்திக்க நேரும் தருணங்கள்,

நீந்தப்போகிற ஒரு நாள் ... ஒரு நல்ல கலை நிகழ்ச்சி ...

இப்படி வெகுசொற்பந்தான்.

'வேலையிலேயே கழிகின்றன பகல் பொழுதுகள் வேலைக்கான தயார்ப்படுத்தலில் நம் இரவுகள் மாற்றுப் போக்கின்றிக் குதிக்க நேர்ந்ததால்

நீந்தியே தீரவேண்டிய அகதிச்சுழி'

என்று புலம்பெயர் வாழ்வை கிரிதரனென்று நம்ம கவிஞன்தான் ஒருவன் பாடியிருக்கிறான். எப்படிப் 'பட்டு' வந்திருக்குப் பாருங்கோ வார்த்தைகள்?"

'இவன் பொதுவில் சொல்கிறானா, இல்லை தனக்குத்தான் சொல்றானா' என்று வசீகரன் குழம்பிக்கொண்டிருக்க,

"அதாவது நீந்திறதை நிறுத்தினால் அழ வேண்டியது தான் என்றியள் ... ஏன் மாப்பிள்ளை, தாலியைக் கட்ட முதல் இதுகளைப் பற்றி இந்த வெளிநட்டுக்காரர் யாரும் மூச்சவிடுகிறதில்லையே ..." என்றுவிட்டு பெரிய ஜோக் அடித்தவர் மாதிரித் தானே தனியாகச் சிரித்து ஓய்ந்தார் மாமன்காரர்.

நீர்கொழும்பில் அவர்களின் ஒரு உறவுக்காரர் வீட்டில் சற்றுத்தரித்து மாலை விமான நிலையம் போவதாக ஏற்பாடு. நீர்கொழும்பை வேன் அடையவும் நிலம் தெளியத் தொடங்கியிருந்தது.

மத்தியான வேளை அவர்களைப் பார்க்க கோமதியுடன் கூடப் படித்த தோழியென்று ஓடிந்து விடுவாள் போன்றொரு ஓடிசலாய் ஒரு இளம்பெண் வந்திருந்தாள். அவர்கள் கூடி அமர்ந்து கலகலத்துச் சற்று ஓய்ந்தபோது வசீகரனைத் தனியாகக் கூட்டிவந்து வேந்தன் கேட்டான்: "கோமதியின்றைப் பழைய ஃப்றெண்டாம் அது, வத்தளையில டீச் பண்ணாளாம். இவளைத் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறாள், சரியில்லை, அவளுக்கேதாவது கொடுத்துத்தான் அனுப்ப வேணும். நாங்க கொண்டுவந்த காசெல்லாம் யாழ்ப்பாணத் திலேயே 'ஸ்வாகா'வாயிட்டுது. மாமனிட்டை வாய் வைக்கிறதும் மரியாதையாயிராது ... உன்னட்டை இருந்தால் ஒரு 'ரூ தெளசன்ட் றுபீஸ்' வெட்டு. போனவுடன் உண்டியல்ல அனுப்பி விடுறன்."

"நோ ப்றொப்ளம் அட் ஓல்" என்றுவிட்டு பக்கெட்டில் கைவிட்டு இருந்த இரண்டாயிரத்தையும் அவனிடம் தூக்கிக் கொடுத்தான்.

வந்திலிருந்து வசீகரனது மாமன் "எனக்கு இந்தத் தண்ணிதான் ஒத்துக்கொள்ளேல்லைப் போலை ... கொஞ்சம் நீர்க் கடுப்பாயிருக்கு" என்றுவிட்டுப் பாத்தறாமுக்குப் போகிறதும் வருகிறதும் மாயிருந்தார்.

அவரை யாரும் விமான நிலையத்துக்கு வரச் சொல்லி வற்புறுத்தவில்லை.

மாலை கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் வேந்தன்:

"விடுதலைப் புலிகள் ஏர்ப்போட்டை அடிச்சாப் போலை இங்கை எப்படிப்பட்ட கெடுபிடிகள் சோதனைகள் என்டது தெரியுந்தானே ... எல்லாத் தையும் திறந்து திறந்து பார்த்துக்கொண்டு வைச்ச வினைக்கெடுத்து வாங்கள் ... நாங்கள் உள்ள போறம். நீ 'என்றன்ஸ் டிக்கெட்'டை எடுத்துக்கொண்டு பின்னாலை வா" என்றுவிட்டு ஒரு ட்றொலியில் சூட்கேஸ்களை வைத்துத் தள்ளிக்கொண்டு மனைவி குழந்தைகளுடன் முதலில் உள்ளே நுழைந்தான்.

நுழைவுச் சீட்டுப் பெறுதற்கான கவுண்டருக்குப் போனபோது அங்கிருந்த ஆமிக்காரன் அடையாள அட்டையைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டுக் "அனுமதிக்கட்டணம் இருநாறு ரூபாய்கள்" என்றான் சிங்களத்தில். அப்போதான் தன்னிடம் பணமே இல்லாத விஷயம் 'திடுக்கென' உறைக்க உள்ளே எட்டிப் பார்த்தான். அவர்கள் இரண்டாவது கண்ணாடித் தடுப்புக் கதவுகளையும் தாண்டி வெகுதொலைவில் போய்விட்டிருந்தனர்.

"சொறி சேர் ... ஐ ஹால் சேஞ்ட் மை ஐடியா" என்று சொல்லி அடையாள அட்டையைத் திருப்பி வாங்கிக் காற்சட்டைப் பாக்கெட்டில் சொருகிக் கொண்டான்.

முதன்முதல் ஜெர்மனிக்கு வேந்தனை வழியனுப்பிய போது பிரிவாற்றாமல் அவனைக் கட்டி அழுதான்.

பின்னர் வந்து கல்யாணம் கட்டிக்கொண்டு போனபோது அவன் மனைவி நிற்கிறாளேயென்ற சங்கோஜத்தில் ஒரு மீட்டர் தள்ளி நின்றே 'குட் பை' சொல்லிவிட்டுத் தனியே நின்று கலங்கினான்.

இன்று 'குட் பை' சொல்லவே அமையாதவொரு தூரத்தில் அவன் போய்விட்டிருந்தான்.

உள்ளே போயிருந்தாலென்ன, பத்தாயிரம் ரூபா செலவு செய்து ஒரு பாஸ்போட் எடுப்பதற்கான வகை இவனிடம் உண்டோ இல்லையோ, அவனது "நீ பாஸ்போட்டை எடு மச்சான்" என்ற பல்லவியை இன்னொரு தடவை கேட்க வேண்டி இருந்திருக்கும்.

வசீகரன் செலவுக்குத் தரும் பணத்தை ஒறுத்துச் சிக்கனமாகச் செலவுசெய்து அதிலும் சிறுபகுதியைச் சேமித்து வைத்திருந்து அவன் பணமில்லாமல் அந்தரிக்கும் தருணங்களில் தூக்கித் தரும் காமதேனு வர்ஷிணி அவர்கள் ஓடிப்போன தினத்தின் முதலாவது ஆண்டின்போது அவன் கையைப் பிடித்து "உங்க மாமன் செய்து தந்த மாப்பிள்ளை மோதிரம் என்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கோ" என்று சொல்லித் தனது சேமிப்பில் செய்வித்துப்போட்டுவிட்ட மோதிரத்தைப் பார்த்தான். லேசாக இருந்தாலும் எப்படியும் அநாமிகாவின் rucksackக்கும் சப்பலுக்கும் பஸ் கட்டணத்துக்கும் வரும்.

சித்திரங்கள்: இளங்கோ

**விற்பனைக்கு உள்ளான
காலச்சுவடு தொகுப்புகள்**

Hard Board Binding		Spiral Binding	
இதழ் எண்	ரூ.	வருடம்	இதழ் எண் ரூ.
21-24	150	2000	28-32 100
25-28	150	2001	33-38 100
29-32	150	2002	39-44 100
33-36	150	2003	45-50 100
37-42	150	2004	51-60 200
43-47	150	(இரு தொகுதிகள்)	
48-51	150		
52-55	150		
56-59	150		
60-63	150		

தபால் செலவு எங்களுடையது

**காலச்சுவடு
விளம்பரக் கட்டணம்**

	ரூ.
பின் அட்டை (multi colour)	10000
உள் அட்டை (multi colour)	5000
உள் பக்கம் கவர்	5000
முழுப் பக்கம்	2500
அரைப் பக்கம்	1250
ஒரு பத்தி (1/3 பக்கம்)	750
கால் பக்கம்	650

புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 25% தள்ளுபடி உண்டு. ஒரு வருடம் (12 இதழ்கள்) தொடர்ந்து வரும் புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 50% தள்ளுபடி.

புத்தக (சிறு) விளம்பரம்

ஒரு நூலின் முக்கிய விவரங்கள் தவிர சிறு குறிப்பும் (25 வார்த்தைகளுக்குள்) இடம்பெறும். விளம்பரக் கட்டணம் நூல் ஒன்றிற்கு ரூ. 125 மட்டுமே.

அளவு : 5 x 9 செ.மீ.

காலச்சுவடு சீறப்புத் திட்டங்கள்

- ❖ காலச்சுவடு தனி இதழ் ரூ.15. ஆண்டுச் சந்தா ரூ.140. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.240. ஐந்தாண்டுச் சந்தா ரூ.600. மாணவர் ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 75 (அடையாள அட்டையின் ஒளிநகலை அனுப்புக.)
- ❖ வெளிநாட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 600. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.1000. ஐந்தாண்டுச் சந்தா \$ 75.
- ❖ காலச்சுவடு ஆயுள் சந்தா ரூ.2500. அயலில் வாழ்பவர்களுக்கு ஆயுள் சந்தா US\$ 250. ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ரூ.500க்கான காலச்சுவடு, பதிப்பக நூல்களை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ❖ மூன்று வாசகர்களை சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டப்படி ஆண்டுச் சந்தா, இரண்டாண்டுச் சந்தா, ஐந்தாண்டுச் சந்தா, மாணவர் சந்தா, ஆயுள் சந்தா ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும் அதற்கு இணையான ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ ரூ.500க்குக் காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை எங்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்குக் காலச்சுவடு ஓராண்டுச் சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ காலச்சுவடு இரண்டாண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு 6 (பழைய) இருமாத இதழ்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இதை இந்தியாவில் இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுக்கும் காலச்சுவடு மூலமாக அனுப்பலாம். பழைய இதழ்கள் கையிருப்பு அனுசரித்து வழங்கப்படும்.
- ❖ anyindian.com இணையத் தளம் வழியாகவும் சந்தா செலுத்தலாம்.

சந்தாத் தொகையை Kalachuvadu என்ற பெயரில் பணவிடையாகவோ, வரைவோலையாகவோ நாகர்கோவில் / சென்னை வங்கிக் காசோலையாகவோ அனுப்புக. இதரக் காசோலைக்கு ரூ.40 சேர்த்து அனுப்புக.

தலைமை அலுவலகம்

669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001
தொலைபேசி: 04652 278525
தொலைநகல்: 04652 231160
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

சென்னை அலுவலகம்

216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005
தொலைபேசி: 28481662, 55686039
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@yahoo.com

பதிவுகள்

அற்றைத் திங்கள்: கோவை 15.05.2005

ந. முத்துசாமியும் நாடகமும் சஞ்சயன்

ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராகப் படைப்பு வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய ந. முத்துசாமி நிகழ்த்துக் கலையான நாடகத்தை, மரபின் செழுமையை உள்வாங்கிக்கொண்டு நவீனப் படுத்தியதில் முக்கியமானவர். இம் முனைப்பின் விளைவே இவர் நிறுவிய கூத்துப்பட்டறை. இது நாடகத்திற்கும் அது சார்ந்த சோதனை முயற்சிகளுக்குமான வெளியாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

மே மாத அற்றைத் திங்கள் நிகழ்வில் பங்கேற்ற முத்துசாமி 'எழுத்து' இதழ் காலகட்டத்தையும் அதையொட்டித் தன் பிரக்களையைக் கூர்த்திட்டுக்கொள்ள உதவிய நட்புகளையும் பற்றிப் பேசினார்; தனது நாடக ஆக்கத்திற்கான முக்கியமான உந்துவிசை புதுக்கவிதை என்றும் அது உருவாகிய புதிதில் தனக்கு ஏற்பட்ட புரியாமையையும் குழப்பத்தினையும் பெருமளவு தீர்த்து வைத்தவர் சி.சு. செல்லப்பாதான் என்றும் நினைவு கூர்ந்தார். அவருடனான உரையாடல்கள் - முக்கியமாக கவிதைகளைப் பற்றி - திறப்புகளாக அமைந்திருந்தன என்றும் சி.சு. செல்லப்பா கூறக் கேட்டு மெளனிகதைகளைத் தானும் கி.அ. சச்சிதானந்தமும் ஒருசேர வாங்கி வாசித்து அக்கதைகள் மூலம் பெற்ற அனுபவங்கள் மறக்க முடியாதவை என்றும் கூறினார்.

பள்ளி நண்பரான ஞானக்கூத்தனின் கவிதைகளைச் செல்லப்பா விடம் கொடுத்தபோது அவற்றிலிருந்து சந்தத்திற்காக அக்கவிதைகளைப் பிரசுரிக்க அவர் மறுத்தார்; அப்போது முதுகலை நண்பரான சி. மணி

கொண்டுவந்த 'நடை'யில் அவற்றை இருவருமாகப் பிரசுரித்தோம் என்றார் முத்துசாமி; கடைகளில் 'எழுத்து' இதழ்களை விநியோகித்துவிட்டு அவற்றுக்கான கணக்கைத் தானும் கி.அ.ச.வும் சரியாக வைத்துக்கொள்ளாதது தங்களுக்கிடையிலிருந்த சங்கடத்தை அதிகப் படுத்தியதையும் பின்னர் கருத்து வேறுபாடுகளால் பிரிந்தபோதிலும் கூட அவர்மீதான மதிப்பு இன்றுவரை குறையாததையும் அவர் சொன்னார்.

காதல் திருமணம் செய்துகொண்ட நாட்களில் வேலையின்றித் தான் வீட்டிலிருந்து எழுத, மனைவி பணிக் குச் சென்றுவிடும்போது கதைகளின் வடிவத்தை கு.ப.ரா. போன்ற எழுத்தாளர்களின் கதைகளில் தேடிக்கொண்டிருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டார் முத்துசாமி. சில நண்பர்களின் முயற்சியோடு சேர்ந்து 'கூத்துப் பட்டறை' யைத் தொடங்கியதும் இன்று அது நிலை பெற்றது தனக்கு உவகையளிப்பதாகவும் கூறினார். தன்னுடைய தொடக்க கால நாடக ஆக்கங்களுக்கு ஐரோப்பிய நாடகங்கள் முன்மாதிரியாக இருந்தன என்றும் குறிப்பிட்டார். பின்பு நிகழ்ந்த வாசக உரையாடல்களில் கூத்துப்பட்டறைக் கலைஞர்கள் வெகுசன ஊடகங்களில் பங்கேற்பது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அது தவிர்க்க முடியாதது என்றவர், சென்னை போன்ற நகரத்தில் கூத்துப்பட்டறை வழங்கும் ஊக்கத் தொகையில் ஒரு வயதிற்கு மேல் காலம் தள்ளுவது கடினம் என்றார். அவ்வாறானவர்களுக்கு வெகுசன ஊடகங்கள் சவாலான பாத்திரத்தை வழங்குவதில்லை என்றும் குறைப்பட்டுக்கொண்டார்.

இதற்குப் பின்பு சுந்தர ராமசாமியின் 'சீதை மார்க் சீயக்காயத் தூள்' சிறுகதை, நாடகமாக அரங்கேற்றப்பட்டது, வறுமையிலும் கலையை விட்டுக்கொடுக்காத பிடிவாதமும் அதனுடாக விமர்சனமும் அங்கத்தோடு எழுதப்பட்டிருந்தது இக்கதை. அப்பாவி ஓவியனாகவும் அவனது மனைவி சுபம்மாவாகவும் நடத்தவர் களிடமிருந்து வெளிப்பட்ட நடப்பு எந்த மிகையுமின்றி அங்கத உரையாடலுடன் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. தனது உரையில் இக்கதையைக் குறிப்பிட்ட முத்துசாமி சு.ரா.வின் இக்கதையை நாடகமாக்கப் பரிந்துரைத்தது தான்தானென்றும் அதற்குப் பள்ளிநாளில் தன் வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்து இக்கதையை வாசித்தபோது அடைந்த உற்சாகமே காரணமென்றும் கூறினார்.

நிகழ்வின் இறுதியில் சிலம்பாட்டம் நிகழ்த்தப்பட்டது, கண்ணப்பத் தம்பிரான் பேரனும் மற்றொரு பெண் கலைஞரும் பங்குகொள்ள, மேடையின் ஓரத்தில் முத்துசாமி நின்று கொண்டு அவர்களுக்கான கட்டளையைப் பிறப்பித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பிறகு கண்ணன் தொடர்ந்து நிகழ்ந்துவரும் அற்றைத் திங்கள் நிகழ்வைப் பற்றிப் பேசி அதற்கான பார்வையாளர்களுக்கு நன்றியையும் கூறினார்; அதற்கு ஏதேனுமொரு வகையில் காரணமான விஜயா வேலாயுதத்தைக் குறிப்பிட்டுத் தொடக்க உரையாற்றினார். இதைக் காலச்சுவடும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஸ்வீஸும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தன.

குழந்தைமை புதிரும் அற்புதமும்

மேரியா மாண்டிசோரி

பக்கங்கள் : 272 விலை : ரூ. 150
மாண்டிசோரியின் இந்த ஆய்வு நூலை முடிக்கும்போது லூயிசுரோலின் 'ஆலிஸின் அற்புத உலகம்' அந்தவான் டி.செயின்ட் எக்ஸ்பெரியின் 'குட்டி இளவரசன்' போன்ற நூல்கள் மெய்மை மீறிய அற்புதங்கள் அல்ல. இயல்பாக அவர்களின் உலகம் நிறைய சாகசங்களைக் கொண்டுள்ளது புரியக் கூடும்.

வெவிரீடு :

சாளரம் (Saalaram)

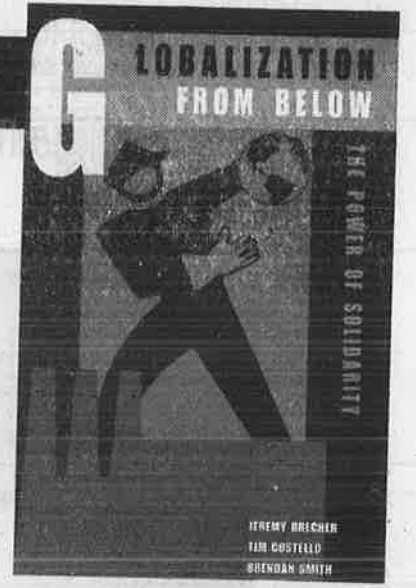
348-ஏ, டி.டி.கே சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14 தொ.பே. : 28114347

கீழிருந்து எழும் உலகமயம்

காலச்சுவடு வெளியீடாக வரவிருக்கும் கீழிருந்து எழும் உலகமயம் நூலிலிருந்து ஒரு பகுதி கீழே தரப்படுகிறது. இந்நூல் ஜெரமி பிரெச்சர், டிம் கோஸ்ட்டெல்லோ, பிரெண்டன் ஸ்மித் ஆகியோர் எழுதிய Globalization From Below என்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு.

தமிழாக்கம்: சிங்கராயர்

கூட்டுக்கழகங்கள், சந்தைகள், முதலீட்டாளர்கள், மேல்குடிசை யாவும் உலகமயமாக்கிக்கொண்டு உள்ளன. பொருளியல் வல்லுனர்களும் மேதைகளும் கூட்டுக்கழக நிர்வாகிகளும் உலகின் பெரும் பணக்கார நாடுகளின் தலைவர்களும் அடிக்கடி கொண்டாடிவரும் உலகமயமானது உண்மையில், அவர்கள் “மேலிருந்து திணிக்கும் உலகமயம்” ஆகும்.

மேலிருந்து திணிக்கும் உலகமயமாக்கலை, “கீழிருந்து எழும் உலகமயமாதல்” மூலம் எதிர்க்க முடியும்; எதிர்க்கவும் வேண்டும். இதன்மூலம் உலகமுழுவதிலும் இருக்கும் அடித்தள மக்கள், உலகமய நிகழ்முறையின் மீது தம் சொந்தத் தேவைகளையும் ஆர்வங்களையும் திணிக்க ஒன்றிணைகிறார்கள். உலகமயமாவதற்குக் கீழிருந்து உருக்கொடுக்கும் ஓர் இயக்கம் ஏற்கனவே எழுந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதன் உலகளாவிய அடித்தளக் கூட்டுணர்வானது உலகையே மாற்றி அமைக்கும் ஆற்றல் பெற்றதாய் இருக்கிறது.

உலகமயமாக்கம் பற்றிப் பலதரப்பட்ட மதிப்பீடுகள் வருகின்றன; உலக மக்களிடையில் அதிகமான பரஸ்பரத் தன்மை என்பது ஒரு “உலக கிராமத்”தை உருவாக்கும்போலத் தோன்றுகிறது அங்கு, கடந்த காலத்தின் அழிவுபயக்கும் பகை முரண்களைக் கைவிட்டுவிட முடியும். அதனிடத்தில் உலகளாவிய ஒத்துழைப்பும் வளம்சேர்க்கும் பன்மைத்துவம் இடம்பெறும். தேசியப் பொருளியல் தடைகள் இல்லாத உலகம் என்னும் கருத்தை ஆதரிப்போர், அடித்தள மக்கள் மற்றும் நாடுகள் உள்பட ஒவ்வொருவரையும் அது உயர்த்தும் என உறுதி கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் சென்ற ஆயிரமாண்டின் இறுதியில் நிகழ்ந்த உலகமயத்தின் நிஜமான அனுபவம் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை. மாறாக, உலகம் இதற்குமுன் அறிந்திருந்ததைவிடவும் அதிக ஏழ்மையான மனிதர்களையே அது நமக்கு அளித்திருக்கிறது; மனித வாழ்வே சார்ந்துள்ள சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகளுக்கு அச்சுறுத்தல்களை அதிகரித்திருக்கிறது. கடுமையாகப் போராடிப் பெற்றுள்ள சமூகச் சுற்றுச்சூழல் காப்புகளையும் பொருள் பொதிந்த தன்னாட்சியையும் கூட இழந்துவிடுவோமோ என்னும் அச்சத்துக்குப் பலரையும் அது ஆட்படுத்தியுள்ளது.

மேலிருந்து திணிக்கப்படும் உலகமயமானது, உலகளாவிலான ஓர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தைத் தூண்டி விடுகிறது. இந்த இயக்கம் பல ஆண்டுகளாகவே வளர்ந்து வந்திருந்தாலும் 1999இன் பிற்பகுதியிலேயே முதல்முதலாகப் பலருக்கும் தெரியவந்தது. அன்று பல்லாயிரக்கணக்கான எதிர்ப்பாளர்கள் உலக வர்த்தக

அமைப்பின் (WTO) சியாட்டில் கூட்டத்தை நடக்கவிடாமல் நிறுத்தினார்கள். நியூயார்க் டைம்ஸ் இது பற்றி எழுதியது:

உலக வர்த்தக அமைப்பைத் திறனாய்வு செய்பவர்கள் சியாட்டில் காட்டிய பெரும் எதிர்ப்புகள், ஒரு புதிய பேச்சுவழிக் கூட்டணியின் தோற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன ... (அவற்றில் கலந்துகொண்டவர்கள்) உருக்குத் தொழிலாளர்களும் வாகனத் தொழிலாளர்களும் மட்டுமல்ல; குறைந்த கூலிக்கு மாடாய் உழைக்க வைக்கும் தொழிற்சாலைகளை எதிர்த்து நாடு முழுவதிலும் உள்ள கல்லூரிகளிலிருந்து வந்திருந்த எதிர்ப்பாளர்கள், திருச்சபைக் குழுக்களின் உறுப்பினர்கள், நுகர்வோர் குழுக்கள், சியரா கழகத்தினர், பூவுலகின் நண்பர்கள், மனிதநேயச் சங்கத்தினர் ஆகியோரும் தான்!

இந்த இயக்கம் எடுத்த எடுப்பில் முடிந்துவிடுவதோ வெறும் உள்ளூர் அளவிலான நிகழ்வோ கிடையாது. ஹார்வர்டு தொழிற்சங்கத் திட்டச் செயல் இயக்குநர் எலெய்ன் பெர்னார்டு, வாஷிங்டன் போஸ்ட்டில் குறிப்பிடுவதுபோல,

WTO கூட்டம் இந்த மனிதர்கள் அமெரிக்கப் பொதுமக்களின் கவன வட்டத்துக்குள் தடுமென வெளிப்படுவதற்குமான ஓர் இடமாக மட்டுமே இருந்தது. உலகம் முழுவதிலும் உள்ள சமூக இயக்கங்கள் ஏற்கனவே அடித்தளக் குழுக்களின் வலைப் பின்னலாக இணைந்திருந்தன. இதுதான் இந்த இன்டர்நெட் யுகத்தில் அவர்கள் தொடர்பு கொள்ள முடிந்த திகைக்கவைக்கும் வேகத்தைச் சாத்தியமாக்கியது.

இத்தகைய ஓர் இயக்கம் வீணானதா? அல்லது உலகமயமாக்கப் போகக்கூடிய அதனால் உண்மையாகவே பாதிக்க முடியுமா? இந்நூல் முன்வைக்கும் வாதம் என்னவென்றால், உலகமயமாக்கத்தின் மீது மக்கள் தம் அதிகாரத்தை உண்மையாகவே செலுத்த முடியும் என்பதும், ஆனால் தேசங்கள், தனித்த அடையாளங்கள், குறுகிய நலன்கள் ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்த

கூட்டுணர்வின் வழியாக மட்டுமே அது முடியும் என்பதுமே ஆகும். முதலாளிக் கூட்டுத் துறை மேலிருந்து கீழாகச் செலுத்தும் உலகமயமாக்கலைக் கீழிருந்து உலகமயமாவதால் மட்டுமே திறம்பட எதிர்க்க முடியும்.

நல்ல வேளையாக, உலகமயத்துக்கு எதிர்வினையாக எழுந்துகொண்டிருக்கும் இயக்கத்தின் பெரும்பாகமும் அத்தகைய ஒரு தன்மையைத்தான் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. நியூயார்க் டைம்ஸின் தலையங்க எதிர்ப்புக்கத்தில் நயோமி க்ளெய்ன் எழுதியதுபோல,

சியாட்டிலில் கூடிய எதிர்ப்பாளர்கள், சியாட்டில் உணவகங்களுக்குள் குழுமிய வணிக வழக்குரைஞர்கள் போலவே உறுதியாக உலகமயமாக்கத்தின் மேல் தீவிரக் கவனம் கொண்டிருந்தவர்கள்தான். . . அதை அவர்கள் அறிந்தும் இருக்கிறார்கள். இதுவரை உலகம் கண்டுள்ள பன்னாட்டு இயக்கங்களிலேயே அதிக அளவு உலகு தழுவிய உணர்வுடைய இயக்கம் இதுதான்.

இருந்தாலும் இந்த இயக்கம் உலகமயமாக்கம் பற்றிய குழப்பத்துடன்தான் இருக்கிறது. இதில் பங்கேற்றோர் அனைவரும் உலகமயத்தின் தற்போதைய வடிவத்தை எதிர்ப்பதில் ஒரே விதமான ஈடுபாட்டையே கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால் அதற்கு மாற்றாக எதை வைக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் வேறுபடுகிறார்கள். சிலர் உலகமயத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு கடந்த காலத்தின் - நிஜமான அல்லது கற்பனையான - தேசியப் பொருளாதாரங்களை மீட்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொள்கிறார்கள். சிலர் உலகமயமாக்கத்தின் மிக மோசமான அத்துமீறல்களைச் சரிசெய்யும் நோக்கிலான மிதமான சீர்திருத்தங்கள் அடங்கிய வேலைத்திட்டத்தை முன்வைக்கிறார்கள். சிலர் ஓரளவு பரஸ்பரத் தொடர்புள்ளதும் குறைந்த தேசிய வரம்புள்ளதும்மான ஓர் உலகப் பார்வையைத் தழுவிக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் - ஆனால் அந்தப் பார்வைதான் மேலிருந்து உருவாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் 'நிஜத்தில் நிலவும் உலகமயமாக்க'த்திலிருந்து அடிப்படையிலேயே வேறுபட்ட ஒரே பார்வையாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

எதிர்ப்புச் சீர்திருத்தம், பழையவற்றை மீட்டடுத்தல் ஆகியவற்றில் இருந்து அடிப்படை நிலைமாற்றத்தை நோக்கி வளர்ச்சி பெற்றால் மட்டுமே இந்த இயக்கம் வெற்றிபெற முடியும் என நம்பும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே நாம் இருக்கிறோம்; இருந்தாலும், அந்த நிலைமாற்றமானது இன்றைய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சீர்திருத்துவதாகவே - மேலிருந்து வரும் உலகமயமாக்கம் அழித்துவிட்டிருக்கிற மக்களாட்சி, பன்மைத் தன்மை, சுற்றுச் சூழல் சமநிலை ஆகிய கூறுகளை மீட்டெடுப்பதாகவே இருக்கிறது. அத்தகைய ஓர் அடிப்படை மாற்றத்துக்கு, சாமானிய மக்களுக்குச் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் கைமாற்றுகிற போதே - உலகு தழுவிய ஒரு பொருளியல் - அரசியல் சனநாயகமாக்கம் நடைபெறுகிறபோதே - உலகப் பொருளியலின் மீது புதிய விதிகளை விதிக்கப் பல்வேறு மட்டத்திலான தந்திரோபாயமும் செயல்திட்டமும் தேவைப்படுகின்றன.

இனிய உதயம்

மாதநாவல்

தமிழில் முதல் முயற்சி

**ஒவ்வொரு மாதமும்
தலைசிறந்த
பிறமொழி
நாவல்!**

மற்றும்

- கட்டுபறக்கும் பேட்டி
- கவிதைகள்
- விமர்சனங்கள்

சாருபிரபா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடுகள்...

**சிவப்பு தீபங்கள்
மாதவிக்குட்டி
அப்பாவின் காதலி
பாறப்புரத்து
மனைவியின் மகள்**

**தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை
கிளம் பருவத்துத் தோழி
வைக்கம் முகம்மது பஷீர்
ஹரித்துவாரில் மணியோசை
எம். முகுந்தன்
லியோ டால்ஸ்டாய் கதைகள்**

**மேலும் உலகப்புக்கழ்பெற்ற
எழுத்தாளர்களின் மொழிபெயர்ப்புகள்
புத்தகங்களாக...**

விவரங்களுக்கு

சாருபிரபா பப்ளிகேஷன்ஸ்,

105, ஜானி ஜான்கான் சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை-600 014.
தொலைபேசி : 28484242, 28487858

விளம்பரம்

கல்வி உலகமயமாதல்

சில ஆபத்துகள்

பி.ஆர். ராமானுஜம்

பேராசிரியர் பி.ஆர். ராமானுஜம் புதுதில்லி இந்திரா காந்தி தேசிய திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தொலைக் கல்விக்கான ஊழியர் பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் (STRIDE) இயக்குநர். 1986இல் 'இலக்கியக் கோட்பாடுகள்: நவீனத்துவமும் மார்க்சியமும்' என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுசெய்து ஹைதராபாத்தில் உள்ள ஆங்கில மற்றும் வெளிநாட்டு மொழிகளுக்கான மைய நிறுவனத்தில் (CIEFL) முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.

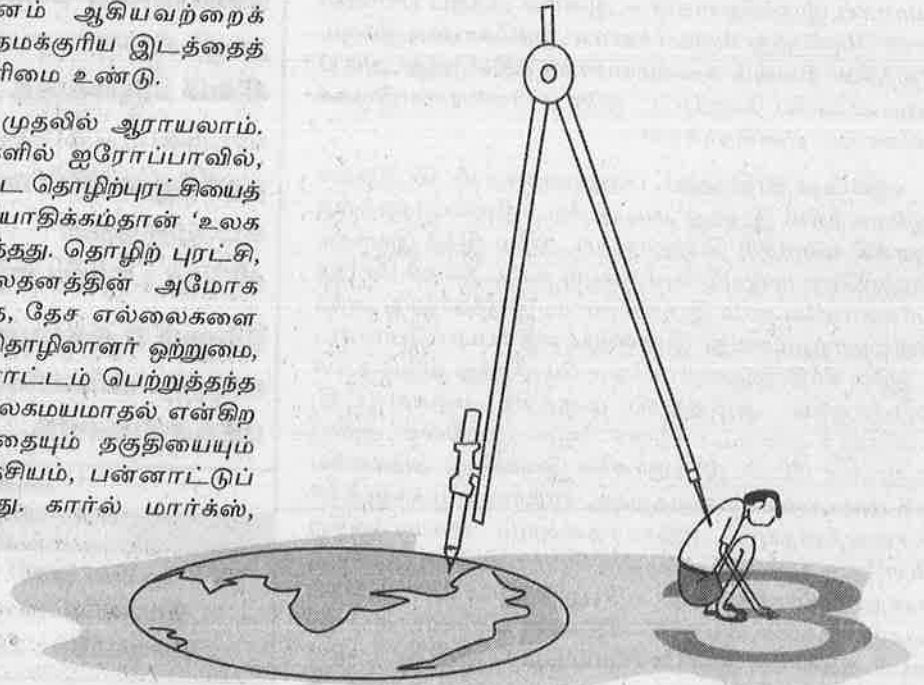

காட் (General Agreement on Trade and Tariff - GATT) ஒப்பந்தம் 1994இல் விவாதிக்கப்பட்டு 1995 ஜனவரியில் பல நாடுகளால் கையெழுத்திடப்பட்டு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. இந்தியாவும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் 1995இல் கையெழுத்திட்டது. அதன்படி 2005 முதல் காட் ஒப்பந்த நாடுகள் தங்கள் வணிகம், மூலதனம், பண்பாடு மற்றும் சேவைகளைத் தங்கு தடையின்றி, ஆனால் தாம் ஒப்புக்கொண்ட விதிகளுக்குட்பட்டு, மற்ற உறுப்பினர் நாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்யலாம். இந்தச் 'சுதந்திர' வியாபாரத்தில் கல்வியின் பங்கு கணிசமானது. எந்த நாட்டுக் கல்வி நிறுவனங்களும் வேறு எந்த நாட்டு மாணவர்களையும் சேர்க்கலாம்; தங்கள் விருப்பம்போல் கல்விக் கட்டணங்களை உயர்த்தலாம்; புதிய பாடங்களைச் சேர்க்கலாம்; 'வில்லை' போகாத பாடங்களை நீக்கலாம்; தேர்வு முறைகளை விருப்பப்படி அமைத்துக்கொள்ளலாம்; பட்டங்களையும் வழங்கலாம். இப்படிப்பட்ட 'சுதந்திரமான' சூழ்நிலையில் நம் பல்கலைக்கழகங்களும் கல்லூரிகளும் மற்ற கல்வி நிறுவனங்களும் தங்கள் சுதந்திரம், தரம், தன்மானம் ஆகியவற்றைக் காத்துக்கொள்வதன் மூலம் தமக்குரிய இடத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளவும் உரிமை உண்டு.

உலகமயமாதலின் வேரை முதலில் ஆராயலாம். கி.பி. 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில், குறிப்பாக இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சியைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட காலனியாதிக்கம்தான் 'உலக மயமாதலை'த் தொடங்கிவைத்தது. தொழிற்புரட்சி, பண்டங்களின் உற்பத்தி, மூலதனத்தின் அமோக வளர்ச்சி, உலகளாவிய சந்தை, தேச எல்லைகளை உடைத்துக்கொண்டு வளர்ந்த தொழிலாளர் ஒற்றுமை, உழைக்கும் வர்க்கத்தின் போராட்டம் பெற்றுத்தந்த உலகப் பார்வை - இவையே உலகமயமாதல் என்கிற வார்த்தைக்கு முழு அர்த்தத்தையும் தகுதியையும் கொடுத்தன. இதுவே சர்வதேசியம், பன்னாட்டுப் போக்கு என்றழைக்கப்பட்டது. கார்ல் மார்க்ஸ்,

பிரடெரிக் எங்கல்ஸ், விளாதிமிர் லெனின் முதலானோர் முதலாளித்துவம், சோஷலிசம், கம்யூனிசம் பற்றி விளக்கும் போது உலகமயமாதல் என்கிற போக்கைப் பற்றி எழுதிக் குவித்தனர். மூலதனத்தின் ஈவிரக்கமற்ற வெறியும் முர்க்கத்தனமும் அதன் விளைவாகப் பிறந்த காலனியாதிக்கமும் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் போக்கில் நிகழ்ந்த உலகமயமாதலின் அம்சங்களே. எனினும் இவற்றை 'உலகமயமாதல்' என்று பெயரிட்டு யாரும் பிரபலமாக்கவில்லை.

சோவியத் யூனியன் சிதறுண்ட பின்னர் புதிய முதலாளித்துவம் தன்னைச் சர்வ வல்லமை பொருந்திய ரட்சகனாய்ப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டு முந்தைய சோஷலிச நாடுகளைக் கல்வியுடையது, "உலகமயமாதல்" என்று இந்தப் போக்கிற்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. அதாவது முதலாளித்துவம், சோஷலிசம் என்று இரண்டு உலக அமைப்புகளுக்குப் பதிலாக முதலாளித்

துவம் மட்டுமே இனி உலகெங்கும் பரவும் என்கிற எண்ணத்தை 'உலகமயமாதல்' என்று பறைசாற்றி முதலாளித்துவ நாடுகளின் அறிவுஜீவிகள் அறிவித்தனர்.

புதிய முதலாளித்துவம், சுதந்திரம், மனித உரிமைகள், தனிமனித மகத்துவம் என்கிற போர்வைகளில் முன்பு செய்ய இயலாத வேலைகளையெல்லாம் 'உலகமயமாதல்' என்கிற புதிய கோஷத்தின் மூலம் மிகத் திறமையாகச் சாதித்தது. முதலாளித்துவம் மூலதனத்தை உலகெங்கும் அதிவேகமாகப் பரப்பியது. முந்தைய சோஷலிச நாடுகளில் சுதந்திரத்தைத் தழைக்கச் செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டே வெகு சுதந்திரமாக மூலதனம் எல்லா நாடுகளையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. 'தனிமனித சுதந்திரம்' என்கிற மயக்கத்தின் போதையிலிருந்து விழித்துக் கொள்வதற்கு முன்பே, சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் இரும்புப் பிடியும் முதலாளித்துவக் கலாச்சாரத்தின் மோகினியாட்டமும் சாதாரண மக்களைப் பிடித்து ஆட்டத் தொடங்கின. அமெரிக்காவின் தலைமையில் உலக மூலதனம் ஒரே மூச்சில் உலகை ஆளவும் உலக மக்களை ஆட்டிப் படைக்கவும் புறப்பட்டது. இந்த ஆட்டத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்துகிற விதமாகவே தங்கு தடையற்ற பண்பாட்டுப் பரிமாற்றம், கல்விப் பரிமாற்றம் என்கிற கோஷங்கள் முன்வைக்கப் படுகின்றன.

அரசியல் பிரக்ஞையும் சித்தாந்தப் பயிற்சியும் இல்லாத மனங்களை, குறிப்பாக இளைஞர்களை, உலகமயமாதல் பற்றிய மேற்கண்ட வியாக்யானம் 'கப்'பென்று பிடித்துக்கொள்கிறது. கல்வி உள்பட எல்லாக் கலாச்சாரப் பேரலைகளும் இன்று உலகெங்குமுள்ள இளைஞர் கூட்டத்தைப் பிடித்து ஆட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. உலகமயமாதல் பற்றிய கவர்ச்சியான வியாக்யானங்கள் சில பெரிய உண்மைகளை மூடி மறைத்துவிடுகின்றன.

ஏறத்தாழ உலகம் முழுவதும் முதலாளித்துவத்தின் ஆதிக்கம் கோலோச்சுகிறது. சீனா, வியட்நாம், கியூபா உள்பட எஞ்சியுள்ள ஒரு சில சோஷலிச நாடுகளும் முதலாளித்துவப் போக்கை, சந்தைப் பொருளாதாரத்தை, போட்டி மனப்பான்மையோடு கூடிய உற்பத்தித் திறனை அனுசரித்தும் ஆதரித்தும் தான் இன்றும் நிலைத்துள்ளன. உலகமயமாதல் என்கிற பேரலையை எதிர்த்துத் தாக்குப்பிடிக்கிற சக்தி சிறிய சோஷலிச நாடுகளுக்கு இல்லை. ஆனால் இந்தப் பேரலையைத் தடுக்க வேண்டும் என்னும் ஆவல் மட்டும் குறையவில்லை. சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் நிலையற்ற ஓட்டங்களும் ஆட்டங்களும் 'போட்டி' என்கிற பெயரில் எத்தனையோ இராட்சசக் கம்பெனிகளின் முடிவையும் அவை உற்பத்திசெய்த அதே பொருட்களை மீண்டும் உற்பத்திசெய்கிற புதிய கம்பெனிகளின் பிறப்பையும் தினமும் நமக்குச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. தரம், திறமை, சவால், வாய்ப்பு, லாபம், 'வெற்றி - வெற்றி'ச் சூழல் என்னும் போதைச் சொற்கள், எல்லோரும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்குவது போன்ற மாய உலகை ஊடகங்கள் மூலமாகத் தினம் தினம் சிருஷ்டித்த வண்ணமுள்ளன.

ஆனால் உண்மை நிலை வேறு. தினம் தினம் பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார ரீதியில் சில

உலகமயமாதல் என்றால் என்ன?

இங்கிலாந்து நாட்டு இளவரசி ஒருவர் தம் எகிப்திய காதலனோடு, டென்மார்க் எனஜின் பொருத்திய ஜெர்மன் காரில் பிரான்ஸில் பயணம் செய்கையில், அவர் காரை ஜப்பான் மோட்டார்சைக்கிள்களில் வந்த இத்தாலிய பத்திரிகை நிருபர்கள் விரட்ட, ஸ்காட்ச் விஸ்கியின் போதையில் இருந்த பெல்லிய காரோட்டி ஒரு சுரங்கப் பாதையில் காரை மோத, அமெரிக்க டாக்டர் ஒருவரால் பிரேசில் நாட்டு மருந்து செலுத்தப்பட்டு, சிகிச்சை பயனின்றி மரணமடைந்தார்.

இந்தச் செய்தி பாகிஸ்தானி ஒருவரால் கட்டப்பட்ட கொரியன் தொலைபேசிவழி ஒரு இந்தியரால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இந்த எஸ்எம்எஸ் குறிப்பு, நேபாளத்தில் அந்நாட்டு மன்னர், சீனத்தின் மறைந்த தலைவரின் கொள்கைக் காக்கப் போராடுவோரை அடக்குவதற்காகத் தொலை தொட்பு இணைப்புகளை துண்டிப்பதற்கு சற்று முன்பாக யு.கே. மென்பொருளில் இயங்கும் ஒரு பங்களா தேசியின் ஒரு ஸ்விஸ் ஃபோனில் பெறப்பட்டது.

நன்றி: TLM Vol. V: Issue 4 & 5

(மொ.பெ.: எம்.எஸ்.)

நாடுகள் அடித்து நொறுக்கப்படுகின்றன. என்ன நடக்கிறது என்பதை அறியமுன்பே பல மாற்றங்கள் நடந்து முடிந்துவிடுகின்றன. உலகமயமாதல் யாருக்கும் தெரியாமல் யாரையும் கேட்காமல் தன் பணியைச் செய்துகொண்டேயிருக்கிறது. இந்தச் சூழலில்தான் கல்வியும் உலகமயமாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு புறம் கல்விக்காக அரசு செய்கிற செலவு தனிநபர் பங்கீட்டில் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. கல்வியில் தனியார் முதலீடு லாபம் கருதி ஊக்குவிக்கப் படுகிறது. சுயநிதிக் கல்லூரிகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் மூலதனம் இல்லாமலே பெருந்த லாபத்தை ஈட்டிவருகின்றன. உச்சநீதிமன்றம் சமீபத்தில் சத்திஸ்கர் மாநிலத்தில் இயங்கிவந்த 112 தனியார் பல்கலைக்கழகங்களைச் செல்லாதவை என அறிவித்தது. மாணவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் பணத்தையும் இழந்து, கல்வி கற்கும் வாய்ப்பையும் இழந்து தெருவில் நிற்கிறார்கள். தலைநகர் டெல்லிக்கே வந்து தங்கள் வேதனையையும் கோபத்தையும் கொட்டித் தீர்த்தார்கள். ஆனாலும் கல்வி வியாபாரம் நின்றபாடில்லை.

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற கல்வி நிறுவனங்கள், குறிப்பாகச் சுயநிதிக் கல்லூரிகள், திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகங்கள், அஞ்சல்வழிக் கல்வி நிறுவனங்கள் கல்வியின் பெயரால் மாணவர்களையும் பொது மக்களையும் பெரிய அளவில் ஏமாற்றிக்கொண்டும் கொள்ளையடித்துக்கொண்டும் உள்ளன. கடந்த 15 ஆண்டுகளில் இந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் 'சுயநிதியைப் பெருக்கிக்கொண்டது உண்மை; 'சுய கல்வி'யைப் பெருக்கியதாகச் சொல்வது பச்சைப் பொய். இவர்களை இதுவரை மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசும் தட்டிக் கேட்காதது ஆச்சரியமல்ல. தம்மிடம் பணம் கேட்காத இந்த நிறுவனங்கள் என்ன செய்தாலும் நமக்கென்ன என்னும் அரசுகளின் மனப்போக்குதான் இதற்குக் காரணம். ஆனால் நீதிமன்றங்கள் இவற்றைக் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவைத்திருப்பது பெரிய

ஆச்சரியம். எத்தனையோ பிரச்சினைகளில் தாமாகத் தலையிட்டு நீதிவழங்கிய நீதிமன்றங்கள், அங்கீகாரம் பெற்ற கல்விக் கொள்ளைகளைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியதும் மிக மிக அவசியம். கல்வி உலகமயமாதல் என்கிற பேரலையின் சில சிதறல்களே இந்த உள்ளூர்க் கல்விக் கொள்ளைகள்.

தேசங்களின் இறையாண்மையைப் பலவீனப்படுத்தி இறுதியில் ஒழிப்பதுதான் உலகமயமாதலின் முதல் குறி. இறையாண்மையின் இடத்தைச் சந்தைப் பொருளாதாரம் ஆக்கிரமித்துக்கொள்கிறது. இதில் எந்த நாட்டின் சந்தைக்கு வலிமையும் வீறாப்பும் அதிகம் என்பதே கேள்வி. பலம் மிக்க நாடுகளின் வலுவான சந்தைகள் பலமற்ற நாடுகளின் ஸ்திரமற்ற சந்தைகளை மேலும் பலவீனப்படுத்துகின்றன. இந்தப் போக்கில் சட்டரீதியான அனுமதிகளையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுத் தருவதே காட் ஒப்பந்தத்தின் பங்கு. உதாரணமாக, ஏழைநாடுகளில் கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை அரசாங்கம் குறைக்க வேண்டும் என்பது ஒரு நிபந்தனை. இதனை இந்தியா உள்படப் பல நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டதன் விளைவாகவே தனியார் முதலீட்டையும் அந்நியக் கல்வி நிறுவனங்களின் நடமாட்டத்தையும் கட்டுப்படுத்த அரசுகளால் முடியவில்லை.

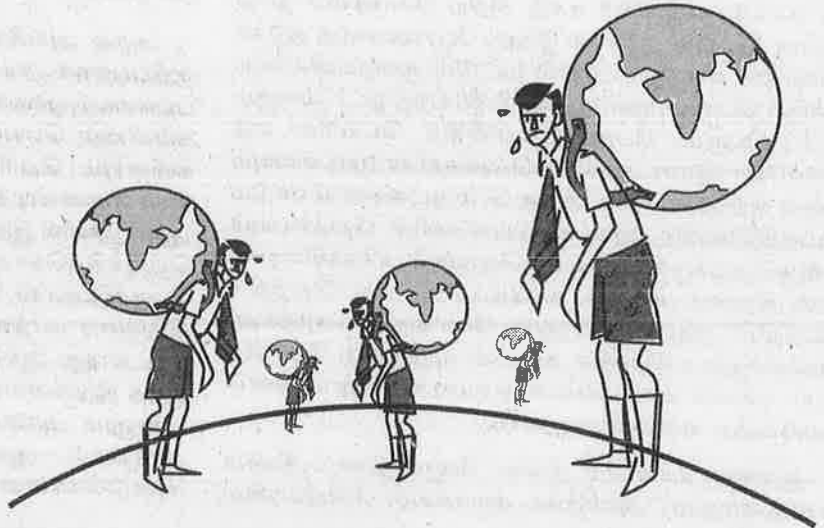
தடை செய்யப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள் விரைவிலேயே சட்ட வடிவம் பூண்டுத் தம் லாபகரமான கல்வி வியாபாரத்தை மீண்டும் எக்காளத்துடன் தொடங்கும். தனியார் பல்கலைக்கழகங்களுக்கான சட்டம் விரைவில் நிறைவேறும். ஆனால் பொதுத் துறைப் பல்கலைக் கழகங்கள் சட்ட ரீதியாக இப்போது நடத்திவருகிற, கல்வி வாடையே இல்லாத ஏமாற்றுதலைத் தடுத்து நிறுத்த எந்தச் சட்டம் வரும்? அதற்குச் சட்டத்தில் வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

கல்வி உலகமயமாதலால் இருபெரும் விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. முதல் விளைவு: கல்விக்கான அரசின் பட்ஜெட், குறிப்பாக உயர்கல்விக்கான பட்ஜெட், வெகுவாகக் குறைகிறது. "குறைந்த செலவில் அதிக மகசூல்" போன்ற, பத்தாம்பசலித்தனமான கோஷங்கள் பிரபலமாகி, கல்வியின் தரமும் கல்வி நிறுவனங்களின் தன்மை பி க் கை க யும் தகர்க்கப்படுகின்றன. 'சுயாட்சி' என்கிற பெயரால் சுயநிதிகள் பல்வேறு மட்டங்களில் பெருகி, இவற்றைப் பங்கு போட்டுக்கொள்ள அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள், கல்வி நிலைய நிர்வாகிகள் ஆகியோரின் கூட்டணிகள் உருவாகின்றன. தரமான ஆசிரியர்களும் அறிவுத் தாகம் கொண்ட மாணவர்களும் முதலில் ஓரங்கட்டப்பட்டு இறுதியில் வெளியேற்றவும்படுகின்றனர். அதாவது, அறிவுசார்ந்த தேலும் ஆராய்ச்சியும் கேள்விகள் கேட்பதும் கல்விக்கு அந்நியமானவை என இந்தக் கல்விக் கூடங்கள் நினைப்பதால் கையாலாகாத ஆசிரியர்களும் கற்கும் திறமையற்ற மாணவர்களும் பல்கிப்

பெருகும் கல்வித் தொழிற் சாலைகள் மிகவும் லாபகரமாக இயங்குவதற்கு உலக மயமாதல் வசதிசெய்து தருகிறது.

இரண்டாம் விளைவு: தரம், திறமை, போட்டியிடும் வலிமை என்கிற பெயரில் ஒரு சில உள்நாட்டுக் கல்வி நிறுவனங்களும் பல வெளிநாட்டுக் கல்வி நிறுவனங்களும் வசதி வாய்ப்புகள் பெற்ற ஒரு சிறிய குழுவினருக்கு மட்டும் சர்வதேச அளவில் ஒப்பிடக் கூடிய பாடங்களையும் தகுதியையும் வழங்குகின்றன. அந்தக் கல்வியைப் பெற சாதாரண மக்களாலும் ஏழை மாணவர்களாலும் இயலாது. காரணம் அதைப் பெறுகிற வசதியும் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிற வாய்ப்பும் திறனும் அவர்களிடம் இருக்க மாட்டா. பொதுக் கல்வி நிறுவனங்களில் சிலவற்றை மட்டுமே பொறுக்கியெடுத்து சர்வதேசத் தரத்திற்கு அவற்றை உயர்த்துகிற முயற்சியில் அவற்றுக்கு அரசு சிறப்புச் சலுகைகள் வழங்கும். மற்றவை அரைப் பட்டினியில் வாடும். இது மேல்தட்டு மாணவர்களுக்கு உகந்ததாக இருப்பதால் அவர்கள் இதை வெகுவாக வரவேற்பதில் எந்த வியப்பும் இல்லை. வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் இவர்களைக் குறிவைத்தே தம் கல்விக் கண்காட்சிகளையும் கடைவிரிப்புகளையும் பெருநகரங்களில் நடத்தியவண்ணமுள்ளன. 200க்கும் மேற்பட்ட அயல்நாட்டுக் கல்லூரிகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் தரமான கல்வி தருவதாக ஆயிரக்கணக்கான இந்திய மாணவர்களை ஏற்கனவே தூண்டில் போட்டுப் பிடித்துள்ளன.

மேற்கண்ட இருபெரும் விளைவுகளால் ஏற்கனவே வாடிப்போயிருக்கும் பல்கலைக்கழகங்களும் கல்லூரிகளும் மேலும் ஒதுக்கப்படும். அவற்றின் தன்னாட்சி, பதில் சொல்லும் பொறுப்பு (accountability) என்னும் பெயரில் அரசியல்வாதி - அதிகாரி - கல்வி நிர்வாகிக் கூட்டணிகளிடம் தாரை வார்த்தப்படும். பல்கலைக் கழகங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் உண்மையான அதிகாரம் அரசிடம் - அதாவது மந்திரிகள் அதிகாரிகளிடமே இருக்கும். ஆட்சியாளர்களைப் பல வழிகளிலும் திருப்திப்படுத்துகிற, அனுசரித்துப்போகிற, சுயசிந்தனையும் சுயமரியாதையுமற்ற துணைவேந்தர்களும் இணைவேந்தர்களும் அதிக எண்ணிக்கையில் நியமிக்கப்படு

வார்கள். கல்வியின் மீதும் மாணவர்கள் மீதும் சமூகப் பிரச்சினைகள் மீதும் சமகால நிகழ்வுகளின் மீதும் நாட்டம் கொள்கிற ஆசிரியர்கள் 'நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத லட்சியப் பித்தர்கள்' என்று முத்திரை குத்தப்பட்டு ஒதுக்கித் தள்ளப்படுவார்கள். இவர்களைப் போன்ற மாணவர்கள் ஒருவேளை உருவானால் அவர்களுக்கும் இதே கதிதான். 'லட்சியப் பித்தர்கள்' உருவாகாமல் கண்காணித்து, அப்படியே உருவானாலும் அவர்களை இனங்கண்டு களைந்து, மட்டம் தட்டி, சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் தீனியாக மாணவர்களை உருவாக்கி உலகெங்கும் விநியோகிப்பதே கல்வி நிலையங்களின் தலையாய கடமையாக இருக்கும்.

பிள்ளை பிடிப்பதும் ட்யூஷன் ஃபீஸ், அப்ளிகேஷன் விலை, சிறப்புக் கல்விக் கட்டணம் என்றெல்லாம் பல வழிகளிலும் கொள்ளையடிப்பதுமே அரசினால் கைவிடப்படுகிற, உதாசீனம் செய்யப்படுகிற கல்லூரிகளின், பல்கலைக்கழகங்களின் பிரதான வேலையாகி விட்டது. 2004 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் பல்கலைக்கழகமானியக் குழு வெளியிட்ட பல்கலைக்கழகங்களுக்கான புதிய சட்டத் திருத்தத்தில் மேற்கண்ட அம்சங்கள் எல்லாம் நாசூக்கான வார்த்தைகளால் பின்னப்பட்டு வெளியாயின. சில ஆசிரியர்கள் மத்தியில் அந்தச் சட்டம் குறித்துச் சில நாட்களுக்கு முக்கல் முன்கலுடன் கொஞ்சம் விவாதம் நடந்தது. பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் இதைக் கண்டுகொள்ளவேயில்லை. பிறகு மாணவர்களைப் பற்றி என்ன சொல்ல? 1970களில் தமிழகத்தில் பேராசிரியர் தர்மராஜன் போன்றோர் தலைமையில் செயல்பட்ட ஆசிரியர் சங்கங்கள் எப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளையெல்லாம் முன்வைத்து விவாதம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால், இப்போதுள்ள ஆசிரியர் இயக்கங்களை நடத்துபவர்கள் அடிக்க வருகிறார்கள். ஒத்து ஊதும் ஆசிரியர் இயக்கங்களே இப்போது அதிகமாகிவிட்டன.

ஆசிரியர்கள் உலகமயமாதலைப் பற்றித் தீவிரமான விவாதம் நடத்த இப்போதும் தயாராக இல்லை. மாணவர்கள் கல்வி சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை வைத்துப் போராடுவது என்பது பழங்கதையாகிவிட்டது. சில நல்லாசிரியர்களும் மாணவர்களும் தனிப்பட்ட முறையில் அறிவார்ந்த சிந்தனைகளை முன்வைத்த போதிலும், வலுவழிந்த ஆசிரியர்-மாணவர் அமைப்புகளால் அச் சிந்தனைகளுக்கு இயக்க வடிவம் கொடுக்க முடியவில்லை. இந்நிலையில் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் தாக்கத்தையும் தாக்குதலையும் எதிர் கொள்ளவோ எதிர்க்கவோ நம்மால் இயலவில்லை.

உலகின் முன்னணிப் பல்கலைக்கழகங்கள் தங்கள் அரசாங்கங்களின் நிதி உதவி போதவில்லை என்று பல்லாயிரக்கணக்கான பணக்கார மாணவர்களை ஏழை நாடுகளிலிருந்தே சேர்த்துவருகின்றன. ஆக்ஸ் போர்டு, கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகங்கள் கூடத் தம் நிதி நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு 30%க்கும் அதிகமாக வெளிநாட்டு மாணவர்களைச் சேர்க்க முடிவு செய்து விட்டன. கல்வித் தரம், மாணவர் தகுதி எல்லாம் பணத்திற்கு முன்னால் அங்கேயும் கைகட்டி நிற்கின்றன.

அறிவுத் தாகம் கொண்ட திறமையான ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைக்காது; கிடைத்தாலும் அவர்

களின் தாகம் விரைவிலேயே அடங்கி மூளையும் மனமும் வறண்டுபோகும். இரண்டாந்தர, மூன்றாந்தர ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். நீர் வார்த்தை நிர்வாகத்திடம் இவர்கள் விசுவாசமாக இருப்பார்கள். தேவையற்ற, அறிவார்ந்த விவாதங்கள் நடைபெறா. மாணவர்கள் 'வேலை கிடைக்கிற' பாடங்களை மட்டுமே பயில முன்வருவார்கள். இது அவர்களின் 'சுதந்திரம்'. வேலை தேடும் வேட்டையில் முந்திக் கொள்பவர்களுக்குக் கணிசமான ஊதியமும் மற்றவர்களுக்கு வேறு எந்த வேலையும் கிடைக்காத விரக்திச் சூழலும் உருவாகும்.

கல்வி நிறுவனங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தனியார் தயவை நாடும், அல்லது மாணவர்களைச் சுரண்டும். இந்த வியாபாரத்தைப் பொதுத் துறைக் கல்வி நிறுவனங்களே திறம்பட நடத்தும்; அறிவு பண்டமாகி, 'நிபுணர்கள்' என்கிற புதிய ஜாதியைத் தோற்றுவித்து அவர்களுக்குக் கொள்ளை லாபத்தைத் தேடித் தரும்; சில நிறுவனங்களுக்கு வெளிநாட்டுக் கல்வி வியாபாரம் லாபம் தரும்; சில இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆசிரியர்-ஆபிரிக்க ஏழை நாடுகளில் தமக்கென்று ஓரளவு கல்விச் சந்தைகளைப் பிடித்துக் கொள்ளும்; தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பம், கல்வியை மையமாக வைத்துப் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் வர்த்தகத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளும். தொழிற்கல்விக்குத் தற்காலிக மதிப்பும் இலக்கியம், சமூக விஞ்ஞானம், அடிப்படை விஞ்ஞானம் முதலிய துறைகளுக்குத் தலைக்குனிவும் ஏற்படும். தாய்மொழி, ஆங்கிலம் இரண்டுமே சரிவரத் தெரியாத விநோத விற்பன்னர்களுக்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கி ஏற்படும். வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிற அறிவுக்கும் உள்ளூர்க் கலாச்சாரம், மொழி, பொருளாதாரம் இவற்றுக்கும் இடையில் தவிர்க்க முடியாத முரண்பாடுகளும் மோதல்களும் நிகழும். சில சமயங்களில் உள்ளூரில் விலைபோகாத சில எண்ணங்களும் படைப்புகளும் வெளிநாடுகளில் ஓகோவென்று கொடிக்கட்டிப் பறக்கும். கல்வி விரிவடைந்தாலும் சமன் செய்யப்பட்ட, வெட்டி நறுக்கப்பட்ட கல்விக் கட்டுகளே எல்லோருக்கும் சமமாக வழங்கப்படும்; புதிய வியாபாரத்திற்கு உதவாத புதிய முயற்சிகள், எண்ணங்கள் எல்லாமே புழுதியில் கிடந்து புரள வேண்டியிருக்கும்.

சரி. தீர்வு? இதற்கு மந்திரக்கோல் ஏதுமில்லை. நம் கண்களையும் காதுகளையும் திறந்து வைத்துக் கொண்டு நம்மைச் சுற்றி நடப்பவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து விவாதிக்க வேண்டியது முதல் படி. விவாதம் ஓர் இயக்கமாக வளர வேண்டியது இரண்டாம் படி. இயக்கம் பேரியக்கமாக வளரும்போது தீர்வு தானாகவே வெளிப்படும். இதில் ஆசிரியர், மாணவர், அறிவுஜீவிகள், பொது மக்கள், ஊடகங்கள், குறிப்பாகப் பத்திரிகைகள் ஆற்ற வேண்டிய பங்கு மிகப் பெரியது. இதுவரை உரிய முறையில் பெரிய அளவில் விவாதம் கூடத் தொடங்கவில்லை. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தொடங்கிவைக்காத விவாதத்தைப் பத்திரிகைகளும் எழுத்தாளர்களும் தொடங்கிவைத்தால் கல்வி பற்றிய பேச்சின் வீச்சும் தரமும் நிச்சயம் உயரும் என்று நம்பலாம்.

சித்திரங்கள்: சந்தோஷ

உலகமயமாக்கல் பின்னணியில்

மொழிக் கொள்கைகளின் அரசியல்

செ.ச. செந்தில்நாதன்

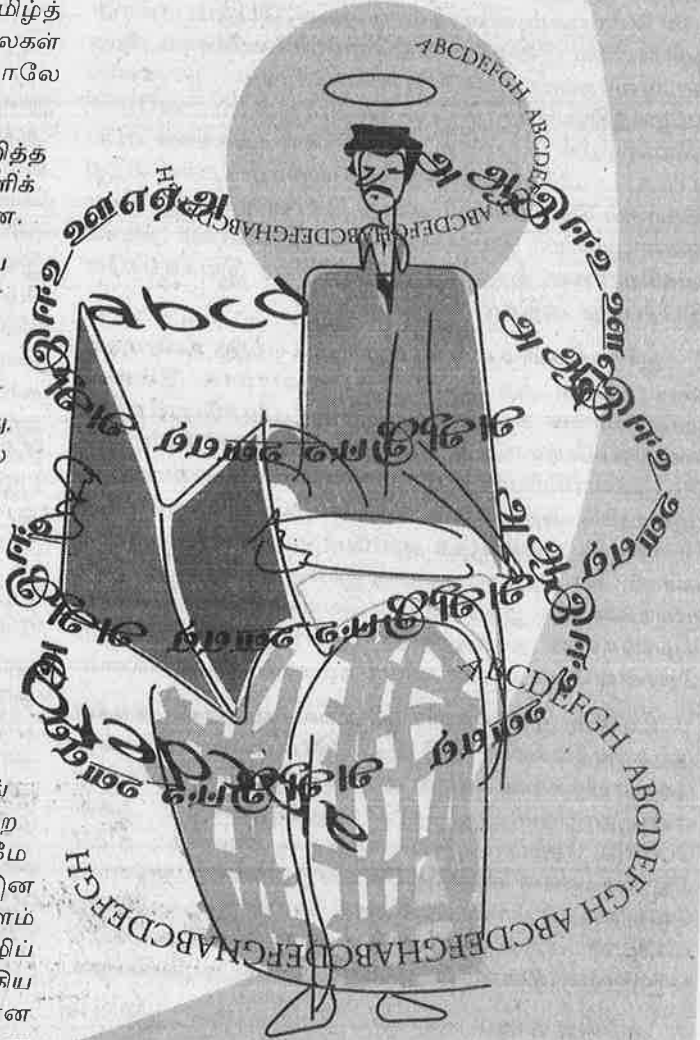
மீண்டும் ஒரு முறை தமிழ் விவாதப் பொருளாகியிருக்கிறது. இந்தமுறை அதற்குப் புதிய பரிமாணம் ஒன்றும் கிடைத்திருக்கிறது. அது தலித் பார்வையில் தமிழ் அடையாளம் பற்றியது. வழக்கம்போலப் பழைய பரிமாணங்களும் முன்னுக்கு வந்தன. தமிழ் இயக்கத்தவர்களின் தமிழ் அடையாளப் பாதுகாப்புவாதங்கள், அவர்களுக்கு எதிராகப் பத்திரிகைகள், அரசியல்வாதிகளின் விமர்சனங்கள், தமிழ்த் திணிப்பு குறித்த வருங்கால முதல்வர் விஜயகாந்தத்தின் கவலை, துக்கம் மயமாக்கப்பட்டவர்கள், மற்றும் தமிழக முதல்வரின் மகா லாஜிக்கான கேள்விகள், திருமா-ராமதாஸ் அணியின் அரசியல் உள்நோக்கங்கள் பற்றிய புலனாய்வு முடிவுகள், பரிதாபத்துக்குரிய தமிழ்த் தேசியத்தின் பாசிச முகங்களைப் பற்றிய கவலைகள் என்று எப்படியோ, தமிழ்ப் பிரச்சினை என்றாலே தமிழ் உலகம் கலகலப்பாகிவிடுகிறது.

ஆனால் தமிழ் மொழிப் பிரச்சினை குறித்த விவகாரத்தில் எழுப்பப்படாத கேள்விகளும் அளிக்கப்படாத பதில்களும் நிறையவே இருக்கின்றன.

இந்தப் பிரச்சினை உண்மையிலேயே உரிய முக்கியத்துவம்/அழுத்தம் இல்லாமல்தான் விவாதிக்கப்படுகிறது என்று தோன்றுகிறது. பல விஷயங்களில் மிகத் தீவிரமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் அறிவுஜீவிகள் மொழிப் பிரச்சினையைப் படுமட்டமாக 'நடத்து'வதாகத் தோன்றுகிறது. மொழிப் பிரச்சினை கடந்த 20 ஆண்டுகளில் 'வளராமல்', தன்னைத்தானே 'புதுப்பித்துக் கொள்ளாமல்' இருக்கிறது. அதாவது, மொழிப் பிரச்சினை கடந்த 20 ஆண்டுகளில் தமிழ்ச் சமூகம் பயணித்த, பயணித்துவருகிற சமூக, அரசியல், பொருளாதாரத் தளங்களின் பின் புலத்தில் வைத்து அலசப்படாமல், அதற்குரிய புதிய முழக்கங்களைப் பெறாமல் இருக்கிறது.

தமிழில் ஆங்கிலச் சொல்லைக் கலந்து எழுதலாமா வேண்டாமா, எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அல்லது தமிழில் அறிவியல் கலைச் சொல்லாக்கங்களை எப்படி மேற்கொள்வது என்பது போன்ற மொழிப் பயன்பாட்டு சமாச்சாரங்கள் மட்டுமே மொழிப் பிரச்சினை அல்ல. அது தேசிய இன அடையாளம் அல்லது பண்பாட்டுத் தன்னடையாளம் தொடர்பான சிக்கல் மட்டுமே அல்ல. மொழிப் பிரச்சினை இவை எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய மக்களின் அறிவுசார் உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினையுமாகும். ஒரு மனித உரிமைப் பிரச்சினை

யாகவும் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய அறிவுடைமை, தகவல் உரிமை தொடர்பான பிரச்சினையாகவும் அது இருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மொழிப் பிரச்சினை, அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுதல் தொடர்பான பிரச்சினையுமாகும். மேலும், நிச்சயமாக அது ஓர் ஆழமான பொருளாதாரப் பிரச்சினை.

கன்னடம் போன்றவை. இப்போது இந்த ஜோதியில் இந்தியும் கலந்தாயிற்று.

இந்தியாவின் இந்த 'இந்திய மொழிகள் எதிர்ப்பு' நிலைமைக்கு ஒரு வரலாற்றுப் பின்புலம் இருக்கிறது. இது குறித்த என் ஆய்வுக்கு இந்திய மொழிக் கொள்கை குறித்து பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தின் பென் லாங்குவேஜ் சென்டரின் இணை இயக்குநரும் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளரும் மொழிக் கொள்கைகள் பற்றி விலா வரியாக ஆராய்ச்சி செய்திருப்பவருமான ஹெரால்ட் ஷிஃப்மனின் ஒரு ஆய்வுரை மிகவும் பயன்பட்டது.

Indian Linguistic Culture and the Genesis of Language Policy in the Subcontinent என்கிற அவரது ஆய்வுரை இந்திய மொழிக் கொள்கையின் வேர் இந்திய மரபில் இருக்கும் தூய்மை, தீட்டு குறித்த அதே வர்ணாஸ்ரமக் கோட்பாடுதான் என்பதை அம்பலப்படுத்துகிறது (இந்த முழு ஆய்வுக் கட்டுரையும் இணையத்தில் கிடைக்கிறது. இணைய முகவரி: <http://ccat.sas.upenn.edu/~harikdfs/540/handouts/indiapol/>).

இந்தியாவின் பண்டைய மொழிசார் கலாச்சாரத்தின் மிக முக்கியமான அம்சத்தை ஷிஃப்மன் இவ்வாறு விளக்குகிறார்: புனித உரைகளைப் பாதுகாப்பது மற்றும் அந்தப் புனித உரைகள் எழுதப்பட்ட மொழியின் தூய்மையைப் பேணுவது என்பதான கவலைதான் உண்மையில் பண்டைய இந்திய மொழிசார் கலாச்சாரத்தின் மிக முக்கிய அம்சமாக இருந்தது என்கிறார் ஷிஃப்மன். இதன் காரணமாக, உரைகளைத் தொடர்ந்து பேணுவதை உறுதிப்படுத்தும், தூய்மையைப் பாதுகாக்கும் ஒரு முறையை அவர்கள் எப்போதும் நாடினார்கள். தூய்மை பேண வேண்டிய அந்த மொழியாக சமஸ்கிருதமே இருந்தது என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

இதே அணுகுமுறையைத்தான் சுதந்திர இந்தியாவின் புதிய மொழிக் கொள்கையை உருவாக்கும்போதும் இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொண்டார்கள். ஆனால் நேரடியாக சமஸ்கிருதத்தை ஆட்சி மொழியாக்கும் அளவுக்கு நடைமுறை ஒத்துவரவில்லை. இந்துஸ்தானி இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக விளங்க வேண்டும் என்று காந்தி விரும்பினார். ஆனால் காங்கிரசும் பிற இந்திய தேசியவாதிகளும் சமஸ்கிருத மயமாக்கத்தின் அடிப்படையில் தரப்படுத்தப்பட்ட இந்தியையே ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அப்படியே செய்தும் காட்டினார்கள்.

ஆக, தேசிய வளர்ச்சி, வர்த்தக உறவு, ஊடக வளர்ச்சி, நிர்வாக வசதி, வெகுமக்களுக்குக் கல்வி அளிப்பது, மக்களின் மொழியில் அறிவியல், தொழில் நுட்பம், சமூக அறிவியல் துறைகள், வணிக அறிவு, பொது அறிவு ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்வது ஆகிய வற்றை மையமாகக் கொண்டு இந்தியாவின் மொழிக் கொள்கை வகுக்கப்படவில்லை. மாறாக இந்தியாவின் புதிய ஆட்சியாளர்களின் ஆதிக்க சித்தாந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏற்ப ஒரு மொழிக் கொள்கை வரையறுக்கப்பட்டது.

தமிழகத்தில் திராவிட இயக்கம் ஆட்சி ஏறியபோது இருமொழித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. ஆனால்

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரை வழக்கம்போல அது ஒருமொழித் திட்டமாகவே ஆனது. ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டிலுமே அனைத்தும் வழங்கப்படும் நிலை இருந்தால், தமிழை மட்டும் பயன்படுத்த விரும்புபவர்கள் அப்படிப் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள்தானே? அந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. ஏன்? காரணம், தமிழ் வழிக் கல்வி பற்றி யாருக்கும் நம்பிக்கை இல்லை. அதை வளர்த்தாக வேண்டிய அரசியல் நெருக்கடி இல்லை. அதற்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு மாண உறவு புரியவில்லை.

உண்மையில் இந்தியாவில் மொழிக் கொள்கையை வகுப்பது சந்தைதான். இந்திய மொழிக் கொள்கையை ஆங்கிலத்தை மையப்படுத்தியதாக மாற்றியது சந்தைதான். அதுவும் வேலைச் சந்தை. தொடக்கத்தில் அது அரசு/பொதுத் துறை வேலைச் சந்தை, 80களுக்குப் பிறகு அது சேவைத் துறையின் வேலைச் சந்தை. இங்கேதான் மொழிக் கொள்கையை வகுக்கும் பொருளாதாரச் சூழலுக்கும் இந்தியாவின் சமூக நீதிப் போராட்டத்துக்கும் - எனவே, தலித் விடுதலைக்கும் - இடையிலான முடிச்சு விழுகிறது.

இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள மேல்தட்டு வகுப்பினர் - குறிப்பாக பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள் மற்றும் காலனிய காலகட்டத்திலேயே உயர்நிலை அடைந்த வேறு சாதியினர் - சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் நாற்பதாண்டுகளில் மைய/மாநில அரசுகளின் வேலைவாய்ப்புகளை, பொதுத் துறை வேலைவாய்ப்புகளை மற்றும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய லைசன்ஸ் ராஜ் காலத்தின் சூப்பர் ஸ்டார்களான சில தனியார் துறை வேலை வாய்ப்புகளை விழுங்கியிருந்தார்கள். இந்திய மக்களின் வரிப் பணத்தில் கல்வியையும் வேலையையும் அனுபவித்துவந்த இவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு உரிய மேற்கல்வி அளித்து இடைவிடாமல் அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்துகொண்டேயிருந்தார்கள். இவர்களின் மொழிக் கொள்கை - ஆஸ்திக்கு ஆங்கிலம், அதிகாரத்துக்கு இந்தி என்பதே. அதாவது அப்பன் வளர இந்தி, மகன் வளர ஆங்கிலம்.

திராவிட இயக்கம் தமிழகத்தில் இவர்களை எதிர்த்துப் போராடினாலும் இந்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு மாறாக; அது எதையும் முன்வைக்கவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்குள்ளாகவே தனக்கென்று ஓர் அதிகாரத்தைப் பிரித்து அனுபவிப்பதே அதன் நோக்கமாக இருந்தது.

70களிலும் 80களிலும் இந்தியா முழுவதும், தமிழகம் முழுவதும், பொதுத் துறை-அரசுத் துறையின் தளர்ச்சியான வளர்ச்சி தவிர வேறு எதுவும் நடக்கவில்லை. அதிகாரவர்க்கத்தினர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஆங்கிலக் கல்வியை அளிக்க முடிந்தது. நாட்டில் 90 சதவீத மக்கள் இதற்கு வெளியே முறைசாராப் பொருளாதார வாழ்க்கையில் இருந்தார்கள். பெரும்பாலானோர் சுரண்டப்பட்டார்கள், சிலருக்குச் சுரண்டப்படுவதற்கான அதிர்ஷ்டம்கூட வாய்க்கவில்லை. வேளாண்மையும் சிறு, நடுத்தரத் தொழிலுற்பத்தியும் அரசுகளின் பாடாவதிக் கொள்கைகளின் கீழ் வாடின.

80களின் பிற்பகுதியில் தாராளமயமாக்கம் வந்தவுடன், ஏற்கனவே நல்ல வேலையிலிருந்த தரப்பினரின்

அடுத்த வாரிசுகள் கிடுகிடுவென்று புதிய வாய்ப்புகளைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். இந்தக் காலகட்டத்தின் மொழிக் கொள்கை ஆங்கிலம் மட்டுமே. இது சேவைத் துறைக்குத் தேவைப்பட்டது. இந்தியாவில் சேவைத் துறையின் வளர்ச்சி திட்டமிட்ட வளர்ச்சியாகும். பழைய மேல் சாதிக்காரர்களும் புதிய மேல்சாதிக்காரர்களும் இணைந்துவிட்ட இந்தக் காலகட்டத்தின் மொழிக் கொள்கை இந்தியாவின் தற்போதைய பொருளாதாரச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை இது பார்ப்பனர்கள், பார்ப்பனரல்லாத மேல், இடைநிலைச் சாதியினரின் பொருளாதார வாழ்க்கையும் பாதுகாப்பும உறுதிப்படுத்தப்பட்ட காலமாகும்.

தலித்துகளும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தவரும் பிற்படுத்தப்பட்டோரின் அதிகார அலையில் விடுபட்ட கிராமப்புறத்தில் இன்னும் குலத் தொழில்களையே செய்துகொண்டிருக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தவர்களும் - அதாவது தமிழ்ச் சமூகத்தில் சுமார் 75 சதவீதத்தினர் - மேற்கண்ட பொருளாதார மாற்றத்தின் அனுகூலங்களை அனுபவிக்கவில்லை.

சேவைத் துறை லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தந்ததும் தருவதும் தரப் போவதும் உண்மை. ஆனால் இதெல்லாம் எத்தனை சதவீத மக்களுக்குச் சாத்தியப்படும்? 20-25 சதவீத மக்கள் தொகைக்கு வேண்டுமானால் இதெல்லாம் சரி. மற்றவர் எல்லோரும் சாஃப்ட்வேர் டெவலப்பர் ஆக முடியுமா? எல்லோரும் நுனிநாக்கு ஆங்கிலப் பேச்சு வேலையைச் செய்தாக வேண்டுமா? (சாஃப்ட்வேர் டெவலப்பர் ஆகும் வாய்ப்பு அல்லது சரளமாக ஆங்கிலம் பேசுவதற்கான கல்வி வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது வேறு விஷயம்)

இங்கேதான் இந்தியப் பொருளாதாரத் தலைமையின் ஓரவஞ்சனை பல்லிளிக்கிறது. இந்திய அரசும் நிதி அமைச்சுமும் தொழில் துறையினரும் மையநீரோட்ட மீடியாவும் இணைந்த இந்தியப் பொருளாதாரத் தலைமை இந்தியாவின் வேளாண் பொருளாதாரத்துக்கும் தொழிலுற்பத்தி மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுப் பொருளாதாரத்துக்கும் நிச்சயமாக, உறுதியாக, சந்தேகமேயில்லாமல் உரிய முக்கியத்துவத்தை அளிக்கவில்லை.

தகவல் தொழில்நுட்பம் என்றால் மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள், ஊடகங்கள், தொழில் அமைப்புகள் எல்லாம் ஒரே மொழியில் பேசுகின்றன; உரிய உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சிக்கான முதலீடுகளைச் செய்கின்றன. எனவே

அந்தத் துறையில் இந்தியா உலகத் தரத்தை எட்ட முடிகிறது. உலக அரங்கில் இந்தியப் பொருள்களுக்கு மதிப்பு இல்லை என்றால் அதற்கு இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கைதான் காரணம். சாஃப்ட்வேர் துறையில் மட்டும் அந்த மதிப்பு இந்தியாவுக்குக் கிடைத்தது என்றால், அதற்கும் இந்தியப் பொருளாதாரக் கொள்கை அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரை சரியான முடிவுகளை எடுத்ததுதான் காரணம். ஆனால் வேளாண் துறைக்கோ கிராமப்புறத் தொழிலுற்பத்தித் துறைக்கோ அந்த நிலை இன்று இல்லை. ஏனெனில் அங்கே வேலை செய்பவர்கள் 'மற்றவர்கள்'; 'நம்மவர்கள்' அல்ல. மாறாக, என்ஜிஓக்களிடமும் உள்ளூர் லேவாதேவிக் காரர்களிடமும் அந்த வேலையை அரசு ஒப்படைத்துவிட்டது.

எப்படிப் பார்த்தாலும் உலகச் சந்தையில் நீங்கள் பங்குபெற்றாக வேண்டும். இந்தியாவின் தலித்துகளுக்கும் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தவருக்கும் இனி எதிர்காலம் என்பது உலகமயமாக்கத் தோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு விதத்தில் உலகமயமாக்கம் என்பது சமூகத்தின் கீழ்நிலையில் உள்ள மக்களைப் பொறுத்தவரை நல்வாய்ப்புதான் என்று சொல்ல வேண்டும். இந்தியாவின் சலுகை பெற்ற சமூகத்தினர் அதைத் தகவல் தொழில் நுட்பம் மற்றும் பிஸினஸ் பிராசஸ் அவுட்சோர்சிங் துறையில் ஏற்கனவே அதை அனுபவிக்கிறார்கள்.

ஆனால் பல பொருளாதாரவியலாளர்களின் கணிப்புப்படி பார்த்தால் உணவு பதப்படுத்தல் மற்றும் மூலிகை அடிப்படையிலான உணவு, டெக்ஸ்டைல், கைவினைப் பொருள்கள், கருவிகள் உற்பத்தி, வடிவமைப்பு போன்ற பல துறைகளில் இந்தியாவின் ஏற்றுமதி பலப்பல மடங்கு பெரிதாவ தற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஆனால் அந்தத் துறைகள் வளர்வதற்கான முன்னுரிமை, அளிக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. இந்தத் துறைகளில் நிஜமாகவே லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். இதற்கு இந்தியாவின் தொழிலாளர்கள் தங்களை அறிவுப் புரட்சிக்கு உட்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பாரம்பரியமாகக் கற்றுவந்த, வளர்ச்சிக்கான வழி அடைபட்ட நிலையில் 'ஜாதி ரகசிய'மாக வைத்திருக்கும் அறிவை மட்டுமே கொண்டு உலகச் சந்தையில் வெல்ல முடியாது.

புதிய துறைகளில் அறிவை அடைவது திட்டமிட்ட கல்வித் துறை செயல்பாட்டால் மிக எளிதில் சாத்தியமாகக்கூடிய ஒன்றுதான் - அதன் தொடக்கம் தாய்மொழியில் இருந்தால்! அறிவு என்பது இன்றைய உலகில் ஒரு தகவல் செயல்முறைதான். அதை அடைய வாய்ப்புதான் முக்கியம். இதுதான் இன்றைய சமூக நீதி அரசியல்வாதிகள் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

englishதமிழ் englishதமிழ் englishதமிழ்
படிப்பகம்

ஆறேழு ஐஐடிக்களும் சில நூறு பொறியியல் கல்லூரிகளும் இதற்குரிய மனித வளத்தைத் தயாரித்துவிட முடியாது. நூறு ஐஐடிக்களும் ஆயிரம் தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளும் தேவை.

இந்தியாவின் எதிர்காலம் அதன் பொருளாதாரக் கொள்கையையும் பொருளாதாரக் கொள்கை அதன் கல்விக் கொள்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்றால், அவை இரண்டும் மொழிக் கொள்கையையும் சார்ந்திருப்பதைக் காணத் தவறாதீர்கள். அத்துடன் கல்வி என்பது முறைசார்ந்த கல்வி வசதியை மட்டும் குறிக்கவில்லை. மாறாக, சமூகத்தில் அறிவுப் பரவல் நிகழும் வேகத்தையும் விதத்தையும் கூட அது குறிக்கிறது. மக்கள் டீக்கடையில் உட்கார்ந்துகொண்டு சிக்ஸ் சிக்மா பற்றியும் நோகியா சென்னையில் தயாரிப்பு மையத்தைத் தொடங்கினால் நமக்கென்ன கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றியும் பேசாமளவுக்குத் தகவல் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த நோக்கிலிருந்து பார்க்கும்போதுதான், மனிதவள மேம்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, ஆங்கிலப் புலமைக்காகக் காத்திருக்க முடியாத ஒரு சூழல் இங்கே நிலவுவதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

சுருக்கமாக: இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முன்நிபந்தனை வேளாண்மை மற்றும் தொழிலுற்பத்தித் துறையில் மாபெரும் முன்னேற்றம். அந்த முன்னேற்றத்துக்கு முன் நிபந்தனை முற்றிலும் சமூக நீதிவயப் பட்ட மனிதவள மேம்பாடு. அந்த மேம்பாட்டுக்கு முன்நிபந்தனை தாய்மொழிவழிக் கல்வி மற்றும் அறிவுப் பரவல்.

இதன் அர்த்தம் ஆங்கிலப் புறக் கணிப்பு அல்ல. இந்தியாவின் 75 சதவீத கிராமப்புற, சிறுநகர்ப்புற மக்களைப் பொறுத்தவரை ஆங்கிலம் இன்னும் எட்டடாக் கனிதான். அவர்களுக்கு நிச்சயம் முறையான, சரியான ஆங்கிலக் கல்வி அளித்தேயாக வேண்டும். முறையான ஆங்கிலப் பயிற்சிக்காகவும் சமூகநீதியாளர்கள் கொடிபிடித்தாக வேண்டும். பெரியார் பார்வையில் சொல்லப்போனால் சம அனுபவத்துக்கான போராட்டம் அது.

ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆங்கிலக் கல்வி கற்று மேம்பட்டு ஒரு தொழில்நுட்ப அல்லது மேலாண்மையியல் நூலைப் படிப்பதற்காக 5-10 ஆண்டுகள் செலவழித்தால் பரவாயில்லை என்று காத்திருக்க முடியாது. தொழில்நுட்ப அல்லது உடனடியாயாக மேலாண்மைத் துறையை அவரவர் மொழிகளில் அளிக்க வேண்டும். சீக்கிரம் அவர்களை உற்பத்திக்கு ஏற்றவர்களாக, உலகமயமாக்கத்தைத் தாக்குப் பிடிக்கக்கூடியவர்களாக மாற்ற வேண்டும்.

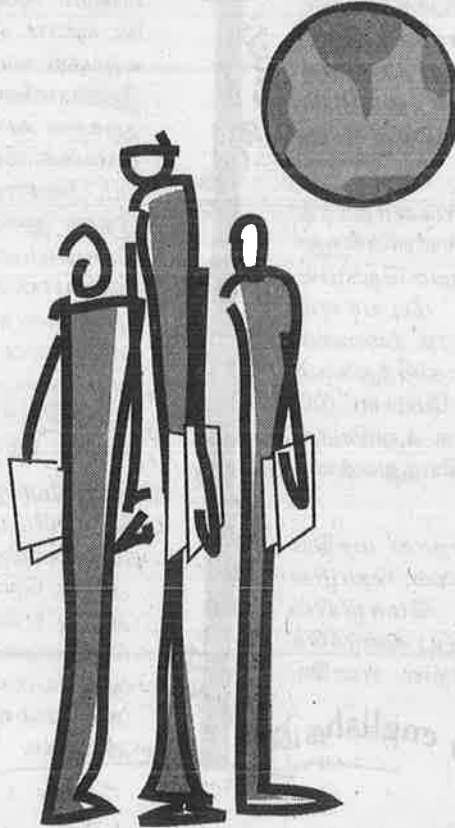
பாலம் கட்டுவது, எக்ஸ்பிரஸ் வே அமைப்பது, சாஃப்ட்வேர் பூங்கா

அமைப்பதுபோலச் சாதாரண விஷயம் அல்ல மனிதவளத்தை மேம்படுத்துவது. அது தென்னை மரம் வளர்க்கிற விஷயம். அது ஒரு கல்வி, அறிவு, கலாச்சார மேம்பாட்டுடன் நடக்கிற விஷயம். அதில் ஆங்கிலம் ஒரு கருவியாக இருக்க முடியுமே ஒழியே அது மட்டும்தான் ஊடகமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது. பல ஐரோப்பிய, ஆசிய நாடுகளில் தாய்மொழி மூலம் சாதித்தவற்றையும் இந்தியா ஆங்கிலத்தின் மூலம் சாதிக்காதவற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான் இந்த வித்தியாசம் தெரியும்.

தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், திராவிட இயக்கம் கொண்டுவந்த சமூக மாற்றத்தின் காரணமாக ஒரு பெரும்பிரிவு மக்கள் ஏற்கனவே பொருளாதார ரீதியில் பாதுகாப்பான நிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அடைந்திருப்பவர்களின் பொருளாதாரப் பார்வை (மொழிப் பார்வையும் தான்) வேறு மாதிரி இருக்கும். ஆனால் தலித்துகளும் பிறரும் இந்தச் சலுகை பெற்ற சமூகத்தவரின் முன்னுரிமைகளை முன்மாதிரியாகக் கொள்ளாமல் புதிய உலகளாவிய வாய்ப்புகளை முன்னிறுத்திக்கொண்டுதான் தங்கள் பொருளாதாரப் பார்வையை வகுக்க வேண்டும்.

தலித்துகளும் பிற வளர்முக சமூகத்தவர்களும் ஆங்கிலத்துக்கு உரிய முன்னுரிமை தர வேண்டும். இருந்தாலும், எல்லாக் கல்வியையும் தமிழிலேயே பெறவும் உரிய அளவுக்கு ஆங்கில அறிவைப் பெறவும் போராட வேண்டும். இது இரண்டையும் எதிர் நிலையில் வைத்துப் பார்க்கக் கூடாது. திராவிட இயக்கம் அப்படிச் செய்யவில்லை, ஆனால் சில தலித் இயக்கத் தலைவர்களும் பல தமிழ்த் தேசியத் தலைவர்களும் அந்தத் தவறை இப்போது செய்கிறார்கள். ஆனால் முன்பு கூறிய 'காத்திருக்க வியலாத' பொருளாதாரச் சூழலின் காரணமாகத் தமிழ் வழி அறிவுப் பெறுதலை வெகு வேகமாக முடுக்கிவிட வேண்டிய தேவை தலித்துகளுக்கும் பிற வளர்முகச் சமூகத்தினருக்கும் இருக்கிறது. திராவிட இயக்கத்தின் 'தமிழ்த் தேவை'யைவிட இவர்களின் 'தமிழ்த் தேவை' அதிகமாக இருக்கும் என்பது எனது அனுமானம்.

எனவே, சமூக நீதிப் போராட்டத்தின் நடப்புச் சூழலுக்கு ஏற்ப, சமூகத்தின் 75 சதவீத மக்களுக்கான தேவையின் அடிப்படையில், சந்தையின் தேவைக்கும் மனித வளர்ச்சிக்கும் பொது வான

மொழிக் கொள்கை ஒன்றை வகுக்கச் சொன்னால் என்ன முடிவை எடுப்பீர்கள்?

இதுவரை நடைமுறையில் இருந்துவந்த ஒற்றைப் பரிமாணம் கொண்ட, தட்டையான மொழிக் கொள்கை இன்றைக்கு ஒத்துவராது என்னும் முடிவை முதலில் எடுத்தாக வேண்டும். ஆட்சியில், அரசுத் துறையில் எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ். தேவைப்படும் இடங்களில் ஆங்கிலம் மற்றும் சிறுபான்மையினர் மொழிகள். கல்வியில் தமிழ், ஆங்கிலம் மற்றும் மூன்றாம் மொழியாக உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஏதேனும் ஓர் ஐரோப்பிய அல்லது ஆசிய மொழி. இதுதான் தமிழகத்தின் இன்றைய சூழலுக்கான மொழிக் கொள்கையாக இருக்க முடியும்.

தமிழகத்திலுள்ள மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலும் பிற தனியார் நிறுவனங்களிலும் தமிழ் பேசுவோருடன் தொடர்புகொள்ளும் தளங்களில் தமிழை நிர்வாக மொழியாகச் செயல்படுத்தியாக வேண்டும். தமிழை இந்தியாவின் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றாக ஆக்க வேண்டும்.

பண்பாட்டுத் தளத்தில் மொழிக் கொள்கை என்ற ஒன்று இருக்க முடியாது. ஆனால் தமிழ் எதிர்ப்பு என்பது மிகவும் வலுவான பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்தைத் தாங்கிப் பிடித்துச் செயல்படும் தமிழ்நாட்டில், தமிழ் மொழி உரிமை என்பதும் பண்பாட்டுத் தளத்தில் உரிமைப் போராட்டமாகத்தான் இடம் பெறுகிறது. வழிபாட்டு உரிமை, செவ்வியல் இசை போன்ற தளங்களில் தமிழ் மொழிக்கு உரிமை மறுக்கப்படும் போது, அது இழிவு செய்யப்படும்போது அதைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் மட்டுமல்ல, மனித உரிமை குறித்த அக்கறை உள்ள எல்லோரும்தான் எதிர்க்க வேண்டும்.

ஆழமான தமிழறிவும் ஆழமான ஆங்கில அறிவும் பெறுவது, தேவைப்படும்போது தேவைப்படும் மொழிகளைக் கற்பது என்பதான ஒரு உருப்படியான மொழிக் கொள்கையை நோக்கி நாம் செல்ல வேண்டும். அடிப்படையில் தாய்மொழியில் அனைத்தையும் அறிமுகப் படுத்திக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அதில் கட்டாய மாக்கப்பட வேண்டும். இது ஒன்றும் வித்தை அல்ல. சுமார் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் கிட்டத்தட்ட இந்தப் பாணியைத்தான் வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள்.

இந்தப் புதிய கொள்கை ஒருமொழிக் கொள்கையை நிராகரிக்கிறது. தமிழ் மட்டுமே (அல்லது ஆங்கிலம் மட்டுமே) போதும் என்னும் கொள்கையை அது ஏற்கவில்லை. அண்மைக் காலமாகத் தமிழ்த் தேசிய இயக்கத்தின் ஒரு பிரிவினரால் வலியுறுத்தப்படும் 'தமிழ் மட்டுமே' என்னும் முழக்கம் தனித் தமிழ் இயக்கத்திலிருந்து முகிழ்த்திருப்பதாகத் தோன்றினாலும், எனக்கென்னவோ இது அப்படிப் படவில்லை. நடப்பு சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலை முற்றிலும் மறுதலிக்கும் அளவுக்குத் தனித் தமிழ் இயக்கத்தினர் செயல்பட்டு முன்பு பார்த்தில்லை. பொருளாதாரச் சூழல் குறித்து முற்றிலும் கவலையற்ற சிலரின் வேலையாகவும் தமிழ்த் தேசியச் சொல்லாடலில் புதிதாக முளைத்

திருக்கும் அடிப்படைவாதப் போக்கின் விளைவாகவும் இதைப் பார்க்க முடியும். இது நிச்சயமாகத் தமிழுக்கு வேட்டுவைக்கும் முயற்சியாகவே முடியும். மொழி அடிப்படைவாதத்துக்கு இட்டுச் செல்லும். இதை வெளிப்படையாக விவாதித்து நிராகரிக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டுக்குள் தமிழ், இந்தியாவில் இந்தி, உலக அளவில் ஆங்கிலம் என்கிற முட்டாள்தனத்தையும் இந்தப் புதிய கொள்கை ஏற்கவில்லை. தமிழ்நாட்டுக்குள் ஜெர்மனும் தேவைப்படலாம், தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியேயும் தமிழ் தேவைப்படலாம். எந்த நாட்டுடன் எந்த மொழியில் தொடர்புகொள்வது என்பதைச் சூழல் முடிவு செய்யும். மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டில் தமிழில்தான் செயல்பட வேண்டும். தமிழக அரசோ தில்லியில் தமிழ்நாடு இல்லத்தில் எல்லாத் தகவலும் இந்தியில் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். நோகியா வோடு பிசினஸ் செய்ய நீங்கள் ஃபின்னிஷ் படிப்பது வேறு, ஆனால் நோகியாவின் தமிழ்நாட்டுத் தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களுக்கான பாதுகாப்புக் கையேடுகள் தமிழில் தரப்பட வேண்டும்; அல்லது நோகியா செல்பேசித் திரையில் தமிழ் இருக்க வேண்டும் என்பது வேறு. ஐரோப்பிய, கிழக்காசிய நாடுகளின் மொழிப் பயன்பாடுகள் குறித்துப் படித்தால் இது பற்றிய கூடுதல் விவரங்கள் கிடைக்கும். மொழிக் கொள்கை என்று ஒன்று எதுவுமில்லை. மொழிக் கொள்கைகள்தான் இருக்கின்றன.

தாய்மொழிவழிக் கல்விக்கான முக்கியத்துவம் குறித்துக் கல்வி, தேசிய இன அடையாளம் மற்றும் உளவியல் ரீதியிலான பல்வேறு நோக்குகளிலிருந்து பேச முடியும். அவை பற்றித் தமிழகத்தில் விரிவாக முன்பே பேசப்பட்டுள்ளது. இதுவரை அதிகம் பேசப்படாத ஒரு கோணத்திலிருந்து பிரச்சினையை முன்வைத்திருக்கிறேன். இதனால் வாதம் ஒருபக்க வாத்தமாகச் சிதையும் ஆபத்து இருக்கிறது. இருந்தாலும் தமிழ்வழிக் கல்விக்கு ஆதரவான ஜனநாயக ரீதியான, அறிவியல் ரீதியான அணுகுமுறைகளுடன் இதுவும் ஒன்று என்னும் அளவிலேயே இந்தக் கட்டுரையைப் பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில பிள்குறிப்புகள்:

1. தற்கால வேலைவாய்ப்புச் சூழலில் அறிவு (knowledge) என்பதும் தொழிலுக்கான திறன் (talent) என்பதும் ஒன்றல்ல. அறிவு என்பது எப்போதுமே ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியைத் தெரிந்துகொண்டால் மட்டுமே பெறக்கூடிய ஒன்று அல்ல. உதாரணமாக, நீங்கள் முழுக்க முழுக்க ருஷ்யனில் ஒரு மருத்துவப் படிப்பைப் படித்து, ருஷ்ய மொழியிலேயே மருத்துவ ஆராய்ச்சி செய்து, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு, நோபல் பரிசுகூடப் பெற்றுவிடலாம், ஆங்கிலம் அறியாமலே. ஆனால் ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தில் அல்லது அதற்கு சப்ளையராக இருக்கும் ஒரு நிறுவனத்தில் அல்லது பன்னாட்டு வணிகச் சங்கலியில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு நிறுவனத்தில் சாதாரண ஊழியராக வேலை கிடைக்க ஆங்கிலம் தேவை.

ஆங்கிலத்தை நன்றாகப் பேசத் தெரிந்த ஒரே காரணத்துக்காக அதிகச் சம்பளம் வாங்குபவர்களையும்

நிபுணத்துவம் இருந்தும் ஆங்கிலத்தில் சரளமாகப் பேச, எழுதத் தெரியாத ஒரே காரணத்துக்காக வேலையே பெற முடியாமல் இருப்பவர்களையும் நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள். ஒரு பாமரத் தமிழன் இந்தச் சூழலைப் பார்க்கும்போது ஆங்கிலத்தின் மீது அவனுக்கு பயமோ பக்தியோ மோகமோ வெறுப்போ உருவாவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆங்கில மோகம், ஆங்கிலக் கல்வி வியாபாரம், ஆங்கிலத்துக்கு அடிமையாவது போன்ற விமர்சனங்களையெல்லாம் அவன் எதற்குப் பொருட்படுத்த வேண்டும்? தமிழை மட்டும் படிக்கச் சொல்பவர்கள் இதற்கு மாற்றாகக் காட்டும் வழி என்ன?

2. பத்தாம் வகுப்புத் தேர்வில் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி அடைவது கட்டாயம் என்னும் நிலையை நீக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் நம்பிக்கைவைத்துள்ள ஒரு தலித் அமைப்புத் தலைவரின் துண்டறிக்கையைப் பார்த்துச் சற்று மனம் தளர்ந்துவிட்டேன். கணிதத்தை

யும் அறிவியலையும் ஏன் அவர் விட்டுவிட்டார்? இது நிச்சயம் தலித்துகளுக்கு உதவும் வழியல்ல.

3. ஆனால் தலித்துகள் தமிழைப் பற்றிக் கவலைப் படுவானேன் என்று ஒரு புதிய அக்கறைக் குரல் தமிழகத்தில் கேட்கிறது. தீண்டாமைக்கு இப்படியும் கூட ஒரு முகம் இருக்குமா என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பறையர்கள் தமிழர்கள் இல்லை என்று வரையறை செய்த சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதித் தொகுப்பாளர்களுக்கும் அதை வெளியிட்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியாளர்களுக்கும் (அவர்களின் நிறுவனமயமான தீண்டாமைக்கும்) இவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

கட்டுரையாளர், மொழி சார்ந்த கணினித் தொழில்நுட்பத் துறையில் இயங்கிவருகிறார். அவரை zsenthil@gmail.com என்ற மின்னஞ்சல் முகவரியில் தொடர்புகொள்ளலாம்.

சித்திரங்கள்: சந்தோஷ்

மொழி: நடையும் நயமும்

நெஞ்சு பதைக்கிறது

நஞ்சுண்டன்

மொழி நடை, மொழி நயம் ஆகியவற்றின் சில நுட்பமான அம்சங்களைப் பற்றி நஞ்சுண்டன் எழுதுகிறார். இலக்கணச் செறிவை மட்டுமன்றி நடைமுறைப் பிரச்சினைகளையும் இப்பகுதி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்.

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை அலுவலகத்தில், 'இந்த இடத்தில் பெரிய ற வருமா சின்ன ர வருமா?' என ஓர் உதவி ஆசிரியர் வினவியதைக் கேட்க நேர்ந்தது. எனக்கு மிகுந்த வருத்தமாக இருந்தது. பெரிய ற, சின்ன ர, இரண்டு சுழி ன, மூன்று சுழி ன என்றெல்லாம் யாரேனும் சொன்னால், உடன் என் நூபகத்துக்கு வருவது

நெஞ்சு பதைபதைக்கிறது

யாரேனும் அருவியை

நீர்வீழ்ச்சி என்று சொல்லிவிட்டால்

என்னும் விக்கிரமதித்தனின் கவிதைதான். ஒரு வி மனம் மட்டுமல்ல, மொழி சார்ந்த ஒரு நிந்தனையும் இக்கவிதையில் வெளிப்படுகிறது. அருவி என்பதுதான் சிறந்த தமிழ்ச் சொல். அதைவிடுத்து, water falls என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் அப்பட்டமான தமிழாக்கமாகிய நீர்வீழ்ச்சி என்பதைப் பயன்படுத்துவது மொழிப் பரக்கொயற்ற செயல். அதோடு, இன்னொன்றையும் இங்கே கவனிக்க வேண்டும். ஒரு பொருளை அல்லது செயலைச் சுட்ட அதை விவரிக்கும் ஒரு பார்த்தை அல்லது சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவது அது பற்றிய சொல்லறிவைக் காட்டாது. நீர்வீழ்ச்சி, இரண்டு சுழி ன, மூன்று சுழி ன என்பவையெல்லாம் விவரிப்புகள் என்பதை அனங்கொள்க.

ஓவ்வொரு தொழில் சார்ந்தும் பல கலைச் சாற்றுகள் பெருமளவில் உருவாகிப் பயன்படுத்தப்படும் காலம் இது. அப்படியிருக்க, சின்ன ர, பெரிய

ர, இரண்டு சுழி ன என்றெல்லாம், அதிலும் எழுத்துத் துறையிலிருப்பவர்கள், சொல்வது தவறு. பிறகு எவ்வாறு இந்த எழுத்துகளை வேறுபடுத்திச் சுட்டுவது? அது மிகவும் சுலபம்.

தமிழ் நெடுங்கணக்கின் ணகர, நகர, னகர எழுத்துகள் அவற்றுக்கு முன்னதாக அமையும் எழுத்துகளின் இனங்களாக அழைக்கப்படுகின்றன. 'ட'வுக்கு அடுத்து 'ண' அமைவதால், 'ண'வை டண்ணகரம் என அழைக்க வேண்டும். போலவே, 'ந' தந்நகரம், 'ன' றன்னகரம்.

தமிழில், 'ர' இடையின எழுத்து; 'ற' வல்லினம். எனவே, 'ர'வை இடையின ரகரம் எனவும் 'ற'வை வல்லின ரகரம் என்றும் சொல்ல வேண்டும்.

தமிழில் மூன்று லகரங்கள் இருப்பதால், பலரும் 'பல்லிக்கு வருகிற ல', 'பள்ளிக்கூடத்துக்கு வருகிற ள' என்றெல்லாம் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த எழுத்துகளுக்குத் தனித்த பெயர்கள் இருப்பதை அறியாததால்தான் இந்த நிலைமை. சரியான உச்சரிப்பை நாம் இழந்துவிட்டதும் இந்த அவலத்துக்கு ஒரு காரணம். லகரம் (ளகரம் என உச்சரித்தாலும்) என்பது 'ல்'வைக் குறிக்கும். 'ள' பொது ளகரம். 'ழ' சிறப்பு ழகரம். நாம் சரியான தமிழ் உச்சரிப்பை இழந்துவிட்டதும் இந்தக் குழப்பங்களுக்கு ஒரு காரணம்.

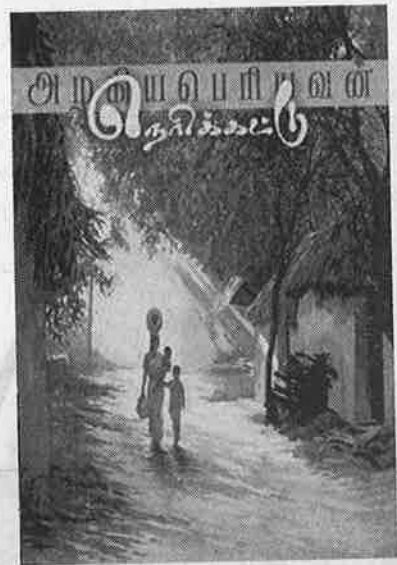
இனி ரண்டு சுழி ன, பெரிய ற, மத்தளத்துக்கு வருகிற ள என்றெல்லாம் சொல்லாமல், அவ்வவற்றிற்குரிய பெயர்களால் குழப்பமில்லாமல் அழைக்கலாம்.

சிறுகதைகள்

நாஞ்சில்நாடன் கதைகள்	ரூ.275
அ.முத்துலிங்கம் கதைகள்	350
இராசேந்திர சோழன் கதைகள்	250
ஆ. மாதவன் கதைகள்	240
வார்த்தைப்பாடு - அசுதா	40
தொலைகடல் - உமாமகேஸ்வரி	45
நெரிக்கட்டு - அழகியபெரியவன்	55
வெள்ளெருக்கு - கன்மணி	90
தேவதேவன் கதைகள்	50
கால்வினோ கதைகள் (பிரம்மராஜன்)	80
அமைதியான ஒரு மாலைப்பொழுது	70
மானிட வாழ்வதரும் ஆனந்தம் - கோபிகிருஷ்ணன்	45
பொன்மணல்	
- எம். எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	45

நாவல்கள்

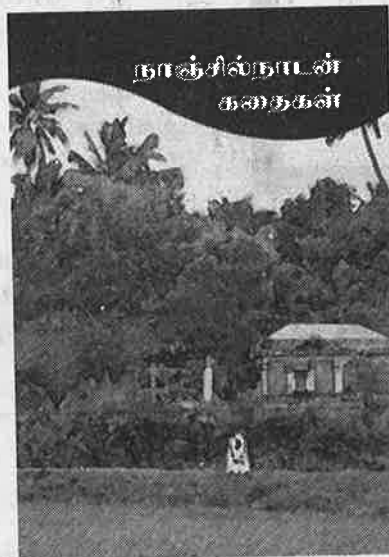
ஆழி குழை உலகு - ஜோடி குருஸ்	ரூ.265
பகடையாட்டம் - யுவன் சந்திரசேகர்	130
மணல்கடிகை - கோபாலகிருஷ்ணன்	265
காக்டெய்ல் - கதேசமித்திரன்	90
காடு - ஜெயமோகன்	190
ஏழாம் உலகம் - ஜெயமோகன்	130
பின்தொடரும் நிழலின் குரல் - ஜெயமோகன்	290
காலச்சமை - ராஜ்கொள்தமன்	160
சிலுவைவராஜ் சரித்திரம் - ராஜ்கொள்தமன்	260
ரத்த உறவு - யூமா வாசுகி	140
யாரும் யாருடனும் இல்லை - உமாமகேஸ்வரி	130
குள்ளச்சித்தன் சரித்திரம் - யுவன் சந்திரசேகர்	100
அம்மன் நெசவு - சூத்ரதாரி	70
கிடங்குத் தெரு - ஜெகதீஷ்	55
இருபது வருஷங்கள் - எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	60
பகல்களவு - எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	35
கூளமாதாரி - பெருமாள் முருகன்	90
வாழ்விலே ஒரு நாள் - சோல்ஸெனிட்சின்	55
காதல்தேவதை - மாஸோ	55
யூஜினி - பால்ஸாக்	75
வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் - அஸுவலா	55
கடல்புறா - ரிச்சர்ட் பாஷ்	25
இரவு - எல் வீஸல்	70
வீரம் விளைந்தது	190

கவிதைகள்

முகவீதி - ராஜசுந்தராஜன்	ரூ.70
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 1 - எஸ். சிவகுமார்	250
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 2 - ராஜமாந்தாண்டன்	290
காமக் கடும்புனல் - மகுடேசுவரன்	120
வலியோடு முறியும் மின்னல் - பிரான்சிஸ் கிருபா	45
கற்பாவை - உமாமகேஸ்வரி	25

பிற நூல்கள்

அங்கே இப்ப என்ன நேரம்? - அ. முத்துலிங்கம்	ரூ. 180
நரிக்குறவர் - இன வரைவியல் - பத்ம பாரதி	160

நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - அ.கா.பெருமாள்	65
திருமூலர்: காலத்தின் குரல் - கரு. ஆறுமுகத்தமிழன்	55
அனுபவங்கள் அறிதல்கள் - நித்ய சைதன்ய யதி	80
நாராயண குரு - சீனிவாசன்	100
சொல் பொருள் மொளனம் - க. மோகனரங்கன்	130
கானல் வரி: ஒரு கேள்விக்குறி - ப. சரவணன்	60
எதிர் முகம் - ஜெயமோகன்	75
உள்ளுணர்வின் தடத்தில் - ,,	75
இலக்கிய முன்னோடிகள் - ,,	280
வியப்பளிக்கும் ஆளுமைகள் - வெங்கட் சாமிநாதன்	60
கடவுளும் 40 ஹொட்ஸும் - அரவிந்தன் நீலகண்டன்	75
கவிமணி கட்டுரைகள் - பத்ரகாளியின் புத்திரர்கள் - ஜெகதீசன்	60
நஞ்சென்றும் அமுதென்றும் ஒன்று - நாஞ்சில் நாடன்	55
தெய்வங்கள் முளைக்கும் நிலம் - அ.கா. பெருமாள்	100
தென்குமரியின் கதை - ,,	180
ஒரு குடும்பத்தின் கதை - ,,	60
வடக்கு முகம் - ஜெயமோகன்	40
ஆயிரம் சிறகுள்ள மோகம் - ரோஜர் ஷாடும்	75
தேவசகாயம்பிள்ளை வரலாறு	40
இயற்கையை அறிதல் - எம்ர்சன்	25

தமிழினி

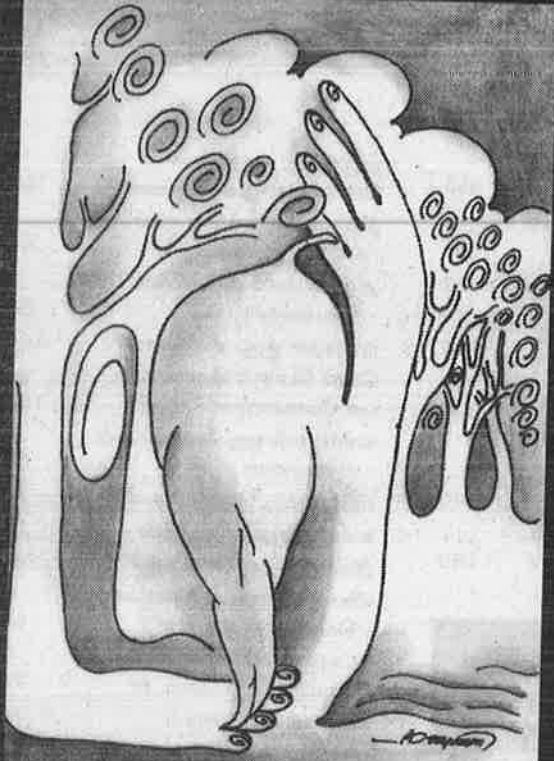
67, பீட்டர்ஸ் சாலை, ராயப்பேட்டை, சென்னை.- 14.

e mail: tamizhinool@yahoo.co.in. Ph: 044- 28350759

பழனிவேள் கவிதைகள்

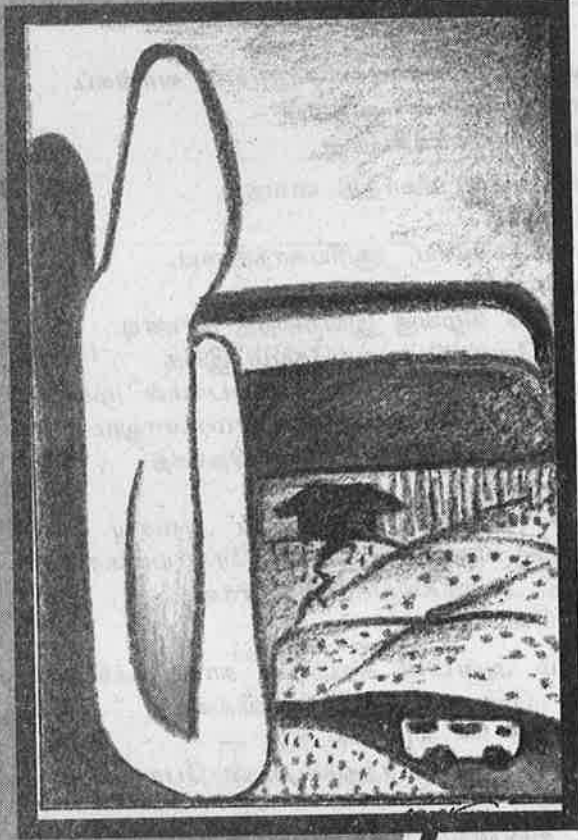
கார்ட்டூன் இலைகள்

கையெட்டும் தூரத்தில் பழுத்த
பழங்கள் இதோ நள்ளிரவும்
கடக்கப்போகிறது பசியில்
மின்வேலியில் சிக்கி இறந்தனபோக
குளிர்காலத்துள் ஓடுகின்றன குரங்குகள்
ஆற்று மணல் காலை வாருகிறது
மறுகரையில் மரங்கள்
ஆவலோடு ஒன்றைக் குலுக்குகின்றன
மேலும் குலுக்குகின்றன
அரவமற்ற மரத்தில் குலுங்கும் குரங்குகளுக்கு
சிறப்பான நாவல்பழமேதும் கிட்டாதபோது
பனியில் உதிரும் மின்மினிகள்
சிறகடிக்கும் நட்சத்திரமாக ஊடாடி
அவற்றுக்குப் போக்குக்காட்டுகின்றன
இயலாமையில்
கீழே மின்னிக் கிடக்கும் கோக்பாட்டில்
மூடியை

வாயில் அடக்கிக்கொண்டு
வெற்றுக் கருவியான தன்னுறுப்பை
அசைக்கிறது
பசியில், குளிரில், இரவின் அமைதியில்
இதமாக,
தூரத்தே மின்வேலிக்குள் கனிந்த
பழம் விழும் சத்தம் கேட்டு
துணுக்குற்றுத் தாவும் மரக்கிளையில்
இருந்து அதன் நிழல் தானே
முதிர்ந்த இலையைப் போல
தள்ளாடி விழுகிறது
மணலில்.

தை மாதத்திடம் விடைபெறுதல்

வீடு அருகில்தான்
 யாருக்கும் எவற்றுக்கும்
 தடையில்லை வந்துசேர
 கிளம்பிவிடலாம் மிக மிகக் காலையில்
 தடதடக்கும் இதயத்தோடு பேருந்தில்
 குளிர் கவ்வுவதுபோல் தோன்றினால்
 வேனிற் காலத் திட்டங்களை யோசிக்கலாம்
 ஏரிப் பாதைச் சரிவில்
 சிக்னல் செய்கிறது
 கீரி மற்றொன்றிடம்
 விலகும் பனிமூட்டத்திற்குள்
 நீர் நாரையின் வெண்சிறகு பகலுலகில்
 நிலையின்றிப் படபடக்க
 நாம் ஒன்றும் செய்வதில்லை
 வயலைக் குடைந்து போகும் சாலை
 இருபுற வயல்கள் யாருடையதானாலும்
 பச்சை மணம் நம்முடையது
 புதிய பச்சையில்
 களை பறிக்கும் பெண்கள்
 பேருந்தின் பாய்ச்சலில் நாணமுற்று
 நகைக்கின்றனர்
 நம்மையறியாமல் நாமும் மகிழுகிறோம்
 மாறாத இளமையோடு
 ஒரு வாழ்நாள்
 மிகுந்த பயத்தையளிக்கிறது
 வாகனத்திடம் பின்னடையும் வயல்கள்.

தனிக் கல்

நல்ல நிலவொளியில் சாராயம் வாங்கப்
போயிருக்கிறான் ஒருவன்
நான் காத்திருக்கிறேன்

தம்ளர்களை மலர்த்தி வைத்து
அருகருகே

நிலக்கடலையை, சூரியகாந்தியை,
மரவள்ளியை

குவாலிஸ் கிழங்கு இவற்றைத் தாண்டி
போக வேண்டும் அங்கேயும் இதே
வடித்த நிலவொளியில் தரும்பாமல் முகந்து
வர வேண்டும் அவன் கடினமானாலும்
மலைமேல் ஒரு தனிக் கல் மிதக்கத்
துவங்குகிறது

இரவின் நிறத்தில் நிழல்களின் அசைவு
பக்கத்துத் தோட்டத்தில் யாரோ யாரையோ
வருத்தி அழைக்கிறார்கள் சீரான
இடைவெளியில்

அவரும் அன்பின் சலிப்பில் காத்திருக்கிறாரோ
அவன் இன்னும் வந்திருக்கவில்லை
தம்ளர்கள் — காலம்கடந்து —
வளர்ந்துவிட்டன போலும்

இல்லை

நான் சின்னவனாகிக்கொண்டிருக்கிறேன்
காலம் கடக்காமல்

தம்ளர்கள் துடிக்கின்றன என்னைக் குடிக்க.
அதன் விளிம்புகள்
உள்ளிருக்கும் காற்று.

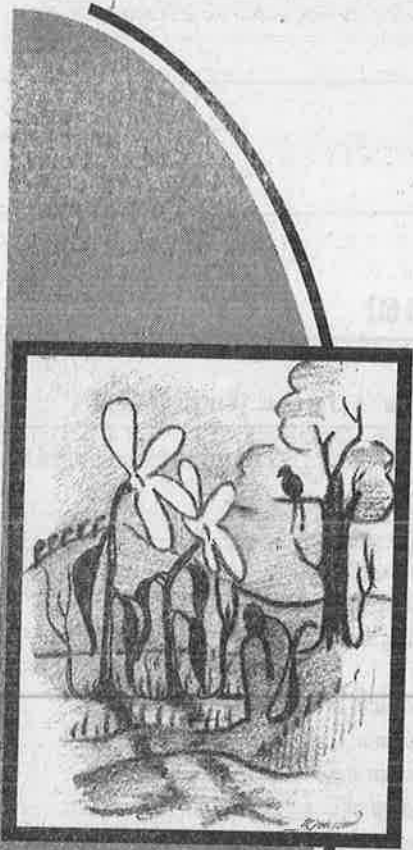
சிவையின் சடைபில்லை

அறுவடைக்கான பதட்டமேதுமின்றி
காலையில் தெற்கு நோக்கியும்
மாலையில் வடக்கு நோக்கியும்
செல்கின்றன பறவைகள்
இரவிலிருந்து இரவுக்கு
திணை புன விண்மீன்கள்
முன்னேறும் உரையாட
அவற்றில் சிலதைக் கொத்திச் சென்றிருந்தன
அவை

இன்னும் கடுமையாக்க வேண்டும்
தோட்டக் காவலை
ஆரியங்கள் விளைந்துவிட்டன
வெங்காயம் பூத்துவிட்டது
பழம் மிளகாய்
மணக்கிறது
நட்சத்திர வழியே வந்த காமக் கிழத்தியின்
தலையில் சடைபில்லையாக நிலா
சிவனே என்று
ஒளிகசிய வருகிறாள்
'ஏரேதுகளின் ராஜா' நீரல்லவென விலகி
கிழக்குப் பாதையில் தொடர்ந்து போகிறாள்.
அவளது சடைபில்ல மாறுகண் பொங்கு
மகிழ்ச்சி பின்

தங்கிவிட்டது
உடலில் விண்மீன்கள் நீந்தப் போன அவள்
திகைக்கக்கூடும் திடீர் மழையில்
மீன்கள் துள்ளியோடிவிட
பாவம்
இங்கே இருந்திருக்கலாம்
நெல்லறுத்த வயல் அறுத்து ஓடும்
பருவத்திற்குப் பருவம்
மழையில் நனைத்து
ஏதேனும் ஓர் இரவில் கன்னியாகிறது
நிலம்
அவளம்கூட
மாதத்தின் மூன்றாம் நாளில்
உயிர்த்தெழுக்கிறாள்.

பறவைத் தோட்டம்

நட்ட வழியே செழித்த செடியில்
மலர் ஏறி வந்தது
தேனீக்கள் வந்தன கானகச் சீறலோடு
குரங்குகள் வந்தன
பூக்களைத் தாலாடும் காற்றில்
பூச்சிகள் பலதும் பாடிவந்தன வலம்
தோட்டத்தைச் சுற்றி
இரட்டைவால் குருவிகள் வெளவால்கள்
சேம்போத்துகள் மீன்கொத்திகள் கிளிகள்
அலகோடு அலகைச் சரிபார்த்தன
அளபெடுத்தன
பள்ளிச் சிறுவன் தன்னிடமிருந்த
பேப்பர் மூட்டைகளைக் கூடு கூடாக
சேர்ப்பித்தான்
கிழவியொருத்தியின் தலை நடுக்கம்
முற்றாக முடியாத ஒன்றாக
பூ
முற்றும் தருணத்தில்
ஒருவன் வந்து உற்றுக் கேட்டான்: சாகுரல்
பூக்களை நசுக்கி எண்ணெய் வடித்து
சுபிட்சத்தை வழங்கினான்
உதாசினத்தோடு
வீரி ராகம் பாடிச் செல்கின்றன
ஜீவராசிகள்

சித்திரங்கள்: பேபி ஜோசப்

வாசித்துவிட்டீர்களா!
புதுப்புனலின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

பிரையோ பேபி கதைகள்
தமிழில்: வத்சா ராமசுந்தரன்
ரூ.15

காலியினோவின் சிறுகதைகள்
தமிழில்: ஜே. பி.மேத்யூன்
ரூ.55

ஜேம்ஸ் லூயிஸ் கதைகள்
தொகுத்தவர்: ஆர். பாலசுந்தரன்
ரூ.90

புதுப்புனல்
5/1 (முதல் மாடி) பழனியாண்டவர் கோயில் தெரு, அயனாவரம் மார்க்கெட் அருகில்,
சென்னை 600 023. தொடர்புக்கு: 9884427997.

விளம்பரம்

With Best Compliments from

MACMILLAN INDIA LIMITED

YOU CAN WIN

SHIV KHERA

உங்களால் வெல்லை முடியும்
ஷிவ் கெரா

**“WINNERS DON'T DO
DIFFERENT THINGS.
THEY DO THINGS
DIFFERENTLY.”™**

English Edition: Rs. 325/-
(Revised)

“வெற்றியாளர்கள்
வித்தியாசமான செயல்களைச்
செய்வதில்லை. அவர்கள்
தாங்கள் செய்வதையே
வித்தியாசமாகச்
செய்கிறார்கள்”™

Tamil Edition: Rs.225/-

A STEP BY STEP TOOL FOR TOP ACHIEVERS

Macmillan India Limited

21, Patullos Road

Chennai 600 002

Phone: 28520646 / 28526335

E-mail: milmds@macmillan.co.in

Visit: www.macmillanindia.com

Adv.

உலக சினிமா முழுமை கூடாத முயற்சி

அம்ஷன்குமார்

உலக சினிமா
அசிரியம்: என். ராமகிருஷ்ணன்
வெளியீடு: கனவுப்பட்டறை
எண். 3, பிரகதாம்பாள் தெரு,
நுங்கம்பாக்கம், சென்னை 60.
பக்கம்: 750 ரூ. 500—

தமிழில் ஏற்கனவே லத்தீன் அமெரிக்க சினிமா, ஆப்ரிக்க சினிமா, குழந்தைகள் சினிமா, டாக்குமென்டரி சினிமா, பிரெஞ்சு சினிமா, ஈரானிய சினிமா என்றெல்லாம் பல நாட்டு சினிமாக்களைப் பற்றியும் பல வகையான சினிமாக்களைப் பற்றியும் புத்தகங்கள் வெளிவந்துவிட்டன. எனவே உலக சினிமா என்கிற புத்தகத்திற்கான எதிர்பார்ப்பு ஏற்கனவே உருவாகிவிட்ட ஒன்று.

உலக சினிமா என்றவுடன் விஸ்தாரமான ஒரு பெரும் பரப்பு நம்முன் விரிகிறது. தோற்றுவாயிலிருந்து இன்று வரை சினிமா பற்றிய புள்ளிவிவரங்களும் அபரிமிதமான தகவல்களும் அதில் நெடுகப் பதிவாகியுள்ளன. பல சமயங்களில் சினிமா சரித்திரம் விமர்சக ஆளுமையுடன் திறம்படத் தரப்பட்டுள்ளது. பால் ரோதாவின் Film Till Now அவ்வகையில் வெளிவந்த குறிப்பிடத்தக்க ஆரம்ப நூலாகும். பலரது கட்டுரைகளடங்கிய தொகுப்பு நூல்களாகவும் உலக சினிமா பற்றிய நூல்கள் வந்துள்ளன.

உலக சினிமா இரண்டாம் வகை நூல். இதில் மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், நேரடியாகத் தமிழில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

உலக சினிமா என்று எழுதப்படும்பொழுது பல பெயர்கள், தகவல்கள் விடுபட நிறையவே வாய்ப்புகளுண்டு. அதுபோலவே சிறந்த படங்கள், சிறந்த இயக்குநர்கள் என்றெல்லாம் உள்ளடக்கங்கள் இருக்கும்பொழுது அவற்றிலும் விடுபடல்கள் இருப்பது புரிந்துகொள்ளக் கூடியதுதான். எனவே எவை எல்லாம் விடுபட்டுள்ளன என்பதை விடுத்து, தேர்வு செய்யப்பட்டு இதில் இடம் பெற்றுள்ள தகவல்கள் முக்கியமானவைதானா, அவை சரியானவைதானா என்பதை வைத்து இப்புத்தக முயற்சியை அளவிடுவதுதான் சரியாக இருக்கும்.

'உலக சினிமாவை அறிமுகம் செய்யவும் சிறந்த இயக்குநர்கள், சிறந்த திரைப்படங்கள் மற்றும் சினிமா பார்வையாளனுக்குத் தேவையான விவரங்களைத் தொகுத்து ஒரே நூலாகக் கொண்டு வரவே இந்த முயற்சி' என்று தெளிவாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது புத்தகம். ஆனால் அதே அறிமுகப் பகுதியில் பல தகவல்கள் தவறாகத் தரப்பட்டுள்ளன. "1980களின் பிற்பகுதியில் திரைப்படச் சங்கங்களின் முயற்சியால் மதுரை, சென்னை, திருச்சி போன்ற நகரங்களில் வெளிநாட்டுத் திரைப்படங்கள் தொடர்ந்து திரையிடப்பட்டன. சினிமா ரசனை குறித்த வகுப்புகள் நடைபெற்றன" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இது கண்முடித்தனமான வரலாறு. 1957ஆம் ஆண்டிலேயே சென்னையில் மெட்ராஸ் பிலிம் சொசைட்டி தொடங்கப்

பட்டு இன்றளவும் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது. 1967இல் திருச்சியில் தொடங்கப்பட்ட சினி ஃபோரம் (Cine Forum - இது 1970இல் பதிவு செய்யப்பட்டது) 1987இல்தான் நின்றுபோனது. 70களிலேயே மதுரை, கோவை, மோகனூர், ஊட்டி போன்ற பல இடங்களில் சினிமா சங்கங்கள் தோன்றின. இவை யாவும் பல வருடங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றவை. சிறப்பான வெளிநாட்டுப் படங்களே அவற்றில் பெரும்பாலும் திரையிடப் பட்டன. தமிழ்நாட்டு சினிமா சங்கங்களின் வரலாறு எழுதப்படும்பொழுது வேறு பல தகவல்களும் வெளியாகும்.

அதுபோலவே சினிமா ரசனை வகுப்புகளும் 60களிலேயே நடத்தப்பட்டன. 1961ஆம் ஆண்டில் மெட்ராஸ் பிலிம் சொசைட்டி, அடையார் பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட்டுடன் இணைந்தும் பின்னர் 1967இல் தனியாகவும் சினிமா ரசனை வகுப்புகள் நடத்தியது. 1967இல் திருச்சியில் சினி ஃபோரத்தில் கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் பெஸ் (Besses) - பிரெஞ்சுக்காரரான இவர் சினிமா கோட்பாட்டாளர் ஆந்ரே பாலைனுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர் - சனி ரூயிறு நாள்களில் மட்டும் எட்டு வாரங்கள் தொடர்ந்து சினிமா ரசனை வகுப்புகள் நடத்தினார். இவையெல்லாம் ஆரம்பங்கள். இவை தவிர நிச்சயமாக 70களில் பல முறை பல இடங்களில் சினிமா ரசனை வகுப்புகள் நடந்திருக்க வாய்ப்புகளுண்டு.

மாற்று சினிமாவிற்கான சூழலை வளர்க்கும் முயற்சியாகக் கர்நாடக ஹெக்கோடு பரிசோதனை, கேரளா ஓடேசா இயக்கம் ஆகியவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந் நூலில், 'இது போன்ற தீவிர முயற்சிகள் தமிழகத்தில் நடைபெறவில்லை' என்று குற்றம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கொங்களுக்குளத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர் சி. செல்வம் 'குன்னாங் குன்னாங் குர்ர்' என்கிற அமைப்பினை 2000ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி இன்று அதன் வாயிலாக முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட தமிழகக் கிராமங்களுக்குப் பல உலக சாதனைத் திரைப்படங்களை இலவசமாக எடுத்துச் சென்று அங்குள்ளவர்களுக்கு அவற்றை அறிமுகம் செய்துவருகிறார். எட்டட்டர்-இயக்குநர் பி. வெனின்

முன்றரை லட்ச ரூபாய்க்கு ஒரு ப்ரொஜக்டரை வாங்கி அதை இந்த அமைப்பிற்குத் தானமாக வழங்கியுள்ளார். படம் பார்க்க வருபவர்களுக்குத் திரைப்படங்கள் பற்றிய செய்திகள் முன்கூட்டியே தரப்படுகின்றன. மாற்றுத் திரைப்படங்களை நிதானமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற மனப்பான்மையைக் கிராமத்து மக்களிடம் அந்த அமைப்பு உருவாக்கி வருகிறது. இது பற்றி ஏற்கனவே செய்திகளும் கட்டுரைகளும் முன்னணி ஆங்கில இதழ்களில் வெளி வந்துவிட்டன. பிற மாநிலத்தவர்களும் இதை அறிந்து கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டனர். நாம் இன்னமும் கண்டு கொள்ளாவிட்டால் எப்படி?

■■■

முதல் பகுதி, சினிமா வரலாறு. இதில் தகவல்கள் ஓர் ஒட்டத்துடன் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன. திரைப்படங்களுக்கும் இயக்குநர்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கியுள்ள ஒரு புத்தகத்தில் இதற்கு மேல் பொதுவான சினிமா வரலாறு தரப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. புத்தகத்தின் முக்கியப் பகுதிகளில் ஒன்றான 'உலகின் நூறு சிறந்த திரைப்படங்கள்' இரண்டாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. இடம் பெற்றுள்ள நூறு படங்களும் முக்கியமானவை என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் இல்லை. ஒவ்வொரு படத்திற்கும் புகைப்படங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. ஒன்று அல்லது நான்கு சிறு பாராக்களில் ஒவ்வொரு படமும் அறிமுகம் செய்யப்படுகிறது. நூறு படங்களை அறிமுகம் செய்யும்பொழுது இந்தச் சிக்கனம் தேவையானதுதான். ஆனால் தரப்பட்டுள்ள விவரங்கள் எந்த அளவிற்கு முக்கியமானவை, தகவல்கள் எவ்வளவு சரியானவை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

எந்த, மாடர்ன் டைம்ஸ், நோஸ்ஃபெராட்டு, த காபினட் ஆஃப் டாக்டர் கலிகரி ஆகியன மெளனப் படங்கள் என்கிற முக்கியமான தகவல் விடுபட்டுள்ளது. ஃபெல்லினியின் லா ஸ்ட்ராடா (பக். 73) அவரது முதல் படம் என்று ஒரு தகவல். மற்றொரு இடத்தில் (பக். 496) லா ஸ்ட்ராடா அவரது இரண்டாவது படம் என்று எண்ணும்படியாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எது சரியான தகவல்? இரண்டுமே அல்ல. லா ஸ்ட்ராடா ஃபெல்லினியின் ஐந்தாம் படம் என்பதே சரியான தகவல். பதேர் பாஞ்சாலி 1956இல் காண் திரைப்பட விழாவில் சிறந்த படத்திற்கான பரிசைப் பெற்ற படம் என்று தகவல் தரப்பட்டுள்ளது. இது மிகச் சரியான தகவல் அல்ல. காண் திரைப்பட விழாவின் சிறந்த படத்திற்கான Palme d'Or விருது அந்த ஆண்டு Silent World என்னும் டாக்குமென்டரிக்குத் தரப்பட்டது. பதேர் பாஞ்சாலி கானில் Best Human Document விருதினைத்தான் பெற்றது. இது போன்ற தகவல் பிழைகளைத் தாண்டித் திரைப்படங்கள் பற்றிய விவரங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் அவை எத்தகைய பார்வையாளனை நோக்கி எழுதப்பட்டன என்னும் கேள்வி எழுகிறது. சினிமா

சங்கங்கள் திரையிடலுக்கு முன் தருகிற பல துண்டுப் பிரசுரங்களில் கூடக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய பல நல்ல தகவல்களைக் காண முடியும். ஆனால் இங்கே தகவல்கள் ஏனோதானோவென்று தரப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமாக, காந்தி படம் பற்றிய குறிப்புகள். இதில் காந்தி படத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட இல்லை. மாறாக, 'காந்தியின் வேடமேற்று நடப்பதற்காகத் தன் எடையைக் குறைத்துக்கொண்டு இராட்டை நூல் நூற்கவும் யோகாசனம் பயிலவும் செய்த பென் கிங்ஸ்லி காந்தியாகவே படத்தில் வாழ்ந்து காட்டினார்' என்கிற பாமர வாசகங்களை உடனடியாக ஈர்க்கும் தன்மையுடைய தகவல் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'மான்டேஜ் எனும் காட்சிகளை மாற்றி அடுக்கும் புதிய உத்தி முதன்முறையாக இப்படத்தில்தான் பயன்படுத்தப்பட்டது' என்று பேட்டில்ஷிப் போடோம்கின் படம் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. மான்டாஷ் ஏற்கனவே திரையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த உத்தி. போடோம்கினில் பயன்படுத்தப்பட்ட மான்டாஷ், இயங்கியல் மான்டாஷ் (Dialectical Montage) ஆகும். இது வெறும் உத்தி மட்டுமல்ல, கருத்தாக்கமும் கூட.

சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்னும்பொழுது இன்றியமையாத தகவல்கள் இடம் பெற வேண்டும். ஆனால் பாமரத்தனமான தகவல்கள்தான் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன. ஸ்டேஜ் கோச் படத்தைப் பற்றி எழுதும்பொழுது அது தூப்பர் வெஸ்டர்ன் என்கிற வகையைச் சேர்ந்த படம் என்னும் விவரத்தைத் தந்திருக்கலாம். பெண் கதாபாத்திரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த வெஸ்டர்ன் வகையறா படங்களின் முன்னோடிப் படம் இது. இதில் லோ ஆங்கிள் ஷாட்டில் படப்பிடிப்பு அரங்கின் கூரை படம் பிடிக்கப்பட்டது. சிபஸன் கேன் போன்ற படங்களை இது இவ்வகையில் பாதித்தது. அதுபோலவே த பைசைக்கிள் தீஃப் படத்தைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது நியோ ரியலிசம் என்றால் என்ன என்கிற அத்தியாவசியமான குறிப்பினைத் தந்திருக்கலாம். 'இயற்கையான தூழலில், தொழில்முறை இல்லாத நடிகர்களின் உதவியோடு படங்கள் உருவாக்கப்பட்டன' என்று வேறோரிடத்தில் ஒரு வரி போகிற போக்கில் நியோ ரியலிசம் பற்றித் தரப்பட்டுள்ளது. இயற்கையான தூழலும் தொழில்முறை இல்லாத நடிகர்களும் மட்டுமே நியோ ரியலிசத்தை உருவாக்கிவிடவில்லை. இரண்டாம் உலகப் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையற்ற சமூக, பொருளாதாரச் சூழல், அதன் காரணமாக எளிதில் கொள்ளவியலாத தீர்வுகள், பராக்கிரமங்களற்ற மனித வாழ்க்கைச் சித்தரிப்பு போன்றவைதான் நியோ ரியலிசம். காட் ஃபாதர் film noir பாதிப்புப் பெற்ற படம். இத்தகைய செறிவான குறிப்புகளும் தகவல்களும் தருவதற்குப் பொருத்தமான இடங்கள் இவை. ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் நடுவவிடப்பட்டிருக்கின்றன.

■■■

இப்புத்தகத்தில் முதன்மையானதாக நான் கருதுவது 'உரையாடல் தொடர்கிறது' என்கிற பகுதியைத்தான். இதில் திரைப்படக் கலைஞர்களுடனான நேர்காணல்கள், ஹரன், ஜி. குப்புசாமி, அங்கண்ணா, சா. தேவதாஸ், இசக்கியப்பன் ஆகியோரின் மொழிபெயர்ப்பில் வந்துள்ளன. உயிரோட்டமுள்ள அனுபவங்கள், சிந்தனைகள் இதில் பதிவாகியுள்ளன. ஓர் உதாரணம்: சிறுமியான ஈரானிய இயக்குநர் ஹானா மக்மல்பிபிடம், 'தணிக்கை முறை பற்றி உனது கருத்து என்ன?' என்று கேட்கப்படுகிறது. அதற்கு பதில்: 'பெரிய மனிதர்கள் ஒன்றுகூடச் செய்யும் அற்பகாரியம் அது'.

'உரையாடல் தொடர்கிறது' போலவே 'சினிமா சில பார்வைகளும்' இந்நூலின் காத்திரமான பகுதியாகும். தார்க்கோவஸ்கி, புலுவல், ஐசன்ஸ்டீன், குரோசவா, துசன் சான்டாக் போன்ற பலரது சிறப்பான கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

'இந்திய சினிமா' என்று ஒரு பகுதி. இதில் தொண்ணூறு ஆண்டுக் கால சரித்திரப் பழமையுடைய தமிழ் சினிமா ஆர். நடராஜ முதலியாருடன் தொடங்கி ஏனோ

750 பக்கங்கள் கொண்ட இது போன்ற பெரிய புத்தகத்தின் இறுதியில் கட்டாயமாக அகர வரிசைப் பெயர்ப்பட்டியல் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

அவருடனேயே முற்றுப்பெற்று விடுகிறது. தெலுங்கு, கன்னடம், வங்காளம் ஆகிய பட உலகின் போக்குகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. சிறந்த இந்திய இயக்குநர்கள் பட்டியலில் இடம்பெறும் சத்யஜித் ராய், ரித்விக் கட்டக் ஆகியோர் உலகின் சிறந்த இயக்குநர்கள் பட்டியலிலும் இடம்பெறுகிறார்கள். மிருணாள் சேன், ஷ்யாம் பென்கல், கௌதம் கோஷ் ஆகியோர் இந்திய சினிமாவில் மட்டும்தான் இடம் பெற வேண்டியவர்களா? அப்படியென்றால் அதற்கான காரணங்கள் என்ன? இவர்களெல்லாம் உலக

அரங்கில் நன்கு அறியப்பட்ட இயக்குநர்கள் ஆயிற்றே! அடீர் கோபால கிருஷ்ணன் சத்யஜித் ராய்க்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான உலகப் பட விருதுகளும் கௌரவங்களும் பெற்ற இந்திய இயக்குநர். அவர் பெயரும் சிறந்த உலக இயக்குநர் பட்டியலில் விடுபட்டுள்ளது.

சினிமா புத்தகங்களின் பட்டியல், சர்வதேசப்பட விழாக்களின் பட்டியல் போன்றவை அவசியமான சேர்க்கைகள். மேலும் உபயோகமான விவரங்களை அவற்றில் சேர்த்திருக்கலாம். புத்தகப் பட்டியலில் பதிப்பாளர்கள் பற்றிய தகவல் தேவையானது. சர்வதேசப் பட விழாக்கள் ஒவ்வொன்றும் குழந்தைப் படங்கள், திரைப்பட மாணவர்கள் எடுத்த படங்கள், ஆசியப் படங்கள், பெண்கள் படங்கள் என்று எவ்வகையான படங்களுக்கு முன்னுரிமை தருகின்றன என்கிற விவரம் முக்கியமானது. எல்லாப் பட விழாக்களும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல.

750 பக்கங்கள் கொண்ட இது போன்ற பெரிய புத்தகத்தின் இறுதியில் கட்டாயமாக அகர வரிசைப் பெயர்ப்பட்டியல் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும். இப்புத்தகம் நெடுக ஆங்கில வார்த்தைகள் பெயர்கள், பதங்கள் ஆகியன தமிழில் தரப்பட்டுள்ளன. கூடவே அடைப்புக் குறிகளுக்குள் ஆங்கில வார்த்தைகளும் தரப்பட்டிருந்தால் பல குழப்பங்கள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். அவண்ட்கார்ட் இயக்கம், காண்டிட் இயக்கம் போன்ற பதங்கள் ஆங்கிலத்திலும் தரப்பட்டிருந்தால் வாசகர்கள் அவற்றைச் சரிவரப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். 'நிக்கலோ டியோன்ஸ்' என்று இரண்டு வார்த்தைகள் (பக். 20) அமெரிக்கச் சிறிய திரையரங்குகளைக் குறித்துத் தரப்பட்டுள்ளன. இது ஒரே வார்த்தையாகத் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். அடைப்புக் குறிகளுக்குள் Nickelodeons என்கிற ஆங்கில வார்த்தையைக் கொடுத்திருந்தால் அச்சப் பிழையால் விளைந்த இக்குழப்பம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். நிறைய புகைப்படங்களும் பெயர்க் குறிப்புகளின்றி அநாதையாக விடப்பட்டுள்ளன.

இப்புத்தகத்தைத் தொகுத்திருப்பவர் திரைப்பட விழாக்களுக்கும் சினிமா சங்கத் திரையிடல்களுக்கும் தவறாது வருகை தரும் குறிப்பிடத்தக்க சமகால எழுத்தாளர் எஸ். ராமகிருஷ்ணன். பி.எஸ். ராமையா, அசோகமித்திரன், ஜெயகாந்தன், விட்டல் ராவ், சுஜாதா, சாரு நிவேதிதா போன்று சினிமா பற்றி எழுதிய புனைகதை எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் அவரும் இதன் மூலம் சேர்ந்துள்ளார். ஆனால் தொகுப்பாசிரியரின் சிறப்பைத் தொகுப்பு பெறவில்லை.

உலக சினிமா பற்றித் தகுந்த கட்டுரைகளை முதலில் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு அவற்றை மொழிபெயர்த்துத் தொகுத்திருக்கலாம். அல்லது தகுதியான ஒரே மூலநூலைத் தேர்ந்து அதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கலாம். அவ்வாறெல்லாம் செய்யப்பட்டிருந்தால் செம்மையான உலக சினிமா வரலாறு தமிழுக்குக் கிடைத்திருக்கும்.

தொலைந்த நேரங்கள்

ஒன்பது ஆண்டுகள் சிறைக்கு வாக்கப்பட்ட ஓர் இளைஞனின் சிந்தனை வெடிப்புகள்

அண்ணாநகர் பி.ஆர். ரமேசு

வெளியீடு:

வைகை ஸ்ரீ மீனாட்சி ரிசர்ச் பவுண்டேசன்
HIG-50, 80 அடி சாலை
அண்ணா நகர், மதுரை - 20.
முதல் பதிப்பு: சூலை 2004
பக்கங்கள்: 170 விலை ரூ. 100/-

தமிழகம் மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து முக்கியப் புத்தகக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

தொடர்புக்கு: 94435 71361, (0452) 5390525

விண்மீன்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு புதிய திருப்புமுனைக் கவிதை இலக்கியம்!
புதிய நூற்றாண்டு உலகியல், வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள்!
தகுதி வாய்ந்த தலைவர்கள், அறிஞர் பெருமக்களால்
புகழ்மாலை சூட்டிப் பாராட்டப்படும் அரிய நூல்!

சர்வதேச நூல் வடிவு! 310 பக்கங்கள்! 8 பக்க புகைப்படங்கள்! காலத்தை வெல்லும் 10,000 கவிதை வரிகள்!

எனது உலகம், எனது உலகியல், எனது உண்மைகள்

"பாரதிக்குப் பின்னால் பெருங்கவிதை இல்லை என்ற பழி தீர வேண்டும்;
பாரதி பாடாத பெரு விசயமெல்லாம் பாடும் புது உலகில் வாழ்வது நம் தனிப்பெருமை!

"மானம், மரியாதைக்காகவே நான் வாழ்கிறேன்!
மன்னிக்கவும், நீங்களும் இப்படித்தானே வாழ்கிறீர்கள்?
இன்று இப்படிக்கேட்பது என் தன்மானமாகிறது!"
"ஒரு வாழ்க்கைக்கு ஆயிரம் அர்த்தங்கள்!
ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவத்திற்கோ ஆயிரம்
வியாக்யானங்கள்!"
"சினிமாக் கவிஞன் உயர் கவிஞனாக முடியாது!"
"கண்ணதாசன் காளிதாசன் ஆகியிருக்கலாம்!"

"உச்சரிக்கும் நம் சொற்கள் எல்லாம்
உண்மையாவதில்லை!
அச்சடித்த நூல்கள் எல்லாம் மெய்ச்
சாத்திரம் ஆவதில்லை!"
"சுதந்திர மனப்பான்மை தமிழர்க்குச்
சொந்தமில்லையா? கேட்கிறேன்.
சுதந்திரம் என்ற சொல் தமிழில்
இல்லை. தெரியுமா? என் முக்கியக்
கேள்வி"

திரு. வ. ஈசுவரமூர்த்தி அவர்களைச் சந்தித்த உடனே அவர் ஒரு சிறந்த சிந்தனையாளர் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அவர் இல்லத்தில் பேசுவதும், படிப்பதும், எழுதுவதும் ஆங்கிலம் என்று இருக்கும்போது 30 ஆண்டுகள் தமிழில் எழுதாது இருந்தும் எப்படி ஒரே ஆண்டில் அவரால் இப்படி தமிழில் எழுத முடிந்தது? தமிழின் பலமே தனித்தது. உலகப் பரிசுகள் எல்லாம் வரும் வல்லமை கொண்டது. தமிழ் தமிழகத்திற்கு கிடைத்த நல்ல சிந்தனையாளர். பாரதிக்கு பின்பு பிறந்த பெருங்கவிதை இது என்று சொல்வேன். அவர் கவிதை நூலின் முன்னுரையைப் படித்தாலே அவரது கல்வி, கேள்வி, உலக அனுபவம் எல்லாம் வெளிப்படும். ஆர். எம். வீரப்பன்

தொ.மு.சி ரகுநாதனை தனது இலக்கிய குருவாக கொண்டவர். தொ.மு.சி. 1954விலேயே தனது சாந்தி இதழில் இவரது கவிதையை வெளியிட்டு பாராட்டி இருக்கிறார். வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்மம் ரிஷி என்று பட்டம் பெற்றது போல் தொ.மு.சியால் பாராட்டப்பட்டவர். இவரது கவிதைகளில் பல விதமான பொருள்கள் சிந்தனைகள். ஆர். நல்லக்கண்ணு.

இவரது கவிதைகளுக்கு அடிப்படை பலமாக உள்ளது. பச்சையப்பனில் அவர் படித்த தமிழ் அவருக்கு பாடம் சொன்ன அறிஞர்கள்... இங்கே வலுப்பட்டு வெளியாகி உள்ளது. தமிழுக்குக் கிடைத்த அரிய நூல். அரிய சிந்தனைகள். மணவை முஸ்தபா
இக்கவிதைகள் பல புதுமையான தலைப்புகளில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவ்வளவு தகுதியும், திறமையும் உள்ளடக்கிய சிறந்த முன்னாள் பேரவை உறுப்பினரான வ. ஈசுவரமூர்த்தி அவர்கள் தமிழகத்திற்கு மீண்டும் கிடைத்திட ஆவன செய்ய வேண்டும். அவ்வை நடராசன்
புலவர் செல்வங்கராஜூ, சென்னை.

"Magnum Opus. Great Composition."

This book is a collection of poems given under 20 different heads. It has introduction, written in Tamil, giving a bird's-eye view of the poems and an afterword in English, a review of the 300 years of Tamil intellectual history presented in the light of European enlightenment with an overview of the poems. According to the author, there is no serious poetry as lyrical or metaphysical, especially in present day Tamil. His intellectual and cultural exposure to diverse world class poetry appears to have motivated him to acquire true newer poetical visions. He believes that true poetry should sensitise readers and touch the heart and the soul. A nationalist by upbringing and temperament, the recurring themes in his poems, generally reflect his thinking and his views on various social issues related to Indian life in general and the life of Tamils in particular. The author's strong views on Tamil cinema, hatred of other languages equated with love for Tamil and its promotion, spiritual and religious faiths are some of the themes of his poems. As far as form is concerned, the poems are neither in traditional nor in the novel style. At the same time it is difficult to say that this is not poetry either as pointed out by one of the critics. Review in The Hindu

The volume is full of surprises. V. Isvarmurti is beyond all ism and movements. He is a movement by himself, as we go through the block of poetic prose lashing out at the littleness in man, his generosity when it comes to accepting writings are from the pen of a man suffered for holding on to his ideals and who has come up the hard way after reaching the nadir to exclaim: "No worse, there is none!" Born in an affluent family and educated at Shantiketana and Oxford with an early exposure to the intellectuals of the West he tried to practice his idealism. Two essays give a special stamp to Kavithaigal. "Tamil Literature in the New Century?" is written in English (Isvarmurti is a naturelle in handling this language) and pleads for a vibrant approach by the Tamil poets if they wish to conquer the world and win the coveted Nobel. The other essay in Tamil is focused sharply on the separatist tendencies that have allowed a free run ... When politicians preen themselves as scholarly writers and sell their books in millions? His poems, nurtured in liberal, enlightened world will bring liberal spirit and transform the Tamil scene. The furious intensity one finds in his poetry is a welcome entry to the Tamil world ... the poems have a rare spontaneity of expression ... all fire and brimstone, righteous indignation and shrapnel advice. .... No poetry in the conventional style, for he has no patience to sculpt his poems. It does not matter though. Altogether .... wholesome food for the younger generation with a hunger for ideas. Prema Nandakumar

அறிஞரைப் போல் சிந்தனை செய்; ஏழை பேசும் மொழியில் எழுது! என்ற அரிஸ்டாட்டில் வழங்கிய அறிவுரைப்படி இந்த கவிதைகளை எழுதியுள்ளேன் என்று முன்னுரையில் கூறுகிறார். பல தரப்பட்ட தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டுள்ள கவிதைகளைப் படிக்கும்போது கவிஞர் உண்மையையே கூறியுள்ளார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். கவிதைகளில் நல்ல பல கருத்துக்கள் பளிச்சிடுகின்றன. தினத்தந்தி

தமிழரின் சிந்தனைகள் தேய்மானத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருப்பதைத் தடுத்து நிறுத்திப் புதுமையாகச் சிந்திக்க வைத்துள்ளார் ஆசிரியர். அதற்கேற்றவாறு இவரது கவிதை வடிவமும் அமைந்துள்ளது. நூலின் முன்னும் பின்னும் உள்ள கட்டுரைகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்) தாக்கர். ராமகுருநாதன், தினமணி, சென்னை.

"வீரியம் படைத்த எழுத்து உரிய வாசகர்களை அடையும்."

திரு. மாசிலாமணி, கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை.

Copies available in Higginbothams,
Landmark, New Book World (T.Nagar)
Anweshana Avanashi Road, Coimbatore.
For getting copies directly pl.remit Rs. 200 by DD/Cheque

Vadamalai Media Pvt. Ltd.,

C-2/286, 2-C Cross, IVth Main, BDA Layout, Domlur II Stage, III Phase,
Bangalore - 560 071. Phone : 080 - 51255174 / 51255122

வள்ளம்பரம்

இ த ழ் அ றி மு க ம்

நாடகஇதழ்

கூத்தரங்கம்

சி. அண்ணாமலை

இது எங்கட குடும்பப் படம்

முன்புபோல் இப்போதில்லை என்ற பழம்பெருமை நாடக இதழ் வகையில் சாத்தியமிலை. ஏனெனில் இதுவரையிலான நாடக இதழ்களை விரல்களில் எண்ணிவிட முடியும். அவற்றில் குறுகிய கால ஜீவன் கொண்ட இதழ்களே மிகுதி. கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய பத்திரிகைகளில் நாற்பது இதழ்கள் வந்த 'நாடகவெளி' சேர்கிறது. தனிப்பட்ட ஒருவரின் (ரொங்கராஜன்) முயற்சியில் சாத்தியமானது அது.

'கூத்தரங்கம்' என்னும் பெயரிலான இருமாத நாடக இதழ் ஒன்று, இலங்கையிலிருந்து 2004ஆம் ஆண்டு மார்ச் முதல் தொடர்ந்து வெளிவருகிறது. யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலியிலிருந்து வெளிவரும் இவ்விதழ் கலை, குறிப்பாக நாடகம், தொடர்பான எல்லாவற்றையும் இடம்பெறச் செய்து பரவலான வாசிப்பை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பதாக உள்ளது.

இனப் பிரச்சினையின் உக்கிரம், செயல்களை முடக்கியிருந்தபோதும் ஈழத்தில் நாடகம் செய்தியினைத் தரவும் நம்பிக்கையூட்டவும் நிலைமையைக் காட்டவும் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டதுண்டு. போர் ஓய்வான இப்போது, பெருமளவில் நாடகச் செயல்பாடுகள் விழாக்களாக, நாடகப் பட்டறைகளாக, பல போட்டிகளாக, கருத்தரங்குகளாக, மனவளர்ச்சிப் பயிற்சிகளாக நடப்பதைக் கூத்தரங்கம் மூலம் அறிய முடிந்தது.

மரபு, கதைசொல்லல், வாழ்க்கை-காலம் சார்ந்த உள்ளடக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரும் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கு, இளம் தலைமுறையினரிடம் வலுவாய்ப் போய்க்கொண்டிருப்பதை அறியும்போது நெகிழ்வாக இருக்கிறது. மாணவர்களுடன் ஆசிரியர்களும் கல்வி அதிகாரிகளும் அக்கறை, ஈடுபாட்டுடன் செயல்பட, அதற்குக் குழந்தை ய, சணமுகலிங்கம் போன்ற ஆளுமைகள் உற்சாகம் தருவது மிக முக்கியமான பணி எனலாம். பதினாறு பக்கங்களில் முக்கியமான ஒரு நாடகக் கருத்து, அனுபவத்துடன் (ஓரிதழ் சுனாமி பாடலுடன்) தொடங்கும் கூத்தரங்கம் நாடக நிகழ்வுகள், விழாக்கள், விமரிசனம், ஒரு விரிவான கட்டுரை, பேட்டி, கலை பற்றிய தகவல்கள், பிற நாட்டினரின் ஈழத்து வருகை, பதிவுகள்... என்று பல பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. வாசிப்பிற்குப் பயனாக இருக்கின்றன எழுத்துகள்.

பார்க்கக் கிடைத்த நான்கு இதழ்களில் ஓரிதழில் (இதழ்-05) பக்க எண்கள் இல்லை. எழுத்துப் பிழைகளும் தவறான தகவல்களும் குறைவாக உள்ளன. இவை உடனடியாகச் சரிசெய்ய முடிகிற ஒன்றுதானே? மற்றபடி ஈழத்தில் நடைபெறும் எல்லாத் தமிழ் நாடகச் செயல்பாடுகளும் பதிவாகின்றனவா என்று சொல்ல முடியாமல் போகிறது. ஆசிரியர் குழு: தே. தேவானந்த், அ. விஜயநாதன். இலங்கை பத்து ரூபாயில் (இந்திய ஐந்து ரூபாய்) கிடைக்கும் கூத்தரங்கம், எளிய வடிவமைப்பு, மொழி நடையுடன் கூடிய கட்டுரைகள், ஒவ்வொரு பக்கமும் படங்கள் போன்ற அம்சங்கள், கலை உலகு சாராதவர்களையும் படிக்கத் தூண்டுமென நம்பச் செய்கிறது.

நாடகக்காரர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் பிற துறையினருக்கு அக்கலைமீது மதிப்பையும் தருகிற ஓர் இதழ் இது எனக் கூத்தரங்கம் நினைக்க வைக்கிறது. தனித்துவத்தோடு கூடிய முக்கியமான ஒரு கலை இதழாய் அமையுமென்று கூறுவதற்கு நிறையச் சவடுகளைக் கொண்டிருக்கிறது கூத்தரங்கம்.

கதவருகில் நிற்கும் மரணம்

கிரிப்பட்டி, பாப்பாட்டி பிரச்சினை
பற்றிய சில குறிப்புகள்

ரவிக்குமார்

தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் சுமார் பாதிப் பேர் நகரங்களில் வாழ்வதாக 2001 குடிக்கணக்கெடுப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நகரமயமாகிவருவதில் இந்தியாவில் இரண்டாவது மாநிலமாகத் தமிழ்நாடு உள்ளதெனவும் அது தெரிவிக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் நடப்புகளோ இந்தத் தகவலை நம்ப முடியாமல் ஆக்குகின்றன. தமிழ்நாடு முழுவதும் கிராமமயமாகிவருகிறதோ என்ற சந்தேகம் தான் ஏற்படுகிறது. பின்னடைந்த சமூக நிலைக்கு உதாரணங்களாகக் காட்டப்படும் பீகார், உத்தரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் கூட நடக்க முடியாத அளவுக்கு இங்கே சாதிக் கொடுமைகள் நடந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் நாகரீகத்தின் அடையாளமாகவும் முன்னேற்றத்தின் வெளிப்பாடாகவும் கருதப்படும் நகரமயத்துக்குப் பதில் நாடே கிராமமயம் ஆகிவிட்டது என்று தான் முடிவு செய்யத் தோன்றுகிறது.

பஞ்சாயத்துகளை 'கிராமப் புறக் குடியரசுகள்' எனச் சிலர் புகழ்ந்தபோது அதை மறுத்துரைத்த அம்பேத்கர், அவற்றைத் 'தீங்குகளின் கருவூலம்' என்று வாணித்தார். பஞ்சாயத்து முறையானது மக்களிடையே தாங்கள் ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவதில்லை; பிரிவினை உணர்வையே வளர்க்கிறது என்று குற்றம்சாட்டினார். வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் பஞ்சாயத்துகளுக்குத் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அது மட்டும் போதாது; தலித்துகளுக்கு இடஒதுக்கீடு வேண்டும் என்றும் வாதிட்டார். பஞ்சாயத்துகளிடம் நீதி வழங்கும் அதிகாரத்தை ஒருபோதும் தரக் கூடாது என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார் (தொகுதி II பக். 108-109). அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றியபோது அதன் அடிப்படை அலகாகக் கிராமத்தைக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தை நிராகரித்துத் தனிமனிதனையே இந்திய ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை அலகாகக் கொண்டார்.

இந்தியாவின் எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடுவதில் காந்தியோடு அம்பேத்கர் முரண்பட்ட பல்வேறு அம்சங்களில் கிராமம் பற்றிய பார்வை மிக முக்கியமானது. அம்பேத்கரின் கருத்து கார்ல் மார்க்ஸ் இந்தியாவைப் பற்றித் தெரிவித்த கருத்துடன் நெருக்கமாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

இப்போதும் கூடக் கிராம அமைப்பு மாறிவிடவில்லை. கிராமத்தை வலுப்படுத்தும் எந்தவொரு முயற்சியும் இதனால்தான் சாதியை வலுப்படுத்துவதாக அமைகிறது (பசுமைப் புரட்சியின் உபவிளைவாக இந்தியாவில் சாதி அரசியல் வலுப்பெற்றது

தனியான ஆய்வுக்குரியது). இந்த யதார்த்தத்தைக் கருத்தில் கொண்டுதான் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 72 மற்றும் 73ஆம் சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. சாதிக் கொடுங்கோன்மையின் பிடியிலிருக்கும் கிராமங்களை சனநாயகப்படுத்த வேண்டுமெனில் அதன் அதிகாரம் பகிர்நதளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இடஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டம் 1994உம் அதற்கேற்ப வடிவமைக்கப்பட்டது. நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் 1996ஆம் ஆண்டு உள்ளடசித் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால் அப்போது தலித்துகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பல பஞ்சாயத்துகளில் அவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட முடியாமல் தடுக்கப்பட்டனர்.

மத்திய, மாநில அரசுகளின் அதிகாரம் கிராமங்களின் சாதி வெறியின் முன்னால் மண்டிச் சிட்டதை 1996 உள்ளடசித் தேர்தல் வெளிப்படுத்தியது. மேலவளவு, கிரிப்பட்டி, பாப்பாட்டி உள்ளிட்ட பல பஞ்சாயத்துகளில் தேர்தல் நடைபெறவில்லை (அதன் பின்னர் டிசம்பர் 1996இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றதற்காக மேலவளவு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் முருகேசன் உள்ளிட்ட ஆறு பேர் 30.6.1997 அன்று கள்ளச் சாதியினரால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்). 1996 முதல் 2005வரை இந்தப் பஞ்சாயத்துகளில் பதினாறு முறை தேர்தல் அறிவிப்பு செய்யப்படும் ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கூடப் பதவியில் தொடர் முடியவில்லை.

தேர்தலைத் தடுக்க இந்தத் தொகுதிகளில் உள்ள பிறமலைக்கள்ளர்கள் பல்வேறு உபாயங்களை மேற்கொண்டுவருகின்றனர். எவருமே வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்யாதபடி மிரட்டுதல்; யாரேனும் வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்தால் ஒரு பொம்மை வேட்பாளரை நிறுத்தி அவர் வெற்றிபெற்றதும் ஒரு சில நிமிடங்களிலேயே அவரைப் பதவி விலகச் செய்தல்; துணிந்து போட்டியிடுபவரைக் கொலை செய்தல் (மேலவளவு);

அதன் மூலம் பிற பகுதிகளையும் அச்சுறுத்துதல்; போட்டியிடுபவருக்கு வாக்களிப்பவர்களை ஊர் விலக்கம் செய்து அவர்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்களோ வேலையோ கிடைக்காதபடி செய்தல் - இப்படிப் பல விதமான வன்முறைகளை அவர்கள் ஏவுவதை மாநில அரசு வேடிக்கை பார்த்துவருகிறது.

அரசாங்கத்தால் இப்படி மறைமுகமாக ஊக்குவிக்கப்பட்ட காரணத்தால்தான் மேலவளவுப் படுகொலை நடந்தது. மீண்டும் அப்படியொரு வன்முறை நடக்கப்போவதற்கான அறிகுறிகளே

கீரிப்பட்டி, பாப்பாட்டி உள்ளிட்ட நான்கு பஞ்சாயத்துகளில் தென்படுகின்றன. அரசும் அரசு எந்திரங்களும் இந்தப் பிரச்சினையில் சாதி வெறியர்களோடு கூட்டு சேர்ந்துகொண்டிருப்பது ஒருபுறமிருக்க, பிரதான எதிர்க்கட்சியான தி.மு.க. உள்ளிட்ட அரசியல் கட்சிகளின் நிலை இன்னும் மோசமாக உள்ளது.

தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில்தான் மேலவளவப் படுகொலை நடந்தது. 1996-2001க்கும் இடையே ஒன்பது முறை வெறுமனே தோதல் அறிவிப்பை மட்டுமே செய்துகொண்டிருந்த தி.மு.க. அரசு அங்கு தோதலை நடத்த ஒரு நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. போலி வாக்காளர் சேர்ப்புப் பிரச்சினையைத் தலைமைத் தோதல் ஆணையர்வரை எடுத்துச் சென்று மாநில அரசை மிரட்டும் தி.மு.க., அதைவிட மோசமாகத் தோதல் ஜனநாயகத்தைச் சீர்குலைக்கும் கீரிப்பட்டி, பாப்பாட்டி பிரச்சினையைப் பற்றி வாய் திறக்கவே இல்லை. மக்கள் தொகையில் ஒரு சில விழுக்காடுகளே இருக்கும் பிறமலைக் கள்ளர்களின் வாக்குகளுக்காக நாட்டில் ஏறத்தாழக் கால் பகுதியினராக இருக்கும் தலித்துகளை உதாசீனப்படுத்துகிறார் கருணாநிதி. தலித்துகளை ஒரு வாக்கு வங்கியாக்கக்கூட அவர் பார்க்கவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது.

இப்பிரச்சினையில் மட்டுமல்ல, கண்டதேவி கோயிலில் தோ இழுப்பது பற்றிய பிரச்சினையிலும்கூட இதே விதமான மௌனத்தையே கருணாநிதி கடைப்பிடித்துவருகிறார். சென்னை உயர்நீதிமன்ற ஆணைக்குப் பிற்பாகத் தலித் தலைவர்களான தொல். திருமாவளவனையும் டாக்டர் கிருஷ்ணசாமியையும் கைது செய்துள்ளது தமிழகக் காவல் துறை. தலித் மக்கள் பெருமளவில் திருவிழாவில் கலந்துகொள்ள வகை செய்ய வேண்டும் என்ற உயர்நீதிமன்ற அறிவுறுத்தலையும் அலட்சியப்படுத்தி வெறுமனே இருப்பது ஆறு பேரை மட்டும் காவல் துறை தோ இழுக்க அனுமதித்துள்ளது. இந்தப் பிரச்சினையிலும் தான் ஒரு எதிர்க்கட்சி என்ற பாத்திரத்தை ஆற்றுவதற்குத் தி.மு.க. முன்வரவில்லை. தினமும் அரசாங்கத்தின் மீது அறிக்கைப் போர் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் கருணாநிதி இது பற்றி வழக்கம்போல மௌன விரதத்தையே கடைப்பிடித்துவருகிறார்.

அரசாங்கமும் அரசியல் கட்சிகளும் இப்படிச் செயல்பட்டு வரும் நிலையில் சிவில் சமூகத்தின் பிற உறுப்புகளாவது இதற்கு எதிர்வினை புரிகின்றனவா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. இந்தப் பிரச்சினையின் தீவிரத்தோடு ஒப்பிடுகையில் பத்திரிகைகள் இதற்கு அளித்த இடமும் கூடக் குறைவானதே.

தலித் இயக்கங்கள் இதை முன்னெடுத்துச்செல்வது இயல்பானதுதான். அதனால் மற்ற மனித உரிமை அமைப்புகளும் சமூக இயக்கங்களும் வேடிக்கை பார்க்க வேண்டும் என்று கருதிக்கொள்ளக் கூடாது.

விடுதலைச் சிறுத்தைகள், மக்கள் கண்காணிப்பகம் முதலான அமைப்புகள் இணைந்து மதுரையில் ஏற்பாடு செய்திருந்த பொதுமக்கள் விசாரணையின்போது (14.6.05) அது பற்றிச் செய்தி சேகரிக்க வந்திருந்த மாத்யமம் என்ற கேரள நாளிதழின் நிருபர் சாவத் ரஹ்மான் என்பவர் நிகழ்ச்சியில் பேட்டி எடுத்தார். “காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் கைது பற்றித் தமிழ்நாட்டில் இலக்கிய வாதிகளிடையே பெரும் விவாதம் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். கீரிப்பட்டி, பாப்பாட்டி பிரச்சினை குறித்துப் பிரபல இலக்கியவாதிகள் எவரேனும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா?” என்று கேட்டார். அப்படிவொரு மரபு தமிழ்நாட்டு இலக்கியவாதிகளிடம் கிடையாது என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்காது. ஒரு சமூகப் பிரச்சினையைப் பற்றித் தன்னெழுச்சியாக ஒரு எழுத்தாளர் கருத்துத் தெரிவிக்கும் வழக்கம் இங்கு இல்லை. நம்முள் எழுத்தாளர்களுக்கு இலக்கியமே குறி. காலச்சுவடு இதழில் சக்கரியா தனது பத்தியில் கீரிப்பட்டி பிரச்சினை குறித்து எழுதியிருந்தது நினைவுக்கு வந்தது. “மலையாளியின் தற்புகழ்ச்சியுடன் இதைச் சொல்கிறேன். கேரளத்தில் இது நடக்காது” என அவர் கூறியுள்ளதைப் படித்தபோது, “தமிழன்

என்று சொல்லிக்கொள்ள அவமானப்படுகிறேன்” என ஒரே ஒரு எழுத்தாளருக்குக்கூட இங்கு உறைக்கவில்லை. தமிழ்நாட்டில் பிராமணர்களை யூதர்களைப் போல நடத்துகின்றனர் என ‘மனம் வருந்துகிற’ அசோகமித்திரனுக்கு மட்டுமல்ல, அவரிடம் பிராமணியத்தைக் கண்டுபிடித்துப் பாய்ந்து பிடுங்கிய ‘மற்றவர்’ களுக்கும் கூட இப்பிரச்சினை பற்றிப் பேச நா எழவில்லை.

இந்தப் பிரச்சினை குறித்துக் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சிலர் தலித்துகள் அதைச் செய்ய வேண்டும், இதைச் செய்ய வேண்டும் என ஆலோசனை கூறுகின்றனர். விதிவிலக்கான அந்த ‘நண்பர்களுக்கு நன்றி சொல்லத்தான் வேண்டும். ஆனால் அறிவுரை, ஆலோசனை முதலியவை முக்கியமாகத் தேவைப் படுவது பிறமலைக் கள்ளர்களுக்குத்தான். “இந்த நாடு சுதந்திர மடைந்துவிட்டது. இதை ஜனநாயக நாடு என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கான சட்டதிட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டுதான் இங்கு வாழ முடியும்” என்பதை அவர்களுக்கு முதலில் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும்.

கொடிய தொற்றுநோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்களைத் தனிமைப்படுத்தி (quarantine) அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பது வழக்கத்தில் உள்ள நடைமுறையாகும். சாதி வெறி என்பது கடிப்பா மலே தொற்றுகிற ஒரு கொடிய நோய். 96இல் தோதல் நடந்த நாட்டாமங்கலத்துக்கு அது தொற்றிக்கொண்டதால்தான் இப்போது அங்கு தோதல் நடத்த முடியவில்லை. பிற கொள்ளை நோய்களோடு ஒப்பிட்டால் சாதி வெறி நோயால் ஏற்படும் உயிரிழப்புகள் அதிகமாகவே இருக்கும். கீரிப்பட்டி, பாப்பாட்டி உள்ளிட்ட நான்கு பஞ்சாயத்துகளிலும் பிறமலைக் கள்ளர்கள் இந்தச் சாதி வெறி நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை முதலில் சமூகத்தின் பிற பகுதியினரிடமிருந்து தனிமைப்படுத்த வேண்டும். அகதிகளாகத் தஞ்சம் புகுந்த ஈழத் தமிழர்களையே சிறப்பு முகாம்களில் தனிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் தமிழக அரசு, இப்படி ஆபத்தான நோயின் தாங்கிகளாக இருக்கும் பிறமலைக் கள்ளர்களைத் தனிமைப்படுத்தி வைப்பதில் தவறில்லை. அதன்பின் அவர்களிடம் சமத்துவ, சனநாயக உணர்வை வளர்க்கும் விதமாகக் கருத்துப் பரப்பல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சாதி ஒழிப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு குழுவைத் தனிமைப்படுத்தப் பரப்பல் பணியை ஒப்படைக்கலாம். அவர்களிடம் மனமாற்றம் ஏற்பட்ட பிறகு அவர்களை மீண்டும் சமூக நடவடிக்கைகளில் பங்குபெற அனுமதிக்கலாம். இது அரசாங்கத்தின் பங்கேற்பு இல்லாமல் சாத்தியமாகாது. இதற்கிடையில் சனநாயக விழுமியங்களை அவர்களிடம் பிரச்சாரம் செய்யும் பணியில் ஆர்வமுள்ள எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் ஈடுபடலாம்.

தலித்துகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அடிப்படுகிறவனைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லி அவன் கைகள் இரண்டையும் இறுக்கிப் பிடித்துக்கொள்வது போல அந்தப் ‘பாதுகாப்பு’ இருந்துவிடக் கூடாது. அந்தக் கிராமங்களில் இருக்கும் தலித் மக்கள் முஸ்லிம்களாக மாறிவிட வேண்டும் என்ற யோசனை இப்படியானதுதான். அங்கிருக்கும் தலித் மக்கள் வேறு மதத்துக்கு மாற வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள், ரிசர்வ் பஞ்சாயத்தில் இருக்க உடன்படாத பிறமலைக் கள்ளர்கள் அங்கிருந்து வெளியேறி வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று விட வேண்டும் என்று சொல்ல முன்வருவார்களா?

கீரிப்பட்டி, பாப்பாட்டி என்பது தலித் மக்களின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. “தலித்துகளை மனிதர்களாக நடத்த மாட்டோம்” என்ற குரல், நிச்சயமாக மனிதர்களின் குரலாக இருக்க முடியாது.

பிழை திருத்தம்

இதழ் 66 கண்டதும் கேட்டதும் பகுதியில் திருமணமாகிய பெண்ணுக்குப் (வஹிதா)... என்ற வரிகளை எழுதியது வஹிதா என்பதற்குப் பதிலாக மணலி அப்துல் காதிர் என்று இருக்க வேண்டும்.

அசோகமித்திரனின் கலை மேதை

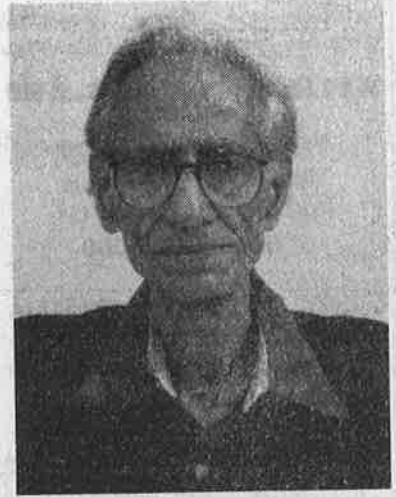
சந்திர ராமசாமி உரை

நினைக்கிறேன். என் நண்பர் ஒருவரிடம் நான் விசாரித்தபோது அசோகமித்திரன் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 200 கதைகள் வரையிலும் எழுதியிருக்கிறார் என்று சொன்னார். எனக்குச் சற்று வியப்பாகத்தான் இருந்தது. பாரதி, வ.வே.சு. ஐயர், புதுமைப் பித்தன், கு.ப. ராஜகோபாலன் போன்ற பலரைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது கூட 200 கதைகளைப் படைத்தவர் என்பது மிகவும் அபூர்வமான விஷயமாக எனக்குப் படுகிறது.

ஒரு சமயம் தமிழில் ஜெயகாந்தன் அசோகமித்திரனை விட அதிகமான கதைகள் படைத்திருக்கிறார். இந்த எண்ணிக்கையானது சிறுகதை உருவத்தின் மீது, மனித மனத்தின் இறுக்கத்தை மிகக் குறைந்த நிமிடங்களில் தளர்த்தக் கூடிய ஆற்றல் கொண்ட இந்த இலக்கிய உருவத்தின் மீது, நுட்பங்களை எல்லையில்லாமல் விரித்துக்கொண்டு போகிற இந்த உருவத்தின் மீது இந்தக் கலைஞர் கொண்டிருக்கக் கூடிய தீராத ஆசையைக் காட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது இந்த எண்ணிக்கை. அசோகமித்திரன் எழுதிய கதைகளின் எண்ணிக்கையைப் பாராட்டுகிறபோதும் தமிழில் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம், இரண்டாயிரத்து ஐந்து கதைகளெல்லாம் எழுதிய வீரப் புலிகளையும் சிங்கங்களையும் மறந்துவிட்டீர்களா என்று வாசகர்கள் கேட்கலாம். பொதுவாக நான் ஒரு ஆள் செலுத்திவரும் உழைப்பை மறக்கக்கூடியவனல்ல. உழைப்பை நான் என்றும் அலட்சியப் படுத்தியது கிடையாது. உழைப்பாளர் தினத்தன்று நாம் அவர்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம். இப்போது நாம் ஒரு நுட்பமான கலைஞரைப் பற்றிப் பேசக் கூடியிருக்கிறோம் என்று என் பேச்சைத் தொடங்க விரும்புகிறேன்.

அசோகமித்திரனை ஆத்மார்த்தமாகப் படிக்க விரும்புவார்கள் அவரைப் படிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் கிடையாது, அசோகமித்திரன் அல்ல, எந்தப் படைப்பாளியையும் படிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் கிடையாது, ஒரு நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு அது தவிர்க்க முடியாத விஷயமும் அல்ல. நான் யாராவது இவரது கதைகளைப் படிப்பதன் மூலம் தனது வாழ்க்கைப் பாதையைச் சிறிது செழுமைப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று நம்புவார்கள் என்றால் அவர்கள் அசோகமித்திரனின் படைப்புகளைப் பற்றி முன்கூட்டியே சில விஷயங்களைத் தெரிந்து வைத்துக்

கொண்டு அவருடைய படைப்புக்குள் போவது அவர்களுக்குப் பயன் தரக் கூடியதாக இருக்கும். அந்த விஷயங்களைப் பற்றித்தான் நான் இப்போது சொல்லப் போகிறேன்.

அசோகமித்திரன் 1950 வாக்கில் எழுதத் தொடங்கியிருக்கிறார். ஏறத்தாழ 50 வருடங்கள் இருக்கும் அவர் எழுதத் தொடங்கி. இந்த 50 வருடங்களில் தமிழகத்தில் பல்வேறுபட்ட இயக்கங்கள் நடந்திருக்கின்றன. சமூக இயக்கங்கள், இலக்கிய இயக்கங்கள், அரசியல் இயக்கங்கள், தத்துவ இயக்கங்கள் என்று பல நடந்திருக்கின்றன. இந்த இயக்கங்களிலிருந்து ஒரு வாசகன் திரட்டிக்கொண்டிருக்கிற கருத்துக்களை, அந்தக் கருத்துக்களின் பிரதிபலிப்புகளை அசோகமித்திரனுடைய படைப்புகளில் எதிர் பார்க்கக்கூடிய ஒரு வாசகனுக்கு அசோகமித்திரனின் படைப்புகளில் அந்தக் கருத்துகளின் பிரதிபலிப்பைப் பார்க்க முடியும், அதைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடியும் என்று நம்புகிற ஒரு எழுத்தாளனுக்கு அவரது படைப்புகள் ஏமாற்றத்தையே அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அந்த இயக்கங்களுடைய பிரதிபலிப்புகளை அவரது படைப்புகளில் பார்க்க முடியாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

பல்வேறுபட்ட இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழில் இருந்தாலும் கூட அந்த இயக்கவாதிகளுடைய கவனத்தை அவர் போதிய அளவிற்குக் கவரவில்லை என்பது என்னுடைய மதிப்பீடாகும். முக்கியமாக, திராவிடக் கழகத்தினரை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த எழுத்தாளர்களுடைய கவனத்தையோ அந்த வாசகர்

அசோகமித்திரன் படைப்புப் பார்வை 50' என்ற தலைப்பில் அவருடைய படைப்புகளைப் பற்றி நாம் ஒரு சில விஷயங்களைப் பார்க்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக அவருடைய சிறுகதைகளை முன்வைத்து அவரது படைப்புப் பார்வை என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் சிறிது யோசித்துப் பார்க்கலாம். அவரது சிறுகதைகளில் ஆழ்ந்த மதிப்பு கொண்ட எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை முன்னிலைப்படுத்தி நான் பேச வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களை முன்னிலைப்படுத்திப் பேசுவதை விடவும் அவ்வப்போது அவருடைய சிறுகதைகளைப் படித்துப் பார்த்தவர்கள், அவருடைய சிறுகதைகளைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பியும் ஏதோ காரணத்தினால் சந்தர்ப்பம் வாய்க்காமல் போனவர்கள், இவர்களை முன்னிலைப்படுத்தி என் பேச்சை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். .... (ஓலி தெளிவாக இல்லை) காரியத்தைச் செய்வதன் மூலம்தான் அவருடைய வாசகர் வட்டத்தை மேலும் விரிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆகவே கதைகளுக்கு உள்ளே சென்று பல்வேறுபட்ட நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து பேசுவதைக் காட்டிலும் பொதுவாக அவரது படைப்புப் பார்வையைச் சார்ந்த ... (ஓலி தெளிவாக இல்லை) என்ன, ஏன் அவரை நான் தனிப்பட்ட முறையில் தமிழின் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் மிக முக்கியமானவராகக் கருதுகிறேன் என்பதற்கான காரணங்களில் ஒரு சிலவற்றைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று

திருவாரூரில்
முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள்
திட்டக் கட்டுரைகள்
ஆய்வறிக்கைகள்
ஆகியவற்றைச் சிறந்த முறையில்
ஒளியச்செய்து வழங்கும் நிறுவனம்.

சுரபா கம்ப்யூட்டர்ஸ்

Printing & Publishing

38/5, பஜனை மடச் சந்து
நேதாஜி சாலை, திருவாரூர்.

☎ 04366 - 225060

***

உங்கள் படைப்புகளை மெய்ப்புத்
திருத்தவும் சிறந்த முறையில் புத்தக
உருவாக்கம் செய்யவும் தொடர்பு
கொள்க.

யாழ்ப்பிணி பதிப்பகம்

3/324, இராஜகணபதி நகர்
மன்னை சாலை, விளமல்,
திருவாரூர். ☎ 94438 64205

சுரபா கம்ப்யூட்டர்ஸ்

கருடைய கவனத்தையோ போதிய அளவுக்கு இன்று வரை அவர் பெற முடியவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்று வரையிலும் கூடாத ஒரு உறவு இனிமேல் கூடுவதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் நம்பவில்லை. இவர்களெல்லாம் அடிப்படையிலும் சரி, பிற இயக்கவாதிகளும் சரி, அடிப்படையிலேயே பெரும் அளவிற்குத் தங்களுடைய இலக்கியப் பார்வை சார்ந்து மிக வேற்றுமை கொண்டவர்கள். எனவே அதில் எனக்கு ஏமாற்றமும் இல்லை.

ஆனால் தமிழகத்தில் மிகுந்த கறுசுறுப்போடு இயங்கிவரும் இடது சாரி சிந்தனையாளர்கள், இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள், முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், முற்போக்கு வாசகர்கள் அசோகமித்திரனின் படைப்புகளைப் போதுமான அளவுக்கு கவனித்திருக்கிறார்களா, அவருடைய படைப்புகளால் பாதிப்படைந்திருக்கிறார்களா, அவருடைய படைப்புகளைப் பற்றி அவர்கள் பேச முற்பட்டிருக்கிறார்களா என்றெல்லாம் யோசிக்கும்போது அவர்கள் கொண்டிருக்கக் கூடிய உறவுகூட எனக்குத் திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. இத்தனைக்கும் அசோகமித்திரனுடைய கதைகளிலும் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஓயாத கவலை ஒன்று எதிரொலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வாழ்க்கை நிறைவாக இல்லை என்றொரு புகார், மென்மையாக என்றாலும்கூட வலிமையாக - அவருடைய இயற்கையே மென்மையானது - ஒரு சரடாக, அவரது படைப்பினூடு தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு வாழ்க்கையைப் பற்றி அக்கறைப்படக்

கூடிய ஒரு படைப்பாளியைப் போதிய அளவிற்கு இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள் கவனிக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை மீது கொண்டிருக்கக் கூடிய அக்கறையின் பொருள் என்ன என்று அடிப்படையான கேள்வி ஒன்று உருவாகிறது. அவர்கள் அசோகமித்திரனுக்கு நற்சாட்சிப் பத்திரம் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதற்கான தகுதிகள் அசோகமித்திரனுக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவரைப் பொருட்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும், அவருடைய கவலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது அவரது சிந்தனைகளைப் பற்றி ஆராய வேண்டும், பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும், மறுபார்வை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட அவர்களுக்கு இல்லாமல் போன காரணம் எதுவுமே நமக்குப் புரியவில்லை.

ஒருகால் இந்தக் காரியங்கள் நடக்காமல் போனதற்கு இலக்கியத்துக்கு அப்பாற்பட்ட சில காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இலக்கிய நியதிகளுக்கு உட்பட்ட காரணங்கள் எதுவும் இல்லாமல்தான் இருக்கிறது. வாசகர்களில் இரண்டு விதமான வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒன்று, இலக்கியத்தை நேசித்து வாசிக்கக் கூடியவர்கள். மற்றொரு பிரிவினர் விசுவாசமான வாசகர்கள். இந்த விசுவாசிகள் தங்களுடைய நம்பிக்கைகளைச் சார்ந்த, தங்களுடைய தீர்மானங்கள் சார்ந்த, விதிகள் சார்ந்த படைப்புகளை வெளியுலகில் தேடியலைந்து, படித்து, தங்களுடைய பார்வையதான் சரி என்று உறுதி செய்து கொண்டே வரக்கூடியவர்கள். தங்களுடைய பார்வையைக் கலக்கிவிடக் கூடிய, உலகம் உய்யத் தான் கொண்டிருக்கும் தத்துவத்தைக் கலைத்து விடக்கூடிய படைப்புகளைப் பார்த்து பயப்படக் கூடியவர்கள் இந்த விசுவாசிகள். அவர்களைச் சிறந்த வாசகர்கள் என்று நாம் கருத முடியாது.

ஆனால் சிறந்த வாசகர்கள் என்பவர்கள் தங்களுடைய பார்வை எப்படி இருப்பினும் சரி, வெளியுலகத்தில் அவற்றை முரண்பட்ட ஒரு படைப்பு இருக்கும் என்றாலும், அது தங்களுடைய பார்வையைக் கலைக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், தங்களைத் தொந்தரவு செய்யக்கூடியதாக இருந்தாலும் அதைத் தேடிப் படித்து, தங்களுடைய பார்வையையும் அல்லது தாங்கள் நம்புகிற தத்துவத்தையும் சோதனை செய்து பார்க்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சிறந்த வாசகர்கள் ஒருபோதும் விசுவாசிகளாக இல்லை என்பதைத்தான் புதிய சிந்தனைகளுக்கும் படைப்புகளுக்கும் காலங்காலமாகக் கிடைத்து வரும் வரவேற்புகள் நிரூபிக்கின்றன.

இவர்கள் தொடர்ந்து இலக்கிய வாதிகளுக்கு ஒரு ஆதாரமான பலமாக இருந்துவருகிறார்கள். அந்த பலம் தமிழில் இன்று உருவாகியிருக்கிறது. இன்னும் காலம் போகப்போக அந்த பலம் நமக்கு அதிகமாகும் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் காலகட்டத்தில் அசோகமித்திரனுடைய செல்வாக்கும் சிறப்பும் இதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அசோகமித்திரனின் படைப்புகளில் பொதுவாக நீங்கள் தத்துவ இறுக்கங்கள் எதையும் பார்க்க முடியாது. தத்துவ இறுக்கங்கள் என்று சொல்வதைவிட தத்துவங்களையே பார்க்க முடியாது என்று சொல்லலாம். தத்துவங்களிலிருந்து வெளியே போக வேண்டும் என்பது அவருடைய திட்டம், யோசனை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அது அவரது இயற்கை. பெரும்பான்மையான அவருடைய பலங்கள் எல்லாம் அவருடைய இயற்கை சார்ந்தவைதான். அவருடைய சிந்தனை சார்ந்தவை அல்ல, அவர் ஆராய்ந்து ... (ஒலி தெளிவாக இல்லை) சார்ந்துதான் அவர் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

எழுத ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து முன்று நான்கு கதைகள் எழுதிய நேரத்தில் அவருக்குக் கதை எழுதுவதற்கான பக்குவம் அனைத்துமே உருவாகியிருந்தது. அதற்குப் பின் பெரிய பயணம் ஒன்றும் அவருக்கு இல்லை. ஆனால் பல்வேறுபட்ட காட்சிகளைத் தனது வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து எடுத்து அதைச் சிறந்த படைப்பாக, அனுபவத்தை நமக்குப் பகிர்ந்துகொள்ளக்கூடிய படைப்பாக, சுவாரஸ்யமாக நாம் படிக்கக்கூடிய படைப்பாக, ஒரு உறுத்தல் இல்லாமல் நாம் படிக்கக்கூடிய படைப்பாகத் தரக்கூடிய ஒரு ஆற்றல் அவரிடம் கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

எப்போதுமே நீங்கள் பார்த்தீர்கள் என்றால் வாழ்க்கையின் முன்னால் நம் கண்களுக்குத் தெரியாத ஒரு பட்டுத் திரை தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. காற்று இந்தப் பட்டுத் திரை அசைகிறபோது உள்ளே இருக்கிறது என்று நம்ப நாம் தலைப்படுகிறோம். அந்தப் பட்டுத் திரையைக் கிழித்து எறிந்து விடக் கூடியவர் அல்ல அசோகமித்திரன். அது போன்ற புரட்சிகரமான காரியங்கள் எதுவுமே இயற்கையாக அவர் செய்யக்கூடியவர் அல்ல. ஆனால் அந்தத் திரையின் ஓரத்தில் அந்தத் திரையைச் சிறிது அசைத்து உள்ளே அவர் எட்டிப் பார்க்கிறார். உள்ளே அவர் எட்டிப் பார்ப்பது அவர் தவிர வேறு யாருக்குமே தெரியாது. அவ்வளவு அந்தரங்கமாக அவருக்கு எட்டிப் பார்க்கத் தெரியும், அப்படித் தான் அவர் அதைச் செய்கிறார்.

யாரையும் உறுத்தாமல், யாரையும் சங்கடப்படுத்தாமல் அந்தக் காரியத்தை அவரால் செய்ய முடிகிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது வாழ்க்கை சார்ந்த சில அந்தரங்கங்களை, வாழ்க்கையின் சாராம்சங்கள் சார்ந்த சில குணங்கள் அவருக்குக் கிடைக்கின்றன. அந்த அந்தரங்கங்களை அவருடைய படைப்பாக மாற்ற அவருக்குத் தெரியும். படைப்பாக மாற்ற அவருக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அதைப் படிக்கும்போது நாம் அவர் மூலம் பாதிப்படைகிறோம். அவருடைய பார்வையைத் தொகுத்துப் பார்த்துக் கொள்ள நம்மால் முடிகிறது. தொடர்ந்து நாம் தொகுத்துக்கொள்வதன் மூலம் அவருடைய பாதிப்பு நம்மிடம் நிகழும் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். எல்லாச் சிறந்த படைப்புகள் வழியாகவும் ஒரு வாசகன் பெறக்கூடிய அனுபவம் ஏறத்தாழ இந்த வகையானதுதான். உலகத்திலுள்ள எல்லா எழுத்தாளர்களும் இந்தத் திரைச்சீலைக்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடிய அந்தரங்கங்களை, திரைச்சீலைக்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடிய சாராம்சத்தை உணர்த்தக்கூடியவனாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த வம்சத்தில் வந்தவர் அவர்தான் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இவரது படைப்புகள் வாழ்க்கையின் இயந்திர ரீதியான பிரதிபலிப்புகள் அல்ல. நுட்பங்களும் புதிய அர்த்தங்களும் தொனிகளும் சந்தேகங்களும் அதிர்வுகளும் கொண்ட வாழ்க்கையின் மறுஉருவாக்கம் என்று இவற்றைச் சொல்லலாம்.

அசோகமித்திரனின் கதைகளில் பல பின்னணிகளில் பல சம்பவங்கள் வருகின்றன. அவை சார்ந்த ஒரு சில காட்சிகளை மட்டும் ஒன்றோடு மற்றொன்றைத் தொடர்புபடுத்தாமல் தவளைப் பாய்ச்சலாக நாம் இப்போது நினைவுகூர்ந்து பார்க்கலாம். அவருடைய மொத்தக் கதைகளையும் சொல்வது என்பதோ அவற்றில் இருக்கக்கூடிய சிறப்புகள் முழுக்க நாம் நினைவுபடுத்திப் பார்த்துக்கொள்வது என்பதோ சிரமமான விஷயம். ஒரு தவளைப் பாய்ச்சலாக ஒரு சில காட்சிகளையும் ஒரு சில இயல்புகளையும் இயற்கைகளையும் அவரது தந்திரங்களையும் - தந்திரங்கள் என்று சொல்வது கதையின் உள்ளே இருக்கும் தந்திரங்கள், நுட்பங்கள், observations ... (ஒலி தெளிவாக இல்லை), அதிர்வுகள் என்று நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பல்வேறுபட்ட விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள வசதியாக நாம் ஒரு சில காட்சிகளை நினைவுபடுத்திப் பார்க்கலாம்.

திரைப்படங்கள் எடுக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்டூடியோவில் வரவேற்பு அறையில் நடக்கக் கூடிய காட்சிகள்.

நமக்கு அந்த வரவேற்பறை சம்பந்தமாக எவ்வளவோ கனவுகள் இருக்கும். ஏனென்றால் அந்த வரவேற்பறைக்குப் பின்னால்தான் ஸ்டூடியோ இருக்கிறது. அந்த ஸ்டூடியோவில் தான் நடிகர்கள் வருகிறார்கள், நடிகைகள் இருக்கிறார்கள். தமிழக நடிகர்கள் சார்ந்து, நடிகைகள் சார்ந்து என்னென்ன விதமான அந்தரங்கக் கனவுகள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அந்தக் கனவுகளுக்குப் போய் போன ஒரு இனம் தமிழ் இனம். ஆகவே அந்தக் கனவுகளை லேசாக அசைக்கத் தொடங்குகிறார் அவரது எழுத்துக்கள் மூலம். அங்கு வேறு விதமான கதாபாத்திரங்களை அவர் உருவாக்கியிருக்கிறார். அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அல்லல் படக்கூடிய நடிகைகள், நடிகர்கள் என்று பல்வேறுபட்ட விஷயங்களை சொல்கிறார். சினிமாவைப் பற்றி மிக நுட்பமான காட்சிகளை அமைக்கும்போது சினிமாவைப் பற்றிய நமக்கு இருந்த அத்தீமான கவர்ச்சியை - அது ஒரு முக்கியமான ஒரு கலைதான், அதை நாம் மதிக்க வேண்டியதுதான் - ஆனால் நமக்கு இருக்கக்கூடிய அத்தீமான கவர்ச்சியை மிகவும் தணிக்கும்படியான ஒரு எழுத்துப் போக்கு அவரிடம் இருப்பதை நீங்கள் பார்க்கலாம்.

படமெடுப்பது பற்றித் தொழில் நுட்பங்கள் சார்ந்த உட்காட்சிகள் மற்றொன்றில் வருகிறது. அதன்பின் மற்றொன்றில் பையன்கள் கிரிக்கெட் விளையாடுகிறார்கள். பையன்கள் சைக்கிளில் போகிறார்கள். சைக்கிளை உருட்டிகொண்டும் போகிறார்கள். தூக்கிப் படிக்கவில் ஏற்றுக்கொள்கள். கழன்றுபோகிற சைக்கிள் செயினை மாட்டுகிறபோது அவர்கள் கைகளில் மை படுகிறது. பையன்கள் டிரைவிங் படிக்கிறார்கள். அதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையினாலோ அவசியத்தினாலோ அதைக் கற்றுத் தருகிற ஆசிரியர்களின் ஈவிரக்கமற்ற தண்டனைகளுக்கு ஆளாகுகிறார்கள். இயந்திரங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருவதற்கு முன் மனிதனின் மனநிலையைத் திணறடிக்கின்றன. ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அந்தத் திணறல் இல்லாமலாகி இயந்திரம் சாதுவாகிவிடுகிறது. அந்தத் திருப்பத்தின் நிமிஷத்தை அவர் படைப்பில் நமக்கு உணரக்கிடைக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான நிமிஷம். இந்த நிமிஷத்தை நம் மனம் குறித்துக்கொண்டதா? குறித்துக் கொண்டதென்றால் சந்தோஷம். அவரது படைப்பிற்கு நாம் சிறிது நியாயம் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று பொருள். இதுபோல் எண்ணற்ற பல நிமிஷங்களை அவர் கதைகள் ஸ்பரிசிக்கின்றன. வாசிப்பில் அவற்றைக் கண்டறிந்து நம் மனதில் தக்க வைத்

இந்துமதக் கொடுங்கோன்மை வரலாறு

தர்மதீர்த்த அடிகளார்

பக்கங்கள் : 272 விலை : ரூ. 120

தவத்திரு தர்மதீர்த்த அடிகளார் நாதிகர் அவர். ஒன்றே இனம், ஒன்றே மதம். மனிதனுக்கு ஒரே கடவுள் என்ற நாராயண குரு வழிவந்தவர். இந்தக் கோட்பாட்டில் முழு நம்பிக்கையுடையவர். இதன் அடிப்படையில்தான் இந்து மதத்தைக் கேள்வி கேட்கிறார். இந்துமதம் பாதுகாத்து வரும் சாதியத்தை அடிமேல் அடி அடித்து நொறுக்குகிறார். சாதித்தால் முழுப் பையனடைந்த பிராமண மேவாதிக்கத் தினரைத் தோலுரித்துக் காட்டுகிறார்.

வெளியீடு :

சாளரம் (Saalaram)

348-ஏ. டி.கே சாலை, இராயப்பேட்டை.

சென்னை - 14 தொ.பே. : 28114347

ஒன்பதாம்

துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறான செழுமை கொள்வதற்கு நமக்கு விழிப்பு நிலை வேண்டும். இந்த விழிப்புநிலை தரும் சந்தோஷத்தை நாம் அனுபவித்தது இல்லை என்றால் அந்த விழிப்பு நிலையை நம்மிடம் தூண்ட அவர்கதைகள் முயல்கின்றன என்பதையேனும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது அவரைப் பார்க்க அவரே உதவி செய்கிறார். வாசிப்பில் பெறும் சுவாரசியம் வழியாக இந்த உதவி நமக்குக் கிடைக்கிறது.

அசோகமித்திரனுக்குக் கதை சொல்ல கதை என்று ஒன்று தேவையில்லை. ஒரு அனுபவத்தைச் சொல்லி அந்த அனுபவத்தைச் சிறு கதையின் மரபுக்கு மாறாக முடித்து வாசகனின் திருப்தியையும் தேடிக் கொள்ள அவரால் முடிகிறது. முடிவு திருப்தியில்லாமல் போகிற போதுகூட முடிவு வரையிலும் நாம் கடந்துவந்த வரிகள் நமக்குத் திருப்தி அளித்துவிடுகின்றன. அந்தத் திருப்தி, முடிவையே முக்கியமற்றதாகக்கிவிடுகிறது.

அசோகமித்திரனின் கதைகளில் வரும் பெண்கள் நம் மனதைக் வெகுவாகக் கவரக்கூடியவர்கள். அவர்களைத் தெரியத் தொடங்குகிற நேரத்திலேயே மனதில் அவர்களைப் பற்றிய ஒரு துக்கம் கவியத்தொடங்கிவிடுகிறது. அவர்கள்மீது நாம் நெகிழ்ச்சி கொள்ள ஆசிரியர் என்ன செய்தார் என்று யோசித்தால் திடமாக ஒன்றும் ஸ்பரிசிக்கக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுடைய இருப்பு, அந்த இருப்பில் இருக்கும் போதாமை, ஒரு ஆண்மீது சாய்ந்து நிற்க வேண்டிய அவலம், தான் சாய்ந்து நிற்பதாலேயே தன் மீது

பொன்னி வெளியீட்டில்

ஒவ்வொரு புல்லையும்

இன்குலாப் கவிதைகள்

பெருந்தொகை

[1972 - 2005]

போராட்ட நிகழ்வுகளின்
கவிதைப் பதிவு

436 பக்கங்கள்

அட்டைக் கட்டமைப்பு

அழகிய பதிப்பு

விலை ரூ. 200

கிடைக்குமிடம் :

சாளரம்

(Saalaram)

348-ஏ, டி.டி.கே சாலை,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

தொ.பே.: 28114347

விளம்பரம்

குரூங்களை பதவிசாகவோ, பகிரங் கமாகவோ காட்டும் ஆண்களின் மனங்கள் தரும் நெரிசல்கள் இவற்றைக் காட்டும் எண்ணற்ற சித்திரங்கள் நமக்குப் பார்க்கக் கிடைக்கின்றன.

இதே போல் எந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அந்த விஷயத்துக்கு உள்ளே சென்று அதன் சாராம்சத்தை ஸ்பரிசிக்கக்கூடிய ஒரு தன்மை அவருக்கு இயற்கையாகவே இருக்கிறது. சாதாரணமாக அவருடைய உலகம், அவர் நேசிக்கக்கூடிய உலகம், அதில் பல்வேறுபட்ட நுட்பங்கள் இருக்கின்றன, எல்லாவற்றையும் நாம் இப்போது சொல்ல முடியாது, ஆனால் ஒரு சில விஷயங்களை நாம் இப்போது நம்முடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவந்துகொள்ளலாம்.

அவருக்குப் பல்வேறு விஷயங்கள் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. உங்களுக்குக் கீழே சாதாரணமான வாகனமாக இருப்பது சைக்கிள். அவருக்கு மிக ஆச்சரியமாக இருக்கும். இரண்டும் ஒரு வேற்றுமையில்லாத விருப்பத்தைத் தரக்கூடிய பிராணிகளாக அவரது மனதில் இருக்கின்றன. பஸ்ஸில் பயணம் செய்வது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான், எல்லோரும் சென்னையில் பஸ்ஸில் பயணம் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பஸ்ஸில் பயணம் செய்வதற்குள் இருக்கக்கூடிய சுயநலங்கள் சார்ந்த ஒரு ... (ஒலி தெளிவாக இல்லை), சுயநலங்கள் சார்ந்த ஒரு அழுத்தம், சுயநலங்கள் சார்ந்த ஒரு வன்முறை, இவற்றையெல்லாம் அற்புதமாக அவரால் சொல்ல முடிகிறது.

ஒரு ரேஷன் கடையில் ஒரு க்யூ நிற்கிறது. எல்லோரும் க்யூவில் நின்றிருக்கிறோம். ஒரு சாதாரணமான குழந்தையும் நிற்கக்கூடிய காட்சியை வைத்து ஒரு கதை. அங்கு ஒருவரை ஒருவர் முந்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. கட்டாயம் இருக்கிறது. அந்த முந்தக் கூடிய கலையில் ஒவ்வொருவரும் அடைந்திருக்கும் அபாரமான தோச்சியைப் பற்றி மிக நன்றாக அவரது கதையில் சொல்லியிருக்கிறார். அதைப் படிக்கிறபோது அது வரிசையா வாழ்க்கையா என்ற சந்தேகம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. அது வரிசை அல்ல, வாழ்க்கையைப் பற்றித்தான் சொல்கிறாரோ என்று நமக்கு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதற்காக செயற்கைத்தனமாக எதுவுமே இல்லை. அந்த அம்சம் அவரிடம் இயற்கையாக இல்லாத ஒரு விஷயம்.

வரிசை சார்ந்த நுட்பங்களை ஸ்பரிசித்துக்கொண்டே போகும் உற்சாகத்தில் நாலையந்து பக்கங்கள் சரசர வென்று ஓடிவிடுகின்றன. கூர்ந்து பார்க்கும் இயற்கை அவரிடம் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் 'அப்சர்வேஷன்ஸ்' என்று சொல்வார்களே அது. கூர்ந்து பார்ப்பது மட்டும் போதுமா? அதிலிருந்து ரகசியங்களை உறிஞ்சும் தீட்சண்யம் வேண்டும். நினைவின் பெட்டகத்தில் அவை பத்திரமாக இருக்க வேண்டும். பத்திரமாக இருக்கிறது என்பதுகூடப் படைப்பாளிக்குத் தெரியாது. அதற்கான தேவை ஏற்படும் போது அவை வெளிப்படத் தொடங்குகிறது. இந்த வெளிப்படலின் பொருத்தம் அது இட்டுத்தரப்போகிற கலை யின் வெற்றி இவைதான் படைப்புத்திறன் அளிக்கும் ஊக்கம். படைப்பாளி தன்னிடம் மறைந்திருக்கும் எண்ணற்ற துட்சமங்களைக் கண்டுகொள்ளும் நிமிஷமும் அவற்றை வாசகனாக நாம் கண்டுகொள்ளும் நிமிஷமும் வெவ்வேறானவை அல்ல. ஒரு நிமிஷத்தின் வெவ்வேறு முகங்கள் அவை.

இவ்வாறு எந்தப் பொருளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதனுடன் நாம் கொண்டிருக்கக்கூடிய உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட ... (ஒலி தெளிவாக இல்லை), உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட லயங்கள், இவற்றையெல்லாம் அவரால் அற்புதமாகச் சொல்ல முடிகிறது. சைக்கிளில் போவது மட்டுமல்ல, சைக்கிளை தள்ளிக்கொண்டு ஓடுதல், சைக்கிளை நடைபாதையில் தூக்கிவைப்பது, நடைபாதையிலிருந்து அதைக் கீழே இறக்குவது, செயினை மாற்றுவது, செயினை மாற்றும்போது கையில் படக் கூடிய கறைகள், எல்லாமே இவருக்குப் பிடித்திருப்பது போல்தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அந்த அளவுக்கு ஒரு நேசம் - முக்கியமாக இயந்திரங்கள். இயந்திரங்கள் மனிதர்களுக்கு மிகப்

பெரிய பதற்றத்தை உருவாக்குகின்றன; என்ன ஏது என்று தெரியாத ஒரு பதற்றத்தை உருவாக்குகின்றன. ஆனால் அதனுடன் ஒரு வலுக் கட்டாயமான உறவு கொண்ட பின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிமிஷத்தில் இயந்திரம் மிகவும் சாதுவாகி விடுகிறது. அந்த நிமிஷத்தை அவர் ஸ்பரிசிக்கிறார். அந்த நிமிஷத்தை நாம் உணர்ந்து கொண்டோம் என்றால் அவருக்கு ஒரு மரியாதை செய்தவர்களாவோம். ஏனென்றால் அந்த நிமிஷத்தை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும் என்றால் அது போன்ற எத்தனையோ நிமிஷங்களை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். அது ஒரு நிமிஷம் மட்டுமல்ல. எண்ணற்ற நிமிஷங்களுடைய ஒரு பகுதி அது. அந்த நிமிஷங்கள் எல்லாம் நாம் உணர்ந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு நமக்கு சென்சிட்டிவன்ஸ் இருக்க வேண்டும். அது இல்லையே என்றால் அதை உருவாக்கக்கூடிய தன்மை அவருடைய கதைகளுக்கு இருக்கிறது.

அவர் கொஞ்சம் கூட ஒரு ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தக்கூடியவர் அல்ல, உங்களை அழைத்துப்போகக் கூடிய வர்தான் அவர். அவருக்கு நகைச்சுவை இருக்கிறது. ஒன்றை மறநொன்றாக மாற்றிச் சொல்லக்கூடிய கெட்டிக் காரத்தனங்கள் இருக்கின்றன.

என்றோ அவர் மனதில் பதிந்த ஒரு விஷயம், ஒரு அப்சர்வேஷன் அந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வந்து அவருக்கு உதவுகிறது. நமக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான் அது. நமக்கும் தெரிந்த அப்சர்வேஷன்தான் அது. ஆனால் நமக்கு அந்த அப்சர்வேஷன் தெரியும் என்று அவருக்குத் தெரியாது. அவருக்கும் அவர் எழுதும்போது தெரியும் என்பது தெரியாமல்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இது போன்ற எண்ணற்ற விஷயங்கள், மனத் தளத்தில் இருக்கக் கூடிய விஷயங்கள் வெளியே வரக் கூடிய சமயத்தில் ஒரு எழுத்தாளன் அடையக் கூடிய சந்தோஷம்தான் படைப்புக் கலை தரக் கூடிய சந்தோஷம். நாம் வாசிக்கும்போது நாம் அடைந்திருக்கக் கூடிய எத்தனையோ அனுபவங்கள் குறித்துத் தெளிவு ஏற்படுகிறது. அதுதான் நாம் பெறக்கூடிய ஒரு சந்தோஷம். ஒரு அமெரிக்கப் பத்திர எழுத்தாளர் வாராவாரம் பத்திரிகைகளுக்குப் புதிய புத்தகங்களைச் சிபாரிசு செய்யக்கூடியவர். க்ளிஃப்டன் ஃபாடமன் என்று பெயர். அவருடைய ஒரு வாக்கியம் நினைவுக்கு வருகிறது. Literature brings to your consciousness what you don't know you knew என்பது கிறார். இந்த வாக்கியம் அனேகமாக அவருடைய கதை ஒவ்வொன்றைப் படிக்கும்போதும் என் நினைவுக்கு வருகிறது. அதில் மிகப் பெரிய சந்தோ

ஷத்தை நான் அடைகிறேன். அந்த சந்தோஷத்தை வாசகர்கள் அடைய வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது என்று நான் மனப்பூர்வமாக - அவரைப் போலவே அவருடைய காலத்திலோ அவருக்கு முன்னாலோ எழுத ஆரம்பித்த ஒரு எழுத்தாளன் நான் - அவரை உங்களுக்கு சிபாரிசு செய்கிறேன்.

அவரைப் படிக்கவில்லை என்றால் அது ஒரு பெரிய நஷ்டம் என்று கூட நான் சொல்வேன். அது கட்டாயம் இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால் அது மிகப் பெரிய ஒரு இழப்பு என்று நான் சொல்வேன். அவசியம் அவரைப் படித்துப்பார்க்க வேண்டும். அதற்கான எந்த விதமான முன் தயாரிப்புகளும் அவருக்குத் தேவையே இல்லை. அவரது எளிமை என்பது வெளிப்படையான எளிமை என்றாலும்கூட ரொம்ப சாதாரண நிறைந்த ஒரு எளிமை அது. ஆனால் உங்களுக்கு அதைப் படிப்பதற்கான சங்கடங்கள் எதையும் அவர் உருவாக்குவதில்லை. ஆகவே நீங்கள் அவசியம் அவரைப் படிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொத்தமாக நான் அவருடைய கதைகளை இந்தக் கூட்டத்திற்கு வருவதற்கு முன் 80 கதைகளைத் தான் நான் படித்தேன். கிட்டத்தட்ட 200 கதைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கதைகளைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் படித்திருக்கிறேன் என்றாலும் கூட இந்தக் கூட்டத்தில் பேசுவதற்காக 80 கதைகள் படித்தேன். படிக்கிற போது எனக்கு ஒன்று தெரிந்தது. எந்தக் கதையிலும் வன்முறை என்பது இல்லை. ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பம் சார்ந்தாவது அது வந்திருக்கலாம். ஒரு கோடரி வந்திருக்கலாம், ஒரு அரிவாள் வந்திருக்கலாம், ஒரு வெட்டுக் கத்தி வந்திருக்கலாம், ஒரு துப்பாக்கி வந்திருக்கலாம், எங்கோ ஒரு கதையில் அரிவாள் மணை வெண்டைக் காயோ கத்தரிக்காயோ நறுக்குவதற்காக. வேறு ஒரு ஆயுதத்தையும் அவரது எந்த ஒரு கதையிலும் நான் பார்க்கவில்லை. மற்றொரு கதையில் கத்தரி வருகிறது, துணியை வெட்ட. சுத்தியல், ஆணி போன்ற எளிய உபகரணங்கள் வருகின்றன. மற்றபடி அவருடைய கதைகளில் இது போன்ற ... (ஒலி தெளிவாக இல்லை).

அவர் கதைகளில் மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் அசௌகரியங்களுக்கு முடிவு என்பதே இல்லை. இக்கட்டுகளுக்கு முடிவு இல்லை. ரசாபாசங்களுக்கு முடிவு இல்லை. இடுக்கிக்குள் ஒரு மனிதன் அகப்பட்டுக்கொண்டு திக்கித் திணறுவதுபோல் இருக்கிறது. அந்த இடுக்கியிலிருந்து அவன் தப்பித் துப்போனாலும் வேறொரு இடுக்கிக்குள் மாட்டிக்கொள்வான் என்பதைப் பற்றி அவருக்கு சந்தேகமே கிடை

யாது. அதில் தெளிவாக இருக்கிறார். வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாக அந்த விஷயத்தை அவர் பார்க்கிறார். அதை எதிர்கொள்ள மனிதன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு ஒரு வலுச் சண்டையை உருவாக்குவதால் வாழ்க்கை பயனற்றதாகப் போய்விடும், அதையும் வாழ்க்கையுடைய ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் நினைக்கிறாரோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அவரைப் பற்றி இரண்டு விஷயங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவை. ஒன்று, அவருடைய கதைகள் கதாபாத்திரங்கள் சார்ந்தவை. கதாபாத்திரங்களின் தீர்மானங்கள் சார்ந்து, கதாபாத்திரங்களுடைய நிலைப்பாடுகள் சார்ந்து, செயல்பாடுகளைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள். மிக அதிகமான சாத்தியக் கூறுகள் அவருடைய ரூபகத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்னொன்று, சாதாரணமாக மனிதனுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு புத்தி. தனக்கு வெற்றிகள் எதுவுமே கூடவில்லை, அடுத்தவனுக்கு வெற்றி கூடியிருக்கிறது. அவன் போய் பஸ் நிலையத்தில் நின்றால் பஸ் உடனே கிடைக்கும். நான் போய் நின்றால் பஸ் கிடைக்காது என்று ஒரு எண்ணம். நான் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போனால் எனக்கு டிக்கெட் கிடைக்காது, அவனுக்குக் கிடைக்கும். நான் எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் சம்பாதிக்க முடியாது, அவனால் சுலபமாக சம்பாதிக்க முடியும். நான் அழகான ஆட்கள் அணிந்து கொண்டாலும் அழகாய் இல்லை, அவன் அழகில்லாத ஆடைகள் அணிந்தாலும் அழகாய் இருக்கிறான். இது போன்ற ஒப்பீடுகள் மனித மனத்துக்குள் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த அம்சம் ஒன்று. மற்றொன்று, மனித வாழ்க்கையில் இருக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள். இந்த சாத்தியக்கூறுகள் சார்ந்த அசோகமித்திரனுடைய பிரக்ஞை. இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்வதற்காக என்னுடைய சொந்த கற்பனையாக ஒரு சில வாக்கியங்களை நான் உருவாக்கித் தரலாம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வாக்கியங்களை நான் உருவாக்காத வரையில் இந்த இரண்டு விஷயங்களை உங்களுக்கு சொல்லிப் புரியவைப்பது மிகக் கடினமான ஒரு காரியமாக இருக்கும்.

இப்போது அசோகமித்திரனுடைய கதையில் வரக்கூடிய ஒரு 'நான்', அந்த நான் அசோகமித்திரன் அல்ல. தயவுசெய்து அசோகமித்திரனை ... (ஒலி தெளிவாக இல்லை). அசோகமித்திரன் கதையில் வரக்கூடிய ஒரு 'நான்' இப்போது நான் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறார். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இப்போது அவர் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறார்.

இவை என்னுடைய கற்பனையான வாக்கியங்கள்:

சந்திர ராமசாமி சந்தோஷமாகத் தான் பேசுகிறார். அதிலொன்றும் சந்தேகமே இல்லை. அவருக்கு சந்தோஷத்துக்கு என்ன குறைச்சல்? சந்தோஷமாகத்தான் அவர் இருப்பார், என்னை மாதிரியாவார்? ஓயாமல் புலம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நானும் அவரும் ஒன்றா? அவர் வேறு, நான் வேறுதான். அதனால்தான் அவர் சந்தோஷமாக இருக்கிறார். முன்னாலிருந்து பார்க்கிறபோது அவர் சந்தோஷமாக இருக்கிறார் என்று தோன்றினால்கூட, பக்கவாட்டில் இருந்து பார்க்கும்போது சந்தோஷக் குறைவாக இருக்கிறாரோ என்று தோன்றுகிறது. என்னைப் போல் அவரும் ஆகி விட்டார் போலிருக்கிறது பாவம். அவருக்கு ஏதோ ஒரு இடைஞ்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடைஞ்சல் ஏற்பட்டிருக்காவிட்டால் அவர் சந்தோஷக் குறைவாக இருக்கக்கூடியவரே அல்ல. எனக்கு சந்தோஷக் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணங்களே வேண்டியதில்லை. ஆனால் அவருக்கு நிச்சயமாக ஒரு காரணம் இருக்கிறது. எந்தக் காரணம் என்று தெரியவில்லை. அனேகமாக அவருடைய செருப்புக்கு மேல் வாருக்கு அடியில் ஒரு கட்டெறும்பு மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறதோ என்னவோ. கட்டெறும்பில் பல வகைகள் இருக்கின்றன. பின்னையார் எறும்பிலிருந்து கட்டெறும்பு வரையிலும் - எந்த வகையான எறும்போ தெரியவில்லை பாவம். எறும்பு எந்த அளவு கடித்தால் அவருடைய முகம் மோசமாக இருக்கிறது - தொடர்ந்து கடித்துக்கொண்டிருக்கிறது போலிருக்கிறது. அப்படி கடித்தால் அவர் உடனடியாகத் தன்னுடைய செருப்பைக் கழற்றிவிட்டு அதிலுள்ள எறும்பைத் தட்டிவிட்டுப் போடுவதற்குக் கொஞ்சம் கூடக் கூச்சப்படக்கூடியவர் அல்ல. நான் தான் ரொம்பக் கூச்சப்படக்கூடியவன். ஆனால் எறும்புதானா என்று எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. இது போன்ற எறும்புகள் பாரதி இல்லத்துக்கு வரும், ஆனால் தென்னிந்திய திரைப்பட வர்த்தக சபைக்கு வருமா என்று எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. தவறாக இந்த எறும்புகள் இங்கே வந்துவிட்டனவோ என்னவோ. என்னைப் போல அவரையும் தவறாக ... (ஒலி தெளிவாக இல்லை). நான் வந்து எந்த இடம் போக வேண்டும் என்று தெரியாமல் அலைவது போல் அந்த எறும்புகளும் இங்கே அலையத் தொடங்கியிருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் உண்மையாகப் பார்க்கிறபோது எறும்புகள் அல்ல காரணம் என்று தெரிகிறது. இந்த மாலை போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு மாத்திரையை இவர் போட

டுக்கொள்ளாமல் வந்திருக்கிறார், அதுதான் உண்மையான விஷயம்.

ஒரு பேட்டியில் தனக்கு ஏழு வியாதிகள் இருப்பதாகவும், அந்த ஏழு வியாதிகளுக்காக பதினாலு மாத்திரைகள் சாப்பிடுவதாகவும் சொல்லியிருந்தார். இன்று மாலையில் பார்க்கிறபோது ஒரு மாத்திரை குறைந்துவிட்டது போலிருக்கிறது. டப்பியைத் திறந்து பார்த்தால் பதி மூன்று மாத்திரை இருந்திருக்கிறது. இந்த மாத்திரை கவனக் குறைவுகள் அவருக்கு ஏற்படாதே, எனக்குத் தானே ஏற்படும். எப்படி இந்த கவனக் குறைவு அவருக்கு ஏற்பட்டது. இந்தக் கூட்டம் நேற்று நடந்திருந்தால் எல்லா மாத்திரையும் அவர் சாப்பிட்டு விட்டு இங்கு வந்திருக்க முடியும். இந்த பதரி அவரிடம் தொலைபேசியில் கேட்டிருக்கலாம், உங்களிடம் மாத்திரை இருக்கிறதா, இந்தக் கூட்டத்திற்கு வர முடியுமா என்று ஒரு வார்த்தை கேட்டிருக்கலாம். கேட்கக் கூடியவர்தான் அவர். ஆனால் ஏதோ கேட்காமல் இருந்துவிட்டார். நானாவது மாத்திரை இல்லை என்றால் அதைப் போட்டுக்கொள்ளாமல் இருந்திருப்பேன். சுந்தர ராமசாமி அதைப் போட்டுக்கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடியவரே அல்ல. அவர் எப்போதுமே ஜெபியில் வைத்துக்கொண்டிருப்பார் மருந்தை. அனேகமாக நாகர் கோயிலில் கிடைக்காமல் போயிருக்கிறது போலிருக்கிறது. இங்கு வந்து விசாரித்தால் இங்கும் இல்லை. இது போல் விசாரித்தால் நான் உடனே மாத்திரை போட்டுக்கொள்வதை நிறுத்திவிடுவேன், அவர் அதை நிறுத்த மாட்டார். உடனே தன்னுடைய மகளிடம் - அமெரிக்காவில் இருக்கும் தன்னுடைய மகளிடம் - ஃபோன் பண்ணிச் சொல்லுவார். அந்தப் பெண்ணும் அங்கிருந்து மாத்திரையை அனுப்பிவிடும். ஓவாரைட்டில் வந்து சேர வேண்டிய மாத்திரை வந்து சேரவில்லை போலிருக்கிறது. கடைசி வரையிலும், ரயில் ஏறக்கூடிய நிமிஷம்வரையிலும் அவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்த ஓவாரைட்டில் நெயில் வந்து சேரவில்லை. நேற்று நடந்த மழை மிக மோசமாக இருந்து, இடி இடித்துக்கொண்டிருந்தது, மின்னல் மின்னிக்கொண்டிருந்தது, அதனால் விமான ஓட்டி கொஞ்சம் தாமதமாக வந்திருக்கலாம். அவன் என்ன செய்வான் பாவம். அவனால் என்ன செய்ய முடியும். இவ்வளவு ஆட்களுடைய பொறுப்பு அவனிடத்தில் இருக்கும். அவன் என்ன செய்வான்.

இப்படி அவருடைய கதைகளில் முடிவற்ற சாத்தியக்கூறுகளை சொல்லிக்கொண்டே போகிறார். இதனால் உங்களுக்கென்ன பயன், அல்லது எனக்கென்ன பயன் என்று நீங்கள்

கேட்கலாம். மிகப் பெரிய பயன் ஒன்று இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். வாழ்க்கை சார்ந்து, மனித மனத்தைச் சார்ந்து எளிய தீர்மானத்திற்கு வருவது என்பது விவேகமான செயல்பாடு அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். மனம் விசித்திரமான ஒரு வலைப்பின்னல். அதற்குள் ஓடக்கூடிய எண்ணங்களை நீங்கள் சுலபமாகக் கேட்டுக்கொள்ள முடியாது. உங்களுக்குத் தெரிந்ததை வைத்து ஒரு மனிதனைத் தீர்மானிக்க முடியாது. இன்னும் பல்வேறுபட்ட பரிணாமங்கள் இருக்கலாம். இங்கு நான் சொல்லக்கூடிய உதாரணங்களை நீங்கள் நடைமுறையில் அவருடைய கதைகளைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது அது எந்த அளவிற்கு சரியாக இருக்கிறது, எந்த அளவிற்கு சரியாக இல்லை என்று பார்ப்பதன் மூலம் தான் நீங்கள் அவருக்கு ஒரு மரியாதை செய்வதாக இருக்கும்.

இது போன்ற நுட்பங்கள் அவருடைய கதைகளில் இருக்கின்றன. இவ்வளவு முக்கியமான ஒரு ஆளுமைக்குத் தமிழில் நாம் போதிய கௌரவம் கொடுத்திருக்கிறோமா என்ற கேள்வி ஒன்று எழுகிறது. அவரைக் கேட்டால் அவர் எனக்குப் போதிய கௌரவம் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு படைப்பாளி அடைந்திருக்கக்கூடிய வாழ்க்கை, அடைந்திருக்கக்கூடிய சுயதிருப்தியை சார்ந்து அல்ல, அந்தப் படைப்புத் திறனுக்கு அனுசரணையான மதிப்பை அவருக்கு அளித்திருக்கிறோமா என்பது ஒரு வாசகன் கேட்டுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு கேள்வியாக இருக்கும். அப்படிப் பார்க்கும்போது நாம் அவருக்கு அளித்திருக்கக்கூடிய கௌரவம் போதுமானதல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இன்று உலகம் முழுவதும் படைப்புக் கலை கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த இயக்கம் இப்போது மேலும் வலிமையடைந்துவருகிறது. ஓவியங்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றன, நாட்டியம் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது, இசை கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியென்றால் ஏன் படைப்புக் கலையைக் கற்றுத் தரக்கூடாது, ஏன் சிறுகதை எழுத, நாடகம் எழுத, நாவல் எழுதக் கற்றுத் தரக்கூடாது என்பது இயற்கையான கேள்வி. ஐரோப்பாவில் எந்த அளவுக்கு இந்தப் படைப்புக் கலை சம்பந்தப்பட்ட கல்வி பரவியிருக்கிறது என்பது பற்றி எனக்கு நிச்சயமாகச் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆனால் அமெரிக்காவில் மிகப் பெரிய அளவுக்கு இது முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. அதற்காக சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய tools நாம் கற்பனை செய்து பார்க்கக்கூட முடியாத அளவுக்கு

மிகப் பெரிய அளவில் அதிகமாக இருக்கின்றன.

இப்போது நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் ஏதாவது ஒன்றும் ஏதோ ஒரு விவேகமான எண்ணம் ஒன்று அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுத் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் படைப்புக் கலையை சொல்லிக் கொடுப்போம் என்று நினைத்தால் - நினைப்பது நல்லதா என்றொரு கேள்வி இருக்கிறது, நினைத்தால் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சினிமா எழுத்தாளர்கள், அரசியல்வாதியான எழுத்தாளர்கள், அல்லது சமயம் சார்ந்த எழுத்தாளர்கள், அல்லது புகழ் பெற்ற பத்திரிகைகளில் இருக்கக்கூடிய எழுத்தாளர்கள் இவர்களுக்கு அதிகமான உரிமைகள் கிடைக்குமா, உண்மையான எழுத்தாளர்கள் அகௌரவத்துக்கு ஆளாவார்களா என்றெல்லாம் ஒரு பக்கம் சந்தேகம் இருந்தாலும்கூட அது போன்ற ஒரு படைப்புக் கலை சார்ந்த படைத் திட்டம் உருவாக்கப்படுமேயானால் அதனுடைய இயக்குனராக செயல்பட அசோகமித்திரனைத் தாண்டி தமிழில் இன்று எந்தப் பெயரும் இல்லை என்று நான் தெளிவாக சொல்ல முடியும்.

இந்தச் சொற்களுடன் நீங்கள் அசோகமித்திரனை மிகவும் தீவிரமான எழுத்தாளராக எடுத்துக்கொண்டு படிக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒலிபெயர்ப்பு: திவாகர் ரங்கநாதன்
இவ்வரைக்கென சு.ரா. தயாரித்திருந்த குறிப்புகளிலிருந்து தெளிவற்ற சில இடங்கள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. ●

மருதா வெளியீடு

பழையன கழிதலும்...

ப க ஆ கு

(நாவல்)

சிவகாமி

பக்: 216, விலை: ரூ. 100

மருதா

226 (188), பாரதி சாலை,
ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.

09382116466

“மனம் முழுவதிலும் அந்தக் குழந்தைகளே நிறைந்திருந்தார்கள்”

கல்கத்தா சிவப்பு விளக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுடன் வாழ்ந்து, அவர்களைப் பற்றி விவரணப் படம் எடுத்து ஆஸ்கர் விருது பெற்றார்கள் ஜானா பிரிஸ்கி, ராஸ் காஃப்மன் என்ற பிரிட்டிஷ் இயக்குநர்கள். இவர்கள் படமெடுத்த கதையும் பேட்டியும்.

அ. முத்துலிங்கம்

2005ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 27, ஞாயிற்றுக்கிழமை. உலகமெல்லாம் பல கோடி மக்கள் 77ஆம் ஆஸ்கர் விருது வழங்கும் விழாவை நேரடியாகத் தொலைக்காட்சியில் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த எழுபது கோடி மக்களில் நானும் ஒருவன்.

விவரணப் பட விருதுக்காக ஐந்து படங்கள் போட்டியிட்டன. அதிலே ஒன்று ‘Born into Brothels’ என்னும் படம். இதை இயக்கியவர்கள் Zana Briski மற்றும் Ross Kaufman. GERALYN Dreyfus என்பவர் இதன் தயாரிப்பாளர். இது கல்கத்தாவின் பிரபலமான சிவப்பு விளக்குப் பகுதியான சோனாகச்சியில் எடுக்கப்பட்டது. செக்ஸ் தொழில் செய்யும் பெண்களின் எட்டுப் பிள்ளைகளைப் பற்றிய உண்மைக் கதைதான் இந்தப் படம்.

ஆஸ்கர் விருதை அறிவித்தபோது எனக்குப் பிரமிப்பு. Born into Brothels படத்துக்கு வெற்றி. பிரிஸ்கியும் காஃப்மனும் மேடையிலே சென்று விருதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். பிரிஸ்கி கண்கள் கலங்க இப்படிச் சொன்னார்: “ஓ, சிறிய தங்க மனிதர்கள். இவர்களைப் பற்றி நான் எவ்வளவு கனவுகள் கண்டேன். கல்கத்தாவிலிருந்து இந்த வைபவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் என் இளம் நண்பர்களே, உங்களுக்கு என் நன்றி. உங்களை நான் அளவில்லாமல் நேசிக்கிறேன்.” மேடையில் நின்றபடி பத்தாயிரம் மைல்கள் கடந்து அவர்களுக்கு முத்தம் அனுப்பினார். பிற்பாடு தெரியவந்தது அந்த ஐந்து சிறுமிகளும் மூன்று சிறுவர்களும் பிரிஸ்கியின் பேச்சைக் கேட்டபோது கல்கத்தாவின் கயிற்றுக் கட்டில்களில் ஏறி நின்று துள்ளிக் குதித்தார்களாம்.

யார் இந்த பிரிஸ்கி என்னும் பெண்? இவருக்கு விவரணப் படத் தயாரிப்பு பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. லண்டனில் பிறந்து வளர்ந்து எம்.ஏ. பட்டம் முடித்து

விட்டு, ஓர் உந்துதலால் நியூயார்க் வந்து அங்கே புகைப்படக் கலையில் பயிற்சி பெற்றவர். அவர் தன் கலையை மேலும் வளர்க்கத் தெரிவு செய்த நாடு இந்தியா. முதன்முதலாக அங்கே போய்ப் பெண்கள் சம்பந்தமான பல புகைப்படங்கள் எடுத்தார். இந்தப் படங்களில் பெண் சிசுக் கொலை முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்தது. அவருடைய புகைப்படங்களுக்கு உலக அளவில் பாராட்டுகளும் விருதுகளும் கிடைத்தன.

அடுத்த தடவை அவர் இந்தியாவுக்குச் சென்றபோது தற்செயலாக அவரைச் சிவப்பு விளக்குப் பகுதிக்கு ஒருவர் கூட்டிச் சென்றார். அது 7,000 பேர் சனத் தொகை கொண்ட சோனாகச்சி என்னும் இடம். பிரிஸ்கி அந்த நிமிடமே அங்கே

தொழில் செய்யும் பெண்களைப் புகைப்படம் பிடிப்பதென்று தீர்மானித்தார். அது 1997ஆம் வருடம். ஆனால் அது சுலபமாக இல்லை. அவரைச் சந்தேகத்தோடு பார்த்தார்கள். அவர் தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்க மறுத்தனர். பிரிஸ்கியோ விடுவதாக இல்லை. கடைசியில் ஒரு வீட்டுக்காரர் ஓர் அறையை வாடகைக்குத் தரச் சம்மதித்தார். பிரிஸ்கி செக்ஸ் தொழில் பெண்களோடு தானும் ஒரு பெண்ணாக அங்கே வசிக்கத் தொடங்கினார். அவர்களுடைய நம்பிக்கையையும் நட்பையும் சம்பாதிப்பதுதான் முதல் வேலை. பெண்கள் வாசலில் வாடிக்கைக்காகக் காத்து நிற்கும்போது இவரும் நிற்பார்.

இந்த நேரத்தில் விபச்சார விடுதிக் குழந்தைகள் இவரால் ஈர்க்கப்பட்டு இவரைச் சுற்றத் தொடங்கினார்கள். இவரிடம் நேரம் இருந்தது. அவர்களிடமும் அது நிறைய இருந்தது. கள்ளம் கபடம் இல்லாத சிறார்கள் ஒளிவுமறைவில்லாமல் பழகினார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களுக்கிடையில் நெருக்கம் அதிகமானது. ஒரு நாள் அந்தச் சிறார்களுக்கு

ஆளுக்கொரு காமிரா வாங்கிக் கொடுத்து எப்படிப் படம் பிடிப்பது என்பதையும் சொல்லிக் கொடுத்தார். அவர்களுடைய ஆர்வம் இவரை வியக்கவைத்தது. ஒவ்வொரு வாரமும் அவர்களுக்குப் புகைப்படப் பயிற்சி வகுப்பு எடுக்க ஆரம்பித்தார்.

செக்ஸ் தொழில் செய்யும் பெண்களைப் புகைப்படம் எடுக்கவேன்று புறப்பட்ட அவர் தன் முடிவை மாற்றி இந்த எட்டுச் சிறார்களின் வாழ்க்கையை வீடியோவில் படம் பிடிக்கத் தொடங்கினார். இவருக்கு வீடியோ படம் எடுக்கும் பயிற்சி கிடையாது. தானாக வளர்த்துக்கொண்ட பயிற்சிதான். வீடியோ படம் எடுப்பதற்குப் பட்டனை அமுக்கினால் பிறகு அதை அணைக்க மறந்துவிடுவார். நூறு மணி நேரம் படம் எடுத்தால் அதிலே தொண்ணூறு மணி நேரம் தன் கால்களைத்தான் படம் எடுத்ததாக அவரே கூறுகிறார்.

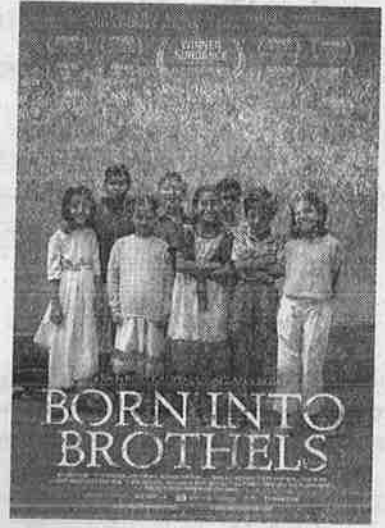
சில வருடங்கள் கழித்து, தன்னுடன் இணைந்து சிறுவர்கள் பற்றிய விவரணப் படத்தைப் பூர்த்திசெய்ய காஃப்மனை அழைத்தார். அவர் 2001ஆம் ஆண்டு இவருடன் கூட்டுச் சேர்ந்தார். இந்தப் படத்தின் படப்பிடிப்பு பல வருடங்கள் நடந்தது. 2004ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் படம் வெளியாகிப் பார்த்தவர்களைப் பிரமிக்கவைத்தது.

நிலு வாழ்க்கை, பிரிஸ்கியில் ஆரம்பித்துக் குழந்தைகளில் முடியும். படம், குழந்தைகளில் ஆரம்பித்து பிரிஸ்கியில் முடிகிறது. குழந்தைகளைப் படம் பிடிக்கும் போது அவர்களிடம் ஒரு மாறுதல் ஏற்படுகிறது. மலர்வது தெரியாமல் பூ மலர்வதுபோல குழந்தைகளுக்குள் ஏற்படும் மாற்றம் இனிமையாக விரிகிறது. அவர்கள் கண்கள் வித்தியாசமான உலகத்தைக் காமிரா மூலம் பார்க்கின்றன. தங்கள் வாழ்க்கை பற்றிய உணர்வும் சமுதாயப் பிரக்ஞையும் கலை கொடுக்கும் தெரியமும் அவர்களைப் புதியவர்களாக மாற்றுகின்றன.

பூஜா என்னும் குட்டிப் பெண்ணுக்குப் பதினொரு வயது. இவள் சிரிக்கும்போது பக்கத்தில் எத்தனை பேர் இருந்தாலும் திரை முழுக்க இவள் சிரிப்புத்தான் தெரிகிறது. இவள் சொல்வாள்: 'நான் காமிராவைத் திறந்தேன். படம் எல்லாம் எளிஞ்சு போச்சது. காமிராவைத் திறக்கக் கூடாது.' இந்தக் குட்டிப் பெண்ணுக்குக் கூடத் தன் அம்மாவைப் போல, தன் பாட்டியைப் போல தானும் விரைவில் வாசலில் நின்று வாடிக்கை பிடிக்க வேண்டும் என்பது தெரிந்திருக்கிறது. ஆனால் மாற்று வாழ்க்கைமுறை ஒன்றிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

அவ்விதம் என்று ஒரு பையன். அவனுக்கும் வயது II. காமிராவில் படம் எடுப்பதில் மிகத் திறமைசாலியாகி விடுகிறான். அவன் கடற்கரையில் பட்டம் விடும் ஒரு பையனைப் பின்னாலிருந்து படம் எடுத்தான். நீலத் துண்டுகளாக ஆதாயம், பட்டம், நூல், பையனின் பின்னந்தலை என்று எல்லாம் தெரியும். முகமே இல்லை. ஆனால் உற்றுப் பார்த்தால் அந்தப் பையன் முகத்தில் உள்ள மகிழ்ச்சிகூட அந்தப் படத்தில் தெரிவதுபோல இருக்கும்.

ஆம்ஸ்டர்டாமில் நடக்கும் சர்வதேசப் புகைப்படக் காட்சிக்கு இவனுடைய படத்தைத் தேர்வு செய்கிறார்

கதையை நகர்த்துவது பிரிஸ்கி; ஆனால் ஒரு காட்சியிலும் அவர் குழந்தைகளை மேவவில்லை

கள். இவனுக்குப் பாஸ்போர்ட் எடுக்கப் பிரிஸ்கி அலையாய் அலையும் காட்சி, பழகிப்போன எமக்குக் கூடச் சங்கடத்தையும் வருத்தத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஒரு பேப்பர் — அது மேசை மேசையாக, அலுவலகம் அலுவலகமாகச் சுற்றும். அதில் முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் ஸ்டாம்ப்கள் குத்தப்படுகின்றன. கரையெல்லாம் கையொப்பங்கள். இந்தப் பேப்பருக்கும் பாஸ்போர்ட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று பிரிஸ்கி வியக்கிறார்.

தன்னுடன் ஐக்கியமாகிவிட்ட சிறுவர் சிறுமிகளைப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கப் பிரிஸ்கி முடிவெடுக்கிறார். முதல் எதிர்ப்பு தாய்மார்களிடமிருந்து வருகிறது. தங்கள் தொழில் நசிந்துவிடக் கூடாது, பிள்ளைகள் தொடர வேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் விருப்பம். அடுத்து வந்த எதிர்ப்பு பள்ளிக்கூட அதிபர்களிடமிருந்து. சோனாகச்சி என்னும் வார்த்தையைச் சொன்னதுமே அவர்கள் நிராகரித்தார்கள். பிரிஸ்கி பள்ளிக்கூடம் பள்ளிக்கூடமாக ஏறி இறங்குகிறார். அதிகாரிகள் இவரை வெறுப்போடு பார்க்கிறார்கள். உண்மையில் போராட்டம் சிவப்பு விளக்குக்கும் சிவப்பு நாடாவுக்கும் இடையில் தான். கடைசியில் ஒருவாறாகப் பிள்ளைகளின் எயிட்ஸ் சோதனை முடிந்த பிறகு பள்ளிக்கூடத்தில் இடம் கிடைக்கிறது.

படத்தை பார்க்கும்போது அடிக்கடி இது சினிமாச் சம்பவம் அல்ல, உண்மைக் கதை என்று நினைவூட்ட வேண்டியிருக்கிறது. செக்ஸ் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப் பட்ட படமாக இருந்தாலும் ஓர் இடத்தில்கூட செக்ஸ் காட்சிகளோ விரசமோ இல்லாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கதையை நகர்த்துவது பிரிஸ்கி; ஆனால் ஒரு காட்சியிலும் அவர் குழந்தைகளை மேவவில்லை. இறுதிவரை சமநிலை தவறாமல் படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எழுதிப் பாடமாக்கி ஒப்பித்த வசனங்களோ ஒத்திகை பார்த்த நடப்போ கிடையாது.

படத்தை இயக்குநர் நடத்திச் செல்லவில்லை. இயற்கையாகப் படம் எங்கு சென்றதோ காமிராவும்

அதற்குப் பின்னே சென்றது. இறுதியில் எல்லாம் சுபம் என்று முடியவில்லை. ஒரு பிள்ளை பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு ஓடிவிடுகிறது. இன்னும் சிலரைப் பெற்றோர்கள் திருப்பி அழைத்துவிடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் படிப்பைத் தொடருகிறார்கள்.

இந்தப் படத்தை நான் என் அமெரிக்க நண்பர் ஒருவருடன் சேர்ந்து பார்த்தேன். அவர் படத்தின் தயாரிப்பாளர் ஜெராலினுக்கு வேண்டியவர். அவர் மூலம் நான் படத்தைத் தயாரித்த ஜெராலினுடனும் இரண்டு இயக்குநர்களுடனும் தொடர்புகொண்டேன்.

சோனாகச்சி சிறார்களைப் பற்றிப் படம் செய்ய வேண்டும் என்னும் எண்ணம் உங்களுக்கு எப்போது தோன்றியது?

ஜெராலின்: இந்த முயற்சியில் பிரிஸ்கி 1997ஆம் வருடமே இறங்கிவிட்டார். ஆனால் முறையான தயாரிப்பு என்று நாங்கள் தொடங்கியது 2001இல் ராஸ் காஃப்மன் எங்களுடன் இணைந்தபோதுதான்.

நீங்கள் மூன்று பேரும் சேர்ந்து இன்னும் வேறு ஏதாவது படம் தயாரிக்கிறீர்களா?

ஜெராலின்: 'எல்லைகள் தாண்டிய முருத்துவர்கள்' பற்றிய ஒரு விவரணப் படத்துக்குத் திட்டம் இருக்கிறது.

விருது அறிவித்தபோது நீங்கள் எப்படி உணர்ந்தீர்கள்?

ஜெராலின்: என் உடலை விட்டு வெளியே வந்து மிதப்பது போன்ற கனவுத்தனமான ஓர் உணர்வுதான். பிரிஸ்கியும் காஃப்மனும் இதற்காக மிகவும் கடுமையாக உழைத்தார்கள். அகடாமி 10,000 மைல்கள் தூரத்தில் வசிக்கும் எட்டுச் சிறுவர் சிறுமிகளின் உழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்தது. அவர்களுக்குச் சிறப்புச் செய்தது. இது அவர்களுக்கும் இன்னும் அவர்களைப் போல உலகம் எங்கும் காணப்படும் சிறுவர் சிறுமியருக்கும் நம்பிக்கை கொடுத்திருக்கிறது.

இந்தப் படம் பொருளாதார ரீதியில் வெற்றிபெற்றது என்று சொல்ல முடியுமா?

ஜெராலின்: நாங்கள் எதிர்பார்த்த விற்பனையை இன்னும் எட்டவில்லை. தற்போது நட்டம் 85,000 டாலர்கள். ஆனால் இதற்காகப் பிரிஸ்கி எட்டு வருடமும் காஃப்மன் நான்கு வருடமும் சம்பளமின்றி உழைத்தார்கள். அந்த உழைப்புக்கு விலைபோட முடியாது.

ஆனால் ஒரு ஆறுதல். சிறுவர்கள் எடுத்த புகைப் படங்கள் அமோகமாக விற்பன. அந்த வருமானத்தை அறக்கட்டளையாக்கி அதிலிருந்து உதவி பெற, இந்தியச் சிறுவர்களுக்கு மட்டுமின்றி உலகச் சிறுவர்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

உங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்தே படம் எங்கே செல்கிறது என்பது தெரிந்து அப்படியே படத்தை எடுத்தீர்களா?

காஃப்மன்: இல்லை, சம்பவங்களை அதன் போக்கில் விட்டோம். நாங்கள் குறுக்கிடவில்லை; இந்தத் திசையில் போக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கவும் இல்லை. சிறுவர் சிறுமியரின் கதையைச் சொல்லும் ஒரு படமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினோம். அப்படியே நடந்தது.

முதன்முதலாக ஒரு படத்தை இயக்கியிருக்கிறீர்கள். அந்த அனுபவம் எப்படி?

காஃப்மன்: நான் என்னை இன்னும் ஒரு இயக்குநராக உணரவில்லை. ஒரு படத்தைத் தொகுத்தவன் என்பது போலத்தான் உணர்கிறேன்.

படத்தின் நடுவுக்கு வந்ததும் படம் மூன்று அல்லது நாலு திசைகளில் போகக்கூடிய சாத்தியக்கூறு தெரிந்தது. ஆனால் நீங்கள் எடுத்த பாதை மிகவும் பொருத்தமானதாக அமைந்தது. முன்கூட்டியே தீர்மானித்து எடுத்ததா?

பிரிஸ்கி: அந்தச் சிறார்களின் உண்மையான அனுபவத்தையே நாங்கள் தொடர்ந்தோம். இன்ன மாதிரிப் போனால் இன்னது கிடைக்கும் என்று திட்டம் போட்டதே கிடையாது. நீங்கள் படத்தில் பார்த்த முடிவுதான் இயற்கையாக அமைந்தது.

இந்தப் படத்தின் மூலம் என்ன செய்தி கொடுக்க விரும்பினீர்கள்?

காஃப்மன்: நான் இந்தப் படத்தை எடுப்பதற்காக பிரிஸ்கியுடன் இணைந்த அந்தக் கணத்திலிருந்து என் சிந்தனை இந்தச் சிறார்கள் பற்றியதாகவே இருந்தது. இந்த அற்புதமான பிள்ளைகளை உலகம் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் தாய்மார்களை அல்ல; அவர்கள் சூழலை அல்ல; அவர்கள் தரித்திரத்தை அல்ல. அவர்களைப் பார்த்தால் உலகம் அவர்களை நேசிக்கும் என்று எனக்குப் பட்டது.

இந்த இளம் வயதில் உங்களுக்கு ஆஸ்கர் விருது கிடைத்துவிட்டது. இனிமேல் எடுக்கப்போகும் படங்கள் பற்றிய பயம் இருக்கிறதா?

காஃப்மன்: இல்லை. இது மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்காக எடுக்கப்படுவதல்ல. சினிமா என்னும் அற்புதமான ஊடகத்தின் மூலம் மனித மனத்தைத் தொடுவது. அதுவே என் முயற்சியாக இருக்கும். விருது அல்ல.

பர்த்தா பானர்ஜி என்பவர் இந்தப் படத்தில் உங்களோடு வேலை செய்தார். அவர் எதற்காக அகாடமி விருதுக் குழுவுக்கு, உங்கள் படத்துக்கு எதிராக மனு கொடுத்தார்?

காஃப்மன்: நீங்கள் அவரைத்தான் கேட்க வேண்டும். அவருக்கு நாங்கள் கொடுத்த வேலை மொழிபெயர்ப்பு. படத்தின் ஒரு சிறு பகுதியையே அவர் பார்த்தார். நான் அவரோடு பேசினேன். நாங்கள் எங்களால் ஆன முயற்சிகளைச் சிறார்களின் மேம்பாட்டுக்காக எடுப்பதை அவர் அறிவார். எங்கள் நேரத்தையும் உழைப்பையும் அர்ப்பணிப்பையும் கூட அவர் அறிந்தவர்தான்.

ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதே, உங்கள் படத்தில் சில இடங்களில் வந்த இசை சத்யஜித் ரேயின் படத்திலிருந்து திருடியது என்று?

பிரிஸ்கி: அப்படியில்லை. நாங்கள் உரிமம் பெற்றுத் தான் படத்தில் அந்த இசையைச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

படத்திலே வந்துபோன எட்டுக் குழந்தைகளையும் எப்படித் தெரிவு செய்தீர்கள்?

பிரிஸ்கி: பெரிதாகச் சோதனைகள் ஒன்றும் வைக்க வில்லை. மிக்க ஆர்வம் காட்டிய எட்டுக் குழந்தை

களைத் தெரிவு செய்தேன். கடைசிவரைக்கும் அவர்கள் எங்களைவிட்டுப் போகவில்லை; இறுதிவரை எங்களுடன் சேர்ந்து உழைத்தார்கள். அவர்களுடைய ஆர்வத்துக்கு அதுதான் சாட்சி. விவரணப் படத்துக்கு நடிப்புத் திறமை தேவை இல்லை. அப்படி இருந்தால்தான் ஆபத்து. அவர்கள் அவர்களாகவே இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் பிள்ளைகள் இப்போது என்ன செய்கிறார்கள்?

பிரிஸ்கி: அதுதான் மனத்துக்கு நிறைவு தரும் விஷயம். விபச்சார விடுதிகளில் பிறந்து அந்தச் சூழலில் வளர்ந்திருந்தாலும் இந்தக் குழந்தைகளில் இன்று ஒருவராவது வரிசையில் நிற்கவில்லை. எல்லோருமே படிப்பைத் தொடருகிறார்கள். ஆம்ஸ்டர்டாமுக்குச் சென்ற சிறுவன் அல்லித்தை மேற்படிப்புக்காக அமெரிக்கா கூப்பிடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இந்தப் படம் ஏன் இந்தியாவில் காட்டப்படவில்லை?

பிரிஸ்கி: ஆரம்பத்திலேயே நான் செக்ஸ் தொழில் செய்யும் பெண்களுக்கு அவர்கள் பெயர்களைக் காப்பாற்றுவேன் என்று வாக்குக் கொடுத்திருந்தேன். அதை நான் மீற விரும்பவில்லை. இந்தப் பெண்கள் தங்கள் தாயாரால், கணவன்மாரால், வாடிக்கைக் காரரால், போலீசாரால் தினமும் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இதை நான் கண்ணால் பார்த்தேன். இன்னும் ஒரு பாரத்தை அவர்கள் தலைமேல் சுமத்த என்னால் முடியவில்லை.

சாதிப் பிரச்சினை என்று சொல்கிறார்கள். சோனாகச்சியில் அதைப் பார்த்தீர்களா?

பிரிஸ்கி: சாதிப் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையே அல்ல. எங்கள் படத்தில் தோன்றும் எட்டுச் சிறார்களில் இரண்டு பேர் பிராமணச் சிறுமிகள். நான் பார்த்த அளவில் விபச்சாரத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகள்தான் உண்மையில் தீண்டத்தகாதவர்கள்.

உங்களுக்குக் கிடைத்த ஆஸ்கர் விருதுச் சிலையை எங்கே வைப்பீர்கள்? வீட்டிலா, அலுவலகத்திலா, வங்கி லாக்கரிலா?

பிரிஸ்கி: அலுவலகத்தில்தான் வைத்திருக்கிறேன். அப்பொழுதுதான் ஒவ்வொரு நாளும் அதைப் பார்க்க முடியும்.

தொட்டுப் பார்ப்பீர்களா?

பிரிஸ்கி: இல்லை. (சிரிக்கிறார்)

உங்கள் வாழ்க்கையில் கணிசமான பகுதியை இந்தப் படத்திற்காக இந்தியாவிலேயே கழித்துவிட்டீர்கள். ஆஸ்கர் விருது கிடைத்தபோது உங்கள் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் தகுந்த சன்மானம் கிடைத்துவிட்டது என்னும் திருப்தி உண்டானதா?

பிரிஸ்கி: ஏனோ தெரியவில்லை, அந்தக் கணத்தை நான் அப்படிப் பார்க்கவில்லை. அந்தக் குழந்தைகளே என் மனம் முழுவதையும் நிறைத்து நின்றார்கள். நான் மேடையில் நின்றாலும் என் மனம் கல்கத்தாவில் அந்தக் குழந்தைகளுடன்தான் இருந்தது.

ஒரு பத்திரிகை உங்கள் துணிச்சலைப் பாராட்டியது. இன்னொரு பத்திரிகை உங்களை அன்னை தெரசாவுடன் ஒப்பிட்டது. இன்னொரு பத்திரிகை நீங்கள் ஆஸ்கர் விழாவுக்கு அணிந்து வந்த முதுகில்லாத கவுனை விமர்சித்தது. நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பிரிஸ்கி: முதுகில்லாத பெண் என்று எழுதினார்களா? முதுகில்லாத கவுன் என்று எழுதினார்களா?

முதுகில்லாத கவுன்.

பிரிஸ்கி: (சிரிக்கிறார்) அன்னை தெரசாவுடன் ஒப்பிட்டது அபத்தம். நான் ஒருநாள் சின்ட்ரெல்லா. அந்த விலை உயர்ந்த கவுனை வாங்குவதற்கு என்னிடம் பணம் ஏது? நான் அணிந்த நகைகளும் உடையும் இரவல் வாங்கியவைதான். இதற்கு நான் ஒரு பைசாகூடக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் போதிய விளம்பரம் இதனால் கிடைத்தது. அவர்கள் தயவில் நான் ஒரு நாள் அரசுகுமாரியாக உலாவினேன். உடையையும் நகைகளையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டேன். இப்பொழுது பழையபடி நான் ஒரு பூசணிக்காய்.

படம் எடுத்து முடிக்க எத்தனை நாள் எடுத்தது?

பிரிஸ்கி: நாள் கணக்கு இல்லை, வருடக் கணக்கு. என் வாழ்க்கையில் எட்டு வருடங்கள். ராஸ் காஃப்மன் நாலு வருடங்கள். 85 நிமிடப் படத்துக்கு எட்டு வருடங்கள்.

பணத்துக்கு என்ன செய்வீர்கள்?

பிரிஸ்கி: விசா அட்டையின் விசிறி நான்.

13 இன்ச் உயரமுள்ள தங்க முலாம் பூசிய ஆஸ்கர் சிலையைப் பெறும்போது உங்களுக்கு எப்படி இருந்தது?

பிரிஸ்கி: சந்தோசம்தான். ஆனால் தங்க முலாம் பூசிய கடன் அட்டையை உரசி உரசிப் பெற்ற கடனை எல்லாம் அடைத்த பிறகுதான் உண்மையான சந்தோசம்.

வேறு கேள்விகள் இல்லை. எனக்கு நிறைய யோசிக்க இருந்தது.

தேவை தடைகள் அல்ல கருத்துப் பரிமாற்றம்

அ. ராமசாமி

காந்தியின் பெயருக்கு நமது அரசாங்கங்களும் அரசியல் கட்சிகளும் செலுத்தும் அஞ்சலி ஆச்சரியமுட்டுவதாகவே இருக்கிறது. மன்மோகன் சிங் தலைமையில் செயல்படும் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய மக்கள் நலச் சட்டம் ஒன்றை அக்டோபர் 2க்குத் தள்ளிவைத்துள்ளதை வேறு எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியும்? அக்டோபர் 2, காந்தி ஜெயந்தி. அன்றுமுதல் ஒரு சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட உள்ளது என்றால் அச்சட்டம் காந்திக்கு அஞ்சலியாகத்தானே அமையும். நடைமுறைப்படுத்தப்பட உள்ள சட்டம், திரைப்படங்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் புகைபிடிக்கும் காட்சிகளுக்குத் தடை செய்யும் சட்டம்.

மைய அரசின் மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அன்புமணி ராமதாஸின் சிந்தனையில் உருவான இச்சட்டத்தைத் தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் ஆதரித்தும் கேள்வி எழுப்பியும் எதிர்கொண்டது என்பதைப் பலரும் அறிவார்கள். மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் இத்தடைச் சட்டம் மக்கள் நலவாழ்வில் அக்கறை கொண்ட ஓர் அரசின் செயல்பாடு; புகைபிடிக்கும் பழக்கம் ஏற்படாமல் தடுக்கும் ஒரு முயற்சி; அப்பழக்கத்தைத் தடுக்கும் விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரத்தின் ஒரு பகுதி. இப்படியெல்லாம் நினைத்து இச்சட்டத்தை வரவேற்க வேண்டியது நமது கடமை என்று நினைக்கலாம்.

இச்சட்டம் புகைபிடிக்கும் பழக்கம் என்னும் தனிநபர் சார்ந்த செயல் அல்லது பழக்கத்தோடு மட்டும்

தொடர்புடையதாக இருந்தால், அப்படி நினைப்பதும் ஆதரிப்பதும் சரியானதாக இருக்க முடியும். ஆனால் இச்சட்டமோ அப்படி அமையாமல் மக்கள் திரளோடு தொடர்புடைய திரைப்படக் கலை மற்றும் தொலைக்காட்சி ஊடகங்களை மையப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. எனவே அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்றும் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் தான் இந்தியாவின் சிறந்த திரைப்படக் கர்த்தாக்கள் சிலர் - குறிப்பாக ஷ்யாம் பெனகல் போன்றோர் - கடுமையாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளனர் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய எதிர்ப்பின் விளைவாக முதலில் உருவாக்கப்பட்ட வரைவுச் சட்டத்தில் சில விதிகள் தளர்த்தப்படும் சில விதிவிலக்குகள் அளிக்கப்படும் (வரலாற்றுக் காட்சிகளில் புகைபிடிக்கும் காட்சிக்கு அனுமதி உண்டாம்) அக்டோபர் இரண்டு முதல் அத்தடைச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வர உள்ளது.

புகைபிடித்தல் மூலம் மனிதர்களுக்குப் பல விதமான நோய்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் இந்தியாவில் புகையிலையோடு தொடர்புடைய நோய்களால் இறப்பவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமானது என்பதையும் யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. அத்துடன் சிகரெட், பீடி போன்றவற்றைப் புகைக்கின்றவர்கள் அவர்களுடைய உடல் நலத்தை மட்டும் அல்லாமல் எதிரே உள்ளவர்களின் உடல் நலனையும் பாதிக்கச் செய்கின்றனர் என்பதெல்லாம் அறிவியல்பூர்வமாகக் கண்டறிந்து சொல்லப்பட்ட உண்மைகள். இதன் காரணமாகவே பொது இடங்களில் புகை பிடிப்பதற்கான தடைச் சட்டம் ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பொழுது அதையும் தாண்டிப் புகைபிடிப்பவர்களே இல்லாத இந்தியாவை உருவாக்க வேண்டும் என நமது அரசாங்கம் நினைக்கலாம். அப்படி நினைத்தால் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை திரைப்படங்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் புகைபிடிக்கும் காட்சிகளுக்குத் தடை என்னும் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது அல்ல.

முதலில் செய்ய வேண்டியது புகையிலையைப் பயன்படுத்தித் தயாரிக்கப்படும் பொருள்களுக்கான அனுமதியை ரத்து செய்துவிட்டு, அவற்றைத் தயாரிக்கும் ஆலைகளை முடிவிடுவதுதான். அப்படி ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் கடுமையானவை. பெரும் பொருளாதார நெருக்கடிகளும் வேலையிழப்பும் ஏற்படும். புகையிலை பயிரிடும் விவசாயிகள், சிகரெட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள், பீடி சுற்றும் கைத்தொழில் குடும்பங்கள், அவற்றை விற்றுப் பிழைக்கும் பெரிய, சிறிய வியாபாரிகள், அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் ஏராளமான வரிப் பணம் எனப் பாதிப்புகள் நீண்ட தொடர்ச்சியுடையன. ஆகவே, அந்தத் திசையில் கவனம் செலுத்த அரசுக்கு எண்ணம் இருக்காது. ஆனால் அதே நேரத்தில் மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்ட அரசாங்கம் என்னும் பாத்திரத்தை ஏற்று நடக்க வேண்டிய கட்டாயமும் இருக்கிறது.

போதைப் பொருள்களைத் தயாரித்து விற்பனை செய்ய அனுமதியையும் அளித்துவிட்டு, புகைபிடிப்பது உடல் நலனுக்குக் கேடு; குடி குடியைக் கெடுக்கும் எனப் பிரச்சாரம் செய்யும் அரசாங்கங்களின் நிலையை விளக்க, பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது என்னும் பழமொழி முழுமையாகப் பொருந்துமா என்று தெரியவில்லை.

வரவிருக்கும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏராளமான சிக்கல்கள் உள்ளன. புதிதாக எடுக்கப்படும் திரைப்படங்களிலும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் புகைக்கும் காட்சிகள் இடம்பெறாமல் தவிர்த்துவிடலாம். ஆனால் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட சினிமாக்களிலும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் இடம்பெற்றுள்ள காட்சிகளின்போது அரசாங்கம் சொல்லியுள்ள வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றால் அதற்கான செலவும் நேரமும் சாத்தியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை. இந்தியாவில் ஆண்டுதோறும் சராசரியாக 800 படங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த எண்ணிக்கை தொடக்க ஆண்டுகளில் குறைவாக இருக்கலாம். கடந்த 50 ஆண்டுகளில் இந்த எண்ணிக்கை எந்த வருடமும் குறைந்ததில்லை. ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட படங்களையும் மறுபடியும் திரையிட வேண்டும் என்றால் மொத்தப் படங்களையும் முதலிலேயே திரையிட்டுப் பார்த்துப் புகைபிடிக்கும் காட்சிகள் வரும்போதெல்லாம் 'புகை பிடிப்பது உடல் நலனுக்குத் தீங்கானது' என்னும் விளம்பர வாசகங்களை இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும்.

எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனின் பழைய திரைப்படங்களை வெளியிடுவதில் அவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்காது. அவர் புகைபிடிப்பவராக நடித்ததில்லை. ஆனால் தமிழின் துப்பா ஸ்டார் ரஜினிகாந்த், இந்தியின் துப்பா ஸ்டார் அமிதாப் பச்சன் போன்றோரின் பெரும்பாலான படங்களில் அவர்களோ அவர்களை எதிர்க்கும் வில்லன்களோ புகைபிடிப்பவர்களாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். அத்தகைய படங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் கிராமப்புறம் மற்றும் சிறு நகர்களில் இருக்கும் அரங்கங்கள் காலம் தள்ளிக்கொண்டிருக்கின்றன. திரையரங்கங்களில் மட்டுமல்லாமல் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளில் ஒளிபரப்புக்கான இருந்தாலும் புதிய நடைமுறைப்படி விளம்பர வாசகங்களை உருளச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டது. எப்படி இதனைச் சாத்தியப்படுத்தப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் படத் தயாரிப்பாளர்களும் படங்களை ஒளிபரப்புகிறவர்களும் யோசித்து முடிவு எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் கலை மற்றும் ஊடகங்களின் வினைகள் மற்றும் விளைவுகள் பற்றி யோசிப்பவர்களுக்கும் வெகுமக்களாகிய பார்வையாளர்களின் மனநிலைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பவர்களுக்கும் இச்சட்டத்தின் வரவோடு பகிரங்குகொள்ள வேறு விதமான கவலைகள் உள்ளன.

இந்தியாவில் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கும் பெரும்பாலான நாட்களின் முக்கிய நோக்கம் வியாபாரம்தான். பாடல், ஆடல், நகைச்சுவை, சண்டைக் காட்சிகள் என எல்லாப் படங்களிலும் இடம்பெறும் நிகழ்வுகளும் அசைவுகளும் மனித மனத்தில் மிகை உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிட்டு அப்போதைய நேரத்தைக் களிப்புடன் கழிக்க உதவும் தன்மையன. அதுவும் நுகர்வுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தும் வியாபார உத்திகளையே அதிகம் நம்பும் வியாபாரிகள்தான் நமது இயக்குநர்களும் தயாரிப்பாளர்களும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க வாய்ப்பில்லை. புகைபிடிக்கும் பாணியைக்கூட (ரஜினி ஸ்டைல்) ஒரு வணிக உத்தியாக மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் உண்மைதான். இவற்றையெல்லாம் களைந்துவிட்டுத் திரைப்படத்தை மக்கள் மனத்தில் ஆழமான சிந்தனைகளையும் நடைமுறை வாழ்க்கை சார்ந்த விசாரணை

களையும் எழுப்பும் கலையாக மாற்றுவதைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாமல், வணிக சினிமாக்காரர்களுக்கு இருக்கும் கருத்தையே நமது அரசாங்கமும் கொண்டுள்ளது என்பதுதான் முதல் கவலை.

இரண்டாம் கவலை: திரைப்படக் காட்சிகளை வெறும் நுகர்வண்டமாகக் கருத நோந்ததன் மறுதலையாகப் பார்வையாளனை வெறும் உடல் மட்டுமே கொண்டவனாகக் கருதிவிட்டது இந்த அரசாங்கம் என்பதுதான். ஜீரணம் செய்ய இயலாத பண்டங்களின் மூலம் நோய்களின் இருப்பிடமாக மாறிவிடுவதில் முதலில் நிற்பது மனிதனின் உடல்தான். மனித உடலுக்குள் உணவுப் பண்டங்களாகவும் பாணங்களாகவும் உள்ளே நுழைந்தவை நோய்களின் காரணிகளாக ஆக முடியும் என்பது மருத்துவ விஞ்ஞானம். ஆனால் கண்ணால் பார்த்த காட்சிகள் அப்படியே உடல் நோயின் காரணிகளாக ஆக வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் கண்ணால் பார்த்த காட்சிகளின் மேல் மனிதனின் மனம் சில முடிவுகளை எடுக்கிறது என்பது உளவியல்; தனக்கானதாக மாற்றுவதும் வேண்டாம் என்று தள்ளுவதும் அம்முடிவின் வெளிப்பாடு. எனவே மனிதனுக்குள்ள மனத்தையும் சிந்தனையையும் அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது அறிவு சார்ந்த வேண்டுகோள்.

திரைப்படம் வெறும் கலை மட்டும் அல்ல; அது ஒரு வெகுமக்கள் தொடர்புச் சாதனமுகூட (mass medium). கலையாகவோ தொடர்புச் சாதனமாகவோ கருதினாலும் அதன் வழியே ஒரு செய்தியைச் சொல்வதற்கென்று சில முறைகளும் உத்திகளும் உள்ளன. கலைக் கோட்பாடாகவும் தொடர்புச் சாதனப் பாணியாகவும் அறியப்படும் நடப்பியல் பாணி (realism) அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் பாணி என்பதை உலகம் முழுவதும் உள்ள சினிமாக்காரர்களும் ஊடகவியலாளர்களும் நம்புகின்றனர். நடந்தது என்ன என்பதை அப்படியே காண்பித்து, அதன் சாதகபாதக விளைவுகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கச் செய்து, முடிவு எடுக்கும் வினையைப் பார்வையாளர்களின் மூளைக்குரியதாகக் கணித்துச் செயல்படும் பாணி அது. இனி வரும் திரைப்படங்களில் அத்தகைய நடப்பியல் பாணியில் அமைந்த ஒரு புகைபிடிக்கும் காட்சியைக் காண்பது இயலாது. ஏனெனில் வரவிருக்கும் சட்டப்படி அத்தகைய காட்சிகள் தடை செய்யப்பட்டவை. இயக்குநர்களின் பாடு திண்டாட்டம்தான். தொடர்ந்து சிகரெட் பிடிக்கும் பழக்கம் இருந்ததால்தான் இவருக்கு கேன்சர் வந்தது என்று காட்டி நினைக்கும் ஒரு விளம்பரப் படத்தை எடுப்பதுகூட இனி சிரமம்தான். அந்தக் கோணத்தில் பார்க்கும்போது இந்தச் சட்டம் கலை மற்றும் ஊடக வியலாளர்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டு உரிமையில் கைவைக்கப்போகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இது மூன்றாம் கவலை.

உண்மையில் நமது அரசாங்கம் மக்கள் நல அரசாங்கமாக இருக்க விரும்பினால் செயலுக்கமுடைய உடலையும் சிந்தனை ஆற்றல் நிரம்பிய மனத்தையும் உடையவர்களாக இந்தியர்களை மாற்றுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்குத் தேவை தடைச் சட்டங்கள் அல்ல; வெளிப்படையான கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் உள்ளோக்க மில்லாத நடைமுறைகளும் தான். இவைகளைப் பற்றி விவாதிக்கும் கலை இலக்கியங்களின் வெளிப்பாட்டு முறைகளில் தலையிடும் சட்டங்கள் எதிர்விளைவுகளுக்கே இட்டுச் செல்லும்.●

புதிய வாசல், புதிய வெளிச்சம்

கலையம்சம் கொண்ட படங்களைப் பரவலாகக் கொண்டுசெல்லும் முயற்சி

அ. பாரதி

சுமார் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இலக்கிய விவாத அமர்வு ஒன்றில், சிற்றிதழ்கள் சார்ந்து தீவிரமாக இயங்கிவந்த கவிஞர் ஒருவர் அன்றையத் தமிழ்ச் சூழல் குறித்து வாசித்த கட்டுரையைக் கேட்க நேர்ந்தது. கலை - இலக்கியம் சார்ந்த வித்தியாசமான முயற்சிகளுக்கான இடம் பொதுவெளியில் குறைந்துவருவது பற்றிய கவலையை வெளியிட்ட அவர், அதற்குச் சான்றாகச் சென்னை போன்ற பெருநகரங்களின் பெரிய திரையரங்குகளில் மாற்று சினிமாக்களைத் திரையிடுவதற்கான வாய்ப்பு எதுவும் இல்லையென்று குறிப்பிட்டார். நான்கு பேர் சேர்ந்து பணம் போட்டு ஒரு திரையரங்கை வாடகைக்கு எடுத்துச் சிறந்த படங்களைத் திரையிடுவதில். என்ன தடை என்று நான் கேட்டேன். கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பலரும் மைய / பிரதான நீரோட்டம் பரிசோதனை முயற்சிகளை எப்படி உதாசீனப்படுத்துகிறது என்பது பற்றி விரிவாக வகுப்பு நடத்தி. என்னை வாயடைக்க வைத்துவிட்டார்கள்.

ஆனால் நான் கேட்டது அவ்வளவு ஒன்றும் மோசமான கேள்வி அல்ல என்று பத்தாண்டுகள் கழித்துச் சென்னையின் சிறந்த திரையரங்க நிர்வாகம் ஒன்று உணர்த்தியிருக்கிறது. அதிநவீன வசதிகளும் தோற்றப் பொலிவும் கொண்டு, திரையரங்கம் என்பதற்கும் மேல் சென்னை மேல்தட்டு மக்களின் கேளிக்கை மையங்களில் ஒன்றாக விளங்கிவரும் சத்யம் திரையரங்க வளாகம், கலை உணர்வுடன் உருவாக்கப்பட்ட திரைப்படங்களையும் ஆவணப் படங்களையும் மாதந்தோறும் இலவசமாகத் திரையிட்டுவருகிறது.

இந்த மாற்றம் தானாகவே நிகழ்ந்துவிடவில்லை. தமிழில் தீவிர நாடக முயற்சிகளில் பல ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டுவரும் ப்ரலன்னா ராமஸ்வாமியின் முன்முயற்சியால் இது சாத்தியமாகியிருக்கிறது. சென்னை மாக்ஸ்முல்லர் பலனில் பணிபுரிந்து தற்போது விருப்ப ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் ப்ரலன்னா, நாடகத்திற்கு இணையாகத் தீவிர சினிமாவின் மீதும் ஈடுபாடுகொண்டவர். பெர்லின், ரோம், பாரீஸ் ஆகிய நகரங்களில் கலையம்சம் கொண்ட தீவிர சினிமாக்களைத் திரையிடுவதற்கென்றே உள்ள சிறு சிறு திரையரங்கங்களைப் பார்த்திருக்கும் அவர், அத்தகைய திரையரங்கங்களை இங்கே உருவாக்க முடியாவிட்டாலும் ஏற்கனவே உள்ள திரையரங்கங்களை இதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா என்று யோசித்திருக்கிறார். இதன் விளைவாக உருவானதுதான் 'லைட்ஸ் ஆன்' என்னும் நிகழ்ச்சி.

இந்த யோசனையின் வெளிப்பாட்டைக் காண, மலினமான தீர்வு எதையும் நாட அவர் விரும்பவில்லை. உயர்ந்த கலைத்தரமும் நுட்பமான காட்சி மொழியும் கொண்ட படங்களைச் சிறந்த திரையரங்கங்களில் பார்ப்பதே பொருத்தமானது என்று நம்பும் அவர், சென்னையின் சிறந்த திரையரங்கம் ஒன்றில் தனது கனவை நடைமுறைப்படுத்த விரும்பினார். சத்யம் திரையரங்க நிர்வாகத்தின் 'பார்வையாளர் ரசனை மேம்பாட்டுக் காண முயற்சி'களுக்குப் பொறுப்பாளரான அபிதாவிடம் தன் கனவை முன்வைத்தார். சத்யம் நிர்வாகத்தினருக்கு இந்தத் திட்டம் மிகவும் பிடித்திருந்தது. நிர்வாக இயக்குநர் கிரண் ரெட்டி. ஆபரேஷனஸ் இயக்குநர் ஸ்ரீராம் ரெட்டி. ஆகியோர் பெருந்தொகையை வாடகையாக ஈட்டித்தரும் தமது திரையரங்கை, இம்முயற்சிக்கு இலவசமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளச் சம்மதித்தார்கள். படத்தை இலவசமாகத் திரையிடவும் அனுமதித்தார்கள்.

'லைட்ஸ் ஆன்' திட்டம் சற்று விரிவானது. தொடர்ந்து ஓராண்டுக் காலத்திற்கு மாதந்தோறும் சிறந்த திரைப்படம் அல்லது ஆவணப் படம் அல்லது விவரணப் படத்தைத் திரையிடுவதுடன் நிற்காமல், அப்படங்களை உருவாக்கியவர்களுடன் கலந்துரையாடப் பார்வையாளர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தித் தருகிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு படத்தைத் திரையிடுவதோடு திருப்தியடையாமல் அந்தக் கலைஞரின் முந்தைய படைப்பு ஒன்று, ஓரிரு நாட்களுக்கு முன்பு முன்னோட்டமாகத் திரையிடப்படுகிறது.

'லைட்ஸ் ஆன்' நிகழ்ச்சிகள் கடந்த நான்கு மாதங்களாக நடந்துவருகின்றன. நடனக் கலைஞர் அவர்மேல்வள்ளி குறித்த விவரணப்படம் எடுத்த அருண் கோகர், ஆடை வடிவமைப்புக் கலைஞர் நளினி, கன்னட இயக்குநர் கிரீஷ் காசரவல்லி, அரூர் கோபாலகிருஷ்ணன் ஆகிய கலைஞர்களின் படைப்புகள் திரையிடப்பட்டு, அவர்களுடனான உரையாடல்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. தீவிர சினிமா ஆர்வலர்களும் திரைத்துறையில் தீவிரமாக இயங்கும் முனைப்புக் கொண்டவர்களும் இந்த நிகழ்ச்சிகளில் ஆர்வமாகக் கலந்துகொள்வதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இந்நிகழ்ச்சிகளின் ஒரு பகுதியாக அல்லாமல் இணை நிகழ்வாக அரூரின் *நிழல்குத்து* மே மாதத்தில் திரையிடப்பட்டது. இது இலவசத் திரையிடல் அல்ல. இதற்கு 45 சதவீத இருக்கைகள் நிரம்பின என்று சொல்லும் ப்ரலன்னா, தொடர்ந்து இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவந்தால் இந்தச் சதவீதத்தை உயர்த்த முடியும் என்று நம்புகிறார். தீவிரமான படங்களுக்கான சந்தை பெருகினால், பல திரையரங்கங்களும் திரைப்பட விநியோகஸ்தர்களும் இதுபோன்ற படங்களைத் திரையிடுவதில் ஆர்வம் காட்டுவார்கள் என்று அவர் நம்புகிறார்.

தீவிரமான, ஆனால் இலாப வாய்ப்பு அதிகமற்ற முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு அத்தியாவசியத் தேவையான பொருளாதார ரீதியான ஆதரவை வழங்கி வரும் சத்யம் திரையரங்க நிர்வாகத்தினரின் ஒத்துழைப்பை நன்றியுடன் நினைவுகூரும் ப்ரலன்னா, தமிழின் முக்கியமான திரைப் படைப்பாளிகளையும் இந்நிகழ்ச்சியில் இடம்பெறச் செய்யும் திட்டத்துடன் இருக்கிறார்.

தீவிர சினிமா ரசனையை மேம்படுத்தத் தமிழ்நாடு திரைப்பட இயக்கம் முதலான பல அமைப்புகள் பல ஆண்டுகளாக மேற்கொண்டுவரும் முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியாகவே இம்முயற்சிகளையும் காண வேண்டும். வெற்றிகரமான முயற்சிகள் புதிய முயற்சிகளுக்கான வாசல்களையும் திறந்துவைக்கும்; அந்த வாசல்கள் தமிழ்ச் சூழலின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்த உதவும் என்ற வகையிலும் 'லைட்ஸ் ஆன்' முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

கதாபுருஷன்

அடீரின் உலகிற்கு ஒரு சாளரம்

சு. தியடோர் பாஸ்கரன்

அடீர் கோபாலகிருஷ்ணன் மேடையில் தனியாக அமர்ந்திருந்தார். அவரது படங்கள் - ஒரு கதைப் படம், ஒரு ஆவணப் படம் - திரையிட்டு முடிந்தபின், பார்வையாளர்களுக்கு அவரிடம் கேள்விகள் கேட்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒருவர் எழுந்தார். 'கலைப்படத்திற்கும் ஆவணப்படத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம்?' என்றார். 'எனக்கு தெரியாது. நான் கலைப்படம் எடுப்பதில்லை. சினிமா எடுக்கிறேன்' என்றார் அடீர்.

அடீர் இயக்கி 1995ஆம் ஆண்டு நாட்டின் சிறந்த படத்திற்கான தேசிய விருது பெற்ற, கதாபுருஷன் திரைப் படம் சென்னையில் Lights On நிகழ்ச்சியில் ஜூன் மாதம் ஒரு நாள் திரையிடப்பட்டது. கதைசொல்லி முதியவர் ஒருவர் கூறும் தொன்மக் கதையுடன் படம் தொடங்குகிறது. அக்கதையின் விளக்கமாகத் திரைக்கதை, 1940களிலிருந்து 1980கள் என்னும் காலகட்டத்தில் வளர்கிறது.

பெற்றோர் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிந்து வாழ்ந்த தால் குஞ்சண்ணியின் குழந்தைப் பருவம் சீராக அமையவில்லை ... தந்தையின் அன்பை அறியாது பாட்டி வீட்டில் தாயுடன் வளர்கிறான். வாலிபப் பருவத்தில், சமூகத்தில் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் மார்க்சிசமே தீர்வு என்று நம்பி ஒரு மாவோயிஸ்டு குழுவில் சேர்ந்து சிறையிலடைக்கப்படுகிறான். விசாரணைக்குப் பின் விடுவிக்கப்படுகிறான். கேள்விகளுக்கு விடைதேடி அலுத்து, தன் கிராமத்திற்கு வந்து, தனது இளமைப் பருவத் தோழி மீனாட்சியை மணந்து கொள்கிறான். தன்னால் எழுத முடியும் என்னும் உண்மையை உணர்ந்தபின் மனநிறைவுடன் வாழக் கையைத் தொடர்கிறான்.

சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் அமைப்புகள், கருத்தாக்கங்கள் இவைகளுக்கும் மனித உணர்வுகளுக்கும் சதா நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் போராட்டம்தான் படத்தின் கதைப் பொருள், அதன் அடிநாதம். சமூகத்தின் பல அமைப்புகள், அரசு மற்றும் மதம் உள்பட, அடிமைப்படுத்துதல், கட்டுப்படுத்துதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றன. இவைகளுக்கு எதிராக ஒரு தனிமனிதன் நடத்தும் போராட்டமே குஞ்சண்ணியின் கதை. அடிமேல் அடிபட்டாலும் குஞ்சண்ணி

தனது வெற்றிகளிலும் தோல்விகளிலும் வளர்வதற்கான வாய்ப்புகளையே காண்கிறான். கதைசொல்லி கூறும் கதையின் மையக் கருத்தும் இதுதான்.

கதகளிப் பாரம்பரியத்தில் தோன்றி, நாடகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு, பின்னர் சினிமாக்க் கலையை முறைப்படி கற்ற கோபாலகிருஷ்ணன், நிகழ்கலைகளின் அழகியலில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். சினிமாமீது பரவலாக இருக்கும் உதாசீன நோக்கில் அக்கலை வடிவின் நியாயங்கள், நெறிகள், தனித்தன்மைகள் நீர்த்துப் போய்விடக் கூடாது என்பதில் தீவிர அக்கறை கொண்டவர். கடந்த ஆண்டுகளில் அரசின் சினிமா சார்ந்த கொள்கைகள் பற்றி அவர் எடுத்த பல நிலைப்பாடுகள் இந்தக் கரிசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சினிமாவின் கோட்பாடுகள், கருதுகோள்கள், சாத்தியக்கூறுகள் இவைகளுடன் நல்ல பரிச்சயம் கொண்டவர். சினிமா எனும் கட்டில் ஊடகத்தின் இயல்புகளை நன்கு உணர்ந்தவர் (தனது அணுகுமுறையை அடீர் சினிமாயுடய லோகம் என்னும் நூலில் விளக்கியிருக்கிறார். 1983இல் சிறந்த சினிமா நூலுக்கான தங்கத் தாமரை விருது பெற்ற இந்நூல் மீரா கதிரவனால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

யுனெடெட் ரைட்டர்ஸ்

காமக் கரும்புனல்
(கவிதைகள்)

மகுடேஸ் வரன்
பக்: 207, விலை: ரூ.100
முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2004

யுனெடெட் ரைட்டர்ஸ்
130/2, அவ்வை சண்முகம் சாலை,
கோபாலபுரம், சென்னை 600 086.

விளம்பரம்

சினிமா உலகம் என்னும் தலைப்பில் கனவுப் பட்டறையால் இந்த ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மேடை மற்றும் திரை ஆகிய இரண்டு ஊடகங்களிலும் தேர்ந்த ஒருவரால் மட்டுமே அவைகளின் தனித்தன்மைகளை இவ்வளவு துல்லியமாகக் கணிக்க முடியும். சினிமா பிம்பங்களால் ஆனது என்னும் உண்மை அவரது படங்களைப் பார்க்கும் போது தெளிவாகிறது.

அடீரின் பாணி தனித்துவம் கொண்டது. பிம்பங்களை மிகக் கவனமாகத் தயாரிக்கிறார். படத்திலுள்ள பாத்திரங்கள் பேசி வார்த்தைகளால் கதையை நகர்த்துவ தில்லை. அவரது கவித்துவமான காட்சிப் படிமங்கள் கதை சொல்லிப் போகின்றன. படங்கள் பேசுகின்றன. அவரது சினிமா உண்மையிலேயே பேசும் படம். பாத்திரங்களின் பேச்சு குறைவாகவும் இயல்பாகவும் இருக்கிறது.

கதை, திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் சி.பி. ராமசாமி அய்யர் திவானாக இருந்த காலகட்டத்தில் நடக்கிறது. கால மாற்றத்தை, வேரூன்றிய நிலப்பிரபுத்துவ மதிப்பீடுகள் மாறுவதை அர்த்தம் பொதிந்த பிம்பங்களால் விவரிக்கிறார் அடீர். சிறு சிறு உபகரணங்களால் கதை நடக்கும் காலத்தைப் பார்வையாளனுக்கு உணர்த்துகிறார். ஓர்

இடத்தில் ஒரு பழைய மாடல் ஃபோர்டு கார், இன்னொரு இடத்தில் போலீசாரின் சீருடை, மற்றொரு கட்டத்தில் செம்மீன் (1965) படத்தில் வரும் 'பெண்ணாளே ... பெண்ணாளே ... கருமீன் கண்ணாளே...' பாட்டு ஒலித் தடத்தில் - வானொலியில் - லேசாகக் கேட்கிறது. ஒரு காவல் நிலையத்தில் குடியரசுத் தலைவர் பக்ருதீன் அலி அஹமதின் படம் எமெர்ஜென்சியை நினைவூட்டு கிறது. 1980களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த ஒரு அம்பாஸிடர் கார். பழைய வீடுகளில் உட்புறத்தின் மூலம் காலகட்டச் சூழலை நிறுவுகிறார். உடைகள், வீட்டில் பயன்படுத்தும் பாண்டங்கள் இவைகளில் கூர்ந்த கவனம் செலுத்தப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. ஒரு சிறு கிராமத்தில் நடக்கும் கதையில் ஐம்பது ஆண்டு இந்திய வரலாற்றின் சுவடுகள் பதியும் விதத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறார்.

ஒலித் தடத்தில் பின்னணி இசையை மிக அரிதாகவே பயன்படுத்துகிறார். சுற்றுச்சூழல் ஒலிகளையே அதிகம் கேட்க முடிகிறது. மாங்குயிலின் கரைதல், ஆள்காட்டிக் குருவியின் எச்சரிக்கைக் குரல், நெஞ்சைச் சுண்டியிழுக்கும் அக்கா குயிலின் கூவல், இவை பிம்பங்களுக்கு இன்னொரு பரிமாணம் அளித்து கேரளத்துப் புறவுலகிற்குப் பார்வை யாளர்களை இட்டுச்செல்கின்றன. திரைச் சட்டத்தைச் செடி கொடிகள், மரங்கள் சதா வியாபித்திருக்கின்றன. பச்சைப் பச்சேலென்ற வயல்வெளிகள், கோயில்கள், குளங்கள், காயல்கள். இவற்றைக் காட்டிக் கேரளத்து வாழ்பனுவத்தைப் பார்வையாளர்களுக்கு உணர்த்துகிறார். படத்தின் வேர்கள் கேரளத்து மண்ணில் ஆழ்ந்து பதிந்திருந்தாலும் அவர் எழுப்பும் கேள்விகள் மனித இனத்திற்குப் பொதுவானவை.

காமிரா அலட்டிக்கொள்ளாமல் குறைந்தபட்ச அசைவுடன் பிம்பங்களைப் பதிவு செய்கிறது. காமிராவின் அசைவு கண்களுக்கு இதமாக, மெதுவாக, கேரளத்து காயலில் மிதந்து செல்லும் பாய்மரப் படகு போல அமைகிறது. திரைப்படத்தின் பெருவாரியான அசைதல், சட்டத்திற்குள்ளேயே, பாத்திரங்களின் நடமாட்டங்களாக, நிகழ்கிறது. ஓர் எடுத்துக்காட்டு காந்தியின் மரணச் செய்தி கிராமத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் பற்றியது. தூரத்துக் காட்சிகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ள இப்படத்தில் ஒரு பரந்த வயல் வெளிக் காட்சி, தொடுவானம்வரை நிற்கின்றது. நட்டநடுவே, திரையின் மேலிருந்து கீழாக, ஒரு பாதை. மக்கள் வயல் வெளியின் வெவ்வேறு திசைகளிலிருந்து வரப்புகளின் மீது நடந்து வந்து, பாதையை அடைந்து கிராமம் நோக்கிச் செல்கிறார்கள். அமைதியாக, ஆனால் வேகமாக. இந்தக் காட்சியை நான் சிலாகித்து அவரிடம் பேசியபோது, முதலில், இச்செய்தி - மகாத்மா சுடப்பட்டது - பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியர் களால் மாணவர்களுக்கு சொல்லப்படுவதுபோல் அமைத்திருந்ததாகவும், பின்னர் கொலை நடந்தது ஒரு விடுமுறை நாளில் என்பதையறிந்து காட்சியை மாற்றியமைத்ததாகவும் அடீர் கூறினார். படத்தில் அரசியல் பார்வை இழையோடுகிறது. ஆனால் அடீர் போதிப்ப தில்லை.

ஒவ்வொரு சட்டமும் ஓர் ஒவியத்தின் ஒழுங்கமைப்பை (composition) கொண்டிருக்கிறது. யானை ஒன்றைப் பாகன் ஓட்டிக்கொண்டு வரும் காட்சியில் ஒழுங்கமைப்பை மாற்றாமல் காமிரா நகர்த்தப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட காட்சி

அற்புதமாக அமைந்துள்ளது. இப்படத்தில் 'வருதல்' - அதாவது காட்சியில் ஒரு பாத்திரம் தோன்றுவது - ஒவ்வொரு முறையும் வெவ்வேறு வந்தமாகப் படமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தின் பக்கவாட்டிலிருந்து யாரும் நுழைவதில்லை. அது நாடகத்தின் தன்மையாயிற்றே. படத்தின் இறுதியில் குஞ்சுண்ணியின் தந்தையின் காதலியின் மகன் வரும் காட்சி ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. மரணப் படுக்கையிலிருக்கும் அப்பா, அவனைக் காண விரும்புவதாகச் சொல்கிறான். மனிதாபிமானம் நிறைந்த இக்காட்சியின் மூலம் உடல்மொழி, முகபாவம் இவைகளில் உன்னிப்பான கவனம் செலுத்துகிறார் அடீர் என்பது புலப்படுகிறது... எழிலார்ந்த காட்சிப் படிமங்கள் நம் உணர்வுகளை உசுப்பிவிடுகின்றன. No image can be more beautiful than its meaning என்னும் சொற்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன.

நல்ல படத்தைப் பார்க்கும் அனுபவம் சிறந்ததாக அமையப் பல கூறுகள் இணைய வேண்டும். சீரான ஒளிவீச்சு (projection), துல்லியமான ஒலியமைப்பு, இடைவேளை எனும் குறுக்கீடு இல்லாத திரையிடல், அமைதியான சக பார்வையாளர்கள், இவை தேவை. சத்யம் அரங்கில் அன்று இவை யாவும் இருந்தன. கதவுகள் சாத்தப்பட்டு வெளி உலகு விலக்கப்பட்டு, விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டு, திரைப்படம் நம் முன் விரிகிறது. படைப்பாளி உருவாக்கிய அந்த உலகில் பார்வையாளர் தொந்தரவின்றி சஞ்சரிக்க முடிகிறது. பிம்பங்களில் தாக்கத்தை இடையூறின்றி உள்வாங்க

முடிகிறது. சினிமா அனுபவம் உன்னதமான ஒன்றாகிறது. இம்மாதிரியான அனுபவம் எனக்கு இதற்குமுன் இரு இடங்களில் ஏற்பட்டதுண்டு. ஒன்று, புனே 'திரைப்பட ஆவணக் களரியின் திரையரங்கில் படம் பார்த்தபோது. மற்றது, அகமதாபாத் National Institute of Design திரையரங்கில் பல படங்களைப் பார்த்த சமயங்களில். திரைப்பட இயக்குனர் உடி ஆலன் தன் படம் வெளியாகும்முன் அவரே நியூயார்க்கிலுள்ள திரையரங்குகளுக்குச் சென்று ஒளிவீச்சு வசதிகள் சீராக உள்ளனவா என்று பார்க்கும் வழக்கமுடையவர்.

■■■

"சினிமா பார்வையாளர்களை எனக்குப் பிடிக்கும். என் படங்களை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றே நான் விரும்புகிறேன்" என்கிறார் அடீர். முயன்றால் அத்தகைய புரிதல் ஆழமான ஒன்றாக அமையலாம். இலக்கியத்தைப் பற்றிய ஒரு புரிதலுக்குத் தீவிர வாசிப்பு எவ்வாறு தேவையோ அதேபோல சினிமா புரிய, அதை அனுபவிக்க ஒரு தீவிரப் பார்வை தேவை. புலனளவில் மட்டுமே அணுகினால் இந்த அனுபவம் கிட்டுவது கடினம். உன்னதமான சினிமா புலன்களுக்கு இதுமாக இருக்கும்; ஆனால் புலனளவில் நின்றுவிடாது.

[கதாபுருஷன் (1995), மலையாளம், 107 நிமிடங்கள், வண்ணப்படம். தயாரிப்பு, இயக்கம், திரைக்கதை: அடீர் கோபாலகிருஷ்ணன். காமிரா: ரவி வர்மா. கலை: என். சிவன். நடிகர்கள்: விஸ்வநாதன், மினி நாயர், ஊர்மிளா உண்ணி, பாபு நம்பூதிரி, லலிதா.]

காவ்யாவின் வரலாறு, சினிமா, நாடகம்

வரலாறு: புதியவை - 2004

மருது பாண்டியர் கிருஷ்ணவேலி சரித்திரம்	ந. சஞ்சீவி கால்டுவெல் (மொ)	125.00 300.00
சினிமா		
அக்கீரகாரத்தில் கமுதை மல்லி	வெங்கட்சாமிநாதன்	60.00
டெரரிஸ்ட்	சந்தோஷ் சிவன்	50.00
சினிமாவுக்குப் போன சித்தானு திரை உலகில்	சந்தோஷ் சிவன்	50.00
எம்.டி. வாசுதேவன்எநாயரின் இரு திரைக்காவியங்கள்	கௌதமன்	40.00
சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்	வெங்கட்சாமிநாதன்	85.00
	நிர்மலாயா	65.00
	ஜெயகாந்தன்	65.00

சினிமா: புதியவை - 2004

பாரதிராஜா மண்ணும் மக்களும் வைரமுத்து வரை	சு. சண்முகசுந்தரம்	125.00
நண்பா நண்பா	சு. சண்முகசுந்தரம்	125.00
இரண்டுபேர் வானத்தைப் பார்க்கிறார்கள்	ஜெயபாரதி	45.00
	ஜெயபாரதி	55.00

நாடகம்

குமரகுருபரர் தற்காலத் தமிழ் நாடகங்கள்	பாரதிதாசன்	30.00
கடற பறவைகள்	வெளிர்ங்கராஜன்	60.00
உயிரின் விலை	சரஸ்வதி ராமநாத்	90.00
மாலுமி	சோ. முத்துமாணிக்கம்	60.00
அக்ஷியம் மழையும் (கிரீஷ் கர்னாட்)	வேலு சரவணன்	50.00
பலிடீம் (கிரீஷ் கர்னாட்)	பாவண்ணன் (மொ)	50.00
நாகமண்டலம் (கிரீஷ் கர்னாட்)		65.00
பலி ஆடுகள்		50.00
	கே.ஏ. குணசேகரன்	50.00

காவ்யா / தன்னவானே

14, (ப. எண். 34), முதல் குறுக்குத் தெரு,

டூரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம்,

சென்னை - 600 024.

தொலைபேசி : 24801603

மின்னஞ்சல்: kavayyabooks@hotmail.com

இணையதளம்: www.kavayyabooks.com

நூலின் விலை மட்டும் DD அல்லது M.O. செய்க.
VPP உண்டு.

விளம்பரம்

கான் நாட்குறிப்பு - 1

அகமும் அயலும்: “உயிர் தின்ற காலம்”

ப்ரஸன்னா ராமஸ்வாமி

கான் சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவில் கலந்துகொண்ட ப்ரஸன்னா ராமஸ்வாமி தன் அனுபவங்களை இத்தொடரில் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்.

உலகத் திரைப்பட விழாக்களில் தலைசிறந்ததாகக் கருதப்படும் கான் திரைப்பட விழா (2005) கோலா கலங்கள் நிறைவு பெற்று வீடு திரும்பி 3 வாரங்களுக்குப் பின்னர் அரங்கிலும் புறத்தேயும் நிகழ்ந்த கதையாடல் களும் கிடைத்த காட்சிப் பதிவுகளுமாக இணைந்து மனத்தில் சலனம் கொள்ளும் பிம்பங்கள் எவை? பனுவல் எது? ஒற்றைச் சொற்றொடரில் சொல்லலாம்: ‘தானும் பிறனும்’, ‘அகமும் அயலும்’. தற்செயலாகவே நான் தேர்ந்தெடுத்த படங்களிலும் விழாவின் அதிகார பூர்வமான திரையிடலிலும் (சந்தைத் திரையிடலில் நூற்றுக்கணக்கான படங்கள் உண்டு) பெரும்பகுதிப் படங்களின் சொல்லாடல் ‘அந்நியம்’ மற்றும் ‘எல்லைகள்’ பற்றிப் பேசியிருந்தன. 12 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரே ஒருநாள் மட்டுமே போய்வந்த விழா. இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் பாரிஸ் தங்கல் 5 நாள்களோ 5 வாரங்களோ பாரிஸை விட்டு வெளியே போவது இயலாததாகவே இருந்தது. நேசத்துக்குரிய இரண்டு நண்பர்களோடு சேர்ந்திருப்பதைவிட கான் முக்கியமானதாகத் தோன்றியதில்லை. ஓராண்டு கால இடைவெளியில் இரண்டு பேரையுமே மரணம் கவர்ந்து சென்றிருந்தது. பாரிஸின் வீதிகளும் வளாகங்களும் அருங்காட்சியங்களும் நதிக்கரையும் அரங்கங்களும் மதுச்சாலைகளும் எங்கும் போய்விடவில்லை; தமது வண்ணங்களை இழந்துவிட்டிருந்தன; ஒலிக் கோர்வைகள் சுருதி கலைந்திருந்தன. தன்னைத் தெளிவுகொள்ளவும் வாழ்க்கையைப் பார்க்கவும் சந்தோஷத்தைக் கொண்டாடவும் துயரத்தைத் தீர்க்கவும் திரும்பவும் உயிர் பித்துக்கொள்ளவும் கலைதான் எனது அடைக் கலமாகவும் ஆசானாகவும் இருந்திருக்கிறது. கான் சரியான தேர்வாகத் தோன்றியது.

அரங்கத்தின் வெளியே: காட்சி 1

விழாவின் முக்கியத் திரையரங்கத்தின் எதிரிலிருந்த சிற்றுண்டிச் சாலையில் அமர்ந்திருந்தோம். கடலோர

விடுதிகளும் ஆழ்கடலில் அசைந்துகொண்டிருந்த கப்பல்களும் விளக்கேற்றிக்கொண்டுவிட்டன. இதமாக இருந்த குளிர், அடர்த்தி கூடி ஜிலீரிடத் தொடங்கி யிருந்தது. மறுநாள் முதல் எங்களுக்குத் தன்னுடைய வீட்டை வாடகைக்குத் தரப்போகும் ‘ஸெர்ஜ்’ என்னும் சிலிக்காரனுக்காக (கார்ஸிகாக்காரன்?) காத்திருந் தோம். மின்னஞ்சல் வழி ஏற்பாடு செய்திருந்த விடுதி, விழா நகரத்திலிருந்து வெகு தொலைவிலும் செலவிலு மிருந்தது. விழாவின் பகட்டும் படப்பட்பும் நிறைந்த வெளிச்ச வட்டத்திற்குள்ளேயே வளைய வர விரும்பிய தும் இன்னொரு காரணமாயிருந்தது. விழாவில் பங்கு பெறுவதற்கான சாங்கியங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு ஏறக்குறைய நான்கு மணிநேரம் நடந்து திரிந்து எதுவும் கிட்டாமல் ஒரு விடுதி மேலாளர் தனக்குப் பரிச்சய மான ‘ஸெர்ஜ்’ வீட்டை வாடகைக்குத் தர ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இடையில் ஓர் இந்திய (உண்மையில் பாகிஸ்தானிய) உணவு விடுதிகாரனிடம் வேறு எங்கள் நிலைமையைச் சொல்லிப் புலம்பியிருந்தோம்.

விழாவில் அரங்கத்திலிருந்து கல்லெறிகிற தூரத்தில் இரட்டைப் படுக்கையறை வீடு ஸெர்ஜினுடையது. பிரம்மாண்ட கார் ஒன்றை ஓட்டிக்கொண்டு வந்த ஆறடி உயர ஸெர்ஜ் மூன்றே நிமிடங்களில் தன் வீட்டை எங்களுக்குப் பேசி முடித்துவிட்டான். அவன் காரை எங்களுக்கு டாக்ஸி ‘பண்ண’ விரும்பினான். பத்து யூரோ குறைவாகத் தரலாம். விழா நாள்களில் திரையில் காணப்போகும் கார்ப் பயணக் காட்சிகளுக்கு ஈடான பல தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தது அந்த 30 நிமிடப் பயணம். அதற்கு முந்தைய நொடிவரை உடன்பட்டிருந்த ‘வீடு காட்டும்’ படலத்தைக் கார் ஓடத் தொடங்கிய முதல் நிமிடத்திலேயே மறுநாளைக்கு ஒத்திப்போட்டான் ஸெர்ஜ். மறுநாள் மாலைக்குள் நாலாம் மாடி (லிப்ட் கிடையாது என்பதைக் கேட்ட பின்னர் சொன்னான்.) விழாவில் பரிசுப் பட நடுவர்களுக்கு வருடந்தோறும் காரோட்டுகிறான்

புதுமைப்பித்தன் நூற்றாண்டு

பெண் படைப்பாளிகளுக்கான இலக்கியப் போட்டி

2006 புதுமைப்பித்தன் நூற்றாண்டு. இதை முன்னிட்டுப் புதுமைப்பித்தன் நூற்றாண்டு இலக்கியப் போட்டி ஒன்றைக் காலச்சுவடு அறக்கட்டளை அறிவிக்கிறது. இணைய தலைமுறைப் பெண் படைப்பாளிகளுக்கான கவிதை மற்றும் சிறுகதைப் போட்டி. ஒருவரே இரண்டு பிரிவுகளிலும் கலந்துகொள்ளலாம். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட படைப்புகளை அனுப்பலாம்.

போட்டியில் பங்கேற்பவர்கள் 1970ஆம் ஆண்டிலே அதற்குப் பிறகோ பிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். படைப்பில் தங்கள் பெயரை எழுதுவதைத் தவிர்க்கவும். பெயர் மற்றும் முகவரியைத் தனித் தாளில் எழுதிப் படைப்புடன் இணைக்க வேண்டும்.

படைப்புகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. படைப்புகளை அக். 31, 2005க்குள் கிடைக்கும்படி காலச்சுவடு அறக்கட்டளைக்கு அனுப்புக.

காலச்சுவடு அறக்கட்டளை,
669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001.

ஸெர்ஜ். “இதுகூட அந்தக் கார்தான். என்னுடைய விருந்தினர் இன்று மாலை ஓய்வெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்...” “இவன் நிச்சயம் சிசிலிக்காரன், இல்லாவிட்டால் கார்ஸிகாக்காரன்தான்” என்று நண்பரிடம் நான் முணுமுணுக்கத் தொடங்கியது அப்போதுதான். உலக நாடுகளில் வீடு, நிலம் ஆகியவற்றின் விலை நிலவரங்கள் ஏற்கனவே பல நாடுகளில் அவன் வாங்கிக் குவித்திருந்த சொத்துகள் பற்றி ஸெர்ஜ் உரையாற்றிக்கொண்டிருந்தான். இந்தியாவில் (சென்னை அல்லது மும்பை) வீடு வாங்கும் கனவுகளால் நிரம்பியிருக்கும் தன் மனநிலையைப் பகிர்ந்து கொண்டான். விலைகள் குறித்த கேள்விகளை வீசினான். ரூபாய் மதிப்பை யூரோவில் மாற்றிச் சொல்லும் படி கட்டளைகள் இட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

“இதற்கு முன்னால் வண்டியோட்டிய நடுவர்கள் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்...” என்ற என்னுடைய கேள்விக்கு, “அதையெல்லாம் நினைவு வைத்துக்கொள்வது கடினம். மொராக்கோவில் கடலின் அலைவாயில் ஓர் அற்புதமான வீடு பார்த்திருக்கிறேன். விழா முடிந்ததும்...” இடைமறித்துக் கேட்டேன்: “வண்டியோட்டுவது தவிர வேறென்ன செய்கிறீர்கள்?” “கேட்டரிங். அது கிடக்கட்டும் இந்தியாவில் அயலவர்கள் சொத்து வாங்குவது அவ்வளவு கடினமா என்ன?...” கைதேர்ந்த டென்னிஸ் ஆட்டம்போல மாறிவிட்டிருந்தது எங்கள் பேச்சுப் போர். நண்பர் என்னைக் கவலையோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

“கேட்டரிங் என்றால்? பார்ட்டிகளுக்கா?”

“ஆம்; சென்னையில்...”

“யாருடைய பார்ட்டிகள்...?”

“ப்ரூஸ் வில்லிஸ், ஸ்டீவன் ஸ்பீல்பெர்க்... சுனாமிக்குப் பிறகு கடலோர நிலம் விலையெல்லாம் சரிந்திருக்க வேண்டுமே...?”

எங்களுக்குள் கைகலப்பு வருவதற்குள் விடுதி வந்துவிட்டது. நண்பரின் யோசனைப்படி பெட்டிகளை அப்போதே ஸெர்ஜிடம் ஒப்படைத்துவிட்டோம். நான்காம் மாடிக்கு அவனே தூக்கிப்போகட்டும்; வீடு கிடைக்கும்வரை சுமையில்லாமல் திரியலாம் என்ற நல்ல எண்ணத்தால் வந்த திட்டம் அது. இரவு உடைக்கு மாறியபடி முணுமுணுத்தேன்; “நிச்சயம் சிசிலி இல்லாவிட்டால் கார்ஸிகாக்காரன். பிரெஞ்சுக்காரன் கிடையாது இவன்...” உள்ளபடி சொன்னால் எந்த சிசிலி / கார்ஸிகாக்காரர்களோடும் எனக்கு மோசமான அனுபவங்கள் கிடையாது. என்னுடைய எரிச்சலுக்கு ஸெர்ஜ் முழுமையான பொறுப்புமல்ல. அவன் பேசிய விஷயங்கள் எனக்கு சுவாரஸ்யமற்றதாக இருந்ததால் நான் அதை நேர்மையாகச் சொல்லியிருக்கலாம்; அல்லது பேசாமல் இருந்திருக்கலாம். ஏதோ ஒரு விதத்தில் பேசும் விஷயங்களில் தரம் பிரிக்கவோ பேச்சுக் காட்சியில் ஆதிக்கம் செலுத்தவோ முரட்டுத்தனமாக முயன்றிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு தருணத்திலும் நம்மைக் கட்டமைத்துக்கொள்ள நமக்குத் தோன்றியபடி ‘மற்றவரை’ பிரதிமைப்படுத்த வேண்டியிருப்பது வாழ்தலின் ஆதாரமான தேவையா? களைப்புக்கும் உறக்கத்துக்கும் இடைப்பட்ட வெளியில் ஸெர்ஜ் வண்டியோட்டி, முடிவற்ற சதுப்பு நிலங்களைப் பார்வையிடுவது போன்ற கனவில் ஆழ்ந்துபோயிருந்தேன்.

அரங்கத்தினுள்ளே படம்: கிலோமீட்டர் ஸீரோ

மலையும் கானகமும் அருவியுமாகப் பரந்து கிடக்கிற குர்திஸ்தான் சூழலிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு இளம் மனைவியையும் பிஞ்சுக் குழந்தையையும் பிரிந்து பஸ்ராவின் பாலைப் போர் முனைக்குத் தள்ளப்படுகிறான் இளைஞன் அகோ. ஆண்டு 1988. யாருக்காக மடிகிறோம், எதன் பொருட்டு இந்த உயிரிழப்பு, யாரைக் கொல்கிறோம் என்பதுகூடத் தெரியாமல் வெடிமருந்துக்குத் தீனிபோல நிற்கிற துயரமும் குர்து இனத்தவன் என்னும் காரணத்திற்காக அராபியர்களால் கொடுமையும் அவமானமும் அனுபவிக்கிற துன்பம், உருக்கியெடுக்கும் பாலை வெப்பமுமாக அலைக்கழிக்கப்படும் குர்தியர்கள், வெடிகுண்டு விழும்போது குழிக்குள் பதுங்கியபடி காலை வெளியே காட்டுகிறார்கள். முடமாகிப் போனால் வீடு திரும்ப முடியுமே!

போர்முனையில் மடியும் ‘வீரர்’களின் சவங்களைச் சுமந்து செல்லும் மோட்டார் வாகனங்கள், சாரி சாரியாக முடிவில்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. சவங்களைச் சுற்றி ஈராக் தேசியக் கொடி; ஒலிபெருக்கியிலிருந்து அலறும் தேசிய கீதம். இடைவெட்டுக் காட்சியாகத் திறந்த வாகனமொன்றில் இரண்டு ஆள் ஆகிருதிக்கு சதாம் உசேனின் சிலை ஒன்று ஊர்விட்டு ஊர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. சவம் சுமந்து செல்லும் ஒரு வண்டிக்குள் வெளி வெப்பத்துக்கும் அதிகமான வெறுப்புக் கனல் தெறித்துக்கொண்டிருக்கிறது. குர்திஸ்தான் கிராமத்துக்கு வழிகாட்டியாக அகோவும் வண்டியோட்டியாக அராபியனும். பாலைவெளியில் வழி தப்புவதாலும் பகல் நேரத்தில் மக்கள் வசிக்கும்

இயக்குநர்
ஹைனர்
ஸலீம்

உளர்களை (அவர்கள் கண்ணில் படக் கூடாது) கடக்கக் கூடாதென்பதாலும் நாள் கணக்கில் அழுகி நாற்றமெடுக்கும் சுவத்துடன் பசியும் களைப்பும் மீற ஒருவரை மற்றவர் 'இன எதிரியாக அன்றித் தன்போல இழப்பின் துயரம் சூழ்ந்த மனிதனாகப் பார்க்கத் தொடங்குகின்றனர். எச்சரிக்கைகளை மீறி வண்டியைக் கண்டுவிடும் பெண்கள் தன் கணவரின் சவம்தான் வந்துவிட்டதோ வென அலறிப் புரண்டு வருகிறார்கள். வழிகாட்டிக்கும் வண்டியோட்டிக்கும் குடும்பப் புகைப்படங்களைக் காட்டிக்கொள்ளும் அளவிற்கு இறுக்கம் குறைகிறது. "எங்கள் பெண்களை குர்து ஆண்கள் பார்ப்பதா..." என்றபடி அராபியன் கையால் மனைவி முகத்தை மறைத்தபடி பிள்ளைகளை மட்டும் காட்டுகிறான்.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் கிலோமீட்டர் ஸீரோ பட இயக்குநர் ஹைனர் சலீம் பேசியதிலிருந்து:

"அராபியர்கள் அவர்களுடைய கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கம், மதம் என்பது பற்றியெல்லாம் எங்களுக்குக் கட்டாயக் கல்வி போதித்தனர். எங்களுடைய கலாச்சாரம் என்ன, நாங்கள் யார் என்பது பற்றி அவர்களுக்கு எந்த அக்கறையும் கிடையாது."

கேள்வி: படத்தின் இறுதிக் காட்சியில் அகோவும் அவரது மனைவியும் பாரிஸ் நகரக் குடியிருப்பில் (2003 ஏப்ரல்) சதாமின் வீழ்ச்சியைத் தொலைக்க காட்சியில் பார்த்து "நமக்கு விடுதலை ... விடுதலை ..." என்று மகிழ்ச்சிக் கூச்சலிடுவதாக அமைந்துள்ளது. இது புஷ் ஆதரவுப் படமா?

ஹைனர் சலீம்: யு.எஸ். ஒரு இம்பீரியலிஸ்ட் தேசம்தான்; ஆனால் வேறு யாரும் ஐரோப்பாவி லிருந்து வரவில்லையே! குர்திஸ்தான் சதாம் பிடியிலிருந்து விடுபட்டது என்னும்போது குர்த் இனத்தவருக்கு இயல்பாகத் தோன்றக்கூடிய ஒரு உணர்வு அது.

அரங்கத்தினுள்ளே படம்: கிலோமீட்டர் ஸீரோ

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முழுக்க அழிந்துபோன குர்திஸ்தானின் சிறு நகரங்கள். ஒற்றையாள், இரண்டு பேர் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும் மலைக் கிராமங்கள் ... அகோ தன் மனைவி, குழந்தையையும் கட்டிலோடு கிடக்கும் தகப்பனையும் தேடியலைகிறான்.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் ஹைனர் சலீம்: "சதாமின் வீழ்ச்சி எங்களுக்கு எந்தளவு அர்த்தமுள்ளது என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. 90களில் 3, 4

கிராமங்களைத் தவிர குர்திஸ்தானே மண்மூடிக் கிடந்தது. விவசாயம் கிடையாது; கால்நடைகளைப் பார்க்க முடியாது. குடி தண்ணீர் கிடையாது. இப்பொழுது போய்ப் பார்த்தேன். உயிரும் வாழ்க்கையும் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு இது முக்கியமில்லையா? எங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று சொல்வது என் வேலையில்லையா? படத்தில் இடம்பெறும் சதாமின் சிலை செய்த சிற்பியோடு நிகழ்ந்த கதை, சிரிப்பு அலைகளை எழுப்பியது. 'சிலை செய்ய மாதிரியெல்லாம் தேவையில்லை. வருஷக் கணக்காகப் பழகிப்போச்சு. கண்ணைக் கட்டினால் கூடச் செய்துவிடுவேன்' என்றார் அவர். அமெரிக்கர்கள் அவரைச் சிறைப் பிடித்துப்போய் அவரை மீட்டு வர வேண்டியதாயிற்று ...

அரங்கத்தினுள்ளே படம்

ஒரேயொரு காட்சி தவிர, குண்டு வெடிப்புகளோ சாகசப் போர்க் காட்சிகளோ இல்லாமல் வெறுமையும் ஆதார உணர்ச்சிகளும் மட்டுமே எஞ்சியிருப்பவர்களாக மனிதர்களை மாற்றும் குரூரம் என்று, நேரடிப் போர்க் காட்சிகளால் திரை நிரம்பாமல் மனிதத்தையும் வாழ்க்கையையும் சிதைக்கும் போரின் கொடுமையைப் பிம்பங்களின் வழி படம் கட்டமைக்கிறது.

அரங்கிற்கு வெளியே காட்சி

வேறொரு படம் பார்க்கக் காத்து நின்ற வரிசையில் அகோ பாத்திர மேற்ற நடிகரைக் கண்டேன். "அற்புதமாக நடித்திருக்கிறீர்கள் ... குறிப்பாகப் போர்க் களக் காட்சிகளில்..." நான் முடிக்கும் முன்னரே சொல்லுவார், "பின்னே? எல்லாம் நிஜ குண்டு, துப்பாக்கி, வெடி மருந்து... ஒரே டேக்தான்! படம் எடுக்க எந்தத் தொழில்நுட்ப வசதியும் இல்லாததால் எல்லாமே நிஜம்! சில விஷயங்களுக்கு எல்லைக் கடத்தல் கும்பல்களின் உதவியை நாடலாமா என்றுகூட ஹைனர் யோசித்தார்..." உள்ளத்தை உண்மையிலேயே கொள்ளை கொள்ளும் சிரிக்கும் விழிகளோடு வரிசையில் நகர்ந்துகொண்டிருந்தார் அவர். இவரைப் போல 26 லட்சம் இளைஞர்களைக் கொள்ளை கொண்ட காலத்தைப் பற்றிப் பேசும் படம், அவர்களுக்கும் நம்முடைய கலை, தத்துவம், அரசியல் சட்டத்துக்கும் எப்படி ஒன்றாயிருக்க முடியும்? சேரன் சொன்னதுபோல அது அவர்களுக்கு "உயிர் தின்ற காலம்".

விருமடும் நூலை வீட்டிலிருந்தே 10% கழிவுடன் பெற

	<p>தான் புகழ்</p> <p>31, 4 தென்னார் நெடுஞ்சாலை, ஹிந்தி பிரச்சார சபா எதிரில், தென்னார், திருச்சி 620 017. ☎ 0431-5565161, 3098934</p>
<p>விசாரணை ஃப்ரன்ஸ் காஃப்ரா விலை ரூ. 80/-</p>	<p>கடந்த நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான நாவல்களில் ஒன்று. கடைசி சில பிரதிகளே உள்ளன.</p>

அஞ்சலி: போல் ரிகர் (Paul Ricoeur)
(27.02.1913 - 20.05.2005)

தத்துவக் கதவுகளைத் திறந்தவர்

வெ. ஸ்ரீராம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பல வகையான தத்துவச் சிந்தனைகளையும் உள்ளடக்கி, பலதரப்பட்ட துறைகளையும் எதிர்கொண்டு சர்வ தேச அங்கீகாரமும் கவனமும் பெற்ற போல் ரிகரின் (Paul Ricoeur) எழுத்து களும் உரைகளும் சமகாலத்திய அறிவுஜீவி விவாதங்களில் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன" என்கிறார் பிரெஞ்சுத் தத்துவப் பேராசிரியர் மிகாயெல் ஃபோசெல் (Michael Foessel). இந்த வருடம் மே 20ஆம் தேதி தனது 92 ஆவது வயதில் மறைந்த போல் ரிகர், 1913ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 27ஆம் தேதி தென் பிரான்ஸ் நகரமான வாலான்ஸில் (Valence) பிறந்தார். அதே வருடம் செப்டம்பர் மாதம் இவரது அன்னை இறந்துவிட்டார். 1915இல் தந்தை போரில் மடிந்தார். தந்தையின் இளைய சகோதரியால் வளர்க்கப்பட்ட இவர் 1933இல் இலக்கியத்தில் பட்டம் பெற்றார். 1935இல் தத்துவப் படிப்பில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்று அதே வருடம் திருமணமும் செய்துகொண்டார். இரண்டு வருடக் கட்டாய ராணுவச் சேவைக்குப் பிறகு, இரண்டாம் உலகப் போரில் ராணுவ அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய இவர், ஜெர்மனியில் போர்க்கைதியாக மாட்டிக்கொண்டார். சிறை வாசத்தின்போது, ஃபினாமினாலஜி (Phenomenology) தத்துவத்தின் பிதாமகர் என்று கருதப்பட்ட ஜெர்மானிய தத்துவ ஞானி ஹயுசெர்லின் (Husserl) நூலை பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்க்க ஆரம்பித்தார்.

'முன்று வகைகளில் செயல்படும் ஐரோப்பியத் தத்துவச் சிந்தனை இயக்கத்துடன் என்னை நான் அடையாளம் கண்டுகொள்கிறேன்' என்றார் இவர். அவை, அகப் பார்வை சார்ந்த தத்துவச் சிந்தனை (reflexive philosophy), நிகழ்வியல் சார்ந்த தத்துவச் சிந்தனை (phenomenological philosophy), உரையியல் சார்ந்த தத்துவச் சிந்தனை (hermeneutic philosophy). முதல் வகையான அகப் பார்வையில் தனக்கே உரித்தான செயல்படும், சிந்திக்கும், உணரும் சக்தியை மனித

மனம் பெற முயற்சிக்கும் இயக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே பெறப்பட்ட தகவல்களிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் உணர்வுகளிலும் மூழ்கி, தொலைந்துபோய், மனிதனை அவனிடமிருந்தே ஒரு சக்தி பிரித்துவிட்டிருக்கிறது என்பதினால் இது அவசியமாகிறது. ஜான் நாபொ (Jean Nabert) என்பவர் இந்தச் சிந்தாந்தத்தின் முன்னோடி.

நிகழ்வியல் அடிப்படையிலான சிந்தனை நேரடியாக நிகழ்வுகளின் ஆழத்திற்கே செல்வதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. பண்பாட்டு, தத்துவார்த்த, ஆன்மீக வரலாறுகள் ஏற்படுத்தியுள்ள அமைப்பு களை முற்றிலுமாக ஒதுக்கிவிட்டு, அனுபவங்களை நிதர்சனமாக அறிய முற்படும் ஆவல் இதன் அடிப்படை (நிகழ்வியல் கோட்பாட்டில் ஜெர்மானிய சிந்தனையாளர் களுக்கும் பிரெஞ்சு சிந்தனையாளர் களுக்கும் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் இதன் முன்னோடி என்று கருதப்படும் ஹயுசெர்ல் ரிகரை மிகவும் பாதித்தவர்).

உரையியல் சார்ந்த தத்துவச் சிந்தனை, பனுவல்களை ஆராய்ந்து உரை அளிக்கும் முறையின் அடிப் படையில் இருப்பது. மதத்தின் பனுவல்களில் தொடங்கி, செவ்விலக்கியப் பனுவல்கள், நீதி ஒழுங்கு முறைப் பனுவல்களை ஆராயும்போது பலவிதமான உரைகளுக்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதை இது சுட்டிக் காட்டி, இவற்றை மாணிட அனுபவத்தின் வாசிப்பு என்று சொல்லலாம் என்கிறது இந்த அணுகல்.

இந்த முன்று அணுகல்களுமே ரிகரின் சிந்தனையைப் பாதித்தாக அவர் சொல்கிறார். மாறாக, "எல்லாக் கோட்பாடுகளையும் பொறுமையாகப் புரிந்துகொண்டு, இடர்ப்பாடுகளைத் தவிர்க்காமல் இறுதிவரை சென்று, அவற்றை எதிர்கொள்வதன் விளைவுகள் அனைத்தையும் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் நீண்ட பாதையையே இவர் தேர்ந்தெடுத்தார்" (மிகாயெல் ஃபோ

செல்). முன்று பாகங்களாக வெளிவந்த "காலமும் விவரணையும்" (Time and Narrative, 1983, 1984, 1985) என்ற புத்தகம் வரலாறு, புனைவு, காலம் இவற்றுக்கு இடையே உள்ள உறவை ஆய்கிறது. இவருடைய பல முக்கிய மான்படைப்புகளில் சில: "தீய சக்திகள்: தத்துவம், மதத்தின் சவால்" (1996), "யோசித்துப் பார்க்கையில்: அறிவார்த்த சுயசரிதம்" (1995), "நினைவு, வரலாறு, மறதி" (2000). ஆங்கிலம், ஜெர்மன், இத்தாலிய, ஸ்பானிஷ் மொழிகளில் இவருடைய புத்தகங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1970 முதல் ஒவ்வொரு வருடமும் குளிர் காலத்தில் சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தின் அழைப்பின் பேரில் அமெரிக்கா சென்று பல உரைகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். தவிர, உலக அளவில் பல பல்கலைக்கழகங்களால் அழைக்கப்பட்டு, முப்பதுக்கும் மேலான கௌரவ டாக்டர் பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார். மனித மனசாட்சியின் ஆழங்களையும் ஆழமனத்தின் செயல்பாடுகளையும் பற்றி உளவியல் ஆய்வு வாயிலாகவும், உரையியல் வாயிலாகவும் சிந்தித்த போல் ரிகரின் மறைவு ஒரு பெரிய இழப்பு என்றபோதிலும், தத்துவச் சிந்தனை அவரை மறக்க முடியாத அளவுக்குப் பல கதவுகளைத் திறந்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்.

குமிழ்க் குமிழ்

www.tamilthina.com

சூய்வு - இகைய இதழ்

தமிழ் இதழியல் தந்தை

சி.பா. ஆதித்தனார்

நூற்றாண்டு விழா நிறைவையொட்டி தமிழ்த் திணை சார்பில் செட்டூர் திங்களில் சமூக விழிப்புணர்வில் தமிழ் இதழ்கள் என்னும் பொருண்மையில் இதழியல் கருத்தரங்கம் நடைபெறவுள்ளது. பல்கலை/கல்லூரி / பள்ளி மற்றும் இதழியல் ஆர்வலர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கட்டுரையாக்கத்திற்கான தமிழ் எழுத்துருக்களைத் (Tamil Fonts) தமிழ்த் திணைக்கு எழுதி இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் அந்த எழுத்துருக்களிலேயே கட்டுரைகள் அமையவேண்டும். கட்டுரைகளை மின்-அஞ்சல் வழியும் அனுப்பலாம். அனுப்ப வேண்டிய கடைசி நாள்: 15.08.05. பேராளர் சுட்டணம் : ரூ.300-ஐ M.O. மூலம் மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும். கருத்தரங்க நாளும் இடமும் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

அனைத்து தொடர்பு முகவரி :

முனைவர் தி.நெடுஞ்செழியன், ஆசிரியர், தமிழ்த் திணை, 92, வெள்ளாந் தெரு, மயிலாடுதுறை - 609001. ☎ 9443214142
e-mail : neduyazhini @ sancharnet.in
tamilthina@yahoo.co.in

அஞ்சலி: சிவராம்

கொலையும் குருதியும் ஒரு துளி மையும்

சிவக்குமார்

சிவராம் கடத்தப்பட்டுவிட்டார் என்ற செய்தி இரவு பதினொன்றரை மணி போல் எனக்குக் கிடைத்தபோது என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அதுவும் கொழும்பின் மிக முக்கியமான கேந்திரப் பகுதிகளில் ஒன்றான பம்ப லப்பிட்டியில் - முன்னால் போலிஸ் நிலையம் வேறு இருக்கிறது - எப்படி நம்ப முடியும்? ஆனால் மறுநாள் காலை சிறிலங்காவின் பாராளுமன்றம் அமைந்திருக்கும் அதியூர் பாதுகாப்பு வலயத்துள் பாராளுமன்றத்தின் பின்னே உள்ள வீதிக்கருகில் அவரது சடலம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்னும் செய்தி கிடைத்து நானும் இன்னும் இரு நண்டைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தேன். அது உண்மையானது என்று நான் நம்பவில்லை. அது உண்மையானது என்று நான் நம்பவில்லை. அது உண்மையானது என்று நான் நம்பவில்லை.

சிவராம் முதன்முதலில் நான் சந்தித்தது 1984இல் என்று நினைக்கிறேன். அவர் அப்போதுதான் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தில் (புளோட்) இணைந்திருந்தார். அதில் இணைந்த சிவராம், மிக விரைவிலேயே தலைமைக்கு மிக நெருக்கமானவராக மாறிவிட்டார். அமைப்பினுள் அவர் எடுத்த அரசியல் வகுப்புகள் பாரம்பரிய இடதுசாரிச் சிந்தனை கொண்ட தோழர்களிடையே கடும் சர்ச்சையைத் தோற்றுவித்திருந்தன. சிவராம் ஒரு நவ மார்க்சிஸ்ட்; நவ மார்க்சியம் புரட்சியைச் சீர்குலைத்து விடும் என்று அவர்கள் குற்றம்சாட்டினார்கள். அவரை ஒரு போராளியாக நான் சந்தித்த காலம் அது. அதன் பின்னர் நான் அவரைச் சந்தித்தது 1991இல்.

இந்த இடைக்காலப் பகுதியில் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளால் தடை செய்யப்பட்ட, அவர் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்று பின்னர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து கொழும்பு வந்திருந்தார். இக்காலப் பகுதியில் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தின் அரசியல் கட்சியான ஜனநாயக மக்கள் முன்னணியின் பொதுச் செயலாளராகப் பதவி வகித்தார். அது மெதுமெதுவாகச் செயலற்ற நிலைக்குப் போக அதிலிருந்து ஒதுங்கி எழுத ஆரம்பித்தார்.

படுகொலை செய்யப்பட்ட நிச்சர்ட்டு சொய்சாவுடனான நட்பு அவரை எழுத்துலகுக்கு அழைத்து வந்தது. டி சொய்சா அப்போது ஐ.பி.எஸ்.-இன் (IPS - Inter Press Service) இலங்கை அறிக்கையாளராக இருந்தார். அவர் தான் ஜலண்ட் பத்திரிகையில் சிவராம் எழுதுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுத்தார். தராகி என்னும் பெயரில் சிவராம் வடக்கு கிழக்கு தொடர்பான நிலவரங்களை எழுத ஆரம்பித்தார். இது நடந்தது 1989இல்.

மேர்வின் டி சில்வா என்பவர் லங்கா கார்கியன் (Lanka Guardian) என்னும் ஆங்கில மாத இதழை நடாத்தி வந்தார். இது அறிவுஜீவிகள் மட்டத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்திய ஒரு சஞ்சிகை. இந்தச் சஞ்சிகையின் சில இதழ்களில் சாதி, போரியல் மற்றும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்னும் விடயத்தின் கீழ் சிவராம் கட்டுரைகள் எழுதினார். ஆறு அல்லது ஏழு இதழ்களில் இக்கட்டுரைகள் வெளியாகின. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை குறித்து ஒரு புரிதலை ஏற்படுத்த இக்கட்டுரைகள் முயற்சித்தன எனலாம்.

1991 நவம்பரில் அவர் என்னை மீளச் சந்தித்தபோது சரிநிகர் பத்திரிகையை நாம் ஆரம்பித்து நடாத்திக் கொண்டிருந்தோம். அலுவலகத்திற்கு வந்து நீண்ட நேரம் உரையாடிவிட்டுச் சென்றார். செல்லும்போது கேட்டார், சரிநிகரில் நானும் சில கட்டுரைகள் எழுதலாமா என்று. அவருக்கும் எமக்குமான கருத்து வேறுபாடுகள் அவரை அப்படிக்க கேட்கத் தூண்டியிருக்க வேண்டும். தாராளமாக எழுதுங்கள் என்றேன். அவர் அடுத்த வாரமே கட்டுரையுடன் அலுவலகத்திற்கு வந்துவிட்டார். அதன் பின்னர் அவர் சரிநிகரில் தொடர்ச்சியாக எழுத ஆரம்பித்தார்.

புளோட் அமைப்பிலிருந்த காலத்தில் வடக்கு கிழக்கு எங்கனும் பிரயாணம் செய்ததால் கிடைத்த அனுபவமும், தமிழர் விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புக்கள் குறித்து அவர் சேகரித்திருந்த குறிப்பான,

நுணுக்கமான தகவல்களும், சர்வதேசத்தில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டங்கள், அவற்றின் வெற்றிகள், தோல்விகள், சறுக்கல்கள், அவை எதிர்நோக்கிய நெருக்கடிகள் என்பன குறித்து அவர் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட தேடலும் கற்றலும் தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தை அந்த அனுபவ வழி நின்று பார்த்து, மிகச் செறிவாகவும் தெளிவாகவும் வெளிப்படுத்தும் அவருடைய மொழிப் பிரயோகமும் அவருடைய கருத்துகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத, நேரடியாகவே முரண்படுகிற, அவரது எழுத்துகளால் எரிச்சலூட்டப்படுகிறவர்களையும் அவருடைய வாசகர்களாக்கிவிட்டிருந்தன.

தன்னுடைய எழுத்துகள் வாசகரைச் சென்றடைய வேண்டும், வாசகருக்குப் புரியக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை கொண்டவர். கட்டுரையைத் தந்துவிட்டு கட்டுரை புரியும்படியாக இருக்கிறதா என்று கேட்பார். கட்டுரை நேர்த்தியாகும் வரை எத்தனை முறை திருத்துவதற்கும் அவர் பின்நிற்பதில்லை. அதே போல் அவருடைய கட்டுரையை அவரே ஒப்புநோக்கித் தருவார். தேவையானால் அப்போதும் திருத்தங்களைச் செய்வார். பக்க வடிவமைப்பிலும் அவருடைய கவனம் இருக்கும்.

சிவராம் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே தன்னுடனும் பேராசிரியர் கைலாசபதியுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார் என்கிறார் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. மார்க்சியம், அந்நியமாதல், அமைப்பியல்வாதம் குறித்து அவர் எழுப்பிய கேள்விகள் அவரது நுணுக்கக் கற்றும் பாங்கை வெளிப்படுத்தின என்றும் அவர் சொல்கிறார்.

அக்காலப் பகுதியிலேயே அவை குறித்து சிவராம் சில கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தார். எஸ்.வி. ராஜதுரையின் 'அந்நியமாதல்' என்ற புத்தகம் குறித்து கீற்று சஞ்சிகையின் ஆறாம் இதழில் 'ஒரு அறிவியற் பகைப்பலத்தின் பலவீனங்கள்' என்ற தலைப்பில்

ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். தமிழவனின் 'ஸ்ட்ரக்சரலிசம்' என்ற நூல் குறித்தும் பிரான்ட்ஸ் பானன் (Frantz Fanan) பற்றியும் கூட எழுதினார். பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப் பீட மாணவனாக இணைந்தாலும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி அவருக்குத் திருப்தி அளிக்காததால் அதனை முடிக்காமலே வெளியேறிவிட்டார்.

ஐலண்ட் பத்திரிகையில் சிவராம் எழுதிவந்த கட்டுரைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து Eluding Peace (சிதைவுறும் சமாதானம்) என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலாக வெளியிட்டிருந்தார் பிரான்சில் இருந்த, படுகொலை செய்யப்பட்ட சபாலிங்கம். அது ஒன்றுதான் சிவராம் வாழ்நாளில் வெளியான அவரது நூல்.

சரிநிகரில் அவருடைய முன்று முக்கியமான தொடர் கட்டுரைகள் வெளியாயின. முதலாம் தொடர் 'இந்தியாவும் தமிழ் தேசியப் பிரச்சினையும்'. இது 1994 ஏப்ரலில் வெளியானது. 1994 நவம்பரில் 'தமிழ்த் தேசிய வாத்தின் தந்தை ஆறுமுகநாவலரே அல்ல' என்னும் ஒரு தொடரையும் எழுதினார். பிறகு 1996 ஜூலையில் 'தமிழ்த் தேசியவாதம் ஓர் ஆய்வு' என்ற ஒரு தொடரையும் எழுதினார்.

தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் தேவை, அதன் பலம், பலவீனம் குறித்த ஒரு அறிவார்த்தமான கருத்தாடலை சரிநிகர் தோற்றுவிக்க விரும்பியது. அவ் வடிப்படையில் 'தேசியவாதம் இனவாதமாகுமா?' என்றொரு விவாதம் சரிநிகரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிவராமின் இக்கட்டுரைத் தொடர்கள் அந்தக் கருத்தாடலுக்கு வளம் சேர்ப்பவையாக இருந்தன.

இதே வேளை பெரும்பாலான வாசகர்கள் அவர் எழுதிவந்த போரியல் தொடர்பான வாராந்தரப் பத்தியை விரும்பிப் படித்தார்கள். வெறுமனே நடந்து முடிந்த சமர்கள் பற்றிய விவரணமாக அவை அமையவில்லை. சமரின் அரசியல் பற்றியும் அதன் விளைவுகளின் சாதக பாதகங்கள் குறித்தும் ஈழப்போரில் அவை எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது குறித்தும் அவை அலசின. பிராந்திய, பூகோள அரசியல் குறித்து அவர் கொண்டிருந்த பார்வை இந்த அலசல் கட்டு வலுவூட்டின.

சிவராம் நிலச்சுவாந்தார் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். வேட்டையாடுவதற்காக அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்று துப்பாக்கி வைத்திருந்தார் அவருடைய தந்தையார். சிறு வயதிலேயே அந்த துப்பாக்கியுடன் சிவராம் எடுத்திருந்த புகைப்படம் சுடுகருவிகள் மீது அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அந்த ஆர்வம் ஈழப் போர் ஆரம்பித்ததும் போரியல்மீதான ஆர்வமாகப் பரிணாமம் பெற்றது. இதனால் போரி

யல் சம்பந்தமாக அவர் நிறைய தேடித் தேடிக்கற்றார். போரியல் கோட்பாடுகள் குறித்தும் வெவ்வேறு சமூகங்கள், இனக் குழுக்கள் அவர்களுக்கேயான தனித்துவமான போர்க் கலைகள், விடுதலைக்கான போர்கள், அவற்றை முறியடிப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட போர்கள் பற்றி அவருடைய கற்கை விரிந்து வந்தது. இதுதான் சிவராமின் போரியல் தொடர்பான ஆய்வுகளை மிளிர்ச் செய்தது. ஈழப் போர் தொடர்பாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதக்கூடிய பார்வையும் வீச்சும் கொண்டவராக இருந்தார். சிவராம் கற்றறிந்த துறைகளில் அவரைப் போல எழுத இன்று ஈழத்தில் எவருமில்லை. அதுவும் ஆங்கிலத்தில் எழுத இதுவரை எவருமில்லை.

1980களில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்து செல்லும் அமெரிக்க மாணிடவியலாளர் மார்க் விதாஃர் (Mark Whithaer) சிவராமின் எழுத்துகளால் கவரப்பட்டு சிவராமின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத ஆரம்பித்திருக்கிறார். அதன் ஒரு பகுதி மைக்கல் நோபோர்ட்ஸ் தொகுத்த Sri Lanka: Collective Identities Revisited - Vol: 2 இல் Learning Politics from Taraki - The Biographical Fragment என்ற தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளது.

சிவராமின் பத்திகள் தமிழில் சரிநிகரில் வெளியான அதேநேரம் ஆங்கிலத்தில் ஐலண்டில் வெளியாயின. ஆனால் 1996இல் ஐலண்டில் அவர் விரும்பியதை எழுதுவதற்கான சுதந்திரத்தில் இடரேற்பட ஐலண்டிலிருந்து விலகி மிட்லீக் மிரிளும் சண்டேரம்ஸிலும் எழுத ஆரம்பித்தார். அதில் ஒரு பத்தியாளராக மட்டுமல்லாமல் சிறிது காலம் முழுநேர பத்திரிகையாளராக அதனுடன் இணைந்தும் பணியாற்றினார். ஆனால் அந்தப் பணி அவருடைய திரிதலுக்கும் தேடலுக்கும் உவப்பானதாக இல்லாததால் அதனை விட்டு விரைவிலேயே ஒதுங்கிக்கொண்டார்.

மிட்லீக் மிரிளில் இருந்த காலத்திலேயே 1997 ஒக்ரோபரில் தமிழ்நெற்றின் இலங்கை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே தமிழ்நெற்றி இலங்கைத் தமிழர் விவகாரங்களுக்கான செய்தி மூலமாயிற்று. அது காலவரையிலும் இலங்கைத் தமிழர் விவகாரங்களை ஆங்கிலம் மூலம் அறிந்துகொள்ளும் வாசகர்களுக்கான ஒரே ஒரு ஊடகமாக இருந்தது மனித உரிமைகளுக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் (யாழ்.) - UTHR மாதாந்தம் வெளியிட்டு வந்த அறிக்கையே. இது புலிகளுடைய ஜனநாயக மறுப்பை விமர்சிப்பதாகக் கூறித் தமிழ் மக்களுடைய போராட்ட நியாயங்களையே மறுதலிக்கிறது என்றும் போராட்டத்தின் நியாயங்களை சர்வதேசத்திற்கும் எடுத்துச்

செல்லும் வகையில் ஒரு ஊடகம் தேவை என்றும் சிவராம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான சற்றூட்டே றிவியூ நின்றபின் ஈழத் தமிழர் விவகாரங்களை ஆங்கில மொழியில் பேச ஒரு பத்திரிகை இல்லாமல் இருந்தது. இந்த உணர்வை ஜே. திசநாயகத்துடன் இணைந்து ஆங்கிலத்தில் நோர்த் ஈஸ்டர்ன் ஹெரால்ட் (North Eastern Herald) என்கிற A4 அளவிலான பன்னிரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு சஞ்சிகையை சிவராம் கொணரக்காரணமாயிற்று. இது நடந்தது 1992 - 1993இல். 6 இதழ்கள் வெளியான பின்னர் நிதிப் பிரச்சினை காரணமாக அது நின்ற போயிற்று. இதன் பின்னரே தமிழ்நெற்றி இணைய இதழில் அவர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். தமிழ்நெற்றி தமிழர் விவகாரங்களுக்கான ஒரு இணையமாக மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே வளர்ச்சியடைந்தது. அவருக்கிருந்த செய்தி வலைப்பின்னலும் இணையத் தொழில்நுட்பத் திறனும் அதனால் விளைந்த சாத்தியப் பாடுகளும் ஈழ ஊடகவியலுக்கு இன்னொரு பரிமாணத்தைக் கொடுத்தது.

ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் அவசியம் அவர் எண்ணத்தை விட்டு நீங்கவேயில்லை. அந்த முயற்சியின் விளைவாக மீண்டும் திசநாயகத்துடன் இணைந்து 2002 ஜூலை கடைசியிலிருந்து நோர்த் ஈஸ்டர்ன் ஹெரால்டை வாராந்தம் வெளியிட ஆரம்பித்தார். இதற்கு கவீடிஸ் சீடா நிறுவனம் நிதியுதவி செய்தது. வாராந்தம் வெளியான இப்பத்திரிகையும் சீடா நிறுவனத்தின் நிதியுதவி நிறுத்தப்பட 2003 நவம்பரில் நின்று போயிற்று.

சரிநிகர் நின்று போக நாங்கள் நடாத்திய நிகரிபிலும் மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளியான தினக்கதிரிலும் கனடாவிலிருந்து வெளியான ஈழமுரசிலும் அவருடைய கட்டுரைகள் வெளியாகின. இது 2001, 2002 காலப் பகுதியில். பின்னர் இறுதிக் காலங்களில் வீரகேசரியில் சில கட்டுரைகள் பிரசுரமாகின.

நிகரீக் காலத்தில் தமிழ்த் தேசிய சக்திகளை ஒருங்கிணைப்பது தொடர்பாக அவர் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். தமிழ்த் தேசிய சக்திகள் யார் என்பதில் அவருக்கும் எங்களுக்குமிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் பலமாக இருந்தன. தமிழ் பாராளுமன்றக் கட்சிகளை தமிழ்த் தேசிய சக்திகளாக நாம் இனம் காணவில்லை. அவர் இக்கட்சிகளை ஒருங்கிணைப்பதிலும் தமிழ்த் தேசிய சக்திகளாக அவற்றை அடையாளப்படுத்துவதிலும் முனைப்புடன் செயலில் இறங்கினார். எங்களுக்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் இருப்பதைப் புரிந்து கொண்ட அவர் எங்களிலிருந்து தள்ளிப்போகத் தொடங்கினார்.

இறுதியாக சிவராம் படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு முன்னராக, அந்த இறுதி ஒரு மாதத்தில் இரண்டு முறை அவருடனான சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. முன்னைய சந்திப்பு அவருடனான நீண்ட காலத்துக்குப் பின்னரான சந்திப்பாக இருந்ததால் பெரும் வாதப் பிரதிவாதமாக மாறிற்று. தமிழ்த் தேசியத்தின் பலவீனங்களை அடையாளம் காண்பதும் அவற்றைக்களைவதும் என்பதாக அந்த உரையாடல் இருந்தது. அந்த வாதப் பிரதிவாதங்களில் அவர் உள்வாங்கியவை அடுத்த ஞாயிறன்று அவர் வீரகேசரியில் எழுதிய கட்டுரையில் பிரதிபலித்தது.

இரண்டாவது சந்திப்பும் தெகி வளையின் கடற்கரையோரமிருந்த ஒரு மதுச் சாலையில்தான் நடந்தது. கால்கள் மணலை அளைய, பின்மாலையும் முன்னிரவும் சந்திக்கிற ஒரு நிலாக் காலத்தில் நிகழ்ந்தது அச்சந்திப்பு. தமிழ்ச் சினிமாவில் ஆரம்பித்த உரையாடல், அது தமிழ்ச் சமூகத்தினுள் நிலைத்து நிற்பதற்கான சமூக உளவியல் பற்றியும் பெண்கள் குறித்து அது கொண்டிருக்கும் பிரதிமை குறித்ததாகவும் மாறி, ஹென்றிக் இப்ஸனின் ஒரு பொம்மை வீடு, தாராயுஸ் மெஹ்ரூயி என்கிற ஈரானிய நெறியாளரின் சாரா என்கிற சினிமா, சட்டநாதனின் சிறுகதைகளில் வரும் பெண்பாத்திரங்கள் என்பதாக நகர்ந்தது. அந்தப் பொழுதில் மிகுந்த உற்சாகத்துடனும், மகிழ்வுடனும் அவர் இருந்ததாக நான் உணர்ந்தேன். நள்ளிரவையும் தாண்டி அவர் விடைபெறும் போது இளந்தலை முறையினர் இவை பற்றி எதுவும் அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்; இவை பற்றி எழுதுவதற்கோ பேசுவதற்கோ ஒரு சஞ்சிகை கூட ஈழத்தில் இல்லை என்றார். சரிநிகரை திருப்பிக் கொண்டுவர முடி யாதா என்றார்.

ஒரு அறிவுஜீவித வறுமைக்குள் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் சென்றுகொண்டிருக்கிறதா என்று அவர் எழுப்பிய வினாவுக்கு 'ஆம்' என்பதாக இருந்தது அவரது படுகொலை.

சிவராமின் படுகொலையை ஊடகச் சுதந்திரத்துக்கான ஓர் அச்சுறுத்தலாக மட்டுமே பார்ப்பது ஒருபக்கப் பார்வை தான். சிவஞான சுந்தரம், ராஜினி திரணகம், குமார் பொன்னம்பலம், நீலன் திருச்செல்வம் என்று கொல்லப்பட்ட அறிவுஜீவிகளின் நீண்ட பட்டியலே நம்முன் கிடக்கிறது. இப்போதைக்கு அதன் இறுதிக் கண்ணி சிவராம்.

ஏற்கனவே போர் பல அறிவுஜீவிகளை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றியது. எஞ்சியிருந்த சிலரையும் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத் துக்காக அவரவர் தாமப்படி வெவ்வேறு தரப்பினர் கொண்டு போட்டனர். மறுபடியும் மறுபடியும் இந்தப் படுகொலைகள் இடம்பெறுவது என்பது, இந்தப் படுகொலைகள் பேசும் மொழி என்ன என்பதை எமக்கு மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறது.

"உன்னுடைய கருத்துடன் எனக்கு உடன்பாடில்லையாயினும், அதனைச் சொல்வதற்கான உனது உரிமையை எனது உயிரைக் கொடுத்தாயினும் காப்பேன்" என்று சொன்னார் வோல்டேர். ஆனால், என்னுடைய கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்தை நீ கொண்டிருப்பாயாயின், அது எவ்வளவு தான் நியாயபூர்வமாக இருப்பினும், அதனை வெளியிடும் உனது உரிமையை எனது உயிரைக் கொடுத்தாவது அழிப்பேன் என்கிறவர்கள் வாழும் காலம் இது.

இதுதான் அறிவின் வறட்சியா?

ஜார்ஜ் ஆர்வெலின் '1984' என்ற நாவலில் வரும் அதி காரத்துவம் தன்னுடைய அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்திக் கொண்டிருக்கும் பிரதானமான கோட்பாடு 'அறியாமையே பலம்' என்பதுதான். ஈழத்திலும் அதுதானா?

www.AnyIndian.com

நீங்கள் தொலைவிலிருந்தபோதும்
உங்கள் அருகிலிருக்கும்
இணையப் புத்தகக் கடை

தி.நகரில் இருக்கும் எங்கள் கடைக்கும்
விஜயம் செய்யுங்கள்

குறிப்பிட்ட காலச் சலுகையாக - தமிழ்நாட்டுக்குள்ளிருக்கும் எந்த முகவரிக்கும் புத்தகங்களுக்கான அனுப்பும் செலவை நாங்கள் ஏற்கிறோம். இதன் மூலம் புத்தகத்துக்கான விலையை மட்டும் செலுத்தி, தமிழ்நாட்டின் எந்தச் சிற்றூரிலிருந்தும் இன்டர்நெட் வழியாகப் புத்தகங்களை உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்து வாங்க முடியும்.

உயிர்மை, கலைஞன், கவிதா, காலச்சுவடு, காவ்யா, குமரன், சந்தியா, சீனி.விசுவநாதன், ஸ்ரீ சென்பகா, தமிழினி, க்ரியா, சாளரம், நிழல், அன்னம்-அகரம், கனவுப்பட்டறை, அட்சரம், செவ்வகம் உள்ளிட்ட பல பதிப்பகங்களின் புத்தகங்களை இணையத்தில் விற்பதற்கு முன்னுரிமை பெற்ற விற்பனையாளர் (Preferred Vendor).

சிறுநிதழ்களுக்கு கிரிடிட் கார்டைப் பயன்படுத்தி உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுச் சந்தா செலுத்துகிற வசதி.

பணம் செலுத்தும் வழிகள்

*மாஸ்டர் கார்ட், விசா கார்ட், அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கார்ட், டைனர்ஸ் கிளப் கார்ட், ஜேசிபி கார்ட், சிட்டி பேங்க் இ-கார்ட் ஆகிய உள்நாட்டு மற்றும் பன்னாட்டு கிரெடிட் கார்டுகள்.

*HDFC வங்கி, சிட்டி பாங்க், ICICI வங்கி, IDBI Bank Net Banking, UTII Connect Net Banking, செஞ்சரியன் வங்கி, பெடரல் வங்கி, பேங்க் ஆஃப் பஞ்சாப் ஆகிய வங்கிக் கணக்குகளிலிருந்து.

*டிமாண்ட் டிராப்ட் மற்றும் மணியார்ட்

நீங்கள் படித்த புத்தகத்தைப் பற்றிய உங்கள் கருத்துகளைப் பிறர் பார்வைக்கு வைக்கிற வசதி.

ஒரு நூலை வாங்கியவர் அதோடு தொடர்புடைய வேறு நூல்களை வாங்கியிருந்தால் அதை அறியும் வசதி.

தி.நகரில் உள்ள எங்கள் புத்தகக்கடையில் நேரடியாக வாங்குபவர்களுக்கு 5% கழிவு உண்டு.

www.anyindian.comக்கு ஒருமுறை வருகை தாருங்கள்.

தொடர்புக்கு:

AnyIndian.com

(A Division of The Pro-Found Company)

102, No. 57, P.M.G. Complex,

South Usman Road, T. Nagar, Chennai-19

Telephone: (91)-44-22493706

E-Mail: customerservice@anyindian.com

விளம்பரம்

'லீலா வினோதம்'

பெருமாள்முருகன்

இப்புத்தகத்தை வேறு அச்சிடுவோரும் அச்சிடக் கொடுப்போரும் மாற்றி எழுதி அச்சிடுவோரும் எனது புதல்வனென மதிப்பதோடு போத்திரி உண்ணும் ஈனராகவும் கருதப்பட்டு கையாலாகாத வேலி என்றும் எண்ணப்படும்.

முச்சந்தி இலக்கியம், பக்கம் 82.

பல தனித்தன்மைகளைக் கொண்டு தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பது கொங்குப் பகுதி. இதன் நிலவியல் பெரும்பாலும் மேட்டுக் காடுகள் எனப்படும் புன்செய் நிலங்கள். கம்பர் பாடியதாகக் கருதப்படும் தனிப்பாடல் ஒன்று இப்பகுதி மக்களின் உணவு முறையைப் பற்றி 'உண்பதோ கம்மஞ்சோறு' என்று சொல்லும். நெல் அல்லாத தானிய உணவிற்கே காலங்காலமாகப் பழக்கப்பட்ட இம்மக்கள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்பகுதியில்தான் அரிசி உணவைத் தாராளமாகப் பெறும் பாக்கியத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடைந்தார்கள். இம்மக்களின் பண்பாடும் தனித்துவம் கொண்டது. சடங்குகளில் பார்ப்பனருக்கு எந்தப் பங்குமில்லை. ஆகவே பார்ப்பனக் குடியிருப்புகள் இங்கு மிகக் குறைவு (பார்ப்பன ஆதிக்கம் அற்ற வரலாற்றைக் கொண்ட இப்பகுதியில் இன்று மதவாத இயக்கங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதும் அதன் காரணமாக ஏற்படும் கலவரப் பிரச்சினைகளும் தனி ஆய்வுக்கு உரியவை. சமீப காலத்தில் இங்கு உருவாகியிருக்கும் விவசாய மல்லாத தொழில் வளர்ச்சியோடு தொடர்புபடுத்தி ஆராயவேண்டிய விஷயம் இது).

கொங்குப் பகுதியின் கலை இலக்கியங்களும் வேறுபட்டவை. மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இதிகாசக் கதைகளின் பரிச்சயம் இங்கு அறவேயில்லை. சில இடங்களில் காணப்படும் அரவான் வழிபாடு போன்றவை மிகப் பிற்காலத்தில் வேறு பகுதியிலிருந்து வந்து குடியேறிய மக்களால் கொண்டுவரப்பட்டவையாக இருக்கலாம். தமிழ்நாட்டு மரபான நிகழ்த்துகலை வடிவமாகிய கூத்து இங்கு நுழைந்து ஓரிரு நூற்றாண்டுகள் ஆகியிருக்கக்கூடும். கூத்து பரவலாக நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தால் மகாபாரதக் கதைகள் சர்வசாதாரணமாகப் புழக்கத்திற்கு வந்திருக்கும். வட தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கும் பாரத அறிவு, கூத்தோடு தொடர்புடையது. வட தமிழ்நாட்டு வகைக் கூத்து வடிவம் இங்கு அறிமுகமாகி, இப்பகுதியின் கதைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு இன்று நிகழ்த்தப்படுகின்றன. கூத்து, வாழ்வியல் சடங்குகளோடு தொடர்புடைய நிகழ்த்துகலை. ஆனால் கொங்குப் பகுதி மக்களின் சடங்குகளுக்கும் கூத்திற்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை.

இங்கு நீண்டகாலமாக நிலவிவரும் நிகழ்த்துகலை, உடுக்கடிக்க கதைப் பாடல் வடிவம்தான். இருவர் மட்டுமே நிகழ்த்துநராகப் பங்குபெறும் இக்கலை, பார்வையாளர்கள் அனைவரையும் பங்கேற்பவர்களாக

மாற்றிவிடும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. ஒரு நாளுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மணி நேரம் என முப்பது முதல் அறுபது நாட்கள்வரை இக்கலை நிகழ்த்தப்படுவதுண்டு. குன்னுடையான் கதை, அண்ணன்மார் கதை, பொன்னர் சங்கர் கதை என்றெல்லாம் வழங்கப்படும் கதைதான் இந்த உடுக்கடி கதைப் பாடலின் மையப் பொருள். எண்கலைக்கும் வாய்ப்பளிக்கும் பல சம்பவங்களைக் கொண்டிருக்கும் இக்கதை, சமூக, அரசியல், வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையது.

விளிம்புநிலைச் சாதிக் கலைஞர்களே உடுக்கடிக்க கதைப் பாடலை நிகழ்த்துவவராக உள்ளனர். ஆனால் கதை, கொங்குப் பகுதியின் ஆதிக்கச் சாதியினரான வேளாளர், வேட்டுவர் ஆகியோரை மையமிட்டது. வேளாளர், வேட்டுவர் என்னும் இரு சாதிகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட முரண், போர் ஆகியவற்றைப் பேசக்கூடியது இக்கதை என்றும், வேளாளர் சாதியினரிலேயே உண்டான பங்காளிச் சண்டையைப் பற்றியதுதான் இது என்றும் இருவகையான ஆய்வுக் கருத்துகள் உள்ளன. கொங்குப் பகுதியின் பூர்வகுடிகளாக இருந்தோர் வேட்டுவர்; வேறு பகுதியிலிருந்து வந்து குடியேறியோர் வேளாளர். இரண்டு சாதிகளுக்கு மிடையே நில உரிமை தொடர்பாக நடந்த பிரச்சினை தான் இக்கதை என்போருமுண்டு. வேளாளரே இப்பகுதியின் பூர்வகுடிகள்தான் என்றும், வேட்டுவர் வேட்டையாடும் தொழில் செய்வோர்; வேளாளர் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டோர் என்றும் கருத்துத் தெரிவிப்போருமுண்டு. இவை வரலாறு தொடர்பாக இக்கதைக்கு இருக்கும் முக்கியத்துவம்.

இக்கதையில் வெளிப்படும் சாதிகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகள், சமூகம் சார்ந்த ஆய்வுகளுக்கு வாய்ப்பளிப்பவை. கதையின் திருப்புமுனையாகப் பறையர், முதலியார் ஆகிய சாதிகளைச் சேர்ந்த பாத்திரங்கள் வருகின்றன. இதில் வரும் பெண் பாத்திரங்கள், தெய்வங்கள், சடங்குமுறைகள் முதலியனவும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; தொடர்ந்து ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

இன்றும் இக்கதை சமகால அரசியல் பயன்பாடு கொண்டிருக்கிறது. சாதிகளுக்கிடையே ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தவும் பிளவுபடுத்தவும் இதனைப் பயன்படுத்துவோருண்டு. மு. கருணாநிதி எழுதிய

சுந்தர் சந்திரன்

புதினமாகிய 'பொன்னர் சங்கர்' இக்கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான். அப்புதினம் 'குங்குமம்' இதழில் தொடர்கதையாக வெளியிடப்பட்டபோது, கொங்குப் பகுதி ஆதிக்க சாதியினரைத் தம் கட்சிப் பக்கம் ஈர்ப்பதற்காகவே இக்கதையை எடுத்துப் புதினமாக எழுதுகிறார் என்னும் குற்றச்சாட்டு வைக்கப்பட்டது. அதற்கேற்ப, வேளாளர், வேட்டுவர் என எச்சாதியினரும் சிறு சணக்கம்கூட அடைந்து விடாமல் மிக எச்சரிக்கையாக அப்புதினத்தை அவர் எழுதினார். கொங்குப் பகுதி முழுக்கவும் அதிமுகவின் கோட்டை என்று கருதப்படுவதால், அதை உடைத்து ஓட்டு அறுவடை செய்யும் அவரது இலக்கிய முயற்சி இது என்று அப்போது கடும் விமர்சனங்கள் எழுந்தன. பதிப்புத் தொடர்பான அரசியலுக்கும் இக்கதைப் பாடல் வழி வைத்திருக்கிறது. இதன் ஒருவகைப் பிரதியைப் பதிப்பித்த சக்திக்கனல், தாம் சார்ந்த 'தூரன் குலம்' என்பதன் பெருமையை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் திரிபுகள் செய்துள்ளார் எனக் கருதுவோர் உள்ளனர். சாதிக்குள் இருக்கும் பிரிவுகளாகிய குலங்களில் ஒன்று 'தூரன்' என்பது (ம.ப. பெரியசாமித் தூரன் என்னும் பெ. தூரன், தனது குலப் பெயரைப் புனைபெயராகக் கொண்டவர்).

● ● ●

இவ்வாறு பலவிதமான முக்கியத்துவம் கொண்ட இக்கதைப் பாடலின் நான்கு பிரதிகள் அச்சில் கிடைக்கின்றன. பெரிய எழுத்துப் புத்தக வடிவில், புகழேந்திப் புலவர் பாடியதாகக் கருதப்படும் நூலான 'பொன்னழகாரணம் கள்ளழகர் அம்மாளை' என்பது ஒன்று. பிரெண்டா பெக் என்னும் கனடா நாட்டு ஆய்வாளர் கள ஆய்வு மூலம் திரட்டிய 'குன்னுடையாக் கவுண்டர் வம்ச வரலாறு' என்பது மற்றொன்று. சக்திக்கனல் பதிப்பித்து வெளியான 'அண்ணன்மார் சுவாமி கதை' இன்னொன்று. தஞ்சை, சரசுவதி மகால் வெளியிட்டுள்ள 'பொன்னர் சங்கர் அம்மாளை' வேறொரு பிரதி.

இவற்றுள் சக்திக்கனல் பதிப்பில் வந்த 'அண்ணன்மார் சுவாமி கதை' என்னும் நூல் மிகவும் பிரபலமானதாகும். கோ. கேசவன் உள்ளிட்ட ஆய்வாளர்கள் இப்பிரதியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மு. கருணாநிதி தமது 'பொன்னர் சங்கர்' புதினத்திற்கு அடிப்படை ஆதாரமாகக் கொண்டது சக்திக்கனல் பதிப்பைத்தான். இதன் முதல் பதிப்பு 1971இல் வெளியிடப்பட்டது. 2001ஆம் ஆண்டுவரை ஏழு பதிப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. இதன் பதிப்பு முறையில் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருந்தபோதும் பல காரணங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரதியாக இந்நூலே பழக்கத்தில் இருந்துவருகிறது.

சக்திக்கனல் பதிப்புப் பிரதியில் வரும் கதையை உரைநடையாக்கி, பொன்னர் சங்கர் வரலாறு (அ. பழனிசாமி), வளநாடு பொன்னர் சங்கர் வரலாறு (அரு. மருதகுரை), வீரப்பூர் பொன்னர் சங்கர் வாழ்க்கை வரலாறு (ஆர். கருணையம்மாள்), பொன்னி வள நாடாண்ட் பொன்னர்—சங்கர் (கே.பி. இளவரசு) எனப் பல சிறு நூல்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அவை கொங்குப் பகுதி முழுவதும் பரவலாக விற்பனை ஆகின்றன. சக்திக்கனல் பதிப்பித்த இக்கதைப் பாடல்

நூலை இயற்றியவர் பிச்சன் என்னும் புலவர் என்றும் இது ஒரு நாட்டுப்புறக் காப்பியம் என்றும் கோ.ந. முத்துக்குமாரசாமி சான்றுகள் காட்டி நிறுவுகிறார்.

ஆய்வுகளிலும் வெகுஜனப் பழக்கத்திலும் பரவலாக இருந்துவரும் இந்நூல், ஐநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்டதாகும். எத்தனை புகழ் பெற்றிருந்தாலும் எவ்வளவு பெரிய நூலாக இருந்தாலும் பயப்பட வேண்டியதில்லை, பெயரை மட்டும் மாற்றித் தன்னுடையதாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பது தமிழ்ச் சூழலில் சாதாரணம். மூலநூல் தொடர்பானவர்கள் உயிருடன் இருப்பினும் பிரச்சினை இல்லை. இதற்குச் சான்றாக, சக்திக்கனலின் நூலை அப்படியே பெயர் மாற்றி இரண்டு பாகங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளமையைச் சொல்லலாம்.

'அண்ணன்மார் சுவாமி கதை' (எளிய பாடல் வடிவில்) என்னும் தலைப்பில் இரு பாகங்களாகத் 'தமிழ்மணி நிலையம்' (7, எஸ்.எஸ். சாஹிப் தெரு, அமைந்தகரை, சென்னை—29) வெளியிட்டுள்ளது. இந்நூல்களின் ஆசிரியர், 'எஸ். லீலா (முன்னாள் இயக்குநர், சென்னை வானொலி நிலையம்)' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மற்றபடி, ஆசிரியரைப் பற்றிய வேறு குறிப்புகள் எதுவும் நூலில் இல்லை. உள்பக்கத்தில் 'செல்வி எஸ். லீலா' என்றிருப்பதால் இந்நூல் வெளியான 2001ஆம் ஆண்டுவரை அவர் திருமணமாகாதவர் என்று தெரியவருகிறது. இந்நூலுக்கு ஓவியர் ராமு அட்டைப் படம் வரைந்திருக்கிறார். இந்த இரு பாகங்களுக்கும் சக்திக்கனல் நூலுக்கும் உள்ள பொதுமைகளையும் வேறுபாடுகளையும் பார்க்கலாம்.

இரண்டு நூல்களின் தலைப்புமே 'அண்ணன்மார் சுவாமி கதை' என்பதுதான். லீலாவின் நூல் 'எளிய பாடல்கள் வடிவில்' என்றிருப்பதுதான் வித்தியாசம். நர்மதா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள சக்திக்கனல் நூலின் ஏழாம் பதிப்பில் 'பதிப்பாசிரியர்: சக்திக்கனல்' என்று உள்பக்கத்தில் உள்ளது. ஆனால் லீலாவோ அவரே 'எளிய பாடல்களை' எழுதிய ஆசிரியராக அமைந்திருக்கிறார். சக்திக்கனல் பதிப்பில் முன்னுரை, அணிந்துரைகள், நிற்படங்கள் என முன்பகுதி கிட்டத்தட்ட நூற்றியிருபது பக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பக்கங்கள் அனைத்துமே தேவையில்லை என்று லீலா விட்டுவிட்டார். ஒருவகையில் லீலா சிறந்த ரசனையுள்ளவர் என்று புரிகிறது.

லீலாவின் நூலின் முன்பகுதியில், 'நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள்', 'முன்னுரை' ஆகிய தலைப்புகளில் மூன்று பக்க முன்னுரை அமைந்துள்ளது.

மனித வாழ்வு இசையுடன் இணைந்தே வளர்கிறது. இவ்வாறு இணைந்து கதையோடு கலக்கும்போது கதைப்பாடலாகிறது. வரலாறு, காதல், வீரம், புராணம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றும். வாயினால் வாழும். வாயினால் பரவும். இயற்றிவர் யாராயினும் பாடுபவரின் உரிமையாகிவிடுகிறது. (ப. 3)

இப்படி நான்கு பத்திகள் முதல் தலைப்பில் உள்ளன. இவை நாட்டுப்புறவியல் குறித்து யாரோ ஒரு பேராசிரியர் எழுதிய பாடநூலின் பகுதிகளாக

இருக்கக்கூடும் என்று தோன்றுகிறது. அடுத்த தலைப்பில் கீழ்வரும் ஒரே ஒரு பத்தி மட்டும் உள்ளது.

கொங்கு வளநாட்டில் வேளாண் குடியினரில் கண்ணன், செங்கண்ணன், தூரன், பெருங்குடியான், பொன்னன், பொருள் தந்தான் போன்ற பல்வேறு பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரிய காண்டி அம்மனைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். வேளாண் குடியில் பிறந்த குன்னுடையான் என்ற அப்பாவிக்கும் அவன் மக்களுக்கும் மற்றும் குடும்பத்தினருக்கும் ஏற்பட்ட அடுக்கடுக்கான இன்னல்களையும் அவற்றினின்றும் விடுபடுவதற்காக மாயவரும் குலதெய்வமும் அவ்வப்போது அருள் செய்த நிகழ்ச்சிகளையும் விரிந்த வரலாறாகக் கொண்டதுதான் அண்ணன்மார் சுவாமி கதை! (ப. 5).

கொங்குப் பகுதியைப் பற்றி அறிந்த ஒருவர்தான் இந்த நூல் வெளியீட்டில் தொடர்புபட்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்தக் குறிப்பு ஆதாரமாகிறது.

அடுத்து லீலாவின் நூலில் பொருளடக்கம் உள்ளது. உள்ளே இருக்கும் உள்தலைப்புகள் பொருளடக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. தொடர்ந்து நூல் தொடங்குகிறது. சக்திக்கனல் நூலில் 'விநாயகர் தோத்திரம், விநாயகர் காப்பு' என்றிருப்பவை லீலாவின் நூலில் 'கணபதி காப்பு' (மோனை நயம்!) என்றாகியுள்ளது.

நல்ல கணபதியை நாம்வணங்கித் தொழுவதனால் அல்லல் வினைகள் அகலுமே — சொல்லரிய தும்பிக்கை யானைத் தொழுதால் வினைதீரும் நம்பிக்கை உண்டே நமக்கு.

சரியாகச் சீர் பிரிக்கப்படாத இந்த வெண்பாதான் இரண்டு நூல்களின் தொடக்கமும். அடுத்து சக்திக்கனல் நூலில் உள்ள மற்றொரு வெண்பாவை லீலா விட்டு விட்டார். ஒருமுறை கணபதியைத் தொழுதால் போதாதா?

அதன்பின் சக்திக்கனல், லீலா ஆகிய இருவரின் நூல்களும் முழுமையாக ஒத்துப்போகின்றன. ஒரு அடிகூட மாற்றமில்லை. மாற்றம் எல்லாம் உள்தலைப்பு களில்தான். சக்திக்கனல், 'பெரியக்காண்டி பிறப்பு, நாகம் தவச' என்று கொடுத்தால், லீலா 'பெரியகாண்டி கதை, ஐந்துதலை நாகத்தின் தவம்' என்று மாற்றுகிறார். 'தவச' என்பதைவிட 'தவம்' என்பது எளிமைதான். 'நாகம்' என்று கொடுப்பதைக் காட்டிலும் 'ஐந்துதலை நாகம்' என்றால் விளக்கமாக இருக்குமல்லவா? சக்திக்கனல் கொடுக்காத புதுப்புது உள்தலைப்புகள் பல வற்றைக் கொடுத்து நூலை வாசகருக்கு எளிமையாக்கியிருக்கிறார் லீலா.

ஆல்போல் தழைத்து அறுகது போல் வேரூன்றி மூங்கில்போல் சுற்றம் முசியாமல் வாழ்ந்திருப்பார் வாழ்மிக வாழி வையகமும் வாழியவே!

என்று நூல் முடியும்வரை அச்சப் பிசகாமல் அத்தனை அடிகளும் சக்திக்கனல் பதிப்பிலிருந்து அப்படியே லீலா நூலில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. சக்திக்கனல் நூலின் இறுதியில் இணைப்பாகப் 'பெரியகாண்டி அம்மன் ஊஞ்சல்' பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. லீலாவின்

நூலில் அதற்குப் பதிலாக 'வீரப்பூர் பெரியகாண்டி அம்மன் பாமாலை காப்பு' என்னும் தலைப்பில் வேறு சில பாடல்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. முன்னுரை, பாமாலை காப்பு ஆகியவற்றை மட்டும் முன்னும் பின்னும் சேர்த்து முழுப் பூசணிக்காய் சோற்றில் மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

சக்திக்கனல் தம் நூலை 'ஞானதான வள்ளல் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பணம்' செய்துள்ளார். மகாலிங்கத்தின் நிழற்படங்கள் உள்ளும் அட்டையிலும் சிறப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன. நர்மதா பதிப்பகம் செட்டி அட்டையுடன் தரமான பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளது. இப்படியான நூலொன்று முழுமையாகத் திருடப்பட்டுள்ளது. பெரிய மனிதர்களோடு தொடர்புடையதும் புகழ்பெற்ற பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது முப்பது ஆண்டு களுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்து பதிப்பு வெளியாகும் வகையில் புழக்கத்திலிருப்பதுமாகிய இந்த நூல் திருடப்பட்டுள்ளமை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இதுவரை தெரியாதா என்னும் கேள்வியை எழுப்புகிறது.

எஸ். லீலாவின் நூல், நூலகங்களுக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பொது விற்பனையிலும் உள்ளது (ஈரோடு பாரதி புத்தகாலயத்தில்தான் நான் வாங்கினேன்). இது வெளியாகி நான்காண்டுகளுக்கு மேலாகியும் திருட்டு அறியப்படாமல் போனது எப்படி? அறிந்தும் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டார்களா? எஸ். லீலாவின் நூல், நூலக ஆணை பெற்று விநியோகிக்கப்படுவதற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. தாளின் தன்மை, நூலின் அளவு, அச்ச எழுத்து அளவு, நூல் கட்டுமானம் முதலிய விவரங்கள் மிகச் சரியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. திட்டமிட்டு வியாபாரத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட நூல் இது. எஸ். லீலா, 'சென்னை வானொலியின் முன்னாள் இயக்குநர்' என்னும் குறிப்பு நூலக ஆணை பெற உதவும் என்னும் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது. இதனை வெளியிட்டுள்ள 'தமிழ்மணி நிலையம்' என்னும் பதிப்பகம் இதற்காகவே தொடங்கப்பட்டதாக இருக்கக்கூடும். வேறு நூல்களை இப்பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. வெளியிட்டிருப்பின் அவற்றின் மூலங்கள் குறித்தும் அறிவது அவசியம். சுயமாக எழுதப்படும் சிறந்த நூல்கள் பலவற்றிற்கு நூலக ஆணை கிடைப்பதில்லை. பணம் பண்ணும் நோக்கில் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படும் இந்த 'லீலா வினோதங்களுக்கு' நூலக வாய்ப்பு எளிதில் கிடைத்துவிடுகிறது. இதுதான் தமிழ்ச் சூழலின் அவலம்.

பயன்பட்ட நூல்கள்:

1. சக்திக்கனல் (ப.ஆ), அண்ணன்மார் சுவாமி கதை, நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, ஏழாம் பதிப்பு, 2001.
2. செல்வி எஸ். லீலா (முன்னாள் இயக்குநர், சென்னை வானொலி நிலையம்), அண்ணன்மார் சுவாமிகதை (எளிய பாடல்கள் வடிவில்), தமிழ்மணி நிலையம், சென்னை, 2001.
3. கோ.ந. முத்துக்குமாரசாமி, அண்ணன்மார் சாமி கதை, ஒரு பன்முகப் பார்வை, பேரூர்ப் புலவர் பேரவை, கோயம்புத்தூர், 2002. ●

Allwin
SHIRTS

For Trade Enquiry
contact: 94430 58664

Deccan Fashions
30, I Floor
Sampandha Moorthy St,
Madurai-625001
Ph: 0452-2340158

கலை

படித்துறைக் காட்சிகள்

திவாகர் ரங்கநாதன்

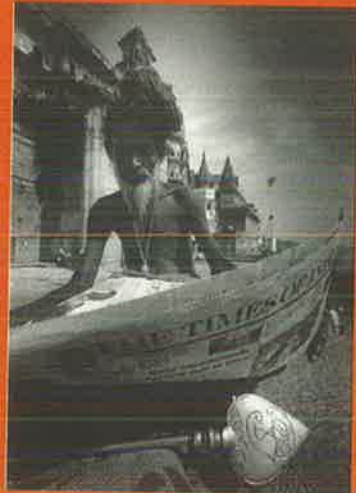
சென்னை அலியான்ஸ் ஃப்ரான்சேஸில் ஜூன் 13 முதல் 26 வரை இளம் புகைப்படக் கலைஞர் வி. வினோதின் 'வாரணாசி' என்னும் கருப்பு-வெள்ளைப் புகைப்படக் கண்காட்சி நடந்தது. பொதுவாகப் புகைப்படக் கலைஞர்களுக்குத் தனம் படும் வாரணாசிக் காட்சிகளை மட்டுமின்றித் தனது பார்வையையும் தொழில்நுட்பத் திறனுடன் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் வினோத். இவரது முதல் கண்காட்சி இது.

கருப்பு-வெள்ளைப் புகைப்படத்தில் சாத்தியமாகும் மென்மையற்ற பரப்பு வினோதிற்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. இவரது படங்களில் நாம் பார்க்கும் காட்சிகள் நமக்கு முன்பே ஓரளவு பரிச்சயமானவைதான். சும்மா கிடக்கும் அல்லது தூங்கும் மனிதர்கள், கஞ்சா / சிகரெட் புகைக்கும் அழுக்கு ஜடாமுடி சாதுக்கள், பாம்பாட்டி, எரியும் சிதைகள், எரிக்க அல்லது ஆற்றில்விடப்படக் காத்திருக்கும் சடலங்கள், ஏழைக் குழந்தைகள், முதியோர், வாழ்த்து அட்டைகளுக்கேற்ற 'இயற்கைக் காட்சிகள், பிறகு வெளிநாட்டுக் கலைஞர்களைப் பெரிதும் கவரும் சுவாச் சித்திரங்கள் ஆகியவை பழக்கமான வாரணாசிக் காட்சிகள். காசியின் உள்ளேயும் சென்று படம் பிடித்திருந்தால் பல புதிய காட்சிகள் கிடைத்திருக்கும்.

வினோதின் பார்வை என்று சில வித்தியாசமான - காசியின் இமேஜுடன் ஒட்டாத - அவதானிப்புகளைச் சொல்லலாம். உதாரணமாகச் சில: தமிழில் 'ஓம்' பொறித்த வேல் ஒன்று அருகில் கிடக்க டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நாளேட்டைப் படிக்கும் சாது (அந்த வேல் இல்லையென்றால் அவர் வடநாட்டு சாதுவாகத் தெரிவார்), ஒரு நோட்டுப் புத்தகத்தில் பழைய 045 ரக ரெய்னால்ட்ஸ் பேனாவால் மும்முரமாக எழுதும் சாது, செய்தித்தாள் போடும் சிறுவன், தனக்குப் பின்னாலிருக்கும் கடை வட்டரில் எழுதிய Hands Free Comfort என்னும் வாசகத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கும் சாது அல்லது நடை பாதைவாசி. நகர்ப்புற வாழ்க்கையில் அன்றாடம் காணக் கூடிய பொருட்கள் பிரதானம் பெறும் இது போன்ற காட்சிகள் காசியை மேலும் தூசி படிந்ததாகவும் மாற்றத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் மாறிவருவது போலவும் காட்டுகின்றன.

வினோத் பல படங்களில் இரண்டு விஷயங்களை அருகருகே நிறுத்தி நம்மை ஒப்பிடச் செய்கிறார். அசாதாரணமான கோணங்களில் இடங்களையும் மனிதர்களையும் காட்டுகிறார். சில படங்களில் அமைதியுடன் முரண்களைச் சித்தரிக்கிறார். பிரெஞ்சுப் புகைப்படக் கலைஞர் ஆனரி கார்த்தியெ பிரெசோன் வாரணாசியைக் கருப்பு-வெள்ளையில் பிடித்த புகழ்பெற்ற படங்களின் பாதிப்பு வினோதிடம் தெரிகிறது. வழக்கத்திற்கு மாறான, அதே சமயம் படுசாதாரணமான காட்சிகளில் அவருக்கு உள்ள ஈடுபாடு அவர் தீவிரப் புகைப்படக் கலைஞராக முதிர்ச்சி பெற உதவும்.

காசியின் தொன்மை குறித்த மயக்கம் இல்லாமல் ஒரு நவீன நகர்ப்புற இளம் கலைஞராக அதைப் பார்க்கிறார் அவர். இந்தப் பார்வைதான் அவரது புகைப்படங்களைச் சுவாரஸ்யமாக்குகிறது.

With Best Compliments from

தீனமலர்

தேசியத் தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai | Vellore | Pondicherry
Erode | Salem | Coimbatore | Tiruchi
Madurai | Tirunelveli | Nagercoil

அழகை அழகாய் காட்டுமே!

பெண்ணின் கனவுகள்
நிஜமாகும் வேளையில்
இதயங்கள் இணைந்திடும் வேளையில்
ஆரெம்கேவி உங்கள் அழகை
அழகாய் காட்டுமே.

ஆரெம்கேவி முகூர்த்தப் பட்டுகள்.
பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கும்
நவீன படைப்புகள்.

Rmkv
முகூர்த்தப் பட்டுகள்